

SYNTAX OF
CLASSICAL GREEK

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

PART TWO

25
V. 100

This book is DUE on the last date stamded below

JUN 15 1959

NOV 11 1959

REC'D BOOK BOX

JUN 10 RECD

LD-
URL MAY 16 1967

INTERLIBRARY LOANS

MAY 2 1967

THREE WEEKS FROM DATE OF RECEIPT

NON-RENEWABLE

REC'D URL-LD

MAY 19 1967

SYNTAX
OF
CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

SECOND PART

THE SYNTAX OF THE SIMPLE SENTENCE CONTINUED
EMBRACING
THE DOCTRINE OF THE ARTICLE

BY

BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE

WITH THE CO-OPERATION OF

CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
OF THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY

THE DOCTRINE OF THE ARTICLE ELABORATED BY PROFESSOR MILLER

NEW YORK . . . CINCINNATI . . . CHICAGO
AMERICAN BOOK COMPANY

37359

COPYRIGHT, 1911, BY
B. L. GILDERSLEEVE.

ENTERED AT STATIONERS' HALL, LONDON.

GREEK SYNTAX.

W. P. I

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

PREFACE

THE first part of this Greek Syntax is a fragment of a larger scheme of a Greek Series, which was abandoned for good and sufficient reasons, and it lay in print for some time unpublished. Finally, yielding to the representations of those who were interested in my grammatical work, I gave it to the scholarly world as a specimen of my method of treating a subject about which my studies had revolved for many years. That method demands repeated reading and repeated sifting, and the utmost bound of my hope was the continuation of the general plan by other hands and the acceptance by competent judges of the results already gained. The framework, as constituted in my Latin Grammar, which was built on the same lines, has been in use for a lifetime. The details of my special Greek studies are accessible in various publications, so that any one who finds aught worth adopting either in general plan or in individual formula can readily avail himself of what I have done for the furtherance of syntactical study.

This second part, like the first, is based on the manuscript of the original work and the text is with some slight exceptions my own; but whereas in the first part the contributions of Professor MILLER were merely supplementary, in the second part, and especially in the treatment of the article, the collection and the sorting of the examples have been carried out with his characteristic fulness and accuracy, so that I desire that all credit be given to him for the value of this segment of the work as a repository of facts. The disparateness of the two parts was inevitable under the circumstances, and the delay occasioned by the coöperation has been so great that it has seemed best at this point to dissolve the partnership, maintained

for so many years, as it would have been dissolved at any rate in the natural course of things. An outline of what remains is in progress, and though it is high time that I cut down long hope to match the brief space of human life, I do not hesitate to commit myself to a plan that involves little more than the shaping of material already in hand.

BASIL L. GILDERSLEEVE.

THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY,
BALTIMORE.

CONTENTS OF PART II

- Simple Sentence Expanded, 468 *sqq.*
 Multiplication of Subject, 469 *sqq.*
 Concord of Predicate with Combined Subjects, 469 *sqq.*
 Concord in Number, 469 *sqq.* Verb and Adjective in Plural, 469. Singular Verb with Neuter Subjects, 470. Plural Verb with Neuter Subjects, 471. Predicate in Dual, 472. Singular Predicate agreeing with Nearest or Most Important Subject, 473. Subjects connected by Comparative ἢ, 474. μετά with Genitive, 475. Attraction of Copula by Predicate, 476. Unity of Subjects, 477. Σχῆμα Ἀλκμανικόν, 478. Singular Subjects connected by Disjunctives, 479 *sq.*
 Concord in Gender, 481.
 Concord in Person, 482 *sq.*
 Qualification of the Subject, 484 *sqq.* Chief Forms of Attribute, 485. Equivalents of the Adjective, 486. Substantives denoting Rank, Age, Trade, 487. Genitive Case, 488. Dative, 489. Prepositions with their Cases, 490. Adverbs, 491.
 Concord of the Adjective Attribute, 492 *sqq.* Exceptions, 493 *sqq.* Plural Adjective with Dual Substantive, 494. δύο with a Plural Substantive, 495. Masculine Dual Forms for the Feminine, 496. Agreement according to Sense, 497. Variations in Participial Concord, 498. Deviation in Concord of Pronouns, 499. Agreement with a Synonym, 500. Neuter Pronouns referring to Masculine or Feminine Substantives, 501. Plural of Neuter Pronouns for the Singular, 502. Agreement of Common Adjective Attribute, 503.
 Repetition of the Common Attribute, 504.
 Position of the Adjective Attribute, 505 *sqq.* Separation of Attribute from Substantive, 506. Position of Adjectives used Partitively, 507. Position of Common Attribute, 508 *sqq.*
 Peculiar Forms of the Adjective Attribute, 513 *sqq.*
 The Article, 514 *sqq.*
 Substantive Use of the Article, 515 *sqq.* ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ, μὲν . . . ὁ δέ, 515. Substantive Article preceded by μὲν or δέ, 516. ὁ δέ without expressed ὁ μὲν, 517. ὁ δέ without reference to ὁ μὲν, 518 *sq.* ὁ γάρ, 520. καὶ τόν, καὶ τήν, 521. ὅς, ἥ, ὅ used like the Substantive Article, 522. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τὰ, 523 *sq.* πρὸ τοῦ, 525. τῷ = therefore, 526. ὁ γέ, τό γέ, 527. Substantive Article unsupported by a Particle, 528. Article as Antecedent of the Relative, 529. Article as a Relative, 530.

- Adjective Use of the Article, 531 *sqq.*
- Individual or Specific Article, 532 *sqq.* Article with Objects Present to the Mind, 533. Possessive Article, 534. Article with Numbers, 535. Article with Proper Names, 536 *sqq.* Names of Persons, 537. National Appellatives, etc., 538. Appositive Proper Names, 539 *sq.* Names of Gods, 541 *sqq.* Names of Gods in Oaths, 542. Name of God and Epithet, 543 *sqq.* Names of Countries, 547 *sqq.* With χώρα, γῆ, μοῖρα, 548. Ἀσία, Εὐρώπη, Λιβύη, 549 *sqq.* Chorographic Genitive and Partitive Genitive of Name of Country, 553. Prepositional Phrases, 554. Names of Towns, 555 *sqq.* With addition of πόλις, 556. Πειραιεύς, 557. Seas, 558. Rivers, 559. Mountains, 560. Islands, 561. Other Proper Names, 562.
- Generic Article, 563 *sqq.* Article of a Type or Class, 564. Abstract Nouns with Article, 565. Abstracts without Article, 566. Difference between Articular and Anarthrous Abstract Nouns, 567.
- Absence of Article, 568 *sqq.* Prepositional Phrases, 569. Other Formulae, Proverbs, and Enumerations, 570. Ordinals, 571. βασιλεύς, 572.
- Article with Substantivized Adjectives and Participles, 573. Attraction of Articular Participle or Adjective, 574. Article with Adverbs and Prepositional and Other Expressions used as Substantives, 575 *sqq.* Adverbs, 576. Prepositional Phrases, 577. οἱ περί (ἀμφί) with Accusative, 578. Article with Any Word or Phrase used as a Substantive, 579. Masculine or Feminine Article with Genitive Case, 580. Neuter Article with Genitive Case, 581. Articular Infinitive, 582.
- Article in Combination with Pronouns, 583 *sqq.* Personal and Reflexive Pronouns, 584. Interrogatives, 585. τοιοῦτος and the Like, 586. ὁ ἕτερος, 587 *sqq.* ὁ ἕτερος Specific, 588. ὁ ἕτερος Indefinite, 589. ἕτερος Indefinite, 590. ἕτερος Specific, 591. ἕτερος ἕτερον, 592. ὁ ἕτερος in Bad Sense, 593. ἄλλος, ὁ ἄλλος, 594 *sqq.* ἄλλος, 595. ὁ ἄλλος, 596. ἄλλος = ὁ ἄλλος, 597. ἄλλος ἄλλον, 598. ἄλλος and ἕτερος with Appositive Force, 599. οἱ πολλοί, οἱ ὅλγοι, etc., 600. οἱ πολλοί, οἱ ὅλγοι with Demonstrative Use of the Article, 601.
- Position of the Article, 602. Repetition and Non-repetition of the Article, 603 *sqq.* Repetition, 604. Common Article, 605. Article with Appositions of Personal Pronouns, 606. Omission, 607.
- Article in Combination of Article, Adjective, and Substantive, 608 *sqq.*
- Attributive Positions, 609 *sqq.* First Attributive Position, 610. Second, 611. Third, 612. Rare Attributive Position, 613. Attributive Adverb, 614. Difference between Attributive Adverb and Adjective, 615. Attributive Prepositional Phrases, 616 *sqq.* First Position, 617. Second, 618. Third, 619. Attributive Participle, 620 *sqq.* First Position, 621. Participle or Modifier outside of Attributive Complex, 622. Attributive Participle following its Substantive, 623. Modifier of Participle outside of Complex, 624. Second Attributive Position of Participle, 625. Third Position, 626.

- Predicative Position of Article, Substantive, and Adjective, 627 *sqq.*
- Limitations of Predicative Position, 628. Predicative Position in Phrases that have to do with the Person, 629. In Prepositional Phrases, 630.
- Predicative Positions, 631 *sqq.* First Position, 632. Second, 633. Participle in Predicative Position, 634. Seeming Attributive or Predicative Position of καλούμενος, ὀνομαζόμενος, ὢν, and the Like, 635. μέσος, ἄκρος, and the Like in Predicative Position, 636. ὅλος in Predicative Position, 637. In Attributive Position, 638. ὅλος with Anarthrous Substantive, 639 *sqq.* Indefinite, 640. Definite, 641. πᾶς, ἅπας, σύμπας, 642 *sqq.* Position of πᾶς, etc., 643 *sqq.* Predicative Position of πᾶς, etc., 644 *sqq.* πᾶς, 645. ἅπας, 646. σύμπας, 647. Predicative πᾶς (ἅπας) meaning "every," 648. Attributive πᾶς, etc., 649. οἱ πάντες, etc., with Numbers, 650. πᾶς with Anarthrous Substantives, 651. πᾶς with Substantives whose Article is Implicit, 652. Predicative Position of Pronominal Adjectives, 653 *sqq.* αὐτός in Predicative Position, 654. With Anarthrous Substantive, 655. ἅμφω in Predicative Position, 656. With Anarthrous Substantive, 657. ἀμφοτέρως in Predicative Position, 658. With Anarthrous Substantive, 659. ἕκαστος, 660 *sqq.* In Predicative Position, 661. With Anarthrous Substantive, 662. ἑκάτερος, 663. πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος, 664. ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος in Predicative Position, 665.
- Use and Omission of Article in Predicate, 666 *sqq.* Predicate without Article, 667. Predicate with Article, 668.
- Article with Several Attributes, 669 *sqq.* Repetition of Article. Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive, 670. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive, 671. Non-repetition of Article, All the Modifiers being in the Attributive Position, 672. Apparent Predicative Position of One of the Attributes, 673. Pseudo-Attributive Position of Predicative Adjectives, 674.

SIMPLE SENTENCE EXPANDED

468. The sentence may be expanded by the Multiplication or by the Qualification

- A. of the Subject.
- B. of the Predicate.

A. Multiplication of the Subject

Concord of the Predicate

469. NUMBER. — The common verbal or adjective predicate of two or more subjects is put in the plural. The substantive predicate follows the rules given 93 and 96.

Βρασίδης καὶ τὸ στράτευμα ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης. THUC. 4, 73, 1; *Brasidas and his army moved nearer to the sea.* ὀλίγου καταγέλαστοι ἐγενόμεθα . . . ἐγώ τε καὶ σύ, ὦ παῖ Ἀξιόχου, PLATO, Euthyd. 279 D. χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπίφθονον κτήμα, Legg. 955 E.

LVS. 3, 12: Σίμων δὲ οὗτος καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μεράκιον. 12, 6: Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων.

PLATO, Euthyd. 276 A: ὁ καθαριστὴς καὶ ὁ γραμματιστὴς διδάσκαλοι δῆπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παίδων. 279 D (see above).

THUC. 3, 69, 2: καὶ παρεσκευάζοντο ὃ τε Βρασίδης καὶ ὁ Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα. 4, 46, 1: Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς . . . ἀφικόμενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν . . . ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει . . . καθιδριμένους. 73, 1 (see above).

AR. Vesp. 592-3: εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος κολακῶνμος ἀσπίδαποβλῆς οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασιν.

AESCHYL. Ag. 650-2: ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν, | πῆρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην | φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.

PIND. N. 3, 50: τὸν ἐθάμβεον Ἀρτεμὶς τε καὶ θρασεί' Ἀθάνα. 7, 19-20: ἀφνεὸς πενιχρὸς τε θανάτου πέρας | ἅμα νέονται.

SAPPHO, 31: Λάτῳ καὶ Νιόβᾳ μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραί.

HOM. Od. 11, 23-4: εἴθ' ἱερχῆμα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχος τε | ἔσχον. 12, 195-6: αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχος τε | πλειοσύ μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πῖεζον.

II. 10. 536-7: αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης | ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίαιτο μώνυχις ἵππους.

470. SINGULAR VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — When the combined subjects are neuter, the verb is in the singular, while the predicate adjective is in the plural.

τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν, PLATO, Phaedr. 230 D; *Landscapes and trees do not deign to teach me anything.*

PLATO, Euthyd. 289 B: τοιαύτης τινὸς ἄρα ἡμῖν ἐπιστήμης δεῖ, ὃ καλὲ παῖ, . . . ἐν ᾗ συμπέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τοῦτω, ὃ ἂν ποιῇ. Phaedr. 230 D (see above).

XEN. Mem. 4, 2, 32: τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν, ὅταν μὲν ἀγαθοῦ τιнос αἵτια γίγνηται, ἀγαθὰ ἂν εἴη, ὅταν δὲ κακοῦ, κακὰ.

471. PLURAL VERB WITH NEUTER SUBJECTS. — Combined neuter subjects sometimes take a plural after the principles laid down 97 (remark on HOMER) and 102.

συλλαβὰς . . . συντιθέντες, ἐξ ὧν τὰ τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται, PLATO, Cratyl. 424 E-425 A; *Composing syllables of which nouns and verbs are composed.*

PLATO, Cratyl. 424 E-425 A (see above).

AESCHYL. Pers. 488-90: κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιίδος πέδον | καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' . . . ἐδέξαντο.

472. PREDICATE IN DUAL. — The dual occurs after a pair, irrespective of the gender.

Κριτίας τε καὶ Ἀλκιβιάδης ἡκέτην ἄγοντε τὸν Πρόδικον, PLATO, Protag. 317 E; *Critias and Alcibiades had brought Prodicus with them.* πῶς ἂν τις γένος καὶ μέρος ἐναργέστερον γνῶη, ὥς οὐ ταῦτόν ἐστον ἀλλ' ἕτερον ἀλλήλοιν; PLATO, Politic. 263 A.

ISOC. 9, 17: Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγενέσθην, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς.

LYS. fr. 4 (Sch.): Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης . . . ἔγημαν . . . Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνωφείτην (115).

PLATO, Euthyd. 273 B: ἰδόντες δὲ αὐτὸν ὃ τε Διονυσόδωρος καὶ ὁ Εὐθύδημος πρῶτον μὲν ἐπιστάντε διελεγέσθην ἀλλήλοιν. 289 C: ἡ γὰρ λυροποικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ πολὺ διαφέρετον ἀλλήλοιν. Politic. 263 A (see above). Protag. 317 E (see above).

AR. Vesp. 236-7: ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνήμεν | φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ.

COM. Cratin. 2, 147: Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενὴς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγίντε μέγιστον τίκτετον τύραννον.

SOPH. El. 795: οὐκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

HOM. II. 1, 6-7: διαστήτην ἐρίσαντε | Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 6, 119-20: Ἰλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδίδος υἱός | ἐς μέισον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.

473. SINGULAR PREDICATE AGREEING WITH NEAREST OR MOST IMPORTANT SUBJECT. — The common predicate may agree with a singular subject when that subject is the nearest or the most important. The mobility of the Greek often makes it hard to decide between 473 and 477.

αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ πείη . . . ἀφικνεῖται ἐς Καλχηδόνα, THUC. 4, 75, 2; *The general and the army arrive(s) by land at Chalcedon.* ἐξ ἐσχάτης δ' ὣν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ καὶ τὸ ἤλεκτρον, HDT. 3, 115. καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει, PLATO, Rpb. 329 D.

DEM. 1, 27: καὶ πρόσσεθ' ἡ ὕβρις καὶ ἐθ' ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνῃ. 19, 81: ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμέν' αὐτὰ βοᾷ. [47], 19: ψηφισμάτων δὲ ὑμετέρων . . . καὶ νόμον ἐπιτάξαντος.

AESCHIN. 2, 143: ἀνάβηθι δεῦρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων. 145: εὖ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλείστον διαφέρει φήμη καὶ συκοφαντία.

LYS. 12, 12: ἐξῴσθι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόντες, καὶ κυταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπη βαδίζομεν (singular followed by plural). 13, 13: ὦν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδωρος.

ANTIPHON, 5, 20: συνέπλει δὲ τά τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολῦσαι, καὶ οἱ Θρηᾶκες οἱ λυσόμενοι.

PLATO, CONV. 181 A: οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως οὐ πᾶς ἐστὶ καλός. 182 C: ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. 221 A: ἀνεχώρει . . . οὗτός τε ἄμα καὶ Λάχης. CRATYL. 393 A: ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἔκτωρ σχεδόν τι ταῦτον σημαίνει. Rpb. 329 D (see above).

THUC. 3, 22, 5: οὐ γὰρ ᾗδει ὅ τι ἦν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος. 112, 2: ὁ δὲ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθύς. 4, 69, 2: παρεγένετο δὲ σιδηρὸς τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργοὶ καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια. 75, 2 (see above).

HDT. 2, 118: Ὅμηρος μὲν νυν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω. 3, 115 (see above). 5, 12: ἦν Πίγρης ἡ Μαντύης, ἄνδρες Παῖονες, οἱ . . . ἀπικνεύονται ἐς Σάρδεις. 7, 133: σφέων ἡ χώρα καὶ ἡ πόλις ἐδηριώθη.

AR. Vesp. 433: ὦ Μίδα καὶ Φρυγὲ βοήθει δεῦρο. Ran. 670-1: ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γινώσεται | χῆ Φερσέφατθ'.

AESCHYL. Ag. 435-6: τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστον δόμους ἀφικνεῖται. Cho. 211. 244-5: μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ | πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. Pers. 318-9: καὶ Μᾶγος Ἀραβός, Ἀρτάμης τε Βάκτριος, | . . . ἐκεῖ κατέφθιτο. 325.

SOPH. O. C. 7-8: στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξινῶν | μακρὸς διδάσκει.

PIND. O. 1, 98-9: ταχὺτὰς ποδῶν ἐρίζεται | ἀκμαί τ' ἰσχυὸς θρασύνονοι.
5, 15: αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνη τε μάρναται. N. 1, 7: ἄρμα δ'
ὁτρύνει Χρομίον Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῖξαι μέλος. 4,
33-4: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς | ὥραι τ' ἐπειγόμεναι.

SIMON. C. 131: ἡ μέγ' Ἀθηναίοισι φῶς γένεθ' ἡνίκ' Ἀριστο- | γείτων Ἰπ-
παρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

THEOGN. 629: ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός. 885: εἰρήνη
καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν. 1267: παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον.

HOM. Od. 5, 184: ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εἰρὸς ὑπερθεῖν. 11, 10:
τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν. 61: αἶσέ με δαίμονος αἴσα κακὴ καὶ
ἀθέσφατος οἶνος. 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πύθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, |
σὴ τ' ἀγανοφροσὴν μελιγδέα θυμὸν ἀπηύρα. 13, 59-60: χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια,
δαιμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας | ἔλθῃ καὶ θάνατος. 15, 307: κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε
καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι. 22, 246: τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχη τε. 255: ἦ κεν
γηθῆσαι Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες. 2, 144-6: κύματα μακρὰ θαλάσσης |
. . . τὰ μὲν τ' εὐρὸς τε νότος τε | ὤρορ' ἐπαΐξας. 3, 54-5: οὐκ ἄν τοι χραίσμη
κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, | ἦ τε κόμη τό τε εἶδος. 4, 164-5: ἔσσεται ἡμῃρ,
ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ | καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο. 9,
[320]: κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 10, 562-3: τὸν ἦα
. . . | ἔκτωρ τε πρόεθηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί. 12, 93: τῶν δ' ἐτέρων
Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγένωρ. 13, 14: φαίνεται δὲ Πριάμοιο πόλις
καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 14, 120: ὥς γάρ που Ζεὺς ἦθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 17, 251:
ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῆδος ὀπηδεῖ.

474. SUBJECTS CONNECTED BY COMPARATIVE ἢ. — The common predi-
cate of two subjects that are compared by means of the particle ἢ agrees with
the last.

ἦ περ (sc. ἡ τύχη) ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, DEM.
4, 12; (*Fortune*) *always (takes) better care of us than we take of ourselves.*

DEM. 4, 12 (see above).

PLATO, Theaet. 209 A: ὦν (sc. τῶν κοινῶν) οὐδὲν σὺ μᾶλλον ἢ τις ἄλλος
ἔχει.

475. μετὰ WITH THE GENITIVE. — A singular subject combined with
another word by μετὰ (σύν) rarely takes the plural.

Ἀλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόντος ἐν Κάρῃ ἵππων
εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Κλαζομένας. XEN. Hell. 1, 1, 10; *Alcibiades*
and Mantitheus . . . ran off to Clazomenae.

XEN. Hell. 1, 1, 10 (see above).

THUC. 3, 109, 2: κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυστρατῆγων
Ἀκαρνάνων σπένδονται Μαντινεῖσι.

476. ATTRACTION OF PREDICATE. — Observe the attraction of the copula by the predicate. Cf. 124.

χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος . . . ἐστὶν ἐπιφθονὸν κτῆμα, PLATO, Legg. 955 E; *Gold and silver is an invidious possession.*

PLATO, Euthyd. 279 B: ἀλλὰ μὴν εὐγένειά τε καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ δῆλὰ ἐστὶν ἀγαθὰ ὄντα. Legg. 732 E (124). 955 E (see above).

AESCHYL. Ag. 650-1: ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι . . . | πῦρ καὶ θάλασσα (personification).

477. UNITY OF SUBJECTS. — Close union often amounts to unity.

ὁ . . . χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία . . . ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους, ANTI-PHON, 5, 14; *Time and experience teach(es) men full well.* ἄνεμος καὶ χεῖμὼν διεκώλυσεν αὐτούς, XEN. Hell. 1, 6, 35; *Wind and storm prevented them.*

DEM. 2, 9: ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντ' ἀνεχαίτισεν καὶ διέλυσεν. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή . . . αὐτὴ . . . καθ' αὐτὴν ἀσθενής καὶ πολλῶν κακῶν ἐστὶ μεστὴ. 18, 65: ἦν ἂν τις . . . μέμψις καὶ κατηγορία.

LYS. [20], 8: τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας.

ANTIPHON, 5, 14 (see above).

PLATO, Euthyd. 291 C: ἔδοξε γὰρ δὴ ἡμῖν ἡ πολιτικὴ (sc. τέχνη) καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι. Legg. 926 D: τῷ δὲ ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω, πολλῶν χρημάτων νούν κεκτημένῳ ζημία βαρυτέρα. Rpb. 332 A-B: οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδιδῶσιν, ὅς ἂν τῷ χρυσίον ἀποδῶ παρακαταθιμένῳ, ἔάνπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λήψις (giving and taking practically the same act) βλαβερὰ γίγνηται, φίλοι δὲ ὦσιν ὃ τε ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς (two separate persons).

XEN. Hell. 1, 1, 26: διὰ ταῦτα δὲ εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις ἐν' Ἀντάνδρῳ ἐστὶ. 1, 6, 35 (see above).

THUC. 6, 17, 1: καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρέπουσιν ὠμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένη ἐπεισε.

HDT. 4, 115: ἡμέας ἔχει φόβος τε καὶ δέος. 7, 198: ἄμπωτίς τε καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. 8, 70: τοὺς δὲ Ἑλλήνας εἶχε δέος τε καὶ ἄρρωδίη. 106: Πανιώνιον μὲν νυν οὕτω περιῆλθε ἣ τε τίσις καὶ Ἑρμότιμος.

AR. Vesp. 590-1: ἔτι δ' ἡ βουλή χῶ δῆμος ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ, | ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῖναι.

SOPH. Ph. 336: ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανών.

PIND. O. 5, 15. 9, 15. P. 2, 9-10: ἐπὶ γὰρ ἰοχάειρα παρθένος χερὶ δίδυμα | (ὄτ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον. 4, 66: τῷ μὲν Ἀπόλλωνι ἃ τε Πυθῶ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν. 10, 10. 11, 45.

THEOGN. 291-2: ἀναιδείῃ δὲ καὶ ὕβρις | νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

ARCHIL. 16: πάντα τ' ἔχῃ καὶ μοῖρα. Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

HOM. Od. 2, 338: νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο. 3, 299-300: τὰς πέντε νέας . . . | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

Il. 3, 255: τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο. 10, 523: Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὤρωτο κυδοιμός.¹

478. Σχῆμα Ἀλκμανικόν.—In poetry the plural or dual sometimes anticipates the plural or dual result and thrusts itself between the subjects.

ἡ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη. HOM. Od. 14, 216; *Courage to me (did) Ares (give—nay) they did give, for I count Athena too.*

AESCHYL. fr. 381: ὅπου γὰρ ἰσχυὸς συζυγοῦσι καὶ δίκη. | ποῖα ξενωρὶς τῇσδε καρτερωτέρα;

Cf. PIND. P. 4, 178-9: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυντον πόνον, | τὸν μὲν Ἑχίονα, κεχλάδοντας ἡβᾶ, τὸν δ' Ἑρυτον (half-epic).²

ALCMAN. 9: Κάστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί, | καὶ Πωλυδεύκης κυδρός (apposition).

HOM. Od. 10, 513-4: εἶθι μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν | Κωκυτός θ'. 14, 216 (see above).

Il. 5, 774: ἥτι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἥδὲ Σκάμανδρος. Cf. 20, 138-9: εἰ δέ κ' Ἄρης ἀρχωσι (so La Roche with most MSS. and Aristarchus; Cauer reads ἀρχῃσι with several MSS. and Zenodotus) μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, | ἢ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι.

479. SINGULAR SUBJECTS CONNECTED BY DISJUNCTIVES.—When singular subjects are connected by disjunctives the singular is the rule, but the plural is sometimes found.

Singular:

οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τάνθρώπου. DEM. 9, 27: (*No land*) neither Greek nor non-Greek can hold the greed of this creature.

DEM. 1, 6: οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ὑμῖν . . . ὑπολείπεται. 9, 27 (see above).

PLATO. Phaedr. 245 D: ἀρχῆς γὰρ δὴ ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἔκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται. Rpb. 342 B: οὔτε γὰρ πονηρία οὔτε ἀμαρτία οἰδεμία οἰδεμὶ τυχῇ πάρεστιν.

THUC. 1, 93, 5: ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν.

HDT. 2, 41: οὔτε ἀνὴρ Αἰγύπτιος οὔτε γυνὴ ἀνδρῶν Ἑλλήνων φιλήσειε ἂν τῷ στόματι (438).

¹ For English, compare Fitzedward Hall, A. J. P. iii (1882), 424 f.

² See B. L. G. *ad loc.*

AR. Ach. 308: οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οἷθ' ὄρκος μένει.

SOPH. O. R. 1020: ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. fr. 511, 2: οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν . . . ποτ' ἄν νείμειεν ἀξίαν χάριν.

AESCHYL. Pers. 14-5: κοῦτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς | ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.

SIMON. C. 4, 4-5: ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρὺς | οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.

HOM. Il. 8, 7-8: μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσιν | περὶ ῥά τω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος.

480. *Plural:*

εἰ . . . περὶ τούτων ἔμελλον ἀπολογήσεσθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἤρκει ἂν μοι τὰ εἰρημένα, ISAE. 5, 5: *If it were on these lines only that Leochares or Dicaeogenes was expected to make the defence, I should consider what has been said sufficient.*

ISAE. 5, 5 (see above).

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδεελφὸς ἢ ἀδεελφὴ τῷ γένωνται καλοί.

EUR. Alc. 360-2: καί μ' οὔθ' ὁ Πλούτωνος κύων | οὔθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων | ἔσχον.

BACCHYL. 36 (Bggk.): θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι | οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμptos Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις.

PIND. P. 6, 10-3: τὸν οὔτε χιμέριος ὕμβρος . . . οὔτ' ἀνεμος ἐς μυχοῦς ἀλὸς ἄξεισι.

481. ADJECTIVE PREDICATE WITH COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT GENDERS. — When the genders of combined subjects are different, the adjective predicate takes either the strongest gender or the nearest. In things with life the masculine gender is the strongest, in things without life the neuter. In poetry personification has a wide range.

ἡ μὲν Τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, AESCHIN. 2, 118: *Fortune and Philip had the control of the issues in their hands, were responsible for the actual results.* τιμωμένου δὲ πλούτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμωτέρα ἀρετὴ τε καὶ οἱ ἀγαθοί, PLATO. Rpb. 550 E-551 A: *When in any state wealth and the wealth are valued, virtue and the virtuous are undervalued.* αἰδῶ δὲ καὶ φόβον . . . οὐχ ὁρᾷς ἐμφυτὰ . . . ἀνθρώποις ὄντα; XEN. Mem. 3, 7, 5: *Do you not see that reverence and fear are things inborn in mankind?*

LYCURG. 30: ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην . . . ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι.

DEM. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας μενόντων οὐκ ἐν τῶν αἰσχρῶν αὐτῷ τούτων ἀπαλλαγῇ.

AESCHIN. 2, 118 (see above).

PLATO, Conv. 179 C: ὄντων αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός. Legg. 835 D: εἶδον νέους τε καὶ νέας ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. 892 B: δόξα δὴ καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς καὶ τέχνη καὶ νόμος σκληρῶν καὶ μαλακῶν . . . πρότερα ἂν εἴη. Rpb. 329 D: καὶ γῆρας . . . καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιοῦτῳ ξιμβαίνει (473). 550 E-551 A (see above).

XEN. An. 1, 4, 8: καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρορούμενα (women being treated as chattels). Mem. 3, 7, 5 (see above).

THUC. 8, 63, 1: πνθόμενος . . . τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα (masc.).

HDT. 3, 57: τοῖσι δὲ Σιφνίοισι ἦν τότε ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήιον Παρίῳ λίθῳ ἡσκημένα.

AR. Pl. 160-1: τέχνηαι δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα | ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐστὶ εὕρημένα.

AESCHYL. Ag. 527: βωμοὶ δ' αἵστοι (sc. εἰσὶν) καὶ θεῶν ἰδρύματα.

HOM. Od. 4, 79: ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

Il. 1, 177: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 18, 567-8: παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθειοι ἀταλὰ φρονέοντες | . . . φέρον μελιγδέα καρπὸν.

482. COMBINED SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS. — When the persons of combined subjects are different, the first person is preferred to the second, the second to the third, or else the person is determined by the nearest subject.

αἰὲ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ . . . φίλω ἦμεν, PLATO, Lach. 180 E; *Your father and I were always good friends.* ἐγὼ οὖν καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὁ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, Phaedr. 237 C; *Let you and me not get into the predicament which we find so much fault with in others.*

ISAE. 7, 45: ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ.

PLATO, Euthyd. 279 D: ὀλίγον καταγέλαστοι ἐγενόμεθα ὑπὸ τῶν ξένων ἐγὼ τε καὶ σὺ (469). 286 A: τί οὖν δὴ τοῦτο; . . . ἡττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγὼ τε καὶ σὺ; Gorg. 515 E: ἀλλὰ οἶδα σαφῶς καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ὅτι κτέ. Lach. 180 E (see above). Legg. 770 C: Μέγιλλος μὲν γὰρ καὶ ἐγὼ καὶ Κλεινίας εἰρήκαμέν τε αὐτὰ ἀλλήλοις οὐκ ὀλιγάκις ὁμολογοῦμέν τε λέγεσθαι καλῶς. Lys. 223 B (60). Phaedr. 237 C (see above). Theaet. 154 D-E: εἰ . . . δεινοὶ καὶ σοφοὶ ἐγὼ τε καὶ σὺ ἦμεν . . . ἦδη ἂν . . . ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. *Ibid.* 163 A: ἀλλ' οὐ δίκαιον . . . οὔτε σὺ οὔτε ἂν ἡμεῖς φαῖμεν.

XEN. An. 2, 1, 16: σὺ τε γὰρ Ἑλλήν εἰ καὶ ἡμεῖς. An. 7, 7, 16: ἀλλ' ἐγὼ μὲν λέγω, ἔφη, καὶ Σεύθης ταῦτά. Cyr. 7, 4, 5: τούτοις Κῦρος τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα. Mem. 4, 4, 7: οὔτε σὺ οὔτ' ἂν ἄλλος οὐδεὶς δύναιτ' ἀντειπεῖν.

AR. Av. 131: ὅπως παρέσση μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία. Pl. 620-1: ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν | ἐγκατακλινούντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

SOPH. El. 622-3: ἦ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη | καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέ-

γειν ποιεῖ. 795: οἶκον Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε; O. R. 401-2: κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶς συνθεῖς τάδε | ἀγλατήσεν. 1020: ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ.

ÆSCHYL. Suppl. 938-9: ἐν χρόνῳ μαθὼν | εἶση σύ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.

483. In ÆSCHYL. 2, 184: τὸ δὲ σῶμα ἤδη τουτὶ παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, the speaker has in mind the familiar formula οὐκ ἔγωγε ἀλλ' ὁ νόμος, ANAXIM. Rhet. Gr. 1, p. 236 (Spengel). Cf. LYS. 1, 26: οὐκ ἐγὼ σὲ ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, and AR. Eccl. 1055-6: ἀλλ' οὐκ ἐγώ, | ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ(ε).

B. Qualification of the Subject

484. The subject may be qualified by giving it an attribute. An attribute is that which serves to give a specific character.

Chief Forms of the Attribute

485. The chief forms of the attribute are:

- I. The adjective (including the participle) and its equivalents.
- II. Apposition.

EQUIVALENTS OF THE ADJECTIVE

486. Equivalents of the adjective are:

1. The Pronouns including the Article.
2. Substantives denoting Rank, Age, Trade.
3. The Genitive Case.
4. The Dative Case.
5. Prepositions with their cases.
6. Adverbs.
7. Relative Clauses.

1. For the Article and the Pronouns, see the sections treating of these.

487. 2. *Substantives denoting Rank, Age, Trade:*

ὦ ἄνδρες βουλευταί, XEN. Hell. 2, 3, 24; *Gentlemen of the Senate.*

Poets are very free in this regard, and the substantives thus used have a wider range. Especially common is the use of ἀνὴρ in every sphere,¹ with more weight in prose than in poetry. ἄνθρωπος is as disrespectful as ἀνὴρ is respectful.

¹ *Men and brethren* is a portentous mistranslation of Acts xxiii, 1.

DEM. 9. 31 : οὐχ Ἕλληνας ὄντος . . . ἀλλ' ὁλέθρου Μακεδόνοσ. 18, 127 : ὁλεθροσ γραμματεῖσ. 19. 4 : ὁ ἄνδρες δικασταί, and the same phrase very often elsewhere. 19. 22 : ὁ ἄνδρες πρέσβεισ. 172 : ἀνθρώπουσ πολίτουσ.

AESCHIN. 2, 87 : κατ' ἀνδρὸσ πολίτου. 3, 152 : τοῖσ δρυπέταισ ποσί. 233 : ἀνὴρ . . . ιδιώτης. 253 : ἀνὴρ ῥήτωρ.

LYS. Cf. 1. 15 : πρεσβύτεισ ἀνθρωποσ. Cf. 4. 19 : δούλην ἀνθρωπον. 12. 1 and elsewhere : ὁ ἄνδρες δικασταί. 26, 21 : ὁ ἄνδρες βουλευταί.

ANTIPHON. 3 α 1 : ὁ ἄνδρες πολίται. β 2 : ὁ ἄνδρες δικασταί. 4 α 6 : ἄνδρα πρεσβίτην.

PLATO, Critias, 118 E : ἄνδρα ἡγεμόνα. Ion, 540 D : ἀνδρὶ . . . στρατηγῷ. Phaedr. 260 B : λόγον ἔπαινον. Protag. 312 C : ἀνδρὶ . . . σοφιστῇ. Rpb. 620 B : ἀθλητοῦ ἀνδρὸσ. Theaet. 195 B : ἀνὴρ ἀδολεσχοσ.

XEN. An. 3. 2, 2 : ὁ ἄνδρες στρατιῶται . . . ἀνδρῶν στρατηγῶν. 4. 1, 6 : σὺν τοῖσ ὀπισθοφύλαξιν ὀπλίταισ. 28 : τῶν γυμνήτων ταξίαρχων. 7. 8 : τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν. 6, 5, 9 : ὁ ἄνδρες στρατηγοί. Cyr. 5. 3, 31 : ἀνδρὶ εὐεργέτη. 5, 11 : αἱδρὶ ἄρχοντα. Hell. 2. 3, 24 (see above). 4, 13 : ἄνδρεσ πολίται.

THUC. 1. 74, 1 : ἄνδρα στρατηγόν. 6, 85, 1 : ἀνδρὶ . . . τυράννῳ. 8, 98, 3 : ἀνδρὶ στρατηγῷ.

HDT. 3. 52 : ἀλήτην βίον. 6, 83 : ἔπειτα δὲ ἐσ τοῖσ δούλουσ ἦλθε ἀνὴρ μάντισ Κλέανδρὸσ.

AR. Ach. 328 : ἄνδρεσ δημόται. Eq. 242 : ἄνδρεσ ἱππῆσ. Vesp. 360 : ἄνδρεσ ὀπλίται. 908 : ἄνδρεσ δικασταί. Pax. 9 : ἄνδρεσ κοπρολόγοι. Thesm. 345 : γραιὺ γυνή. Ran. 858 : ἄνδρασ ποιητάσ. 1008 : ἄνδρα ποιητήν. 1041 : ἀνδρὶ πολίτην.

EUR. Alc. 679 : νεανίασ λόγουσ. Hec. 921 : ναύταν . . . ὄμιλον. Heracl. 699 : ὀπλίτην κόσμον. 800 : ὀπλίτην στρατόν. H. F. 26 : γέρων δὲ δὴ τισ ἐστι Κωδμείων λόγουσ. 190 : ἀνὴρ ὀπλίτης δούλοσ ἐστι τῶν ὄπλων. Hipp. 1006 : παρθένον ψυχήν. Ion. 1373 : οἰκέτην βίον. Or. 529 : δακρύουσ γέροντ' ὀφθαλμόν ἐκτίκω τάλασ. Phoen. 838 : παρθένῳ χερί.

AESCHYL. Ag. 1627 : ἀνδρὶ στρατηγῷ. Cf. Cho. 3, 14 : τριγέρων μῦθοσ. Sept. 605 : ξὺν πολίταισ ἀνδράσιν. 717 : ἀνδρ' ὀπλίτην.

PIND. O. 10 (11), 49 : μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. P. 11, 33 : μάντιν τ' ὄλεσσε κόρυμν. N. 2, 13 : φῶτα μαχιτάν.

HOM. Od. 3, 267 : αἰδοὺσ ἀνὴρ. 9, 391 : ἀνὴρ χαλκεύσ. 508 : μάντισ ἀνὴρ. 24, 2 : ἀνδρῶν μνηστήρων. 253 : βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ εἰκασ.

II. 4, 216 : χυλκήεσ . . . ἄνδρεσ. 6, 315 : τέκτονεσ ἄνδρεσ. 390 : γυνὴ ταμίη. 9, 477 : φύλακασ . . . ἄνδρασ. 11, 514 : ἱητρὸσ . . . ἀνὴρ. 17, 65 : ἄνδρεσ . . . νομῆεσ. 21, 574 : ἀνδρὸσ θηρητῆροσ.

488. 3. *The Genitive Case:*

δοκεῖ γέ μοι (sc. ἡ χλαῖνα) | εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι. AR. Vesp. 1141-2 : *It looks most like a cloak of Morychus' to me.* (Compare ἐν τῇδε τῇ . . . οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ. PLATO, Phaedr. 227 B ; *In this house of Morychus.*)

ὦ παῖ Κλεινίου, Alc. 1. 103 A; *Son of Clinias*. (Compare δ . . . Κλεινέιος οὗτος, Gorg. 482 A; *This (son) of Clinias*.)

For further examples, see *Genitive Case*.

489. 4. *The Dative Case:*

βοήθεια έαυτῷ, PLATO, Gorg. 522 D; *Self-help*. τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν, Apol. 30 A. τὸν δὲ ταύρῳ χαλκῷ καυτήρα . . . | ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντῇ φάτις, PIND. P. 1, 95-6.

For other examples, see *Dative Case*.

490. 5. *Prepositions with their Cases:*

τὰ ὑπὸ γῆς (= ὑπόγεια) δικαιοτήρια, PLATO, Phaedr. 249 A; *Under-ground reformatories*.

DEM. 2, 12: οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις. 16: τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ.

PLATO, Phaedr. 249 A (see above). Rpb. 426 E: τὰ ἐν τοῖς ξυμβουλαίοις κακουργήματα. 506 C: τὰς ἄνευ ἐπιστήμης δόξας. Theaet. 148 D: τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν.

XEN. Cyr. 1, 6, 38: τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. 39: τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας.

THUC. 1, 100, 1: ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχία καὶ ναυμαχία. 2, 6, 2: τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγεννημένα. 2, 7, 1: τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια. Eq. 709: τὰν πρυτανείῳ σιτία. Nub. 218: φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

SOPH. Ant. 95: τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβολίαν. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά.

491. 6. *Adverbs* (chiefly preceded by the article and involving the participle of εἰμί):

ἐν . . . τῷ τέως χρόνῳ, LYS. 7, 12; *Up to date*.

DEM. 18, 26: τὸν μεταξὺ χρόνον. 29, 14: τὸν ὁμολογουμένως δοῦλον.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους.

LYS. 7, 12 (see above).

PLATO, Legg. 639 B: οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἄρχοντα, ἀλλὰ τινων σφόδρα γυναικῶν. 731 E: διὰ τὴν σφόδρα ἑαυτοῦ φιλίαν. 952 C: τῆς σφόδρα προθυμίας. Phaedo, 109 D: εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον. Politic. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Rpb. 328 E: τοῖς σφόδρα πρεσβύταις. 341 C: ὁ ὁρθῶς κυβερνήτης. 450 C: ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 496 E: τὸν . . . ἐνθάδε βίον. 564 A: ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν . . . εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν.

XEN. Cyr. 1, 5, 9: τῶν παραντῖκα ἡδονῶν. MEM. 3, 5, 1: Περικλεῖ . . . τῷ τοῦ πάνυ Περικλέους υἱῷ.

THUC. 2, 48, 2: καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρίν.

95. 2: τὴν οὐ περιτείχισιν. 6, 80, 5: τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν. 8, 89, 2: τῶν πάνν στρατηγῶν.

HDT. I, 96: τῆς ἄνω Ἀσίας. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Ran. 421: κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. Eccl. 115: ἡ μὴ ῥμπερία.

COM. Cratin. 2, 122: τοῦ λίαν πότου (445).

SOPH. El. 1134: τῇ τόθ' ἡμέρᾳ. Ph. 131: τῶν ἀεὶ λόγων.

AESCHYL. Ag. 73: τῆς τότ' ἀρωγῆς. P. V. 123: διὰ τὴν λίαν φιλότητα.

PIND. P. I, 20: Αἴτνα, πάνετες χόινος ὀξείας τιθῆνα (see B. L. G. *ad loc.*). fr. 133: ἐς τὸν ὑπερθεῖν ἄλιον.

7. For Relative Clauses as equivalents of adjectives, see *Relative Clauses*.

For the substantive in apposition, see *Apposition*.

492. CONCORD OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute agrees with its substantive in gender, number, and case.

ἱερὸς λόχος, *Sacred Band*. ἱερὰ πόλις, *Sacred city*. ἱερὸν πτολίεθρον, *Sacred citadel*. ἱεροὶ δόμοι, *Sacred abodes*. ἱερὰ χρήματα, *Sacred money*. ταμίας . . . τῶν . . . ἱερῶν χρημάτων. PLATO, Legg. 759 E. κλαῖδες (= κλείδες) . . . ἱερᾶν (= ἱερῶν) φιλοτάτων. PIND. P. 9, 39. τὸν ἄνδρα. τὴν γυναῖκα. τὸ παιδίον. οὗτος ὁ ἀνὴρ. αὕτη ἡ γυνή. τοῦτο τὸ παιδίον. ὁ παρὼν χρόνος. τὴν μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης γεγонуῖαν πίστιν, DEM. 19, 27. ἡ βουλὴ δ' ἡ μὴ κωλυθεῖς ἀκούσαι τάληθῃ παρ' ἐμοῦ, *Ibid.* 31. ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν ἀνδροῖν ἐκατέρωιν τοῖν βασανισθέντοιν, ANTIPHON, 5, 49.

493. EXCEPTIONS. — Exceptions to the above rule are found in the matter of dual concord and in the employment of the *constructio ad sensum* instead of formal agreement.

494. PLURAL ADJECTIVE WITH DUAL SUBSTANTIVE. — Occasionally a plural adjective is used with a dual substantive, but not in prose.

HOM. Od. 11, 211-2: ὄφρα . . . φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε | ἀμφοτέρω κρνεροῖο τεταρπόμεσθα γόοιο. 12, 228-9: δύο δοῦρε | μακρ(ά).

Il. 13, 434-5: τὸν . . . Ποσειδάων ἐδάμασσαν | θίλξας ὅσσε φαεινά. Cf. 616-7: τῷ δέ οἱ ὅσσε | παρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον. 16, 139: εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε. 21, 115-6: ὃδ' ἔξετο χεῖρε πετύσας | ἀμφοτέρως.

495. ΔΥΟ WITH A PLURAL SUBSTANTIVE. — From HOMER on δύο (δύω) is found with plural substantives as well as with dual substantives, and the p'ural is the rule for δύο (nominative and accusative) in Attic Prose. Un-

common is the use of *δυσὶν* with a plural,¹ and the use of *δύο* (indeclinable) with a substantive in the genitive or the dative plural is rare in the ATTIC ORATORS and in PLATO.²

δύο μὲν νύεις, δύο δὲ θυγατέρες, ISAE. 2, 3. δύο πλοῖα, LYS. 13, 25. δύο . . . τράπεζαι, 37. δύω νύκτας δύο τ' ἡμέματα, HOM. Od. 9, 74. οἱ δὲ δύω σκόπελοι, 12, 73. δύο . . . γενεαί, II. 1, 250. δύω κήρυκας, 3, 116.

προσελθόντων δ' αὐτῷ δυσὶν ἀνδρῶν, LYCURG. 86. πλεονεκτημάτων δυσὶν, DEM. 5, 23.

οὓσων δ' αὐτῷ δύο θυγατέρων, DEM. 41, 3. τῶν δὲ δύο μερῶν, PLATO, Legg. 848 A. δύω ποταμῶν, HOM. Od. 10, 515. δύω κανόνεσσ(ι), II. 13, 407.

496. MASCULINE DUAL FORMS USED GENERICALLY FOR THE FEMININE. — The use of the forms *τώ, τοῖν, τοῖτω, τοῖτοιν, αὐτώ, αὐτοῖν, τώδε*, and the like, with feminine substantives is no exception to the rule, as these forms are common to all the genders, though there are also special feminine forms, which are preferably used in the genitive and dative.³ In like manner, the masculine dual forms of descriptive adjectives and of participles are sometimes used generically for the feminine.⁴

ἔρεῖσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον | ἐμφύντε (sc. Antigone and Ismene)
τῷ φύσαντι, SOPH. O. C. 1112-3. ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτον προλιπόντ'
ἀνθρώπους | Αἰδῶς καὶ Νέμεσις, HES. O. et D. 199-200.

497. AGREEMENT ACCORDING TO SENSE. — There is no recorded exception in prose. In poetry there are occasional exceptions, the real gender, and not the grammatical, being regarded.

ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον, AR. Ach. 872.

AR. Ach. 872 (see above).

AESCHYL. Cho. 893: τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

HOM. II. 22, 84: φίλε τέκνον.⁵

¹ See Keck, Ueber den Dual bei den griechischen Rednern, Würzburg, 1882, p. 47, and Roeper, De dualis usu Platonico, Gedani, 1878, p. 25 sq. For a list of examples, see Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 6.

² According to Keck, *l. c.*, p. 39, only twice in the ORATORS: DEM. 41, 3 and [42], 23; according to Roeper, *l. c.*, p. 20, only twice in PLATO: Legg. 848 A and 908 B (Tim. Locr. 96 A, 97 C, and Epin. 984 E are excluded as non-Platonic); according to Zander *apud* Keck, *l. c.*, the form *δύο* is found with the genitive plural 7 times in THUCYDIDES and 6 times in XENOPHON, with the dative plural 5 times in THUCYDIDES and once in XENOPHON.

³ See Ernst Hasse, Der Dualis im Attischen, Hannover und Leipzig, 1893, p. 19.

⁴ See Keck, p. 37 *infra* and p. 38 *supra*; also Hasse, *l. c.*, pp. 26, 36, and 37, where, however, no instance of a feminine simple adjective in *οῖν* or of a feminine participle in *οῖν* is cited.

⁵ For 11, 244-5, see 503.

498. VARIATIONS IN PARTICIPIAL CONCORD. — For deviations in the concord of the participle, which in its ordinary use differs from the adjective in that it conveys the notion of predication, see 122-4 and other sections under *Agreement of the Predicate with the Subject*.

499. DEVIATIONS IN CONCORD OF PRONOUNS. — Pronouns that have different forms for different genders and numbers, agree in gender and number with the substantives they represent. But there are frequent variations according to sense, the name of a town, for example, suggesting the inhabitants, or a plural pronoun being used of a generic singular (sometimes the reverse).

ἵνα εἰδῶ εἰ ἐπίστασαι ᾧ χρηῖ ἑραστήν περὶ παιδικῶν πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἄλλους λέγειν, PLATO, Lys. 205 A. ὅτι μὲν γὰρ τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστη πόλις Ὀλυνθος σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε. οὗτοι τῶν πόλεων προσηγάγοντο ἐφ' ᾧ τε . . . συμπολιτεύειν, XEN. Hell. 5. 2. 12. ἦν δὲ παρὰ ταῦτα ἀδίκειν τις ἐπιχειρῆ, τούτοις Κῦρός τε καὶ ἡμεῖς πολέμοι ἐσόμεθα, Cyr. 7. 4. 5. ταῦτα προσιόντες συμβουλευούσι καὶ παραινούσι ἄσσα αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε ὁμοίην νοῦσον, HDT. 1. 197.

DEM. 2. 18: εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγῶνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη.

ISOC. 2. 15: μελέτω σοι τοῦ πλήθους, καὶ περὶ παντὸς ποιοῦ κεχαρισμένως αὐτοῖς ἄρχειν.

PLATO, Conv. 207 A-B: ἡ οὐκ αἰσθάνει ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία . . . περὶ τὴν τροφὴν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων (sc. τῶν γενομένων) καὶ διαμάχεσθαι . . . καὶ ὑπεραποθνήσκειν. Lys. 204 E-205 A (see above). Phaedr. 233 A-B: καὶ μὲν δὴ βελτίονί σοι προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἑραστῇ· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι . . . ἐὰν δ' ἐμοὶ πείθῃ κτέ. Rpb. 599 E: σὲ δὲ τίς αἰτιᾶται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι καὶ σφᾶς ὠφελῆκέναι;

XEN. An. 1. 4. 8: οὐδ' ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ἔως μὲν ἂν παρῇ τις χρῶμαι, ἐπειδὰν δὲ ἀπίεμαι βούληται, συλλαβὼν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ καὶ τὰ χρήματα ἀποτυλῶ. Cyr. 1. 2. 2: ἦν δὲ τις τούτων τι παραβαίνειν, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. 7. 4. 5 (see above). Hell. 5. 2. 12 (see above). Hiero. 2. 13: ἂν τι πάθωσι κακὸν . . . λυποῦνται ἐπὶ τούτοις. 3. 4: ὅταν γε ἀφροδισιισθῇ κιτὰ συμφορὰν τινα γυνή, οὐδὲν ἦττον τούτου ἔνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς οἱ ἄνδρες.

THUC. 1. 136. 1: ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς . . . φεῖγει . . . ἐς Κέρκυραν, ὣν αὐτῶν (sc. Κερκυραίων) εὐεργέτης.

HDT. 1. 197 (see above). 2. 90: ὃς δ' ἂν . . . ὑπὸ κροκοδείλου ἀρπασθεῖς . . . φαίνονται τεθνεώς, κατ' ἣν ἂν πόλιν ἐξενειχθῇ, τούτους πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ταριχεύσαντας αὐτὸν . . . θάψαι ἐν ἱρῇσι θήκησι. 8. 121: τραπόμενοι ἐς Κάρυστον καὶ δηρώσαντες αὐτῶν τὴν χώραν, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμίνα.

EUR. Bacch. 961-2: κόμizε διὰ μέσης με Θηβαίus χθονός· | μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τῷδε.

SOPH. Ant. 707-9: ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ, | ἢ γλώσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν, | οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί. O. C. 942: αὐτοὺς refers to πόλιν, v. 939.

500. AGREEMENT WITH A SYNONYM.—The tendency of the Greek language to sudden changes of subject without the mention by name of the new subject (compare 71), is largely responsible for the few instances that are cited of the agreement of a pronoun with the gender of some synonymous word, instead of with the natural or the grammatical gender of the word that the pronoun represents.

SOPH. Ph. 755-9: ΝΕ. δεινόν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. | ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με. | ΝΕ. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῶς· | ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἔσως | ὥς ἐξεπλήσθη. (Philoctetes does not take up the νόσημα idea, but returns with the word αὕτη to the νόσος of 734: τῆς παρεστῶσης νόσου. So 765: τῆς νόσου. The νόσος of our passage is personified as elsewhere in Sophocles.) Tr. 984-7: ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν | κείμει πεποννημένος ἀλλήλοισι | ὀδύνας; οἶμοι ἐγὼ τλάμων. | ἢ δ' αὖ μιαρὰ (sc. νόσος. Cf. νόσον, 981) βρύκει.

HOM. Il. 11, 237-8: ἐτράπετ' αἰχμὴ· | καὶ τό γε (sc. ἔγχος. Cf. 233) χειρὶ λαβῶν. 21, 166-8: τῷ δ' ἐτέρῳ (sc. δονρί) μιν . . . βάλε . . . ἢ (sc. μελίη. Cf. 162 and 169) δ' ὑπὲρ αὐτοῦ | γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλωμένη χροὸς ἀσαι.

501. NEUTER PRONOUNS REFERRING TO MASCULINE OR FEMININE SUBSTANTIVES.—Not an exception to the rule of concord is the case of a neuter pronoun referring to a masculine or feminine substantive regarded as a thing. Cf. 126. In most of the instances cited, however, the reference is rather to some thought implied in the substantive than to the substantive itself.

ἐπειδὴ τοίνυν ἡ αὕτη ἀρετὴ πάντων ἐστί, πειρῶ . . . ἀναμνησθῆναι, τί αὐτὸ φησι Γοργίας εἶναι. PLATO, Meno, 73 C; *Since the same virtue belongs to all (resides in all), try to recall what Gorgias says it (the thing itself, the essence of it) is.* δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐξήλωκε, DEM. 2, 15; *He is eager for glory, and has made that his passion.*

DEM. 2, 15 (see above). 18, 68: ὥστε (sc. Φίλιππον) τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι καὶ τοῦτ' (sc. τὸ τῶν Ἑλλήνων ἄρξαι) εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. 20, 140: φύσει κακίας σημείον ἐστὶν ὁ φθόνος. καὶ οὐκ ἔχει πρόφασιν δι' ἣν ἂν τύχοι συγγνώμης ὁ τοῦτο (sc. τὸ φθονεῖν) πεπονθώς.

ISOC. 6, 15: οὐδὲ πώποτε δὲ λόγους ἀγαπήσας, ἀλλ' αἰεὶ νομίζων τοὺς περὶ τοῦτο (*this sort of thing*) διατρίβοντας ἀργότερους εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.

PLATO, Gorg. 484 C: φιλοσοφία γάρ τοι ἐστίν, ὦ Σώκρατες, χαρίεν, ἄν τις αὐτοῦ μετρίως ᾄψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ (the αὐτοῦ in view of the χαρίεν). Meno,

73 C (see above). Politic. 300 D: οὐκοῦν ἀνὴρ ὅστισοῦν εἰς ἡ πλῆθος ὁτιοῦν, οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι, παρὰ ταῦτα ὅταν ἐπιχειρήσωσι ποιεῖν ὡς βέλτιον ἕτερον. ταῦτὸν δρῶσι κτέ. Protag. 357 C: ὁμολογοῦμεν ἐπιστήμης μηδὲν εἶναι κρείττον, ἀλλὰ τοῦτο αἰεὶ κρατεῖν . . . καὶ ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Rpb. 381 A-B: πᾶν δὴ τὸ καλῶς ἔχον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέρους ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ' ἄλλον ἐνδέχεται. 583 E: ὁ μεταξὺ ἄρα νῦν δὴ ἀμφοτέρων ἔφικμεν εἶναι, τὴν ἡσυχίαν, τοῦτό ποτε ἀμφοτέρω ἔσται, λυπητὴ καὶ ἡδονή. Theaet. 176 B: οὐχ ὧν ἕνεκα οἱ πολλοὶ φασὶ δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν, τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδεύτεον, τὸ δ' οὐ.

XEN. Cyr. 3, 3, 50: οὐκ ἂν οἶν τοξότας γε (sc. ποιήσειεν ἂν ἀγαθοὺς καλὴ παραίνεσις). εἰ μὴ ἔμπροσθεν τοῦτο μεμελετηκότες εἶεν (*had such practice*). Hiero. 9, 9: εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν, τιμώμενος ἂν ὁ πλείστα τοῦτο ποιῶν καὶ ἐμποροῦς ἂν πλείους ἀγέροι.

THUC. 1, 6, 5: ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν . . . πυγμαῖς καὶ πάλῃς ἄθλα τίθεται, καὶ διεζωμένοι τοῦτο δρῶσι. 6, 10, 2: ἡσυχάζοντων μὲν ἡμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται—οὕτω γὰρ ἐνθὺνδε τε ἄνδρες ἐπραξαν αὐτὰ (*schemes*) καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων—σφαλέντων δέ που κτέ. 96, 1: διειροοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν (sc. τῶν Ἐπιπολῶν) φυλάσσειν ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμοι.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχοῦ, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω· ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη (τοῦτο is natural because of the τριῶν which precedes and the οὐδὲν which follows).

AR. Pl. 522-4: οὐδ' ἔσται . . . οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστῆς | . . . τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει | . . . τοῦτο ποιῆσαι;

502. PLURAL OF NEUTER PRONOUNS FOR THE SINGULAR.
—Neuter pronouns are often used in the plural where we might expect the singular.¹

ἐφίεντων (sc. ἡμῶν) δυοῖν θάτερα. ἢ πείθειν ἡμᾶς ἢ ποιεῖν, τούτων οὐδέτερα ποιεῖ, PLATO, Crito, 52 A; *Although we leave it to him to do one of two things, either to persuade us or to do (our bidding), he does neither.*

DEM. 19, 72: ἐστὶ δὲ ταῦτα² γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δευρί.

ISAE. 1, 22: καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν βεβαιοτέραν ἢ ἐκείνῃ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθίσασθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἴλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. 3, 58: οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἔτερα προσήκε τῇ γυναικί. ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδιφῷ ἀμφισβητῆσαι τῶν πατρῶν, ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκῶς ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιέσθαι.

¹ For Neuter Plural of Adjectives instead of Singular, see 37.

² For the absence of attraction by the predicate in the above and similar examples, see 129.

LYS. 4, 7: νῦν δὲ ὁμολογούμεθα πρὸς παῖδς καὶ αὐλητρίδας καὶ μετ' οἶνον ἐλθόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια;

PLATO, Crito, 52 A (see above). Phaedo, 62 D: ἀλλ' ἀνόητος μὲν ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα. φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Phileb. 43 D-E: ΣΩ. τίθει . . . τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον. τρίτον δὲ μηδέτερον τούτων. ΠΡΩ. κέλται. ΣΩ. τὸ δὲ μηδέτερον τούτων ἐσθ' ἥμιν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἂν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;

XEN. AN. 1, 9, 24: τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιῶντα οὐδὲν θαυμαστόν . . . τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων καὶ τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα ἔμοιγε μᾶλλον δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι (οὐδὲν θαυμαστόν singular and ταῦτα plural). CONV. 2, 19: ἐλθὼν οἴκαδε ὠρχοῦμένη μὲν οὐ, οὐ γὰρ πώποτε τοῦτ' ἔμαθον, ἐχειρονόμουν δέ· ταῦτα γὰρ ἠπιστάμην (ταῦτα side by side with τοῦτο).

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ λόγων . . . κόμπος τὰδε (the statements just made) μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημαίνει. Cf. 6, 77, 1: δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τὰδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται . . . ἀλλὰ Δωριῆς ἐλεύθεροι.

HDT. 7, 14: ἦν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατῆς, τὰδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχῆσει· “ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσσει.”

COM. Eriph. 3, 559: τὰδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαίης, ὦ Σῆρε.

AR. Nub. 1299: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; AN. 445-6: ὅμνυμ' ἐπὶ τοῦτοῖς πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Ran. 21: εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;

EUR. Andr. 168-9: οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτωρ τὰδε. | οὐ Πρῆμος οἶδ' ἐχρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις. Cycl. 63: οὐ τὰδε Βρόμιος, οὐ τὰδε χοροί. Hipp. 474-5: οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις | τὰδ' ἐστὶ κρείσσω δαιμόνων εἶναι θέλειν. Tro. 99-100: οὐκίτι Τροία | τὰδε.

SOPH. O. C. 883: ἄρ' οὐχ ὕβρις τὰδ(ε); 1729: θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστὶ;

HOM. Od. 1, 226: οὐκ ἔρανος τὰδε γ' ἐστίν.

Il. 8, 362-3: οὐδέ τι τῶν μένηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον | τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

For καὶ ταῦτα, see under οἶτος.

For Attraction of the Demonstrative by the Predicate, see 127.

For Attraction of the Article, see 574, 635.

503. AGREEMENT OF COMMON ADJECTIVE ATTRIBUTE.—

The common adjective attribute of two or more substantives agrees with the nearest. Exceptions are explicable.

σιτος πολὺς καὶ πρόβατα. XEN. AN. 2, 4, 27; *Much bread-stuff and small cattle (sheep)*. πολλὰ κριθὰ καὶ πυροί, *Ibid.* 7, 1, 13; *Much barley and wheat*.

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπόνθισι . . . καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη. 1, 19:

μηδεμίαν μήτε χάριν μήτ' ἄνδρα. 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (481).

Lys. [6], 47: ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιποιήσατε. 13, 95: μηδὲ μὴ . . . μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμίᾳ.

PLATO. Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή (= ἀδελφοί) τῷ γένωνται καλοῖ (480). Rpb. 459 C: συνχυνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ.

XEN. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναιται ἐπτά ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικοὺς (concord due to ἐπτά). 2, 4, 27 (see above). 7, 1, 13 (see above).

THUC. 1, 102, 4: καὶ πρὸς Θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. 6, 49, 4: οὔτε πλοῦν πλοῦν οὔτε ὁδόν.

HDT. 3, 82: τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἐόντων, δῆμον τε ἀρίστον καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μοναρχου.

AR. Lys. 1134: Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε. Ran. 470-2: τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκοπέλος αἵματοσταγὴς | φρουροῖσι, Κωκυτοῦ τε περὶ ὁδοὶ κύνες, κτέ.

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξας δὲ χώριον καὶ γένος καὶ ξνμφορὰς | τὰς σάς. Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκίρωςας φέτιν.

THEOGN. 87: μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας. 860: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

HOM. Od. 2, 123: βίότον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται. 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (12).

Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα. 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ ἡμῶτος εὖχομαι εἶναι. 9, 466: πολλὰ δὲ ἔφην μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. But 11, 244-5: πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη, | αἶγας ὁμοὺ καὶ οἰς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο, χίλι(α) agrees with μῆλα understood, which becomes more evident by comparing Od. 9, 183-4: ἐνθα δὲ πολλὰ | μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες, ἰαίνεσκον. 13, 287: οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο (78). 14, 73: ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

504. REPETITION OF THE COMMON ATTRIBUTE. — The common attribute may be repeated for emphasis or rhetorical balance. So with καὶ . . . καί, μὲν . . . δέ.

ῥέτο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην. XEN. An. 2, 6, 17: *He thought that he should acquire from this a great name and great power.* ἐξωπλίζετο (sc. ὁ στρατός) πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν. Cyr. 6, 4, 1: *The army accoutred itself with many fine tunics, many fine corselets and helmets.*

DEM. 18, 27: πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας. 19, 226: τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτο σκότος. 227: ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. Cf. 22, 66 (= 24, 173): πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἡδικοκτόων τὴν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων.

PLATO, Cratyl. 436 D: δει δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἀνδρὶ τὸν πολὺν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκέψιν.

XEN. An. 2, 6, 17 (see above). CONN. 4, 47: πᾶσαι . . . αἱ πόλεις καὶ πάντα τὰ ἔθνη. CYR. 1, 5, 9: πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν. 6, 4, 1 (see above).

THUC. 6, 20, 4: πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλῖται ἐνείσι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλὰ δὲ τρυφῆς καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς.

HDT. 5, 30: ἔχων στρατιὴν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέας. 47: σινέσπετο οἰκίῃ τε τριῖναι καὶ οἰκίῃ ἀνδρῶν δαπάνη.

SOPH. El. 87-90: ὦς μοι | πολλὰς μὲν θρίνων ῥόδους. | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου | στέρνων πληγὰς.

AESCHYL. Suppl. 1006-7: πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὦν πολλὺς πόνος, | πολλὺς δὲ πόντος οὐνεκ' ἡρόθη δορί.

THEOGN. 1051-2: μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς χρεῖος, ἀλλὰ βαθείῃ | σὴ φρενὶ βούλευσαι σὺ ἀγαθῷ τε νόῳ.

HOM. Od. 11, 202-3: ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μήδεα, φείδιμ' Ὀδυσσεῦ, σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιθεῖα θυμὸν ἀπηγά (473).

505. POSITION OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE. — The adjective attribute precedes the substantive. This, which is the original position, so often yields to rhythmical and rhetorical considerations that a sharp difference between the order, attribute and substantive, and the order, substantive and attribute, cannot be formulated.

μικρὰς ζημίας ἀξίους. LYS. 1, 3: *Deserving [only] a SLIGHT penalty.* οἰκονόμος δεινῇ. *Ibid.* 7: *A clever HOUSEKEEPER.* ἐν . . . σώμ' ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν. DEM. 19, 227: *Having (but) ONE body and ONE soul* (504. chiasm). ἐπέων ματαίων, HDT. 7, 11, but μάταια ἔπεα. 15. λόγον οὐδένα ἐποιέτο, HDT. 7, 13, but ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιήσεται. 16. εἷς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ. PROV.

DEM. 8, 28: μικρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρόν πινάκιον ταῦτα πάντ' ἐπισχεῖν δύνατ' ἄν. 15, 23: βάρβαρον ἄνθρωπον (31). 18, 20: πόλεμον συνεχῇ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν . . . οὔτε χρήμασιν οὔτε σώμασιν . . . συνελάμβανον (plural) ὑμῖν. 22: μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων. 30: τρεῖς ὅλους μῆνας . . . ἡμερῶν δέκα, ἴσως δὲ τριῶν ἢ τεττάρων. 34: λόγον οὐδὲν (α). 44: δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας. 19, 196: Ὀλυνθίαν γυναικα (31). 19, 227 (see above). 23, 75: δύο προσθήκαι (III). 31, 7: ὀγδοήκοντα μυῖαι (124).

ISOC. 7, 46: δύο τρόποι (III).

ISAE. 8, 7: ἐξ ἧς αὐτῷ ἐγγινέσθην υἱεὶς δύο (II0).

LYS. 1, 3 (see above). *Ibid.* 7: οἰκίδιον . . . διπλοῦν. 10: πολὺν χρόνον. 22: ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε. 12, 11: τετρακοσίους κυζικηνούς (32). 13, 37: δύο δὲ τράπεζαι. 32, 6: τριάκοντα στατήρας Κυζικηνούς (32).

ANTIPHON, 1, 14: ἀνὴρ καλὸς τε καὶ ἀγαθός (31). 2, 8, 5: θερμοὶ καὶ

ἀνδρεῖον ἄνθρωπον (31). 5, 91: ἐν . . . ἀκεστῷ πράγματι (78). 6, 42: δύο μῆνες (111).

PLATO, Gorg. 470 C: φίλον ἄνδρα (31). Legg. 846 D: ἀνδρὸς ἐπιχωρίου (31). Menex. 247 D: θνητῷ ἀνδρί (31). Phaedr. 227 A: ὦ φίλε Φαῖδρε (17). *Ibid.* D: ὦ βέλτιστε Σώκρατες (17). Protag. 316 B: οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. *Ibid.* C: ξένον ἄνδρα (31). Rpb. 331 C: φίλου ἀνδρός (31). 334 A: ὅτου τις ἄρα δεινὸς φίλαξ, τοῦτου καὶ φῶρ δεινός (Chiasm. Cf. *ibid.*: εἰ ἄρα ὁ δίκαιος ἀργύριον δεινὸς φνυλάττειν, καὶ κλέπτειν δεινός). 343 D: δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκον πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. 353 E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν. Soph. 230 C: ὦ παῖ φίλε (17).

XEN. An. 1, 7, 10: ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακοσία (56). 2, 2, 12: δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. 17: κραγὴν πολλήν. 2, 3, 14: εἶην δὲ σίτος πολλὸς καὶ οἶνος φοινίκων. 6, 4, 23: εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους (27). Cyr. 1, 5, 9: πολλὴν μὲν ὄλβον, πολλήν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς. Oec. 21, 8: μεγάλην χειρὶ (56).

THUC. 3, 20, 2: ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι (27). 3, 82, 4: τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη (65). 96, 3: πολλῇ χειρὶ (56). 4, 16, 1: δύο χοῖνικας (47). 6, 22: πεφρυγμένους κριθῖς (47).

HDT. 1, 80: πολλῇ χειρὶ (56). 195: ἐσθῆτι δὲ τοιῇδε χρέωνται, κιθῶνι ποδηνεκίῃ λινέῳ (after), καὶ ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον (before) κιθῶνα ἐπενδύνει (78). 3, 53: χρῆμα σφαλερόν (40). 5, 30: πινθάνομαι γὰρ ὁκτακισχίλιον ἀσπίδα (56) Ναξίοισι εἶναι καὶ πλοῦα μακρὰ πολλά. *Ibid.*: ἔχων στρατιὴν τε πολλήν καὶ πολλὰς νέας (504). 64: ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρες (27). 96: πᾶν χρῆμα (40). 7, 8, γ): δοῦλιον ζιγόν. 11 (see above). 13: λόγον οὐδένα . . . οὐδένα χρόνον. 15 (see above). 16, γ) (see above). 41: χίλιοι μὲν . . . ροῖας εἶχον χρυσέας . . . οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι . . . ἀργυρέας ροῖας εἶχον.

AR. Ach. 74-5: ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων | ἄκρατον οἶνον ἡδύν. 80: ἔτει τετάρτῳ. 82: ὁκτὼ μῆνας . . . χρυσῶν ὀρῶν. 197: σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Av. 626: πυρὸς ὀλίγους (47). Lys. 511: μέγα πρᾶγμα (40). 1099: ταχεῖ πεδίλῳ.

EUR. Heracl. 275-6: πολλήν . . . αἰχμήν (56). 337: πολλῇ . . . χειρὶ (56). Hipp. 11: Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ Πιθέως παιδείματα (52). Ion, 192: χρυσέαις ἄρπαις (52). I. A. 78: ὄρκους παλαιούς. 315: ἐκ χερῶν ἐμῶν. I. T. 365: νυμφεύματ' αἰσχροῖα. Or. 70: ἄπορον χρῆμα (40). Phoen. 78: πολλήν . . . ἀσπίδα (56). fr. 243: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ (56).

SOPH. Ai. 231: κελαινοῖς ξίφεσιν (52). Ant. 650: ψυχρὸν παριγκάλισμα (41). Tr. 491-2: κοῦτοι νότον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα | θεοῖσι δυσμαχοῦντες (55).

AESCHYL. Ag. 1041: δουλείας μάξης. 1257: Λύκει' Ἀπολλον (24). Cho. 1028: πατροκτόνον μῖασμα. P. V. 88-90: ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί. | ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων | ἀνὴριθμον γέλασμα, παμμήτορ τε γῇ (12). 210: πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. 329: γλώσση ματαιαί ζημία προστρίβεται.

PIND. O. 7, 19: Ἀργεῖα σὺν αἰχμῇ (56). P. 1, 19: στέρνα λαχνάεντα (59). 4, 1: παρ' ἀνδρὶ φίλῳ (31). 9, 6: ἐνικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέρων δίφρῳ.

ARCHIL. 4, 3: ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. 9, 3: πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 5: ἀνγκέστοισι κακοῦσιν. 6: κρατερὴν τλημοσίνην. 8: αἱματόεν δ' ἔλκος. 10: γυναικεῖον πένθος. 11, 1: πολιῆς ἁλός. 2: γλυκερὸν νόστον. 12, 1: χαρίεντα μέλα, etc. 21, 2: ὕλης ἀγρίης.

HOM. Od. 11, 61: ἀσέ με δαίμονος αἵσα κακῇ καὶ ἀθέσφατος οἶνος (473). 323: Ἀθηναίων ἱεράων (49). 12, 341: δειλοῖσι βροτοῖσι (45). 24, 249: ἀγαθὴ κομιδῇ. 286: ξενίῃ ἀγαθῇ.

Il. 1, 418: κακῇ αἴσῃ. 2, 235: κάκ' ἐλέγχε(α) (41). 3, 17: καμπύλα τόξα (52). 108: ὕπλοτέρων ἀνδρῶν (31). 14, 238: καλὸν θρόνον (52). 16, 3: δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος. For details of Homeric usage, see La Roche, W. St., xix (1897), pp. 161-88.

506. SEPARATION OF ATTRIBUTE FROM SUBSTANTIVE. — The attribute may be separated from its substantive by one or more words.

Removal often increases the emphasis, the mind being thus forced to recall or await the substantive. So numerals are often put at a distance as if for the convenience of adding. The interval is seldom excessive in prose. In poetry, on the other hand, it is sometimes very considerable, and sometimes the conception seems rather predicative than attributive, but the rhythm aids in bridging the chasm. The beginnings of verses are really near. So PIND. O. 6, 1-2, cited below. But compare P. 9, 5-6, O. 11, 19-21 (both cited below), and especially O. 12, 5-6, and see the editor's notes on those passages.

πλεονέκτημ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι μέγ' ὑπήρξεν Φιλίππῳ, DEM. 18, 60; *An advantage, a great advantage did Philip have to start with.* ἔδοξαν πολέμου ὁρᾶν ἱππέας, XEN. AN. 2, 2, 14.

DEM. 1, 1: ἀντὶ πολλῶν ἂν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ κτέ. 18, 60 (see above).

LYS. 1, 22: μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις ἐπιδείξω.

PLATO, Gorg. 448 E: ἐρομένου Χαιρεφώντος τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης. 449 C-D: ῥητορικῆς γὰρ φῆς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. 453 D: καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι. Ion, 534 B: κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητῆς ἐστί (40).

XEN. AN. 2, 1, 19: μηδεμίᾳ σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς. 2, 2, 12: ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι. πολλὴν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι. 2, 2, 14 (see above). Mem. 1, 2, 11: ἀλλὰ μὴν καὶ συμμαχῶν ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δέοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων.

THUC. 6, 20, 2: ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὥς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἶναί μεγάλας. 25, 2: ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμαχῶν πεντακισχίλιον μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἣν δέ τι δύνωνται, καὶ πλείοσι.

HDT. 7, 2: τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη. 5: παρενθήκην ποιέσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς εἶη χώρα. 13: ὥστε αἰεκέστερα ἀπορρῖψαι ἔπει. 14: ἐν οὐδενὶ ποιησάμενος λόγῳ.

AR. Ach. 109: σὺ μὲν ἀλαζῶν εἰ μέγας. 137: εἰ μισθὸν γε μὴ φeres πολύν.

EUR. I. A. 313: μακροὺς δὲ δοῖλος ὦν λέγεις λόγους. I. T. 340-1: ὅστις ποτὲ | Ἑλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον. 372-3: ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων | ἔχουσ(α). Phoen. 441-2: μυριάν ἄγων | λόγῃην (56).

SOPH. El. 87-90: ὦς μοι | πολλὰς μὲν θρήνων ᾤδάς, | πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθον | στέρνων πληγὰς (504).

AESCHYL. Cho. 61-2: ῥοπή δ' ἐπωσκοπεῖ δίκας | ταχεῖα. 89-90: πότερα λέγονσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν | γυναικὸς ἀνδρί. 185-6: ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι | σταγόνες. 299: πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἴμεροι.

PIND. O. 6, 1-2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθίρῳ θαλάμῳ | κίονας. 11, 19-21: τὸ γῆρ | ἐμφυὲς οὐτ' αἰθων ἀλώπηξ | οὐτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαντο φῆθος. P. 9, 5-6: τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαραγῶν ἐκ Παλίου κόλπῳ ποτὲ Λατοῖδας | ἄρπασ(ε). 12, 16: εὐπαρέου κράτα συνάσσεις Μεδούσας. 24: ἐν κλεῖα λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων. 26: παρὰ καλλιχορον ναῖοισι πόλιν. N. 8, 2: παρθενήτοις παίδων τ' ἐφίξοισα γλεφάροις.

THEOGN. 43: οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες. 64-5: χρῆμα δὲ συμμίξης μηδενὶ μηδ' ὀτιοῖν | σπονδαῖον. 811: χρῆμα ἔπαθον θανάτου μὲν αἰεκέος οὐτι κάκιον.

ARCHIL. 4, 1-2: ἀλλ' ἄγε, σὺν κῶθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς | φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἀφελκε κάδων. 9, 1: κήδεα μὲν στονόεντα. 25, 3: μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος.

HES. O. et D. 178: χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

HOM. Od. 3, 161: ἔριν ὥρσε κακὴν. 9, 12-3: σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα | εἶρεσθ(αι). 9, 116-9: νῆσος ἔπειτ' ἐλιχεῖν παρέκ λιμένος τετάνυσται. | γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὐτ' ἀπο τηλοῖ. | ὑλήεσσ' (rather felt predicatively than attributively). ἐν δ' αἴγες ἀπειρέσiai γεγιάσιν | ἄγριαi. 9, 132-3: ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας | ὑδρηλοὶ μαλακοί.

II. 7, 251: δὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος. 264-5: ἀλλ' ἀνιχισάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ | κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε (the three adjectives are predicative rather than attributive). 299: δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶμεν ἀμφω.

507. POSITION OF ADJECTIVES USED PARTITIVELY. — Adjectives used partitively regularly precede.

περὶ μέσας νύκτας. XEN. An. 1, 7, 1: *About midnight.*

AESCHIN. 2, 75: διὰ μέσης Πελοποννήσου πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξήει.

PLATO, Lach. 183 B: τὴν μὲν Λακεδαιμόνι . . . οἷδ' ἄκρω ποδὶ ἐπιβαίνοντας. Rpb. 621 B: μέσας νύκτας γενέσθαι (47).

XEN. An. 1, 7, 1 (= 7, 8, 12) (see above). 2, 2, 8 (= 7, 3, 40): ἀμφὶ μέσας νύκτας.

THUC. 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503). 8, 101, 3: πρῶτερον μέσων νυκτῶν.

HDT. 1, 24: ἐς μέσσην νῆα. 2, 17: ὁ γὰρ δὴ Νεῖλος . . . ῥέει μέσσην Αἴγυπτον σχίζων ἐς θάλασσαν. 33: μέσσην τάμνων Λιβύην. 7, 58: διὰ μέσσης δὲ πορευόμενος πόλιος. 72: ἐς μέσσην κνήμην. 8, 12: μέσον θέρος.

AR. Vesp. 218: ἀπὸ μέσων νυκτῶν. Thesm. 1099: διὰ μέσον γὰρ αἰθέρος. But fr. 2, 1171: χειμῶνος μέσον.

COM. Eubul. 3, 259: πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

EUR. El. 840: ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς (adjective follows). I. T. 49: βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν. 266: ἄκροισι διακτέλουσι. 283: ὠλένας τρέμων ἄκρας (adjective follows). 297: μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας (adjective follows).

SOPH. Ai. 238: γλῶσσαν ἄκραν (adjective follows). 285: ἄκρας νυκτός. Ant. 415-6: ἐν αἰθέρι | μέσῳ (adjective follows). El. 748: εἰς μέσον δρόμον. 1476: ἐν μέσοις ἄρκυστάτοις. O. R. 808-9: μέσον | κάρα. 812: μέσης ἀπήνης . . . ἐκκυλίδεται. Ph. 748: πάταξον εἰς ἄκρον πόδα. 824: ἄκρου . . . ποδός. Tr. 564: ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ. 781-2: μέσον | κρατός. 803: ἐν μέσῳ σκάφει.

AESCHYL. Ag. 1594: χερῶν ἄκρους κτένας. Eum. 112: ἐκ μέσων ἄρκυστάτων. Pers. 196: ζυγὸν θραύειν μέσον (*in the middle*). Sept. 389: ἐν μέσῳ σάκει. fr. 169: ἄκρον κύρα.

THEOGN. 265: μέσσην περὶ παῖδα. 447: κεφαλῆς . . . ἀπ' ἄκρης.

MIMNER. 12, 7: ἄκρον ἐφ' ὕδωρ.

HOM. Il. 7, 246: ἄκρότατον κατὰ χαλκόν. 258: μέσον σάκος οὐτ' αὖτε δονρί. But 7, 266-7: τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον | μέσον ἐπομφύλιον.

508. POSITION OF COMMON ATTRIBUTE. — When the attribute belongs to two or more words, it is generally put before them all, sometimes after them all, sometimes after the first, occasionally after one of the intermediate substantives.

πολλὰ κριθαὶ καὶ πυροί. XEN. An. 7, 1, 13: *Much barley and wheat* (503). χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται. THUC. 6, 34, 2. τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, THUC. 6, 22. βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. XEN. An. 4, 7, 14.

509. a. *Before all*:

DEM. 2, 2: τῶν . . . παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ τόπων. 14: ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή. 18, 18: ἀλλὰ τις ἦν ἄκριτος . . . ἔρις καὶ

ταραχή. 34: πάσαις . . . αἰτίαις καὶ βλασφημίαις. 68: ἐν παῖσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 112: τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας. 19. 1: μηδεμίαν μίτη χάριν μίτ' ἄνδρα (503). 25, 68: τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πολιτείας (503).

LYS. [6], 47: ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμον (503).

PLATO. Rpb. 329 C: πολλὴ εἰρήνη γίνεταί καὶ ἐλευθερία. 459 C: συχνῶ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ (503). 543 D: καλλίω . . . πόλιν τε καὶ ἄνδρα.

XEN. An. 6. 6, 38: μίαν ἡμέριν καὶ νύκτα. 7. 1, 13 (508). Cyr. 6. 4. 1: πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν (504).

THUC. 1, 102, 4: οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία (503). 2, 49, 8: ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας (503).

AR. Lys. 1134: Ἑλλήνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε (503). Ran. 470-2: τοῖα Στιγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα | Ἀχερόντιός τε σκοπέλος . . . | φρουροῖσι, Κωκυτοῦ τε περὶδρομοὶ κύνες (503).

SOPH. O. C. 350: πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἥλιον τε καίμασιν.

HOM. Il. 2, 136: ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα (503). 6, 211: ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος (*ibid.*). 9, 466 (*ibid.*). 13, 287 (*ibid.*).

510. b. *After all:*

LYS. 13, 95: μηδαμῶς . . . μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσθητε (503).

ANDOC. 1, 6: ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι.

PLATO, Legg. 838 A: ὅταν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ τῷ γένωνται καλοῖ (480).

XEN. An. 1, 5, 6: ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπταὶ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικούς (503).

THUC. 6, 34, 2: χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται (508).

AESCHYL. Eum. 437-8: λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς | τὰς σὰς (503). Pers. 227: παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωςας φάτιν (503).

THEOGN. 87: μή μ' ἔπεισιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (503).

511. *After the first:*

DEM. 18, 271: δεινὰ πεπόνθασι . . . καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη (503).

XEN. An. 2, 4, 27: ἐνὴν δὲ σῆτος πολὺς καὶ πρόβατα καὶ ἄλλα χρήματα (503).

THUC. 6, 22: τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας. 49, 4: οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὁδόν (503).

HDT. 3, 82: δῆμον τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου (503). 5, 31: χρήματα δὲ ἔνι πολλὰ καὶ ἀνδράποδα.

HOM. Od. 2, 123: βίότον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται (503). 19, 406: γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε (503).

512. *After one of the intermediate substantives :*

XEN. AN. 4, 7, 14: ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. MEM. 1, 1, 14: τοὺς δὲ καὶ λίθους καὶ ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι.

PECULIAR FORMS OF THE ADJECTIVE ATTRIBUTE

513. The demonstrative and other adjective pronouns present important peculiarities. Of these pronouns the most common is the article.

The Article

514. The function of the article, which was originally a demonstrative, and always has more or less demonstrative force, is to fix a floating adjective or substantive. In the earlier stages of the language ἵππος means 'the horse' (literally 'the swift one')¹ as well as 'a horse,' and we have an implicit article as well as an explicit article (ὁ, ἡ, τό). This implicit article served at first as particular or generic. Afterwards the particular use required the reinforcement of the explicit article, but in the generic use the employment of the explicit article was optional. Particular: (ἄνθρωπος), ὁ ἄνθρωπος, *the man*; generic: ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος, *man*.

Proper names being in their nature particular do not require the explicit article, and when the article is used with them, it retains much of its original demonstrative force.

It is impossible to draw a sharp line of demarcation between the uses of the attributive article at different stages. The Homeric demonstrative use passes over into the articular use, and the Attic articular use approaches the Homeric demonstrative use. In the one case we have the germ of a new life; in the other, the survival of the old. To the Attic the Homeric ὁ γέρον could hardly have been distinguishable from the everyday ὁ γέρον of prose. Much depends on the position in the verse. Sometimes there may be apposition, sometimes the article may be used for contrast. When Pindar said ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσός, the verse brings out the pause, the feeling of antithesis. We say that there is no articular infinitive in Homer, because in the only apparent example, Od. 20, 52: ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν, the appositional explanation brings the passage in line with the use elsewhere (Od. 1. 370; 11. 358-9) and with the later use of τοῦτο, which is the demonstrative article 'writ large' (PLATO, Gorg. 449 C).

In the older language and in the higher poetry that follows the older norm the article proper is not so much used as in Attic prose and as in comic poetry, which approaches the language of everyday life. Homer gives the norm, which

¹ But cf. A. J. P. xxiii (1902), 22. Oertel, Study of Language, p. 306.

is followed closely by Pindar. The lyric parts of tragedy are more anarthrous than the dialogue. The dialogue of comedy differs decidedly from that of tragedy in this respect. Old phrases, especially prepositional phrases, retain in the heyday of Attic their anarthrous forms. Dialects vary, and the Doric is said to have affected the hearty homely article. See the Lacedaemonian chorus in the *Lysistrata*. Authors vary, and whereas some eschew the article with proper names or use it gingerly, others, like Plato, are exceedingly free with it. On the other hand, the familiar use of the article has led to exactness and finesse, and the subtle variations in the employment of it add a special charm to Attic prose.¹

The substantive use of the article is in Attic prose a survival, and is found chiefly in fixed phrases and certain old-fashioned turns of expression.

Substantive Use

515. ὁ μὲν . . . ὁ δέ, ὁ μὲν . . . δέ. μὲν . . . ὁ δέ. — Very common is ὁ μὲν . . . ὁ δέ, now used with definite reference to persons or things mentioned, *the one . . . the other, the former . . . the latter, the latter . . . the former*, now used indefinitely simply in contrast to each other. One or the other (more commonly the latter) of the two articles may also be replaced by a substantive or a pronoun.

Here belong also the adverbial uses of the article τὸ (τὰ) μὲν . . . τὸ (τὰ) δέ, τῇ μὲν . . . τῇ δέ.

μὴ γὰρ οἴεσθ(ε) . . . τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. ἀλλ' ὁ μὲν (*the former*) δόξης ἐπιθυμεῖ . . . τοῖς δέ (*the latter*) τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων οὐ μέτεστι. DEM. 2, 15-6. φημί τοῖνυν ἐγὼ . . . κάλλιον Κόνωνα τὰ τέλχη στήσαι Θεμιστοκλέους· ὁ μὲν (*the latter*) γὰρ λαθὼν, ὁ δέ (*the former*) νικήσας τοὺς κωλύοντας αὐτ' ἐποίησεν. DEM. 20, 74. ἐν δὲ ταῖς μεγάλας πόλεσι . . . ἀρκεῖ καὶ μία ἐκάστῳ τέχνη εἰς τὸ τρέφεσθαι· πολλάκις δὲ οὐδ' ὅλη μία· ἀλλ' ὑποδήματα ποιεῖ ὁ μὲν ἀνδρεία, ὁ δὲ γυναικεία, XEN. CYT. 8, 2, 5 (*indefinite use*). ταῦτα συνθέμενοι οἱ μὲν ἐπορεύοντο . . . Ξενοφῶν δὲ . . . ἤγειτο πρὸς τὴν φανεράν ἔκβασιν. XEN. AN. 4, 2, 2. μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἤγειτο, οἱ δ' εἵποντο, *Ibid.* 7, 3, 7. ὑμεῖς μὲν . . . πάσας ἐξελύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστα ἐπραγματεύετο, DEM. 18, 26.

DEM. 1, 13: τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων ἡσθένησε. 2, 3: ὁ μὲν γὰρ . . . θαννιστότερος παρὰ πᾶσιν νομίζεται· ὑμεῖς δ(ἐ) . . . πλείον' αἰσχίνην ὠφλήκατε. 15-6 (see above). 9, 61. 64. 18, 26 (see above). 20, 74 (see above).

PLATO, CONV. 211 A: τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰσχρόν. Rpb. 338 D: τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.

¹ Cf. A. J. P. xxiii (1902), 121.

369 D: γεωργὸς μὲν εἷς, ὃ δὲ οἰκοδόμος, ἄλλος δὲ τις ὑφάντης. Theact. 152 B: ἄρ' οὐκ ἐνίστε πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὃ μὲν ἡμῶν ῥιγοῖ, ὃ δ' οὐ; καὶ ὃ μὲν ἡρέμα, ὃ δὲ σφόδρα;

XEN. AN. 4, 1, 14: τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ τι ἀναπαύομενοι. 4, 2, 2 (see above). 5: καὶ τοὺς μὲν κατακινῶντες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθ' ἔμενον. 4, 6, 23: Χειρίσοφος μὲν . . . ἦγε κατὰ τὴν ὁδόν, οἱ δὲ . . . κατὰ τὰ ἄκρα ἐπῆσαν. 4, 8, 10: τῇ μὲν γὰρ αἰοδον, τῇ δὲ εὐδοον εὐρύστομεν τὸ ὄρος. 5, 6, 24: τὰ μὲν (*partly*) διὰ τὸ ἐκείθεν εἶναι, τὰ δὲ (*partly*) διὰ τὸ συνεστρατεῖσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ. 6, 3, 7: οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες . . . οἱ δέ. 7, 3, 7 (see above). Cyr. 8, 2, 5 (see above). Hell. 1, 1, 5: καὶ τὰ μὲν νικόντων, τὰ δὲ νικωμένων (sc. τῶν Ἀθηναίων), Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσίν.

THUC. 3, 37, 3-4: οἱ τε φανλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξινετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν (*the latter*) γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φιλίεσθαι . . . οἱ δ(ὲ) (*the former*) . . . ἀμαθέστεροι . . . τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι. 4, 76, 5: τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεισθηκόσι, τοῖς δὲ (sc. τοῖς Βοιωτοῖς) οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς διννίμεως. 4, 106, 3: καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ παρέδοσαν, ὃ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅψε κατέπλεον ἐς τὴν Ἥϊονα. 107, 1-2: μετὰ δὲ τοῦτο ὃ μὲν (sc. Θουκυδίδης) τὰ ἐν τῇ Ἥϊόνι καθίστατο . . . ὃ δὲ (sc. Βρασιδάς) . . . τὰ . . . περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. 8, 47, 2: τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμφαντος λόγους . . . τὸ δὲ πλεον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν.

HDT. 1, 173: νόμοισι δὲ τὰ μὲν Κρητικοῖσι, τὰ δὲ Καρικοῖσι χρέωνται. 6, 69: ὃ μὲν δὴ τοιαῦτα ἔλεγε, ἣ δὲ ἀμείβετο τοισίδε. *Ibid.*: καὶ τὸ μὲν (sc. φάσμα) οἰχώκεε, ἥκε δὲ μετὰ ταῦτα Ἀρίστων. 70: ἣ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγε, ὃ δὲ . . . ἐπορεύετο ἐς Ἕλιν.

AR. Vesp. 564-7: οἱ μὲν γ' ἀποκλάνται πενίαν αὐτῶν . . . οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιν· | οἱ δὲ σκώπτουσ(ι). Lys. 17-9: ἣ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν, | ἣ δ' οἰκέτην ἡγειρεν, ἣ δὲ παιδίον | κατέκλινεν, ἣ δ' ἔλουσεν, ἣ δ' ἐψώμισεν.

EUR. El. 799-801: δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας. | οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἥρον κανᾶ, | ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνήπτον. 830: χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ. Or. 356-7: ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι | . . . τῇ δ' ἰδὼν καταστένω.

SOPH. Ai. 762-6: κείνος δ' . . . ἄνους καλῶς λέγοντος ἡρίεθ' πατρός. | ὃ μὲν (*the latter*) γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, κτέ. ὃ δ' (*the former*) ὑψικόμπως κάφρόνως ἡμείψατο. Ant. 21-2: οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων | τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

AESCHYL. Ag. 326-32: οἱ μὲν γὰρ . . . τοὺς δ(έ). Sept. 295-8: τοὶ μὲν . . . τοὶ δ(έ). 481-2: τῷ μὲν . . . τοῖσι δέ.

PIND. O. 13, 56-60: πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν | ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος, | τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρείῳ | Ἑλέιναν κομίζοντες. οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν | εἶργοντες. P. 12, 32: τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὐπω.

THEOGN. 901-2: ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἔκαστον· | οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

PHOCYL. 3. 1-3: τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνοντο | φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίτσης. | ἡ δὲ συνὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαυτησίσης.

SOLOX. 13. 29: ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον.

SEMON. AMORG. 1. 11-8: φθάει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν. | . . . τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι | φθάρουσι θνητῶν· τοὺς δ' . . . οἱ δ(έ) . . . οἱ δ(έ) κτέ.

CALLIN. 1. 16-7: ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμψης δῆμφι φίλος οὐδὲ ποθεινός. | τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μ' γίγς, ἦν τι πάθῃ (Generic).

HES. O. et D. 161-7: καὶ τοὺς μὲν . . . τοὺς μὲν . . . τοὺς δὲ . . . τοὺς μὲν . . . τοῖς δέ (some — partly — partly — some. I say — the others). Theog. 276-7: Σθενώ τ' Εὐρύαλη τε Μεδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα. | ἡ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω.

HOM. Od. 2. 6-8: αἴψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσεν | κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς. | οἱ μὲν ἐκίρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὄκα. 6. 27-8: σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν. ἵνα χρή καλὰ μὲν αὐτῇ | ἐννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρσχεῖν, οἱ κέ σ' ἄγνωται. 12. 73-101: οἱ δὲ δῶα σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει | . . . τὸν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῖν.

Il. 1. 312-3: οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλειθα, | λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεισθαι ἄνωγεν. 5. 27-8: ἶδον νῆε Δάρητος | τὸν μὲν ἀλενάμενον τὸν δὲ κτάμενον. 11. 472: ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς. 16. 317-22: Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὐτασ' Ἀτίμνιον ὀξεί δουρὶ | Ἀντίλοχος . . . Μάρης (brother of Atymnius) δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ | Ἀντίλοχῳ ἐπύρονσε . . . τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης (son of Nestor) ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι. 18. 593-7: ἡΐθεοι καὶ παρθένοι . . . ὥρχευντ(ο) . . . τῶν δ' αἱ μὲν . . . , οἱ δὲ . . . καὶ ῥ' αἱ μὲν . . . , οἱ δὲ κτέ. 23. 1: ὥς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ κτέ. 3-4: οἱ μὲν . . . Μυρμιδόνας δ(έ).

516. SUBSTANTIVE ARTICLE PRECEDED BY μὲν OR δέ. — Prepositions generally attract μὲν and δέ and change the order. The same thing occurs in other contrasted groups.

ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ, PLATO, Phaedr. 263 B: *In some things we are in accord, in others not.* οὐδὲ τὰλλα δύο ἢ τρία μιᾷ πόλει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ τὸ δὲ τῇ, XEN. [R.A.] 2, 12; *And so of everything else, two or three are not found together in one city, but one in one, another in another.*

DEM. 15. 10: ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν . . . μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολέμοισιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως.

LYS. [2]. 9: ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι . . . ἐξυβρίσωσιν. ὑπὲρ δὲ τῶν ἐτέρων, ἵνα μὴ κτέ.

PLATO, Phaedr. 263 B (see above). Rpb. 453 A: εἰς τὰ μὲν (exception)

οἷα τε, εἰς δὲ τὰ οὐ. 467 D: εἰς μὲν ἄρα τὰς ἄξουσιν, εἰς δὲ τὰς εὐλαβήσονται. Rpb. 546 C: τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν τῇ, προμήκη δέ.

XEN. [R.A.] 2, 8: ἔπειτα φωνὴν πᾶσαν ἀκούοντες ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τοῦτο δὲ ἐκ τῆς. 11: παρὰ μὲν τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ . . . παρὰ δὲ τοῦ. 12 (see above).

THUC. 3, 61, 1: νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 7: καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. 6, 66, 1: τῇ μὲν γὰρ τευχί τε καὶ οἰκίᾳ εἶργον . . ., παρὰ δὲ τὸ κρημνοί.

HD1T. 1, 87: ἐν μὲν γὰρ τῇ (sc. εἰρήνῃ) οἱ παῖδες τοὺς πατέρας θάπτουσι, ἐν δὲ τῷ (sc. πολέμῳ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας. 2, 138: ἡ μὲν τῇ περιφρέουσα, ἡ δὲ τῇ.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ | καὶ παισίν. Suppl. 207-8: πρὸς δὲ τοῖσι χεῖματος | προβλήματι.

SOPH. Ant. 557: καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν. O. C. 742: ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ.

AESCHYL. Eum. 1-2: πρῶτον μὲν . . . πρεσβεύω . . . | τὴν πρωτόμαντι Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. 693: ἐν δὲ τῷ. 784 (= 814): ἐκ δὲ τοῦ.

PIND. N. 7, 55: ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι.

517. **ὁ δέ** WITHOUT AN EXPRESSED **ὁ μὲν**. — **ὁ δέ** without expressed **ὁ μὲν** is sometimes used in the sense of *the other, another, plural the others, others*, just as though a **ὁ μὲν** preceded.

δύο δὴ λέγω τούτω εἶδη κινήσεως, ἀλλοιώσιν, τὴν δὲ περιφοράν. PLATO, Theaet. 181 D; *There are two kinds of motion then that I mean, alteration (the one), the other rotation.*

DEM. 9, 64: εἰσφέρειν ἐκέλευον, οἱ δ' οὐδὲν δεῖν ἔφασαν· πολεμεῖν καὶ μὴ πιστεύειν, οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην, ἔως ἐγκατελήφθησαν. 54, 9: ἦδε . . . οἱ δέ.

PLATO, Cratyl. 385 B: καλεῖς τι ἀληθῆ λέγειν καὶ ψευδῆ; Ἔγωγε. Οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθείας, ὁ δὲ ψευδούς. Politic. 291 E: μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἶδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ. Theaet. 181 D (see above).

AR. Eq. 599-600: εἰς τὰς ἱππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς. | πριάμενοι κώωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδι καὶ κρόμμνα. Av. 490-492: ἀνιπαδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον . . . | οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. 529-30: εἵτα λαβόντες πωλοῦσ' ἄθρόους· | οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

EUR. H. F. 568-72: Καδμείων δ' ὅσους | κακοὺς ἐφεῖρον . . . χειρώσομαι· | τοὺς δὲ περωτοῖς διαφορῶν τοξείμασι | νεκρῶν ἅπαντ' Ἴσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου. 635-6: χρήμασιν δὲ διάφοροι· | ἔχουσιν, οἱ δ' οὐ.

SOPH. Ant. 201-2: ἡθέλησεν δ' αἵματος | κοινοῦ πάσασθαι. τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν. Cf. O. R. 1227-9: οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φάσιν ἂν | νύψαι καθαρῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα | κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακά, where also see commentators.

PIND. O. 9, 67-8: ἀφ' ὅκοντο δέ φοι ξένοι | ἐκ τ' Ἀργεος ἐκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. 86-7: ἄλλαι δὲ δῶ ἐν Κορίνθου πέλαις ἐγένοντ'

ἔπειτα χάρμαι. | ταὶ δὲ καὶ Νεμέϊς Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον. P. 3, 91-2: ὁπόθ' Ἀρμονίαν γάμεν (sc. ὁ μὲν) βοῶπιν. | ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. I. 5, 60-1: ἄρματο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου | τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλον Νεμέϊας.

HOM. Od. 9, 466-7: ἀσπύσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν, | οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.

Il. 22, 157: τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων, ὁ δ' ὅπισθε διώκων.

518. **ὁ δέ** WITHOUT REFERENCE TO **ὁ μὲν**. — **ὁ δέ** may be used by itself without reference to an expressed or an implied **ὁ μὲν**, rarely, however, in Attic of the subject of the preceding sentence. Especially common in Plato is τὸ δέ, which is often unnecessarily treated as if it were an adverbial phrase, *as for that matter, whereas*. (C. W. E. M., *JAPA.*, xxxix, 121 ff.)

ὁ δέ *not same as subject of preceding sentence:*

καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπέναι ἐκέλευον . . . ἡ δὲ . . . οὐκ ἤθελεν, LYS. 1, 12: *And I bade my wife go away but she would not (refused).*

DEM. 18, 140: ἐν δ' ἐπεξεργάσατ' ἄνδρες Ἀθηναῖοι . . . περὶ οὗ τοὺς πολλοὺς ἀνήλωσεν λόγους. . . ὥς διαστρέψων τάληθές. τὸ δ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι.

ISAE. 1, 14: προσέταξε Ποσειδίππῳ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων . . . ἀπέπεμψεν.

LYS. 1, 12 (see above). 12, 8-9: ἐγὼ δὲ Πείσιωνα μὲν ἡρώτων . . . ὁ δ' ἔφισκεν . . . εἶπον οὖν . . . ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. 11: ἐδεόμην αὐτοῦ . . . ὁ δ' . . . ἔφισκεν. 12, 14.

PLATO, Apol. 23 A: τὸ δέ. 37 A: ἴσως οὖν ὑμῖν . . . δοκῶ λέγειν . . . ἀπαιθαδιζόμενος· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν. ὦ Ἀθηναῖοι, τοιοῦτον. ἀλλὰ τοιόνδε μᾶλλον. 39 C. Conv. 183 D. 198 D. Legg. 630 D, elsew. Meno. 97 C. Phaedr. 228 B: ὁ δὲ ἐπείθετο προθύμως. 247 C: αὐτὰς . . . αἱ δέ. Protag. 315 C: ἐφαίνοντο δὲ περὶ φύσεως . . . διερωτᾶν τὸν Ἰππίαν, ὁ δ' (ἐ) . . . διεξήκει τὰ ἐρωτώμενα. 344 E: τὸ δ' (ἐ). Rpb. 340 D, elsew. Soph. 244 A. Theaet. 157 A.

XEN. An. 1, 3, 21: ἀκούσαντες δὲ ταῦτα . . . ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία . . . ἦν. Cyr. 1, 3, 13: ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀστυάγης καταλιπεῖν τὸν Κῦρον, ἡ δὲ ἀπεκρίνατο κτέ. 15.

THUC. 1, 37, 2: φασὶ δὲ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετίθενσαν. 81, 1-2: τάχ' ἂν τις θαρσείοη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν . . . ὑπερφέρομεν. ὥστε τὴν γῆν δροῖν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλῃ γῇ ἐστὶ πολλὴ κτέ. 102, 2: μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο ὅτι τεichoμαχεῖν ἐδόκειν δυνατοὶ εἶναι. τοῖς δὲ πολιορκίας μακρὰς καθεστηκυίας τοῦτον ἐνδεὰ ἐφαίνετο. 104, 2: οἱ δέ. 2, 4, 1. Elsew.

HDT. 2, 30: διδοῖσι σφέας αὐτοὺς τῷ Αἰθιόπων βασιλεῖ· ὁ δὲ σφέας τῷδε ἀντιδωρέεται. 169: αἱ δέ. 6, 69: ἐγὼ δὲ . . . ὁ δέ. Often.

AR. EQ. 626. 651: οἱ (δ'). 652. 663-4: ἐκαυαδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλὴ πάλιν. | ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας . . . ἐφληνάφη. 666: οἱ δ(έ). 667. 670: οἱ δ(έ). 680: οἱ δ(έ). Vesp. 116-30 (*series*). 568-70: τὰ παιδάρ' εἰθὺς ἀνέλκει . . . ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι· τὰ δὲ . . . ἀμβληχῆται. Pax, 623: οἱ δ(έ).

COM. Cratin. 2, 183: καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἣ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἔν.

EUR. Alc. 264-5: οἰκτρὰν φίλοιςιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιτ' ἐμοὶ | καὶ ποιητὴν (516). Heracl. 290-1: μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναῖων, | ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μάλλον ἔτ' ἢ πρίν. I. T. 296. 333-5: πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς | κομίζο- μὲν νιν. ὁ δ' . . . ὅσον τάχος | . . . ἐπεμπέ σοι. Or. 877: ὁ δ(έ). Suppl. 207-8 (516).

SOPH. O. C. 741-2: πᾶς σε Καδμείων λέως | καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιτ' ἐγώ. 1607-11: ἐς δὲ γούνατα | πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖν . . . ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον . . . εἶπεν.

PIND. O. 1, 74-6: ἄπυεν βαρύκτυπον | Εὐτρίμιναν· ὁ δ' αὐτῷ | παρ ποδὶ σχεδὸν φάιν. 6, 52: τοὶ δ(έ). 13, 92: τὸν δ(έ). P. 4, 41: τῶν δ(έ). 133: οἱ δ(έ).

HOM. Od. 9, 399-401: αὐτὰρ ὁ Κίκλωπας μεγάλ' ἦπνεν . . . | οἱ δὲ . . . ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος. 9, 407-9: τοὺς δ(έ) . . . προσέφη . . . Πολύφημος . . . οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπαι πτερόεντ' ἀγόρευον. 471: οἱ δ(έ). 480: ὁ δ(έ).

II. 1, 43: ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 313-4: λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολινμύνεσθαι ἄνωγεν. | οἱ δ' ἀπελινμύοντο. 446-7: ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χაίρων | παῖδα φίλην. 22, 141: ἡ δέ.

519. ὁ δὲ same as subject of preceding sentence:

ἐνταῦθ' ἔμενον ὡς τὸ ἄκρον κατέχοντες. οἱ δ' οὐ κατείχον, ἀλλὰ μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, XEN. An. 4, 2, 5-6: *There they remained fancying that they were in possession of the summit. Not they, but there was a knoll above them.*

XEN. 4, 2, 5-6 (see above).

THUC. 1, 87, 1-2: τοιαῦτα δὲ λέξας ἐπεψήφισεν αὐτὸς ἔφορος ὢν. ὁ δέ, κρίνουσι γὰρ βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ, οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὑποτέρα μείζων.

HER. 1, 17. 66. 107. 171. 196. 3, 126. 5, 35. 120. 6, 3. 9: εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὐ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλείπονται, τάδε ἡδὴ σφι λέγετε. 133. 7, 13. 125. 163: Γέλων δὲ . . . ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ἡμέλησε, ὁ δὲ ἄλλης εἴχετο. 218. 8, 40. 9, 52. 108.

SOPH. El. 711-3: χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἄμα | ἱπποῖς ὁμοκληψάντες ἡνίας χερσὶν | ἔσεισαν.

HOM. Od. 9, 398-9: τὸν μὲν (sc. μοχλόν) ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο . . . | αὐτὰρ ὁ Κίκλωπας μεγάλ' ἦπνεν. 13, 219: τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατριδὰ γαῖαν.

II. 1, 189-91: διάνδιχα μερμήριζεν, | ἢ ὅ γε . . . | τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι. 4, 491. 5, 148: τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο. 8, 119. 126. 302. 11, 80. 148. 426. 13, 518. 15, 127: ἡ δ(έ). 136. 16, 467. 20, 322. 21, 115. 171.

520. ὁ γάρ. — ὁ γάρ as a substantive is not found in Attic prose.¹

ὁ γὰρ ἦλθε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, HOM. II. 12.

HDT. I, 172: τοῖσι γάρ. 2, 124: τῆς . . . γάρ. 148: ὁ δὲ δὴ λαβύρινθος καὶ τὰς πυραμίδας ὑπερβάλλει. τοῦ γὰρ δυνώδεκα μὲν εἰσι αὐλαὶ κτέ.

SOPH. El. 45-6: ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. O. R. 1082: τῆς γάρ. 1102: τῷ γάρ. Ph. 154: τὸ γάρ.

AESCHYL. Ag. 1478-9: ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἵματολοιχὸς | . . . τρέφεται.

Sept. 17: ἡ γάρ. Suppl. 358: τῶν γάρ. 970: τοῦ γάρ.

THEOGN. 392: ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμυχανίην.

HOM. Od. I, 359: τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

II. I. 9-10: ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς | νοῦσον . . . ὤρσε κακίην. 12 (see above). 55: τῷ γάρ. 404: ὁ γάρ.

521. καὶ τόν, καὶ τήν. — In Attic prose καὶ τόν, καὶ τήν are used in *oratio obliqua* where καὶ ὅς, καὶ ἥ (see 522) would be used in *oratio recta*. In poetry and in HERODOTUS, the use is not limited to *oratio obliqua*.

ἔφη γὰρ . . . ἐρῆσθαι αὐτὸν ὅποι τοι . . . καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ δεῖπνον, PLATO, Conv. 174 A; *He said that he asked him whither he was going and he made answer, To a banquet.*

PLATO, Conv. 174 A (see above).

XEN. An. No example. (See Joost, Sprachgebr. Xenophons in der Anabasis, p. 61.) Cyr. I, 3, 9: καὶ τὸν κελεύσαι δοῦναι. 4, 2, 13: καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεται.

HDT. I. 24: καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν . . . ἡδονήν. 86: καὶ τοὺς . . . ἐπειρωτᾶν. 2, 162: καὶ τῷ . . . ἐγίνετο. 4, 5: καὶ τῶν . . . καὶ τόν. 9: καὶ τὸν . . . ἐθέλειν. 6, 61: καὶ τὴν φράσαι. 8, 88: καὶ τόν . . . καὶ τοὺς.

SOPH. O. C. 1699: ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.

AESCHYL. Eum. 174: καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

PIND. I. 7(8), 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἐλενθερίῳ καὶ τᾷ.

522. ὅς, ἥ, ὃ USED LIKE THE SUBSTANTIVE ARTICLE. — The use of ὅς, ἥ, ὃ as a demonstrative is almost confined in Attic prose to the combinations καὶ ὅς, καὶ ἥ, καὶ οἷ, and the phrases ἥ δ' ὅς, ἥ δ' ἥ. In poetry the use is more free.

καὶ ὅς ἡγήτο, XEN. An. 6, 5, 22; *And he was in the van.* ἥ δ' ὅς, PLATO, Rpb. 437 B; *Quoth he.*

DEM. 18, 71: Φίλιππος πόλεις Ἑλληνίδας αὖς μὲν ἀναιρῶν, εἰς αὖς δὲ τοὺς φυγάδας κατὰγων ἔλκε τὴν εἰρήνην.

ANTIPHON, I, 16: ἡρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσοι διακονῆσαί οἱ, καὶ ἥ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα.

¹ It is claimed by Classen for THUC. I, 69, 2: οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότες ἤδη καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται, and 6, 36, 2: οἱ γὰρ δεδιότες ἰδὲ τι βυβλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάναι.

PLATO, Conv. 201 E: καὶ ἦ, οὐκ ἐνφημῆσαι; ἔφη. 205 C (= 206 A. B. C): ἦ δ' ἦ. 208 C: καὶ ἦ. Rpb. 437 B (see above). 437 D and often: ἦ δ' ὄς.

XEN. An. 1, 8, 16 (= 3, 4, 48. 6, 5, 22. Conv. 1, 15. 2, 3, 16. Often): καὶ ὄς. Cyr. 4, 2, 13: καὶ οἷ.

THUC. 4, 33, 2: τοὺς δὲ ψιλοὺς . . . ἔτρεπον, καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἡμύνοντο.

HDT. 4, 68: τὰς βασιληίας ἰστίαις ἐπιώρκηκε ὄς καὶ ὄς. 7, 18: καὶ ὄς. 8, 56: καὶ οἷ. 87: καὶ ἦ.

EUR. I. T. 419-20: γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλβου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.

THEOGN. 169: ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὃν καὶ μοιμεύμενος αἰνεῖ. 800: ἀλλ' ὄς Λώϊος, ὄς μὴ πλεόνεσσι μέλη.

PHOCYL. 1: Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὄς δ' οὔ.

HOM. Od. 1, 286: ὄς γὰρ δεύτατος ἦλθεν. 17, 172: ὄς γάρ. 24, 190: ὁ (= τό) γὰρ γέρας ἐστὶ θινόντων.

Il. 6, 59: μηδ' ὄς φύγοι. 12, 357-8: ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων | εἶη. 21, 198: ἀλλὰ καὶ ὄς δεῖδοικε. 22, 201: οὐδ' ὄς. 23, 9 (= Od. 24, 190 cited above).

523. τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά.—τὸν καὶ τόν, τὸ καὶ τό, τὰ καὶ τά occur chiefly in familiar discourse.

ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν καὶ τόν, LYS. 1, 23; *I go to this man('s house) and that man('s).* εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος [οὗτοσί], οὐκ ἂν ἀπέθανεν, DEM. 18, 243; *If the poor fellow had done this and that (thus and so), he would not have died.*

DEM. 9, 68: ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 18, 243 (see above). 19, 74: διὰ τὸ καὶ τό. 21, 141: τὰ καὶ τά. 45, 45. 54, 26. Cf. Prooem. 50, 3: ὅπως μὴ τὰ ἢ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τά.

LYS. 1, 23 (see above). 19, 59: καί μοι κύλει τὸν καὶ τόν.

PLATO, Legg. Cf. 701 E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. 784 C-D: ὁμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. 874 A (= 948 A): τὸν καὶ τόν.

XEN. Not found in the Anabasis (Joost, Sprachgebr. p. 62).

HDT. 2, 138: τῇ δὲ καὶ τῇ τῆς ὁδοῦ δένδρεα οὐρανομήκει πέφυκε. Cf. 4, 68: ὄς καὶ ὄς (522).

AESCHYL. Cf. Suppl. 439-40: ἦ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαί μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.

PIND. O. 2, 59: τῶν τε καὶ τῶν. P. 7, 22: τὰ καὶ τά. N. 1, 30: τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. I. 4, 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει.

THEOGN. 398: τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρή τά τε καὶ τὰ φέρειν.

HES. Sc. [209-10]: πολλοὶ γε . . . | δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνειον ἰχθυόοντες.

524. Compare the similar adjective use.

PLATO, Legg. 721 B: ζημιῶσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ, χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τότοις, τῇ καὶ τῇ δὲ ἀτιμίᾳ.

525. πρὸ τοῦ. — πρὸ τοῦ, *formerly*, sometimes written προτοῦ, is equivalent to πρὸ τούτου (DEM. 21, 117. 36, 16).

διὰ ταῦτ(α) . . . μικρά. ἃ πρὸ τοῦ μεγάλ' ἦν. φαίνεται. DEM. 23, 203.

DEM. 1, 27. 20, 130. 160. 23, 203. 36, 33.

ISAE. 8, 34: οὐκ οἶδ' εἴ τινα πρὸ τοῦ . . . τοιοῦτος ἀγὼν συμβέβηκεν.

ISOC. 4, 112: πρὸ τοῦ . . . ἐπανασάμεθ' ἀλλήλους ἐλεοῦντες.

LYS. 12, 2: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

PLATO, Conv. 172 D. Phaedo, 96 C. Phaedr. 252 A. Protag. 315 D.

THUC. 1, 32, 4. 103, 2. 2, 73, 3: ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ.

HD1. 1, 103. 122. 5, 83.

AR. Nub. 5: ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. Thesm. 418.

AESCHYL. Ag. 1204. Eum. 462: τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.

For ἐν τοῖς with the superlative see the *Superlative*.

526. τῷ = *therefore*.

τῷ τοι, ὦ φίλε Θεόδωρε, μᾶλλον σκεπτέον, PLATO, Theaet. 179 D.

PLATO, Soph. 230 B: τῷ τοι ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλῳ τρόπῳ στέλλονται. Theaet. 179 D (see above).

SOPH. O. R. 510-1: τῷ ἀπ' ἐμᾶς | φρενὸς οὔ ποτ' ὀφλήσει κακίαν.

AESCHYL. P. V. 237: τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι.

HOM. Od. 2, 281: τῷ¹ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βοιλήν τε νόον τε. 8, 548-9: τῷ νῦν μηδὲ σὺν κείθε . . . | ὅττι κέ σ' εἴρωμαι. Often.

Il. 2, 250: τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις. 354. Often.

527. ὃ γε, τό γε.

πάσσοφοι ἀτεχνῶς τῷ γε, PLATO, Euthyd. 271 C; *All wise, absolutely so, this couple*.

PLATO, Euthyd. 271 C (see above). 291 A: ἀλλὰ μὴν τό γε εὔ οἶδα, ὅτι κτέ.

HD1. 2, 173: λάθοι ἂν ἦτοι μαγείς ἢ ὃ γε ἀπόπληκτος γενόμενος.

HOM. Od. 1, 4: πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν. 26. 31. 331: ἄμα τῇ γε. 370: τό γε. 443. Often.

Il. 1, 65: ὃ γ(ε). 68. 97. 101. 190. 261: οὗ γ(ε). 320. 330: τῷ γε. 401: τόν γ(ε). Often.

528. SUBSTANTIVE ARTICLE UNSUPPORTED BY A PARTICLE. — HOMER uses the article as a substantive demonstrative with more freedom than the Attic.

¹ In Homer some write τῷ, τό is also found.

ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, HOM. II. 1, 125.

HDT. 1, 51: καὶ τὰδε ἄλλα (sc. ἀπέπεμπε) ἄμα τοῖσι. 5, 97: καὶ πρὸς τοῖσι. 7, 8, β): δεύτερα δὲ ἡμέας οἷα ἔρξαν . . . τὰ¹ ἐπίστασθέ κὺν πάντες.

COM. Epicr. 3, 370, 4 f.: ποῖα φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

SOPH. The τόν of O. C. 1574 (Hermann) and of O. R. 200 is regarded as demonstrative by Ellendt, Lexicon Sophocleum, but as relative by Jebb.

AESCHYL. Eum. 137-8: σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσσεια τῷ | ἔπον. 338: τοῖς ὀμαρτεῖν. Sept. 197: ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 1047: ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.

PIND. O. 6, 74-6 (see 529). P. 3, 88-91: λέγονται μὰν βροτῶν | ὄλβον ὑπέρτατον οἷ σχαῖν, οὔτε . . . | αἶον.

HOM. Od. 1, 55: τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει. 74: ἐκ τοῦ δῆ. 212: ἐκ τοῦ, *from that time*. 215: μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι. 220: τοῦ. II, 144: εἰπέ, ἄναιξ, πῶς κέν με ἀναγνοῖη τὸν ἔοντα; Elsewhere.

II. 1, 73: ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο. 125 (see above). 301: τῶν οὐκ ἄν τι φέροις. 348: ἄμα τοῖσι. 407: τῶν. 9, 93: τοῖς ὃ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν. 22, 165: τῷ.

529. ARTICLE AS ANTECEDENT OF THE RELATIVE.—Wherever the article is used as a full demonstrative, it may be used as the antecedent of the relative, but the regular antecedent of the relative is οὗτος. In Attic prose the few examples cited are mainly in the neuter gender, and may be explained and have been explained on the same principle as the ordinary article with any word or group of words.

οὗ τις | τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν, HOM. II. 1, 271-2. But in Attic: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὅσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε, PLATO, Rpb. 510 A (ὅσα . . . ξυνέστηκε parallel with ὕδασι). τόν τε Εὐθύκριτον . . . καὶ τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι, LYS. 23, 8 (ὃς ἔφη . . . εἶναι parallel with Εὐθύκριτον).

DEM. 22, 64: καὶ μισεῖν τοὺς οἰόσπερ οὗτος. 25, 30: εἴ τις . . . εἴποι τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν ἢ τοῖς ἐκ τοῦ δεσποτηρίου ἢ τοῖς ὧν ἀπέκτεινεν ὁ δῆμος τοὺς πατέρας. *Ibid.*: πρόσεστι τοῖς οἷος οὗτός ἐστι τὴν φύσιν.

LYS. 23, 8 (see above).

PLATO, Lach. 185 D: περὶ τοῦ ὃ. Legg. 758 C: τῶν ὧν προσήκει. 761 E: περὶ τοὺς ὧν. 871 E: κατεγγνάτω τὸν ὃ ἄν ἐπισκῆπται. 873 D: τῶν ὅτλ. Parmen. 130 C: τῶν οἷοι. Phaedo, 75 B: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ἐκείνου . . . ὀρέγεται τοῦ ὃ ἔστιν ἴσον. 92 D: τοῦ ὃ. Phaedr. 247 E: ἐν τῷ ὃ. Prot. 320 D: τῶν ὅσα. Rpb. 469 B: τῶν ὅσοι. 510 A (see above). *Ibid.*: οὕτω τὸ ὁμοιωθὲν πρὸς τὸ ὃ ὁμοιωθή. Soph. 241 E: περὶ τεχνῶν τῶν ὅσαι περὶ ταῦτά εἰσι. Theaet. 204 D: ἐν γε τοῖς ὅσαι.

¹ So Stein, who, however, states in the critical note that τὰ is omitted by Dionysius, and rightly so. Krüger and Abicht both omit the τὰ.

HDT. 3, 23: μήτε ξύλον μήτε τῶν ὅσα ξύλου ἐστὶ ἐλαφρότερα. 131: ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλίη. 133: οὔδινός τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα.

AESCHYL. Suppl. 1047: ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν (528).

PIND. O. 6, 74-6: μῶμος . . . κρέμαται . . . | τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις . . . | . . . ποτιστάξῃ χάρις εὐκλέα μορφάν. P. 3, 88-91 (528).

THEOGN. 33-4: καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν | ἔξε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

HOM. Od. 1, 219-20: ὅς ἀποτμότατος γένετο . . . | τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι. 2, 116: τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, αἳ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. 6, 28: τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγωνται. 7, 211-2: οὗς τινες . . . τοῖσιν. 17, 383: τῶν οἷ. 19, 7-8: τοῖσιν . . . | οἷα.

Il. 1, 271-2 (see above). 4, 232-3: οὗς μὲν σπεύδοντας ἴδοι . . . | τοὺς μάλα θαρσύνεσκε. 9, 74-5: τῷ πείσσαι ὅς κεν ἀρίστην | βουλὴν βουλεύσῃ.

530. ARTICLE AS A RELATIVE. — Out of the demonstrative use grows the relative use, for which see *Relative Sentence*. The ancient grammarians called the demonstrative article ἄρθρον προτακτικόν, the relative ἄρθρον ὑποτακτικόν, and relative and article were blended in the consciousness of the people.

ADJECTIVE USE

531. The article is commonly treated under two heads, that of the individual or specific article and that of the generic article.

Individual or Specific Article

532. The use of the Individual or Specific Article is so much like the English that only divergencies need be noticed at length.

533. ARTICLE WITH OBJECTS PRESENT TO THE MIND. — Like the English the Attic article is used of objects that are present to the mind or senses, well-known, notorious, expected, recurring, customary, — the Anaphoric Article or Article of Reference.

οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν, ANDOC. 1, 25; *The witnesses have testified*. ὁ . . . ἄνθρωπος ἐνδον ἦν, Lys. 1, 11; *The fellow was within*. ὁ πόλεμος ἐρίπτω, Ar. Lys. 129 and 130; *On with the war*. στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν . . . ἐγίνοντο, THUC. 1, 12, 2; *Factions kept breaking out in the (different) cities*. θάνατος . . . ἡ ζῆμια, DEM. 20, 167; *The (regular) penalty is death*. διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενόμενου σεισμοῦ, THUC. 1, 101, 2; *They were prevented by the occurrence of the well-known (great) earthquake*. Ἐέρξης ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ [*after having been defeated in the (famous) battle*] ἀπεχώρει, XEN. An. 1, 2, 9.

534. POSSESSIVE ARTICLE. — The article is used very freely in prose, in orators, philosophers, historians alike, to intimate possession. So especially in family relations, parts of the body, personal belongings. In elevated poetry this possessive article is very little used. The language is content with the anarthrous substantive. But as possession is more freely emphasized in poetry than in prose, the possessive pronoun and possessive genitive are often employed where prose would be satisfied with the article. (See *Possessive Pronouns*.) Comedy admits the prose use without difficulty.

τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατέαγην, AND. 1, 61; *My collar-bone was crushed and my head broken.* ἐβούλετο (sc. Δαρείος) τῷ παιδε ἀμφοτέρω παρῆναι, XEN. AN. 1, 1, 1; *Darius wanted both his boys to be with him.*

DEM. 19, 314: τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε. *Ibid.*: διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται τοῖμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν . . . τὰς γνάθους φύσων.

ANDOC. 1, 44: ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο. 47: οὔτοσι ἀνεψιὸς τοῦ (my) πατρός. 61 (see above).

PLATO, GORG. 519 C: κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτοὺς τοὺς . . . μισθοὺς ἀποστεροῦντες, *They accuse their pupils of wronging them by withholding their fees.* PHAEDO, 60 B: συνέκαμψε τε τὸ σκέλος καὶ ἐξέτριψε τῇ χειρὶ.

XEN. AN. 1, 1, 1 (see above). 3, 4, 47: χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. 48: καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου.

THUC. 2, 4, 7: ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὄπλα, *They agreed to surrender themselves and their arms to the Plataeans.* 2, 93, 2: ἐδόκει δὲ λαβόντα τῶν νικτῶν ἕκαστον τὴν κώπην καὶ τὸ ὑπηρέσιον καὶ τὸν τροπωτῆρα πεζῇ ἵναί τι κτέ.

HDT. 1, 2: τὸν Κόλχων βασιλεῖα ἀπαιτεῖν (sc. φασί) τὴν θυγατέρα, *They say that the king of Colchis demanded the restoration of his daughter.*

AR. Ach. 5: τὸ κῆαρ ἠὲ φράνθην (varying with 1: τὴν ἑμμαντοῦ καρδίαν. 12: μου . . . τὴν καρδίαν). 18: τὰς ὀφρῦς. 83: τὸν πρωκτόν. 97: τὸν ὀφθαλμόν. Often.

EUR. El. 86-7: ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆρ πανώλεθρος | μήτηρ. I. T. 765: τὸ σῶμα σώσας (339).

SOPH. El. 1027: ζηλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ. O. R. 371: τυφλὸς τὰ τ' ὦτα τόν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ [almost vulgarly passionate—see A. J. P. x (1889), 87].

AESCHYL. Eum. 203: ἔχρησα πονεὺς τοῦ πατρὸς πέμψαι. 738: κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 336: τίς δ' ἂν φίλους ὠνόιτο τοὺς κεκτημένους;

HIPPONAX, 19, 3: τοὺς πόδας. 20, 4: τὰς φρένας γὰρ δέιλαιος. 35, 4: κατέφαγε δὴ τὸν κληῖρον.

THEOGN. 97: τὸν ἐταῖρον. 277: τὸν πατέρ' ἐχθαίρονσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι.

HOMER. The examples usually cited are not stringent. Cf. also MONRO, *Hom. Gram.*,² p. 230 f.

Od. 11, 492: ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαθοῦ μῖθον ἐνίσπες (Vogrinz, *Gr. des hom. Dial.*, p. 198, says that this is the only example of the possessive article in Homer).

Il. 23, 75: καί μοι δὸς τὴν (*thy*) χεῖρ(α) ("quite anomalous," MONRO, *l.c.*).

535. ARTICLE WITH NUMBERS.—The Greek language uses the article with numerals more freely than the English, as, for instance, of fractions, round numbers, accepted standards, and the like.

τὰ δύο μέρη. ANDOC. 3, 9: *Two parts* = $\frac{2}{3}$. ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. XEN. An. 1, 7, 10: *About twenty*.

DEM. [40], 48: διὰ τὴν τούτων μητέρα τὰ δύο μέρη τῆς οὐσίας ἀφαιρεθεῖς.

ANDOC. 3, 9: Χερρόνησόν τε εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλὴν ἢ τὰ δύο μέρη (see above).

PLATO, *Phileb.* 66 C: τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Rpb. 337 A: εἴ τινα ἔροιο ὁπόσα ἐστὶ τὰ δώδεκα. B: ὅπως μοι . . . μὴ ἐρεῖς, ὅτι ἔστι τὰ δώδεκα δις ἑξ. 460 E: ἂρ' οὖν σοι ξηνδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσι ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα;

XEN. An. 1, 7, 10 (see above). Hell. 7, 5, 10: ἀπῆσαν . . . τῶν λόχων δώδεκι ὄντων οἱ τρεῖς. Hell. 4, 2, 19: τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν ἐξ φυλαῖ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγίνοντο, αἱ δὲ τέτταρες κατὰ Τεγεάτας.

THUC. 1, 10, 2: τῶν πέντε τὰς δύο μοίρῃς (·/·) νέμονται. 1, 116, 1: Ἀθηναῖοι δὲ . . . πλεύσαντες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σάμον ταῖς μὲν ἐκκαὶ δεκά [τῶν νεῶν] οὐκ ἐχρήσαντο . . . , τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέτταρσι . . . ἐνανμάχυσαν . . . Σαμίων ναυσὶν ἐβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες . . . καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖοι. 3, 15, 1: τοὺς δὲ δύο μέρεσιν.

HDT. 1, 192: τοὺς τέσσερας μῆνας . . . τοὺς δὲ ὀκτὼ τῶν μηνῶν. 4, 28: τοὺς . . . ὀκτὼ τῶν μηνῶν ἀφόρητος οἶος γίνεται κρημνός.

AR. *Vesp.* 95: τοὺς τρεῖς . . . τῶν δακτύλων, *Three fingers (the three fingers usually employed)*. See Schol.

SOPH. fr. 822: λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν (*the three foretold*) ἐν οἴσομαι.

ÆSCHYL. *Eum.* 589: ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

HES. fr. 190 (Rz.): οἷον μὲν μοῦρην δέκα μοιρέων τέρπεται ἀνὴρ· | τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπονσιν νόημα.

HOM. *Od.* 6, 62-3: πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάασι, | οἱ δὲ ὀπνιόντες, τρεῖς δ' ἤθ' οἱ θαλέθοντες.

II. 5, 271-2 : τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς . . . ἀτίταλλ(ε) . . . | τὼ δὲ δὴ Ἀινεΐα δῶκεν.

536. THE ARTICLE WITH PROPER NAMES.—Proper Names for the most part do not require the article. The conditions under which the article is used are set forth in the following sections. In connection with these, see also Blass, *Rhein. Mus.* 44 (1889), pp. 6-17; Carolus Schmidt, *De articulo in nominibus propriis apud Atticos scriptores pedestres*, Kiliae, 1890; H. Kallenberg, *Philologus* 49 (1890), pp. 515-47; *id.*, *Studien über den gr. Artikel*, Berlin, 1891, Pr.; B. L. Gildersleeve, *A. J. P.* xi (1890), 483-7; Uckermann, *Über den Artikel bei Eigennamen in den Komödien des Aristophanes*, Berlin, 1892, Pr.; Zucker, *Beobachtungen über den Gebrauch des Artikels bei Personennamen in Xenophons Anabasis*, Nürnberg, 1899; *A. J. P.* xxiv (1903), 482; Völker, *Syntax der griechischen Papyri: I. Der Artikel*, Münster, 1903, Pr.

537. ARTICLE WITH NAMES OF PERSONS.—The Article with the Names of Persons belongs to popular diction, and may be considered a norm of familiar style. It is not found in epic poetry, the examples usually cited being demonstrative rather than articular. It is rare in the higher lyric, more common in comedy than in tragedy. In prose some authors use it steadily for anaphora or for contrast. Plato uses it freely. The orators vary. With them the rule is not to use the article with the name of the opponent, who, as is natural, is often mentioned.

DIX. Names of opponents anarthrous (Schmidt, *l.c.*). 1, 58: Πολύεγκτον δὲ . . . τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν βουλὴν . . . ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ . . . ἀπελύσας ὑμεῖς, ὁμολογοῦντος τοῦ Πολυέγκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρον(a).

DEM. In the first three orations Φίλιππος and its forms occur 29 times without the article; with the article they are found 1, 9: ταπεινότηρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ (your high and mighty) Φιλίππῳ. 2, 5. 6. 22. 3, 5. 7. 21: τὸν Ἀριστείδην ἐκείνον, τὸν Νικίαν, τὸν ὁμώνυμον τὸν ἐμυτοῦ, τὸν Περικλέα. 9, 59: Εὐφραϊδος δέ τις ἄνθρωπος, but afterwards articular 60. 61. 62 (bis). 66. See also *A. J. P.* xi (1890), 486, note.

AESCHIN. In the genuine portion of the first oration (Blass' text), the name Τίμαρχος occurs 67 times. Only one of these instances is articular (§ 60), 2 instances are vocatives, and once ποῖος is the modifier.

ANTIPHON, 1: Φιλόνεως is anarthrous when first mentioned § 14, thereafter articular.

PLATO. The articular form is used with the utmost freedom.

XEN. In the Agesilaus (Dindorf's text) Ἀγηςίλαος occurs 51 times without the article, 18 times with the article. According to Joost, *Sprachgebrauch Xenophons in der Anabasis*, Berlin, 1892, Κῆρος occurs 196 times in the *Anabasis*, ὁ Κῆρος 28 times. Cf. also Zucker, *l.c.*

THUC. I, 128-38: Πανσανίης and ὁ Πανσανίης. Θεμιστοκλῆς and ὁ Θεμιστοκλῆς vary. See Herbst in A. J. P. II (1881), 541, and Schmidt, A. J. P. XI (1890), 485.

HDt. 3, 39-46 and 120-5 (Stein): Πολυκράτης 23 times, ὁ Πολυκράτης 15 times.

AR. The article is exceptional and chiefly deictic. Σωκράτης without article occurs Nub. 144, 147, 154, 174, but 182: καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην. *And show me without delay (your great hero) Socrates.* For other exx. see Fuller, de articuli in antiquis Graecis comoediis usu, Leipzig diss., 1888.

PIND. P. 10, 57: τὸν Ἰπποκλέαν (see commentators).

ANACR. 21: ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

HOM. Il. I, 11: τὸν Χρύσην ἡτίμησ' (ἡτίμασεν *v. l.*) ἀρητήρα.

538. NATIONAL APPELLATIVES, ETC. — Names of nations, inhabitants of cities, etc., as such do not require the article. Ἕλληνες, however, in the course of time came to be viewed as an adjective, in contrast with βάρβαροι, and regularly took the article, but in Herodotus it is treated like any other national appellative.

Ὀλυνθίους ἀπήλυνόν τινες ἐνθένδε. DEM. 2, 6. Φωκεῖς ἀπολώλασι. 19, 125. τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν. 3, 24. οὗτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν. HDt. 7, 63 (Ἑλλήνων without article in spite of contrast with τῶν βαρβάρων).

DEM. 2, 6 (see above). 7: τὴν δ' Ὀλυνθίων φιλίαν . . . Θετταλοὺς δὲ κτέ. 3, 24: ἐκείνοι τοῖνυν . . . τετταράκοντ' ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἤρξαν . . . ὑπήκουεν . . . αὐτοῖς βασιλεῖς, ὥσπερ ἐστὶ προσήκον βαρβαρον (*a barbarian*) Ἑλλησι (*to Greeks*). 6, 2: Φίλιππον . . . πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιβουλεύοντα.

LYS. 13, 8: ἔλεγον ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι Λακεδαιμόνιοι. 19, 48: Καλλίας τοῖνυν ὁ Ἰππονίκου . . . πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι.

PLATO, Legg. 698 B: ὅτε ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἑλλησιν . . . ἐγίγνετο. Menex. 240 C: οὐτ' Ἐρετριεῦσιν ἐβοήθησεν Ἑλλήνων οὐδεὶς οὔτε Ἀθηναίοις πλὴν Λακεδαιμονίων. E: οἱ Ἕλληνες. 241 A: τοῖς Ἑλλησιν. B: τῶν Ἑ. and so regularly. 242 C: πάντων τῶν Ἑλλήνων. Rpb. 471 B: πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους ὡς νῦν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους.

XEN. Cyr. I, 4, 27: καὶ γὰρ νῦν ἔτι τοῦτο ποιοῦσι Πέρσαι. Hell. I, 6, 14: οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων ἀνδραποδισθῆναι (οὐδεὶς Ἑλλήνων, *no one that is a Greek*, very different from οὐδεὶς τῶν Ἑ., *none of the Greeks*). 6, I, 8: εὐπετῶς ἂν ἐγὼ ταγὸς Θετταλῶν ἀπάντων καταστάην. 10: Βοιωτοὶ γε . . . Λακεδαιμονίοις . . . καὶ Ἀθηναῖοι. 5, 34: ἀναμνησκόντες δὲ ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἡρέθησαν ἡγεμόνες τοῦ ναυτικοῦ . . . αὐτοὶ τε κατὰ γῆν ὁμολογουμένως ἐφ' ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες προκρίθεισαν.

THUC. According to Schmidt, *l.c.* p. 21, "Ἕλληνες is used with the article 90 times (15 of the 90 with a modifier), and seven times without the article where the article might have been expected. 1, 25, 4: τοῖς Ἑλλήνων πλοισιωτάτοις. [So 1, 31, 2: ἦσαν γὰρ οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι. 41, 1: κατὰ τοὺς Ἑλλήνων (v. l. with art.) νόμους. 69, 4: ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων. 89, 2: Μῆδοι . . . νικηθέντες . . . ὑπὸ Ἑλλήνων. 137, 4: κακὰ . . . πλείστα Ἑλλήνων (v. l. w. art.) εἰργασμαι τὸν ἡμέτερον οἶκον. 138, 2: οὐδέεις πω Ἑλλήνων (v. l. w. art.)]. 1, 54, 2: ἑκάτεροι . . . Κορίνθιοι . . . Κερκυραῖοι . . . καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον. 6, 69, 3: Συρακόσιοι μὲν . . . τῶν δὲ ἐναντίων Ἀθηναῖοι μὲν . . . Ἀργεῖοι δὲ κτέ.

HDT. 1, 1: τὸ καὶ Ἕλληνες λέγουσι. 2: λέγουσι Πέρσαι οὐκ ὡς Ἕλληνες . . . Ἑλλήνων τινάς. 3: τοῖσι Ἑλλησι. 4: Ἕλληνας δὴ . . . Ἕλληνας δὲ Λακεδαιμονίης εἵνεκεν γυναικὸς στόλον μέγαν συναγεῖραι. 5: ἐς τοὺς Ἕλληνας (*his*). 6: τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων . . . τοὺς δὲ φίλους προσεποιούσατο . . . πρὸ δὲ τῆς Κρόισου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι. 7: Κανδαύλης, τὸν οἱ Ἕλληνες Μυρσίλον ὀνομάζουσι. (In the more than 30 occurrences of Ἕλληνες in book 1, the article is omitted three times as often as it is used. In the seventh, in which Ἕλληνας is used more than 100 times, there is a slight preponderance of the articular form due to its frequent use in referring to the Greek army or navy as opposed to the Persian invaders.) 1, 82: βοθησάντων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένη . . . ὑπελείποντο . . . Ἀργείων μὲν Ἀλκίγηωρ τε καὶ Χρόμιος, Λακεδαιμονίων δὲ Ὀθρνάδης. 7, 63 (see above).

AR. Ach. 177: δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας. Nub. 413: ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι. Ran. 724: ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ. So "E. regularly with article except with πάντες, Ach. 529: Ἑλλησι πᾶσιν, *elsew.*, and the rare exception Pax. 203-4: ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα; | Ἑλλησιν ὀργισθέντες. (See Uckermann, *l.c.*, pp. 5 ff.)

For the Articular National Appellative in the singular used collectively, or used of the king, ruler, or general, see §§ 57 and 58.

539. ARTICLE WITH APPOSITIVE PROPER NAMES. — In combination with appositive proper names, the article is used to identify by demonstration (resumption).

Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, XEN. An. 1, 2, 9; *Sophaenetos the Arcadian* as distinguished from Σοφαίνετος . . . ὁ Στυμφάλιος, *Ibid.* 3; *Sophaenetos the Styμφalian*.

DEM. 23, 124: Μενέστρατος . . . ὁ Ἐρετριεύς . . . Φαῦλλος ὁ Φωκεύς. 24, 134: Ὁρασύβουλον τὸν Κολλυτέα . . . Φιλέψιον τὸν Λαμπτρέα . . . Ἀγύριον τὸν Κολλυτέα. 138: Εὐδήμον τὸν Κυδαθηναῖα.

PLATO, Rpb. 328 B: Ὁρασύμαχον τὸν Χαλκιδόνιον καὶ Χαρμαντίδην τὸν Παιανέα.

XEN. An. 1, 2, 3: Σωκράτης . . . ὁ Ἀχαιοὺς and see above. 9 (see above). 10: Ξενίας ὁ Ἀρκάς. 3, 1, 5: Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ. Often.

THUC. I. 103, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. 108, 3: Λοκρῶν τῶν Ὀποιντίων. 8, 35, 1: Ἰπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος. 92, 8: Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου.

HDT. I. 23: Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. 25: Ἀλναττης . . . ὁ Λυδός . . . Γλαύκου τοῦ Χίου. 27: Βίαντα . . . τὸν Πιριηνέα . . . Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον.

AR. Nub. 156: Χαίρεφῶν ὁ Σφήττιος. 830: Σωκράτης ὁ Μήλιος. Vesp. 234: Χάβης ὁ Φλυεύς. Pax, 835. 919. Av. 1072. 1077. Lys. 1138-9. Thesm. 161.

540. APPOSITIVE PROPER NAME WITHOUT ARTICLE. — The omission of the article is the regular thing in formal and official style. Outside of this sphere, ἀνὴρ with a proper adjective is a frequent substitute for the anarthrous proper adjective used substantively.

Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου Σπαρτιάτης, THUC. 8, 91, 2. Ἰνάρωσ δὲ ὁ Ψαμμίλχου. ΔΙΒΥΣ, I. 104, 1. Μεγάβυζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην. I. 109, 3.

DEM. 21, 200: Μειδίας Ἀναγυράσιος. 39, 10: Μαντίθεος Μαντίου Θορίκιος. [44], 9: Λεωστράτῳ Ἐλευσινίῳ. 10: Ἀριστοτέλει Παλληνέϊ.

XEN. An. I. 6, 1: Ὀρόντας δὲ Πέρσης ἀνὴρ. 8, 1: Πατηγίας ἀνὴρ Πέρσης. 8, 15: Ξενοφῶν Ἀθηναῖος. 10, 7: Ἐπισθένης δὲ Ἀμφιπολίτης.

THUC. I, 1, 1: Θουκυδίδης Ἀθηναῖος. 104, 1 (see above). 109, 3 (see above). 126, 3: ἐγεγαμῆκει δὲ θυγατέρα Θεαγέτους Μεγαρέως ἀνδρός. 3, 8: ἦν δὲ Ὀλυμπίας ἡ Δωριεὺς Ῥόδιος τὸ δεύτερον ἐνέκα. 5, 49, 1: Ἀνδρυσθένης Ἀρκάς. 8, 91, 2 (see above).

HDT. I. 1, 1: Ἡροδότου Ἀλικαρνησσεός. 29: Σόλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος. 30: Τέλλον Ἀθηναῖον.

AR. Vesp. 894-5: ἐγράψατο | κύων Κνυδαθηναῖος Λάβητ' Αἰξωνέα. Pax, 190: Τρυγαῖος Ἀθμονεύς but 919: Τρυγαῖος ἄθμονεύς (see preceding section).

541. ARTICLE WITH NAMES OF GODS. — Names of gods as such do not require the article, but the articular form is very common, especially in familiar language. When the name of a god in the genitive depends upon an articular substantive it is generally accompanied by the article, but if the governing substantive is without the article, the name of the god is anarthrous too.

ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, XEN. An. I. 2, 8. ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν. AR. Plut. 87. ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ, PLATO, Criti. 119 D. ἐν ἱερῷ Ποσειδῶνος, *Ibid.* 119 C.

DEM. 19, 299: ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη, πάντες οἱ θεοί. 23, 66: λαβεῖν μὲν (sc. δίκας) Ποσειδῶν' . . . παρ' Ἀρεως, δικάσαι δ' Εὐμενίσιν καὶ Ὀρέστη τοῖς δώδεκ θεοῖς. 25, 11: παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον. 57, 64: τὰ ὅπλα . . . ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα τῇ Ἀθηνᾷ.

AESCHIN. 2, 147: ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος . . . ἱέρεια. 3, 156: ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἀρχήστρα.

ISOC. 4, 179: ὥσπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτήρος. 10, 20: βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεύσαι Κόρην τὴν Διὸς καὶ Δήμητρος. 41-42: διδούσης Ἥρας μὲν . . . Ἀθηνᾶς δὲ . . . Ἀφροδίτης δὲ κτέ. 43: ἐπεθύμησε Διὸς γενέσθαι κηδεστής. 53: περὶ τῆς Διὸς θυγατρὸς. 11, 13: τῶν γὰρ ὄμβρων . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν.

PLATO, CONV. 180 B: ἔγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν . . . τιμώτατον . . . εἶναι. 195 B: Ἐρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν. CRITIAS, 113 C: τὴν νῆσον Ποσειδῶν τὴν Ἀτλαντίδα λαχόν. 117 B: ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄλσος. 119 C (see above). D (*ibid.*). LEGG. 624 A: παρὰ μὲν ἡμῶν Ζεὺς, παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις . . . οἶμαι φάναι τούτους Ἀπόλλωνα. 625 A: υἱεὶ . . . Διὸς. B: εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον. 766 B: εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν. 833 B: πρὸς ἱερόν Ἀρεώς τε. PHAEDO, 58 B: τῷ οὖν Ἀπόλλωνι ἠῤῥαυτο . . . θεωροῦν ἀπάξειν εἰς Δῆλον. C: ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. POLITIC. 269 A: τὴν γε βασιλείην ἣν ἤρξε Κρόνος πολλῶν ἀκηκόαμεν. RPB. 390 B-C: Δία . . . ἐκπλαγέντα ἰδόντα τὴν Ἥραν . . . Ἀρεώς τε καὶ Ἀφροδίτης ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμόν.

XEN. "Multo saepius articulus additus est, quam deest." Schulze, Quaestiones grammaticae ad Xenophontem pertinentes, p. 16. AN. 1, 2, 8 (see above). 6, 7: ἔλθων ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμόν. 3, 4, 12: Ζεὺς δὲ βροντῇ κατέπληξε τοὺς ἐνοικοῦντας. HELL. 1, 1, 4: θύων τῇ Ἀθηνᾷ (so always in HELL.). 3, 2, 19: ἐνθα ἦν Ἀρτέμιδος . . . ἱερόν. 4, 7, 2: ἐπήρετο αὐτὸν Ἀπόλλω.

THUC. 1, 29, 3: τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. 4, 116, 2: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Ἀγκύφᾳ Ἀθηναίης ἱερόν. 133, 2: ὁ νεὺς τῆς Ἥρας. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν . . . ἰδρύσαντο.

HDT. 1, 89: λεγόντων . . . ὥς σφρα ἀναγκαίως ἔχει δεκατενθῆναι τῷ Διί. 131: οἱ δὲ νομίζουσι Διὶ . . . θυσίης ἔρδειν . . . καλέονσι δὲ Ἀσσίριοι τὴν Ἀφροδίτην Μύλιτα. 207: ἐπεὶ με Ζεὺς ἔδωκέ μοι. 2, 13: ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μῦνον. 51: τοῦ δὲ Ἑρμέω τὰ ἀγάλματα . . . τὰγάλματα τοῦ Ἑρμέω. 136: προέχω γὰρ αὐτέων τοσούτο ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν. 138: φέρει δὲ ἐς Ἑρμέω ἱρόν. 145: Ἡρακλῆς τε καὶ Διόνυσος καὶ Πάν . . . Πάν μὲν . . . Ἡρακλῆς δὲ . . . Διόνυσος δὲ . . . ὁ Πάν. 146: Διόνυσον . . . ἐς τὸν μηρὸν ἐνεργάψατο Ζεὺς. 147: μετὰ τὸν ἱέρα τοῦ Ἡφαίστου βασιλεύσαντα . . . ἐν τῷ ἱρῷ τοῦ Ἡφαίστου. 6, 67: ἔθνε τῷ Διὶ βούν. 9, 122: ἐπεὶ Ζεὺς Πέρσῃσι ἡγεμονίην διδοί.

AR. The articular form is the rule except in poetic and parodic passages. For νῇ Δία, μὰ Δία see the following section. AN. 1246: ἄρ' οἴσθ' ὅτι Ζεὺς εἶ με λυπῇει πέρα. PL. 87: ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν. 119: ὁ Ζεὺς. 124: τὴν Διὸς τυραννίδα. 128: τοῦ Διὸς. 130: ὁ Ζ. 141-2: τοῦ Διὸς | τὴν δύναμιν. 213: ὁ Φοῖβος αὐτός. 515: καρπὸν Διοῦς. 579: τὸν Δία. 582 (= 592): ὁ Ζεὺς. 594: παρὰ τῆς Ἑκάτης. 661: μέλας Ἡφαίστου φλογί. 772: σεμνῆς Πολιάδος κλεινὸν πέδον.

542. NAMES OF GODS IN OATHS.—In oaths the article is required except with the name of Zeus. With the name of Zeus familiarity has brought about the fading of the oath, and the article is usually omitted.

νή τήν Δήμητρ(α). DEM. 19, 262; *By Demeter*. νή τὸν Δία καὶ πάντας θεούς. 8, 49; *By Zeus and all the gods*. νή Δί(α). 19, 46. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. 1, 19; *By Zeus, not I*. πρὸς Διός. 18, 201; *Before Zeus*.

DEM. 1, 19: μὰ Δί(α). So elsewhere, but οὐ μὰ Δία is much more frequent. 3, 32: μὰ τήν Δήμητρ(α). 4, 10: νή Δί(α). So about a hundred times, but νή τὸν Δία rare in comparison. 4, 11: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 8, 49: νή τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (see note on 4, 10). 9, 15 (= 14, 12): ὦ πρὸς τοῦ Διός, but regularly πρὸς Διός. 9, 54: μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. μὰ τὸν Δία is generally followed by an additional accusative, as here, and is more common than μὰ Δία, but less frequent than οὐ μὰ Δία. οὐ μὰ τὸν Δία is less common than the other three formulae. 18, 199: πρὸς Διός καὶ θεῶν (see note on 9, 15). 201 (see above). 18, 307: οὐ μὰ Δί(α) (see note on 1, 19). 19, 46 (see above). 262 (see above). 21, 198: νή τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τήν Ἀθηνᾶν. 24, 199: μὰ τήν Ἀθηνᾶν. [50] 13: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. [52] 9: μὰ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τήν Δήμητρα.

AESCHIN. 1, 28: νή Δία (so 98. 3, 172. 217). 1, 52: μὰ τὸν Διόνυσον. 1, 55 (= 76. 3, 255): μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. 1, 61 (= 69): μὰ Δία. 70: πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. 73: νή τὸν Ποσειδῶ. 79: φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διός. 81 (= 88. 108): νή τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω. 87 (= 3, 156): πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν. 88 (= 3, 212): μὰ τὸν Ἡρακλέα.

PLATO. νή Δία: νή τὸν Δία :: 2.5 : 1 (Schanz, *Nov. Comm.* p. 18). μὰ Δία is the rule, μὰ τὸν Δία rare (*l.c.* p. 23). ναὶ μὰ Δία: ναὶ μὰ τὸν Δία :: 11 : 1, and οὐ μὰ Δία: οὐ μὰ τὸν Δία :: 53 : 100 (*l.c.* p. 21). Conv. 214 D: μὰ τὸν Ποσειδῶ. Euthyd. 295 C: οὐ τοίνυν μὰ Δία ἀποκρινοῦμαι . . . πρότερον πρὶν ἂν πύθομαι. 307 B: ναὶ μὰ τὸν Δία. Euthyph. 5 C: εἴνουν πρὸς Διὸς λέγε μοι. (So πρὸς Διός often.) Gorg. 449 D: νή τήν Ἥραν (elsew.). 463 D: μὰ τὸν Δία. Cf. 466 E: μὰ τὸν οὐ σύ γε. 503 B: ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔχω ἔγωγέ σοι εἰπεῖν. 519 E: εἰπὲ πρὸς Φιλίον. Legg. 662 C: ὦ πρὸς Διός τε καὶ Ἀπόλλωνος. 715 D: ναὶ μὰ Δί' ὦ ξένε. Phaedo. 94 E: νή Δία, ὦ Σώκρατες ἐμοίγε δοκῶ. Rpb. 374 E: μὰ Δία . . . οὐκ ἄρα φαῖλον πράγμα ἡρώμεθα. Theaet. 142 D: οὐ μὰ τὸν Δία. 152 C: πρὸς Χαρίτων (exceptional). 170 E: νή τὸν Δία, ὦ Σώκρατες.

XEN. Cyr. 1, 4, 19: νή τὸν Δία. (So 2, 2, 28. 30. Mem. 4, 2, 8.) 1, 6, 9: μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero. 1, 32. Mem. 3, 13, 3.) 1, 6, 19: ἀλλὰ ναὶ μὰ τὸν Δί(α). 2, 2, 14: ναὶ μὰ Δί(α). (So 15. 2, 3, 10. 5, 4, 38. Hell. 3, 4, 9. 4, 1, 14. 5, 1, 4.) 2, 2, 19: μὰ Δί(α). (So 22. Hell. 5, 4, 32. Mem. 2, 6, 1.) 5, 5, 18: οὐ μὰ τὸν Δί(α). (So Conv. 4, 3. Hiero. 1, 21. Mem. 1, 4, 7.) 7, 5, 53: μὰ τὸν Μίθρην. 8, 4, 12: νή τήν Ἥραν. (So Mem. 1, 5, 5. 3, 10, 9. 3, 11, 5. 4, 2, 9.) Hell. 1, 7, 21: νή

Δία. (So 4, 1, 6. 6, 1, 7. 7, 1, 37. 3, 10.) 3, 1, 24: οὐ μὰ Δί', ἔφη. Oec. 4, 24: ὁμνῆμί σοι τὸν Μίθρην.

AR. Ach. 59: μὰ τὸν Ἀπόλλω (101. Eq. 14, 870. 1041, etc.). Eq. 941: εἶ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα. Nub. 372: νῆ τὸν Ἀπόλλω (Av. 470, elsew.). Cf. Ran. 1374-6: μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οἶδ' ἂν εἴ τις | ἔλεγγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, | ἐπιθόμην. Pl. 64 (= 364): οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα. 101: μὰ Δί(α). (So 111, 359, 400, 410, elsew.) 106: μὰ τὸν Δί(α). 187: ναὶ μὰ Δία. 134: νῆ Δία (144, 165, 356, elsew.). 202: νῆ τὸν Δία. 395: πρὸς τῆς Ἑστίας. 396: νῆ τὸν Ποσειδῶ. 764: νῆ τὴν Ἑκάτην.

543. USE OF ARTICLE IN COMPLEX OF NAME OF GOD AND EPITHET. —When an epithet is added to the name of a god, both take the article or neither (fixity of religious phrases the world over).¹

τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, THUC. 2, 15, 4. Διὶ ἐλευθερίῳ, 2, 71, 2.

544. *Article with both Name of God and Epithet:*

LYCURG. 17: τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ σωτήρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς σωτείρας.

DEM. 18, 141: τὸν Ἀπόλλω τὸν Πίθιον. 253: τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον. 21, 115: τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ. 24, 121: νῆ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ISOC. 9, 57: τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ σωτήρος.

LYS. 26, 6: ἐν δὲ ταύτῃ (sc. τῇ ἡμέρᾳ) τῷ Διὶ τῷ σωτήρι θυσία γίγνεται.

PLATO, Phaedr. 275 B: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου ἱερῷ. Rpb. 565 D: τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν.

XEN. An. 4, 8, 25: τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. 7, 8, 4: ὁ Ζεὺς ὁ μελίχιος.

THUC. 1, 13, 6: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. 103, 2: τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμήτα. 2, 15, 4 (543). 5, 31, 2: τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. 50, 1: τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

HDT. 1, 92: τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἰσμηνίῳ. 2, 7: ἐπὶ τὸν νηὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.

AR. Nub. 817: μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον. Av. 130: πρὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου. Thesm. 858: νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν Φωσφόρον. Eccl. 1045 (= 1103): νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. Pl. 1189: ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ.

545. *Article omitted with both Name of God and Epithet:*

DEM. 25, 34: Προνοίας Ἀθηνᾶς (sc. νέως).

ANTIPHON. 1, 16 (= 18): Διὶ Κτησίῳ. 6, 45: Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίως ἱερὸν.

PLATO, Euthyd. 302 B: Ζεὺς πατρῷος. Legg. 842 E: Διὸς ὀρίου. 881

¹ For the usage of the ISS, see Meisterhans³, § 86, 3 and 4.

D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρώου. 921 C: Δία . . . πολιοῦχον. 953 E: ξένιον Δία. Phaedr. 234 E: πρὸς Διὸς φίλιον.

XEN. An. 1, 8, 16: Ζεὺς σωτήρ καὶ νύκη. 3, 2, 4: οὐδὲ Δία ξένιον ἡδύσθη. 6, 5, 25: Ζεὺς σωτήρ. Ἡρακλῆς ἡγεμῶν. Cyr. 2, 4, 19: προσεκύνησε Δία βασιλέα (sim. 3, 3, 21. 7, 5, 57). 3, 3, 22: Διὶ πατρώῳ ἔθνε (sim. 8, 7, 3). 3, 3, 58: Ζεὺς σύμμαχος καὶ ἡγεμῶν. R. L. 13, 2: θίει . . . Διὶ ἀγῆτορι.

THUC. 1, 126, 6: Διὸς . . . μελιχίον. 2, 71, 2 (543). 3, 3, 3: Ἀπόλλωνος Μαλόεντος . . . ἑορτή. 6, 3, 1: Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βωμόν.

HD1T. 1, 44: Δία καθάρσιον. 62: ἐπὶ Παλληνίδος Ἀθηναίης ἱρόν. 3, 142: Διὸς ἐλευθερίου βωμόν ιδρύσατο. 5, 46: ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. 66: θύουσι . . . Διὶ Καρίῳ. 5, 119: Διὶ στρατίῳ θυσίας ἀνάγουσι. 9, 7, a: Δία τε Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες.

AR. Pax, 42: Διὸς καταβάτον. Thesm. 977: Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι. fr. 2, 1048: μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας.

546. *Article with God or Epithet alone:*

Under circumstances of special temptation the formula is occasionally neglected.

PLATO, Euthyd. 302 C: εἶτα τοῖς ἄλλοις, ἔφη, Ἀθηναίους οὐκ ἔστι Ζεὺς ὁ πατρώος; Rpb. 583 B: τὸ δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτήρῳ τε καὶ τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ.

XEN. An. 6, 2, 15: θυομένῳ δὲ αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ. Hell. 4, 1, 41: περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱρόν.

THUC. 3, 14, 1: αἰσχυρθέντες οὖν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν.

HD1T. 1, 52: ἐν τῷ νηῷ τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος. 66: περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης. 6, 68: καὶ τοῦ ἐρκείου Διὸς τοῖδε (sc. καταπτόμενος). 7, 197: τὰ περὶ τὸ ἱρόν τοῦ Λαφυστίου Διός.

AR. Ach. 989: ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγῇ.

547. ARTICLE WITH NAMES OF COUNTRIES.—Adjectival names of countries and of urban territories require the article, but names of countries in -ία that are identical with the feminines of related adjectives fluctuate.

The general exceptions hold good as to the predicate (666), enumerations (568), and the common article (603).

οὗθ' ἢ Ἑλλάς οὗθ' ἢ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τὰνθρώπου. DEM. 9, 27. ἐς Πάνορμον τῆς Μιλησίας, THUC. 8, 24, 1. (Urban territory). νῦν μὲν ἢ Βοιωτία προπολεμεῖ τῆς ὑμετέρας χώρας, ISOC. 14, 33. (Βοιωτία always takes the article.) εἰς τὴν Κιλικίαν. XEN. An. 1, 2, 21, but in the same section ἐν Κιλικίᾳ and εἰς Κιλικίαν. (Κιλικία does not require the article, though in the classical period Κιλικίος is the only adjective.) ἀλλὰ Θεσσαλία πῶς

ἔχει; DEM. 9, 26. (Θ. is not adjectival, and therefore does not require the article.) ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HDT. 1, 1; *In the country that is now called Greece.* (Omission in predicate.) ἔπεμπε σατράπας εἰς Ἀραβίαν μὲν Μεγάβυον, εἰς Καππαδοκίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . εἰς Λυδίαν δὲ . . . εἰς Καρίαν δὲ . . . εἰς Φρυγίαν δὲ . . . καὶ Αἰολίδα Φαρνούχον, XEN. Cyr. 8, 6, 7. (Omission in enumeration.) ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς ὀρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεστρίνην, THUC. 1, 46, 4. (Common article.)

Ἀβυδηνή: Xen. (Ἀβυδηνοῖς τ. l.). Ἀγραῖς: Thuc. Αἰγιναίη: Hdt. Αἰολίς: Isoc. Xen. Thuc. Hdt. Ἀμφιλοχίη: Thuc. Ἀμφιλοχική: Thuc. Ἀπολλωνή: Hdt. Ἀραβία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀργεῖα: Xen. Thuc. Ἀρμενία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀσσυρία (fluctuates): Xen. Hdt. Ἀττική: Din. Lycurg. Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Plat. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Βιρκαίη: Hdt. Βοιωτία: Lycurg. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Xen. Thuc. Hdt. Βοττική: Thuc.

Δροπῖς: Hdt. Δωρίς: Hdt.

Ἐλαιᾶτις: Thuc. Ἑλλάς: Din. Lycurg. (exc. 104 where, however, the article has been properly supplied), Hyp. Dem. Aeschin. Isoc. Lys. Andoc. Plat. Xen. (exc. Hell. 3, 5, 1 where the article has some Ms. warrant and Schneider correctly retains it), Thuc. (cyc. 6, 17, 5 where several Mss. accidentally omit it), Hdt. Ar. (exc. in parody). Ἐπιδωρία: Thuc. Ἐρετρική: Plato, Hdt. Ἐρυθραία: Thuc. Ἐφεσία: Xen. Hdt.

Ἡλεία: Xen. Thuc. Ἡρακλεῶτις: Xen. Thuc.

Θεσπρωτῖς: Thuc. Θηβαῖς: Hdt. Θυρεᾶτις: Thuc.

Ἰλιάς: Hdt. Ἰμεραία: Thuc. Ἰνδική: Hdt. Ἰστιαῖωτις: Hdt.

Καλχρηδονία: Xen. Hdt. Καμαριναία: Thuc. Κανλωνιάτις: Thuc. Κεστρίνη (see above). Κελικία (fluctuates): Lycurg. Aeschin. Isoc. Xen. Hdt. Κιρραία: Dem. Κινδία: Thuc. Hdt. Κολχίς: Xen. Thuc. Hdt. Κρηστωνική: Hdt. Κροτωνιάτις: Thuc. Κυθηρία: Xen. Κυμαία: Thuc.

Λάκαινα: Xen. Λακωνική: Isoc. Andoc. Xen. Thuc. Hdt. Ar. Λεοντίνη: Thuc. Λευκαδία: Thuc. (exc. 4, 42, 3 where K. would read Λευκάδι). Λοκρίς: Xen. Thuc. Ar. Λυδία (unsteady): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Λυκίη: Hdt. (without article except 1, 182 where the chorographic genitive requires the article).

Μαγνησία (article rare): Dem. Aeschin. Hdt. Μαλεᾶτις: Xen. Μαντινική: Xen. Thuc. Μεγαρική: [Lys.], Xen. Μεγαρίς: Thuc. Μηδική: Xen. Hdt. Μηθυμναία: Antiphon. Μηλῖς: Hdt. Μιλησία: Thuc. Hdt. Μυγδονή: Hdt. Μυσία: Xen. Hdt.

Ναυπακτία: Thuc.

Ὀλυνθία: Xen. Ὀρεσθίς: Thuc.

Παιονική: Hdt. Πακτυνική: Hdt. (once without article in enumeration). Παλαιστίνη: Hdt. Παρρασική: Thuc. Παφλαγονική: Xen. Περσική: Hdt. Περσίς: Plato, Xen. Πλαταις: Hdt. Πτερέη: Hdt.

Ῥηγίνη: Thuc. Ῥοδία: [Aeschin.], Thuc. Ῥυπική: Thuc.

Σαλαμινή: Hdt. Σαμίη: Hdt. Σικωνία: Thuc. Σινδική: Hdt. 4, 86

ἐκ τῆς Σινδικῆς (so Wesseling for Ἰνδικῆς). Σκιρίτης: Xen. Thuc. Σκυθική: Plato, Hdt. Συνακοσία: Thuc. Συρία (does not require the article): Isoc. Plato, Xen.

Ταναγραία: Thuc. Ταυρική: Hdt. Τεγεᾶτις: Thuc. Τραχινία: Thuc. 3, 92, 1 Ἡράκλειον τὴν ἐν Τραχινίᾳ ("CG; Τραχινίαις ABEFM suprascr. GI"—Hude): Hdt. Τρωάς: Xen. Hdt.

Υλαίη: Hdt.

Φανοσίς: Thuc. 4, 76, 3 τῇ Φανοτίδι (so the Mss., Poppo and Krüger; but most editors Φανοτίδι). Φθιώτις: Thuc. Φλευασία: Thuc. Φλυγία (fluctuates): Dem. Isoc. Xen. Hdt. Φωκαίς: Thuc. Φωκίς: [Dem.], Aeschin. Isoc. Xen. Thuc. Hdt.

Χαλκιδική: Dem. Thuc.

Ὠρωπία: Plato, Thuc.

548. ADDITION OF χώρα, γῆ, μοῖρα. — χώρα, γῆ, and μοῖρα sometimes accompany proper names, especially in Herodotus. Such proper names are frankly adjectival and γῆ and χώρα often retain the full sense of "soil."

τῆς Ἀραβίης χώρας, HDT. 2, 11. τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης, HDT. 3, 113. τῆς Ἀργολίδος μοίρης, HDT. 1, 82. ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο, THUC. 2, 57, 2: *They were on Attic soil about forty days.* (Cf. § 1: ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, which differs from 56, 6: ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας)

DEM. Ἀττικὴν 18, 141 (religious formula). Ἰνδικὴν [Ep.] 4, 7. Κιρραία 18, 149 (χώρα is necessary in this passage).

AESCHIN. [Ep.] 10, 3: ἐν τῇ Τρωάδι γῇ.

HYPERID. ἡ χώρα . . . ἡ Μολοσσία 3, 25, but the reading is doubtful and Blass has the following note: "ἡ Μολοσσία (sic enim A) ut manifestum emblema eicit Cb. . . .; at JBL. monuit formam tantum suspectam esse. Kallenberg Philol. 49, 516 in ἡ χ. ἡ Μ. haeret, sed v. Eur. Andr. 1244 (LL.)."

XEN. Ἀνδρίας (Cobet del. χώρας) Hell. 1, 4, 22. Ἀρμενίς Cyr. 3, 2, 18. Ἀττικὴν (γῆν not otiose) [R.A.] 2, 16. Κολχίδι An. 5, 3, 2. Λακωνικὴν Hell. 6, 2, 9. Μηδίας Cyr. 3, 3, 22; Μηδίαν 2, 1, 1. Μισίᾳ An. 1, 2, 10. Περσίδι Cyr. 8, 5, 25; Περσίδα 2, 1, 1. Τεγεατίδι Hell. 6, 5, 15.

THUC. Ἀλιάδι 2, 56, 5; 4, 45, 2. Ἀττικῇ 2, 57, 2 (only instance in Th. in which Ἀττικὴ has γῆ). Βοιωτίας 1, 108, 3. Ἐπιδανρίαν 4, 45, 2. Ἑρμονίδα 2, 56, 5. Θεσπικῆς 4, 76, 3. Θεσπρωτίδος 1, 46, 3. Θουριάδος (Θουρίδος H, Θουριδιάτιδος B) 7, 35, 1. Θυρεάτις 2, 27, 2. Πλαταιίδα 2, 71, 4; 74, 3; 3, 58, 5. Τροιζηνίαν 4, 45, 2. Τροιζηνίδι 2, 56, 5. Φωκίδος 1, 108, 3.

HDT. Names in ῆτις, ῖτις, and ὦτις are used only as adjectives. ἐκ δὲ τῆς Ἰστιαιώτιδος 1, 56 is a solitary exception, but adjectival Ἰστιαῶτιν immediately precedes. Αἰολίδα 7, 176. Αἰτωλίδος 6, 127. Ἀπολλωνίης [χώρης] 9, 93. Ἀραβίης 2, 11; 3, 113. Ἀργολίδος 1, 82; Ἀργολίδα 6, 92. Ἀσσυρίῃ [om. Rdz.] 1, 192. Ἀταρνεΐτιδος 6, 29. Ἀττικῇ etc. 4, 99; 5, 64; 6, 73; 7, 10 β; 7, 143; 8, 65; 9, 4; 9, 13 (bis). Βαβυλωνίῃ etc. 1, 106; 1, 192; 1, 193 (bis); 4, 198. Βακτρίης . . . Βακτρίῃ 4, 204. Βοιωτῇ 9, 87:

Βοιωτής 8, 44. Βοττωΐδα 7, 123; 127. Δωρίδος . . . Δωρίδα 8, 31. Ἑλλάδος 1, 152. Ἑρετρικῆς 6, 101. Ἑρυνκίνη 5, 45. Ἡλείη 4, 30. Θηβαΐδι 9, 65. Ἰδρυάδος 5, 118. Ἰλιάδος 5, 94; Ἰλιάδα 7, 42. Ἰνδικῆς 3, 98. Ἰστωιώτιδος 7, 175 (γῆς om. Rsv); 8, 23. Καρινστής 9, 105. Κιλικίην 3, 90. Κυμμερίην 4, 11. Κισσίη etc. 5, 49; 52; 6, 119. Κινδίη 1, 174. Κρηστωνικῆς 8, 116. Κροτωνήτιδι 5, 45. Κιθηρήν 1, 82: ἥ τε ἐν τῇ ἡπίερω χώρῃ καὶ ἡ Κιθηρή [νῆσος]. (νῆσος must be omitted and χώρη is undoubtedly understood with Κ.) Κυρηναίη 4, 199. Λάκαιναν 7, 235. Λυδία 1, 93. Μαγνησῆς 7, 183. 188. Μακεδονίδα (om. B) 7, 127. Ματηνίην 5, 52. Μεγαρίδα 9, 14. Μηδική etc. 1, 73; 103; 110 (*bis*); 4, 12 (*bis*, but in one of exx. γῆν is bracketed); 7, 20. Μηλίδος 8, 31; Μηλίδα 7, 198. Μιλησῆς 1, 19; 6, 20 (but ABC Μιλησίων). Μιλνάδα 1, 173. Μυγδονίης 7, 124; Μυγδονίην 7, 123 (*bis*). Μυσῆς 1, 160; Μυσίην 7, 42; 8, 106. Ναυπλίην 6, 76. Νευρίδος 4, 125; Νευρίδα 4, 51. Οἰνωπρίης 1, 167. Πακτυκῆς 4, 44; Πακτυκῇ 3, 102. Περσῆς etc. 3, 97; 7, 8 γ: 29; 53. Πλαταιΐδα 9, 15; 25. Πτερίη 1, 76. Σιλαμινῆς 8, 95. Σιπρομάτιδος 4, 123. Σκυθική etc. 1, 105; 2, 22; 4, 48; 51; 61; 99 (*bis*); 123; 129 (*bis*). Ταναγκρικὴν 5, 57. Τενκρίδα 2, 118. Τирνηθίην 6, 76. Τρηχινίην 7, 199. Τρωάδι 5, 26. Φθιώτιν 1, 56. Φρυγίη is never used with γῆ, χώρη, or μοῖρα. Φωκίδος 8, 31; Φωκίδα 8, 32. Χίης 6, 26.

AR. Thesm. 109-10: ὅς (sc. Φοῖβος) ἰδρύσατο χώρας | γύαλα Σιμωνν-τίδι γῆ (lyric).

Examples like ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ, HD. 1, 1, have been excluded from the above exhibit because in such instances the proper name is predicative.

549. Ἀσία. Εὐρώπη. Λιβύη. — Of the grand divisions of the earth, Ἀσία, which is never adjectival in prose, and Εὐρώπη, which is everywhere a substantive, require the article, whilst Λιβύη varies. The rule is subject to the same exceptions as in 547.

ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας, THUC. 1, 9, 2; *He came from Asia*. ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, *Ibid.* 1, 89, 2; *They retreated from Europe*. ἀφικόμενους ἀπὸ τῆς Λιβύης, *Ibid.* 7, 50, 1; *Having arrived from Libya*, but immediately thereafter, *Ibid.* 2: ἀπενεχθέντες γὰρ ἐς Λιβύην, *Carried out of their course to Libya*. ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, HD. 2, 16; *In the space between Asia and Libya* (enumeration). ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ, *Ibid.* 4, 198; *To either Asia or Europe*. τῆς γὰρ γῆς ἀπάσης . . . διχα τετμημένης. καὶ τῆς μὲν Ἀσίας. τῆς δ' Εὐρώπης καλουμένης. ISOC. 4, 179; *The whole earth being divided into two parts, the one called Asia, the other Europe* (article omitted because Ἀσίας and Εὐρώπης are predicates).

550. Ἀσία:

ORATORES ATTICI. The rule is always observed, e.g. ISOC. 4, 82: πρὸς τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας. 83. 133. 135. 137. Elsew. But ISOC. 4, 186: τοὺς ὅλης τῆς Ἀσίας κρατήσαντας, there is a v. l. ὅλης Ἀσίας.

PLATO, Crit. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζω (enumeration). 112 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration). Gorg. 523 E: δύο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας . . . ἕνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης. 524 A: καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Ῥαδάμινθος κρινεῖ, τοὺς δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Λιακός. E: οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας. Menex. 239 D: ἡγουμένους τῆς Ἀσίας καὶ δουλονμένους τὴν Εὐρώπην . . . πᾶσι μὲν ἡ Ἀσία . . . *Ibid.* E: καὶ τῆς ἄλλης Ἀσίας. Tim. 24 E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν (enumeration) . . . ἡ δὲ ἰήσος αἰμὶ Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων (enumeration).

XEN. According to Kallenberg, the rule is always observed. In the Hellenica alone Ἀσία, according to Keller's index, occurs 26 times. The article is used each time.

THUCYDIDES always uses the article. 1, 9, 2. 109, 3. 2, 67, 1. 97, 6. 4, 75, 2. 5, 1. 8, 39, 3 (chorographic genitive in postposition). 58, 2 (partitive gen. in predication).

HDT. The article may be omitted only when three or at least two grand divisions are named together [Kallenberg, *Philol.* 46 (1887), 729 = 49 (1890), 525]. 2, 16: οἱ φασὶ τρία μόρια εἶναι γῆν πᾶσαν Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην (predication) . . . ἐν τῷ μεταξύ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης (enumeration), but in the same section εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης· οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 17: οὐρσμο δὲ Ἀσίῃ καὶ Λιβύῃ οἶδαμεν οὐδέν (enumeration). 4, 37: Πέρσαι οἰκόνουσι κατήκοντες ἐπὶ τὴν νοτὴν θάλασσαν (Schweighaeuser, followed by Stein, wrongly reads Ἀσίην Πέρσαι κτέ. 42: θωμάζω ὦν τῶν διουρισάντων καὶ διελόντων Λιβύην τε καὶ Ἀσίην καὶ Εὐρώπην (enumeration), but *ibid.* πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. 198: δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἡ Λιβύῃ σπουδαίῃ ὥστε ἡ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι (enumeration). 6, 24: ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην (τὴν om. AB^cD).

551. Εὐρώπη:

ORATORES ATTICI. The rule is always followed as, *e.g.* ISOC. 4, 68: καθ' ὃν (sc. χρόνον) ἐκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπήρχον. 117. 187. Elsew.

PLATO, Alc. II, 141 B: πάσης Εὐρώπης (exceptional). Criti. 112 E (enumeration, see 550). Gorg. 523 E (see 550). 524 A (see 550). Menex. 239 D (see 550). Tim. 24 E (enumeration, see 550). 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης μέχρι Τυρρηνίας.

XEN. The only exception to the rule is An. 7, 8, [25]: τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν (Kallenberg, *l.c.*, p. 525), and this passage is spurious. Εὐρώπη is not nearly so common as Ἀσία, occurring only four times (see Keller's index) in the Hellenica, viz., 3, 2, 9. 4, 2, 6. 3, 15, 8, 5.

THUC. 1, 89, 2: ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης. 2, 97, 5. 6. All three exx. follow the rule.

HDT. In 2, 26 and 2, 33, all Mss., and in 4, 49 ABC, omit the article in the phrase διὰ πάσης τῆς Εὐρώπης. In 3, 115: τὰ ἐπέκεινα τῆς Εὐρώ-

πης, only R has the article. In all the passages the article should be read unless, as is likely, δὲ πάσης Εὐρώπης in 2, 33 is to be bracketed. For the omission of the article in 2, 16, 4, 42, 198, see 4, 45: ἐς τὴν γῆν ταύτην ἦτις νῦν ἐπὶ Ἑλλήνων Εὐρώπῃ (predicate) καλεῖται. Elsewhere with the article: 1, 4 (*bis*). 103, 209 (*bis*). 2, 26 (part. gen.). 33 (*bis*). 103, 3, 96, 115, 116, 4, 36, 42, 45 (*bis*). 49 (*bis*). 89, 143, 5, 1, 12, 6, 33, 7, 5, 8 (*bis*). 9, 10, 20, 33, 50, 56, 126, 148, 174, 185, 8, 51, 97, 108 (*ter*). 109, 9, 14 (part. gen.).

552. Λιβύη:

ORATORES ATTICI. Apparently the only passage is DEM. [52], 3: οὐτος ἐπειδὴ ἐκπελὼν ἔμελλεν εἰς τὴν Λιβύην.

PLATO, Criti. 108 E: Λιβύης καὶ Ἀσίας μείζων. Menex. 239 E: ὁ δὲ νῦν αὐτοῦ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης (sc. ἦρξεν). Tim. 24 E: ἡ δὲ νῆσος ἄμμι Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων. 25 B: Λιβύης (no article) μὲν ἦρχον μέχρι πρὸς Αἴγυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης (article) μέχρι Τυρρηνίως.

XEN. Mem. 2, 1, 10: ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι μὲν ἄρχουσι, Λίβνες δὲ ἄρχονται (apparently the only occurrence in XEN.).

THUC. 1, 110, 1: πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης. 2, 48, 1: ἤρξατο δὲ τὸ μὲν πρῶτον . . . ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ Λιβύην κατέβη. (This passage seems to show that by THUCYDIDES Λιβύη was regarded as a country rather than a grand division.) 4, 53, 3: τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὀλκάδων. 6, 2, 3: ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν. 7, 50, 1: ἀπὸ τῆς Λ. 2: ἐς Λ. 58, 2: τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον. There are two cases of the use of the article against five of the omission.

HDT. The word occurs about 59 times, 34 times without the article, 25 with it. Of the latter number a few instances may be charged to the partitive gen. The following examples are illustrative. 2, 16: ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίας τε καὶ Λιβύης, but in the same section εἰ μῆτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίας μῆτε τῆς Λιβύης, and 3, 96: ἀπὸ τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Λιβύης. 4, 41: τοιαύτη μὲν . . . ἡ Ἀσίῃ ἐστὶ, ἡ δὲ Λιβύῃ (with art.) ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ ἐτέρῃ ἐστὶ· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου Λιβύῃ (without art.) ἤδη ἐκδέκεται. 42: Λιβύῃ μὲν γὰρ δηλοῖ (without art., though in the same sentence τὴν Ἀσίην is found and in the preceding sentence ἡ Εὐρώπη occurs) . . . ἵνα ἐκάστοτε τῆς Λιβύης (part. gen.) πλείοντες γινώατο . . . περιπλέοντες τὴν Λιβύην (with art.). 43: οὐ περιπλώσει Λιβύην (without art.) . . . Λιβύην γὰρ οἱ ἀνάγκη ἔσεσθαι περιπλέειν . . . τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λιβύης (part. gen.) . . . τοῦ δὲ μὴ περιπλῶσαι Λιβύην. 44: ἀπέστειλε περιπλέειν Λιβύην (without art.) . . . τὰ ἄλλα ἀνείρηται ὅμοια παρεχομένη τῇ Λιβύῃ (with art.).

AR. Av. 710: σπείρειν μὲν ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ ("nach dem als Winterheimat der Kraniche bekannten Libyen," says Uckermann, *l.c.*, p. 20), but 1136-7: ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμύρια | γέρανοι.

553. ARTICLE WITH CHOROGRAPHIC GENITIVE AND PARTITIVE GENITIVE OF NAME OF COUNTRY. — The Chorographic Genitive (cf. "Bethlehem of Judaea") generally takes the article and so does the Postpositive Partitive Genitive of the name of a country.

ἐν Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου. XEN. Hell. 1. 2, 12. τῆς Λέσβου ἐπὶ Μῆθυμναν. XEN. Hell. 1. 6, 12. οὐδαμοὶ τῆς Θράκης. DEM. 23, 166. Αἰγύπτου τὰ πλεῖω. THUC. 1. 104, 1. But Φοινίκης ἐς Σιδῶνα πόλιν, HDL. 3. 136, and very exceptional: μέρος τέταρτον Εὐβοίας. DEM. 23, 213.

ORATORES ATTICI: The Orators follow the rule, but names that would take the article at any rate do not count. Exception: DEM. 23, 213 (see above).

DEM. 9, 35: Χερρονήσου τὴν μεγίστην ἔχει πόλιν Καρδίαν. 23, 166: οὐκ ἐπὶ τῆς Θράκης τόπον οὐδέν' οὐδὲ χωρίον . . . οὐδαμοὶ τῆς Θράκης. But different *ibid.* ἡ Χερρονήσου μὲν ἐστὶ καὶ ἡν ὑμετέρα. Cf. 23, 182: ὥσπερ Χαλκὶς τῷ τόπῳ τῆς Εὐβοίας πρὸς τῆς Βοιωτίας κείται. οὕτω Χερρονήσου κείται πρὸς τῆς Θράκης ἢ Καρδιανῶν πόλιν (on the Boeotian side of Euboea — on the Thracian side of the Chersonesus). 23, 213 (exception; see above). [50]. 46: ἐκ Μεθώνης τῆς Μακεδονίας.

AESCHIN. [Ep.] 1, 1: εἰς Κορησσὸν τὴν Κέων (v.l. Κέω; τῆς Κέω, Taylor).

ISAE. 5, 42: τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρτῶλῳ. (Example doubtful. Ὀλυσία not known; "Ὀλυνθίας Palmer, cf. Thuc. 2. 79." If Ὀλυνθίας be the correct reading, the ex. does not belong here, as ὈΛ. of itself would require the article.)

ISOC. 8, 24: καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς Θράκης ἡμῖν ἐξίσται τοσαύτην ἀποτεμέσθαι χώραν. (Doubtful. Θράκης might be gen. of separation.) 9, 27: σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας.

AND. 3, 9: Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη.

XEN. Hell. 1, 2, 12 (see above). 1, 4, 1: τῆς Φρυγίας ἐν Γορδίῳ. 8: ἔπλευνε τῆς Καρίας ἐς τὸν Κεραμικὸν κόλπον. 1, 6, 12 (see above). 16: εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου. 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέῃ ἄκρι. 2, 1, 13: ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας. 15: ἀνέχθη τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον. 20: τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαϊῶντι. 3, 2, 19: εἰς Τράλλεις τῆς Καρίας. 4, 4, 16: πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες. 5, 2, 38: τὴν μείζω δύνανται Μακεδονίας is not partitive. 6, 1, 5: ἔχω μὲν Θετταλίας τὰς πλείστας καὶ μεγίστας πόλεις συμμάχους. 7, 1, 28: στρατευσάμενος εἰς Παρρασίους τῆς Ἀρκαδίας. 7, 4, 21: ἐδήγουν καὶ τῆς Ἀρκαδίας ὅσα ἐδύναντο.

THUCYDIDES follows the rule strictly. [Cf. Kallenberg, Philol. 49 (1899), 534.] 1, 2, 3: Πελοποννήσου . . . τὰ πολλά. 1, 10, 2: II. τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας. 1, 12, 4. 1, 104, 1 (see above). 1, 111, 1: ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φύρσαλον. 3: τῆς Ἀκαρνανίας εἰς Οἰνιάδας ἐστρά-

τευσαν. 2, 56, 4: ἐς Ἐπίδαινον τῆς Πελοποννήσου. 6, 62, 2: ἐν τοῦτῳ τῷ μέρει τῆς Σικελίας. 7, 34, 1: κατὰ Ἑρινεὸν τῆς Ἀχαΐας. 51, 1: ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας. Elsew.

HDT. The usage is still unsettled. 2, 15: τὰ δὲ ἄλλα . . . τῆς Αἰγύπτου. 16: Αἰγύπτου τὸ Δέλτα. 18: Αἰγύπτου τὰ πρόσονγα Λιβύη. 2, 26: τῆς Λιβύης τὰ ἄνω. 32: περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης . . . τὰ ἔρημα τῆς Λιβύης. 43: οὐδαμῇ Αἰγύπτου (exception). 97: τὰ . . . ἄλλα τῆς Αἰγύπτου. 113: ἐς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτου (no article) ἐς τὸ νῦν Κανωβικὸν καλεῖμενον στόμα τοῦ Νείλου. 149: αὐτῆς Αἰγύπτου τὸ παρὰ θάλασσαν. 157: Ἀζωτον τῆς Συρίας μεγάλην πόλιν. 3, 3: Αἰγύπτου τὰ μὲν ἄνω κάτω θήσω. 17: οἰκημένους δὲ Λιβύης ἐπὶ τῇ νοτίῃ θαλάσσῃ. 3, 136 (see above). 4, 151: ἐς Α. καὶ Λιβύης (no article) ἐς Πλατεῖαν νῆσον. 4, 154: ἔστι τῆς Κρήτης Ὀυξὺς πόλις. 156: Κυρήνην τῆς Λιβύης. 157: ἔκτισαν αὐτῆς τῆς Λιβύης χώρον. 5, 123: Ἴωνίης (no article) μὲν νυν Κλαζομενάς αἰροῦνσι. 6, 47: τῆς Θάσου μεταξὺ Αἰνύρων τε χώρου καλεομένου καὶ Κοινύρων. 7, 30: πόλιν μεγάλην Φρυγίης (exception). Elsew.

AR. In Av. 152: τῆς Λοκρίδος and 1704: τῆς Ἀττικῆς the proper names of themselves require the article.

554. OMISSION OF ARTICLE WITH PROPER NAMES IN PREPOSITIONAL PHRASES.—As with common nouns, so with proper nouns, Prepositional Phrases sometimes show a tendency to resist the article.

τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν, DEM. 8, 44. τὰπὶ Θράκης, *Ibid.* 64. But κύριος τῆς Θράκης, DEM. 18, 27 (not a prepositional phrase).

DEM. 8, 44 (see above). 64 (*ibid.*). 18, 87: παρελθὼν ἐπὶ Θράκης. 19, 161: τὰν Θράκῃ. 219: τὰπὶ Θράκης.

AESCHIN. 2, 9: τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον. 98: περὶ . . . τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ.

ISOC. 7, 9: ἀπάσας . . . τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θράκης. 15, 108: τῶν ἐπὶ Θράκης. 113: ἀπὸ . . . τῶν συντάξεων τῶν ἀπὸ Θράκης. 16, 29: ὅτε Φορμίων ἐξήγαγεν ἐπὶ Θράκης χιλίους Ἀθηναίους.

THUC. 1, 56, 2: τοὺς τε ἄλλους ἐπὶ Θράκης . . . ξυμμάχους. 57, 5: τοῖς ἐπὶ Θ. Χαλκιδέουσι. 60, 3: ἀφικνοῦνται . . . ἐπὶ Θράκης. 2, 95, 1: ἐπὶ Χαλκιδίας τοὺς ἐπὶ Θ. 4, 102, 1: τοὺς ἐπὶ Θ. ξυμμάχους. 122, 2. 5, 26, 2. 5, 30, 2: τοὺς ἐπὶ Θ. 5, 35, 3. etc.

HDT. 2, 28: ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν . . . ἐπ' Αἰθιοπίης. 73: κομίζεν . . . ἐπ' Αἰγύπτου. 75: πέτεσθαι ἐπ' Αἰγύπτου. 6, 33: τὰ τεῖχη τὰ ἐπὶ Θρητῆκης.

555. ARTICLE WITH NAMES OF TOWNS.—Names of Towns do not require the article, and even the anaphoric use is sometimes due merely to the desire for the avoidance of hiatus.

εἵχετ' ἄν Ἀμφίπολιν, DEM. 1, 8 and similarly very often; but τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, *Ibid.* 2, 6 (article used to avoid hiatus).

Εὔβοιαν δὲ καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει, *Ibid.* 6, 30 (art. with Ὠ. to avoid hiatus).

LYCURG. 21: εἰς τὴν Ῥόδον . . . ἐκ τῆς Ῥόδου. 62: τὴν Τροίαν τις οἶκ ἀκήκοεν; 84: τὰς Ἀθήνας . . . ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

DEM. With Ὠρωπός the article is used only to avoid an objectionable hiatus; Ἀμφίπολις has the article in but one of nearly 30 occurrences in the genuine speeches, and in this example hiatus is avoided by the use of the article; Ὀλυνθος never causes objectionable hiatus and is always anarthrous; cities beginning with a consonant are rarely articular. 2. 6: τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδῶσειν (but thereafter 7: τῷ Ποτείδαιαν . . . ἐξελεῖν and τῷ Μαγνησίαν παραδῶσειν ὑποσχέσθαι). 4. 17: εἰς Πύλας καὶ . . . καὶ Ὀλυνθον (after καὶ in an enumeration; permissible hiatus). 5. 10: καὶ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξειν. 16: δι' Ὠρωπόν. 24: ἔχειν Ὠ. 30: καὶ τὸν Ὠ. 9. 26: ῥίδιον δεῖξαι. Ὀλυνθον μὲν δὴ κτέ. (after full pause; hiatus permissible). 16. 11: κομίσασθαι τὸν Ὠ. . . . τὸ μὲν κομίσασθαι Ὠρωπόν (where τὸν should be added with Benseler). 13: ἐπ' Ὠ. 16: καὶ τὸν Ὠ. 18: Ἀρκάδων, Ὠ. . . . ἐσόμεθ' Ὠ. . . . ἡγοῖμαι τὸν Ὠ. 18. 302: τὴν Προκόννησον, τὴν Χερρόνησον, τὴν Τένεδον . . . τὸ Βυζάντιον (only example of article with B. in genuine speeches over against 13 instances of anarthrous use), τὴν Ἀβυδον, τὴν Εἰβοιαν. 19. 22: παρεδήλον τὸν Ὠ. 220: Εὔβοιαν, Ὠρωπόν. 253: περὶ Ἀμφιπόλεως (permissible hiatus, but Blass reads περὶ δ'). 336: ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠ. ἀποδοθῆναι. 21. 64: τὴν περὶ Ὠρωποῦ κρίσιν (permissible hiatus).

AESCHIN. 1. 143: εἰς τὴν Τροίαν (the destination). 180: τὴν Σπάρτην (their city Sparta). 2. 133: τὰ τῆς Σπάρτης δεινά. 3. 138: πολλὰς . . . πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας . . . ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθείς. 140: ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε . . . ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας . . . Ἐλάτειαν καταλαβὼν . . . εἰς τὰς Θήβας.

ISAE. 9. 1: μετὰ τῶν εἰς Μυτιλήνην στρατιωτῶν. 6: εἰς Μ. 14: εἰς Μ. ἐξέπλει . . . ἡ δὲ εἰς τὴν Μυτιλήνην στρατεία.

ANTIPHON, 5. 20: ἐκ τῆς Μυτιλήνης. 23: εἰς . . . τὴν Μ. 24: ἐν τῇ Μ. 29: εἰς τὴν Μ.

HDT. 1. 1: τῇ τε ἄλλῃ ἑσαπικνέεσθαι καὶ δὴ καὶ ἐς Ἀργος· τὸ δὲ Ἀργος κτέ. 82: ἔθρον ἐς τὸ Ἀργος (to Argos, their native city). 153: ἡ . . . Βαβυλῶν (mentally present). 185: ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστυα . . . ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον (mentally present). 2. 117: ἐς τὸ Ἴλιον. 118: τὰ περὶ Ἴλιον (attributive prepositional phrase) . . . πέμπειν ἐς τὸ Ἴλιον ἀγγέλους. 3. 19: ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα (17: ἐπὶ . . . Καρχηδονίους). 3. 139: ἐν τῇ Μέμφι (well known). 151: ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα (150: Βαβυλώνιοι ἀπ' ὅσων). 4. 165: ἐν τῇ Βάρκῃ (first mention, but inhabitants have been spoken of). 6. 23: τὴν δὲ Ζάγκλην (see previous remark). 7. 196: ὁ μὲν δὴ νιντικός ὁ τῶν βαρβάρων στρατὸς . . . ἀπίκοντο ἐς Ἀφειάς is resumed in 8. 6: ἐπεὶ τε δὴ ἐς τὰς Ἀφειὰς . . . ἀπίκυτο οἱ βάρβαροι. 8. 120: ἀπικόμενος ἐς Ἀβδηρα . . . τὰ δὲ Ἀβδηρα ἴδρυνται. 9. 14: ἐς Μέγαρα . . . ἐπὶ τὰ Μέγαρα.

556. ADDITION OF πόλις IN HERODOTUS.—The word πόλις may be added by way of explanation. It is omitted with well-known cities, with names preceded by the article, in attributive prepositional phrases, and sometimes when the same name is repeated in close proximity. When πόλις has been used with the first of two or more coördinate names, it need not be repeated with the succeeding ones.

ἐς Βουτοῦν πόλιν, HDT. 2, 67. ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι, *Ibid.* 97 (well-known cities). ἐν τῇ Βουτοῖ ταύτῃ, *Ibid.* 155. τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρόν, *Ibid.* 156. μέχρι μὲν Ἑλεφαντίνης πόλιος . . . ἀπὸ Ἑ. π. . . . τὰ ἀπὸ Ἑ. ἄνω . . . ἐξ Ἑ. . . . ἐν τε Ἑ. π. . . . ἐν Ἑ. . . . ἐξ Ἑ., *Ibid.* 29-31. μεταξύ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἑλεφαντίνης, *Ibid.* 28.

HDT. 2, 18: οἱ γὰρ δὴ ἐκ Μαρέης τε πόλιος καὶ Ἄπιος οἰκόντες . . . τὰ πρόσουρα Λιβύῃ. (Use of πόλιος with M. renders its insertion after Ἄπιος unnecessary.) 28: μεταξύ Συήνης τε πόλιος . . . καὶ Ἑλεφαντίνης (see note on previous passage). 29-31 (see above). 59: ἐς Βοΐβιστιν πόλιν . . . ἐς Βούστιν πόλιν . . . ἐς Σάιν πόλιν . . . ἐς Βουτοῖν πόλιν . . . ἐς Πάμπρημιν πόλιν. 60: ἐς μὲν νυν Βούβαστιν πόλιν . . . ἐς τὴν Βούβαστιν. 61: ἐν δὲ Βουσίρι πόλι. 62: ἐς Σάιν δὲ πόλιν . . . οὐκ ἐν Σαί μούνη. 63: ἐς δὲ Ἠλίον τε πόλιν καὶ Βουτοῖν . . . ἐν δὲ Παμπρήμιν. 67: ἐν Βουβάστι πόλι . . . ἐς Βουτοῖν πόλιν. 97: ἐς μὲν γε Μέμφιν ἐκ Ναυκράτιος ἀναπλέοντι . . . παρὰ τὸ ὄξυ τοῦ Δέλτα καὶ παρὰ Κερκάσωρον πόλιν. ἐς δὲ Ναύκρατιν ἀπὸ θαλάσσης καὶ Κανώβου . . . πλέον ἤξει κατ' Ἀνθυλλάν τε πόλιν καὶ τὴν Ἀρχάνδρου καλευμένην. 98: τοῦτων δὲ ἡ μὲν Ἀνθυλλα. 155 (see above). 156 (see above). 3, 19: μετεπέμπετο ἐξ Ἑλεφαντίνης πόλιος τῶν Ἰχθυοφάγων ἀνδρῶν τοὺς ἐπισταμένους. 20: ἐπεῖτε δὲ τῷ Καμβύσῃ ἐκ τῆς Ἑλεφαντίνης ἀπικοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι.

557. Πειραιεύς.—Πειραιεύς regularly takes the article, but the article may be omitted in prepositional phrases, and in the Attic Orators this omission is the rule for articular phrases with ἐν and ἐξ. (Cf. Kallenberg, *l. c.* 543.)

ὁ δὲ Πειραιεύς ἦν κατειλημμένος, ISOC. 18, 17. οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ . . . περιέλιον, LYS. 12, 40. ἦλθετε εἰς τὸν Π., *Ibid.* 97; but κἀγὼ μὲν ὥχόμην εἰς Π., LYS. 3, 11. τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος, 13, 14. οἱ ἐν Πειραιεῖ, LYS. 13, 90. οἱ ἐκ Πειραιῶς, XEN. Hell. 1, 7, 35.

DIN. 1, 36: τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδόν. 69: ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ. 3, 1: εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπλεῖνσαι.

LYCURG. 18: ἀπήγγειλεν ὥς . . . καταλίποι τὸν . . . Πειραιέα πολιορκούμενον. 37: καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ φιλακῆς τοῦ Πειραιέως.

HYPER. 1, 17, 23-4: οὐκ οἰκεῖς ἐν Πειραιεῖ.

DEM. 8, 7: ἂν ἀπ' ἤχεται . . . τοῦ Π. 74: οὐ . . . πορεύσεσθ' εἰς τὸν Πειραιᾶ; (*sim.* [17] 26. [50] 11. [56] 20. 22. 37. 38. 39. 41. 42). 9. 10: ἐπὶ . . . τὸν Π. 18, 132: κεκοιμημένον ἐν Πειραιεῖ (*sim.* 19. 60. 125.

209. 20, 36. [44] 4). 18, 300: τὸν κύκλον τοῦ Π. 301: ἄχρι τοῦ Π. 19, 277: ἐκ Πειραιῶς (*sim.* [53] 17). 19, 280: τὸν ἐκ Πειραιῶς, Ἐπικράτην. 291: εἰς Πειραιᾶ (*sim.* [47] 62. [48] 27. [52] 8). 20, 11: ἐπὶ τοὺς ἐμ Πειραιεῖ (*sim.* 149). 20, 68: τὴν . . . κάθοδον τὴν ἐκ Π. (*sim.* 25, 38. [33] 18). 23, 207: Πειραιεῖς without article in an enumeration. 24, 134: τῶν ἐκ Π. . . ἦν. 32, 10: ἐν τῷ Π. (*sim.* [34] 6. 37. [47] 20. [49] 6. [50] 6. [58] 55). [49] 22: εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐν Π. (*sim.* 26, 33. 34. 61).

AESCHIN. 1, 40: ἐκάθητο ἐν Π. 2, 173: ἐτειχίσμεν . . . τὸν Πειραιᾶ. 3, 209: οὐκ οἰκεῖς . . . ἐν Π.

ISAE. 6, 19: ἐν Πειραιεῖ. fr. 10: μετὰ τὰ ἐκ Πειραιῶς.

ISOC. 4, 42: τὸν Πειραιᾶ (*sim.* 7, 68. 16, 13. 18, 45). 7, 67: εἰς . . . τὸν Π. (*sim.* 18, 59. 61). 15, 307: τὴν φύσιν τὴν τοῦ Π. 16, 46: τῶν ἐκ Π. (*sim.* 18, 50). 18, 2: ἐκ Π. (*sim.* 7, 38). 18, 5: τῶν ἐν Π. 17: ὁ . . . Πειραιεῖς (see above). 49: ἐν τῷ Π.

LYS. [2] 61: εἰς τὸν Π. (*sim.* 12, 53. 97. 13, 23. 16, 4. 31, 8 *bis.* 9. 15). [2] 66: διὰ τοὺς ἐν Π. κινδύνους. 3, 11: εἰς Π. 3, 12: ἐκ Π. (*sim.* 12, 95). [6] 38: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 39. 12, 53. 92. 94. 13, 80 (by emend.). 25, 2. 9. 28 *bis.*). 12, 40: τὸν Π. (*sim.* 26, 17. 31, 13). 12, 54: τοὺς ἐν Π. (*sim.* 12, 55. 56. 59. 13, 88 (Mss. ἐν τῷ Π.)). 89. 90 *bis.* (one of these an emend.). 19, 19 (also *v. l.*). 26, 19. f. 31). 12, 70: τοῦ τε Π. τὰ τεῖχη. 13, 5: ἐπὶ τὸν Π. 13, 14: τὸ περὶ τὸν Π. τεῖχος. 82: ἐν Π. (*sim.* 90 *bis.* 32. 8). 25, 33: διὰ τοὺς ἐκ Π. κινδύνους. 29, 12: ἐκ τοῦ Π. 31, 14: ἐν τῷ Π. f. 1, 4: οἱ ἐν τῷ Π. (not 'the party at P.' but 'the money-lenders at P.').

ANDOC. 1, 45: τοὺς δ' ἐν Π. (sc. οἰκοῦντας). 81: ἐκ Π. 2, 21: εἰς τὸν Π. 3, 5: τὸν Π.

ANTIPHON, 1, 16: ἐν Π. . . εἰς τὸν Π. 17: ἐν τῷ Π.

PLATO, Ep. 7, 324 C: ἐν Π. Menex. 243 E: ἔκ τε γὰρ τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ Ἀστεως. Rpb. 327 A: εἰς Π. 439 E: ἐκ Π.

XEN. CONV. 1, 2: εἰς τὴν ἐν Π. οἰκίαν. Hell. 1, 1, 35: εἰς Π. 2, 14: εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς. 3, 22: ἐν Π. (*sim.* 2, 4, 25. 38 (*v. l.* ἐν τῷ Π.)). 1, 4, 12: εἰς τὸν Π. (*sim.* 2, 2, 23. 4, 1. 10 *bis.* 5, 1. 9. 4, 20). 1, 4, 13: ὁ . . . ἐκ τοῦ Π. . . ὄχλος (cf. 2, 4, 36). 1, 7, 35: οἱ ἐκ Π. (*sim.* 2, 4, 26 (so Gilbert, but Dindorf ἐκ τοῦ Π.)). 33). 2, 2, 3: ἐκ τοῦ Π. 9: πρὸς τὸν Π. 11: ἔχοντες . . . τὸν Π. (*sim.* 20. 2, 4, 37. 5, 4, 20. 22. 34). 2, 3, 8: τὰς ἐκ Π. τριῖναι. 11: τὰ περὶ τὸν Π. (sc. τεῖχη) (*sim.* 4, 8, 9). 2, 4, 19: τῶν δ' ἐν Π. δέκα ἀρχόντων (*sim.* 5, 2, 33). 2, 4, 23: τοῖς ἐν Π. (*sim.* 27. 29. 31. 35. 37). 2, 4, 24: τῶν ἐκ τοῦ Π. (*sim.* 39). 28: τοὺς ἐν τῷ Π. (*sim.* 35). 2, 4, 30: πρὸς τῷ Π. 31: ὁ Π. 3, 5, 5: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 8). 3, 5, 16: ἀτειχίστου τοῦ Π. ὄντος (*sim.* 5, 1, 22). 3, 5, 25: ἐν τῷ Π. [R. A.]. 1, 17: ἡ ἐκατοστή . . . ἡ ἐν Π. De Vect. 3, 13: καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τῷ Ἀσσει.

THUC. 1, 93, 3: τοῦ Π. τὰ λοιπά (*sim.* 2, 13, 7. 17, 3. 94, 2. 4. 8, 90. 4). 1, 93, 5: περὶ τὸν Π. 7: τὸν τε Π. (*sim.* 5, 26, 1. 8, 92, 7). 1, 107, 1: καὶ τὸ ἐς Π. (sc. τεῖχος). 2, 13, 7: πρὸς τὸν Π. 48, 2: ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 90, 5 (bracketed by St. but not by Hude). 92, 4). 2, 93, 1: ἀπο-

πειράσαι τοῦ Π. 2: ἐπὶ τὸν Π. (*sim.* 4. 8, 1, 2. 82, 1. 2. 86, 4. 96, 3). 2, 94, 1: ἐς τὸν Π. (*sim.* 2. 6, 30, 1. 8, 90, 3. 92. 6. 9. 94, 3). 2, 94, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. (*sim.* 8, 92, 7). 8, 76, 5: τοῦ ἐς τὸν Π. ἔσπλον. 8, 92, 10: πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Π. ἀνθρώπων. 8, 93, 1: οἱ δ' ἐν τῷ Π. ὀπλίται.

HDT. 8, 85: οὗτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τε καὶ τὸν Πειραιεύα (only occurrence of Π.).

AR. EQ. 815: τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. 885: ὁ Πειραιεύς. PAX. 145 (= 165): ἐν Πειραιῇ.

558. SEAS. — Πόντος always has the article even when it designates the country along the Black Sea. When Εὐξείνιος is expressed, the forms are ὁ Εὐξείνιος πόντος and ὁ πόντος ὁ Εὐξείνιος. Μαῶτις and Προποντίς always take the article, the former being accompanied by the word λίμνη. For the Aegean, the Greeks said τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὁ Αἰγαῖος πόντος, and τὸ Αἰγαῖον. ὁ Ἀδρίας and ἡ Σύρτις are the rule. Other names of seas are adjectival; hence regularly ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα, ἡ Κασπία θάλασσα (HDT.), etc. Ἑλλησποντος prefers the article, which, however, is frequently omitted in prepositional phrases. Ὠκεανός and Βόσπορος seem to require the article, but Βόσπορος = Panticapaeum follows the usage of towns.

DEM. 8, 3: περὶ Ἑλλησποντον ὦν. (So without article 8. 9 attrib. ἐν. 9, 27 ἐπὶ acc. 19, 150 ἐπὶ gen. 162 ἐν. 23, 5 εἰς. 179 ἐν. [50], 12 εἰς. 14. 52.) But 8, 18: οἶονται δὲν τὸν Ἑλλησποντον . . . παραδοῦναι Φιλίππῳ. (So with the article 8, 28 εἰς. 9, 18 acc. 18, 30 εἰς. 71 acc. 88. 93. 230. 241 gen. 19, 180. 23, 142 acc. 179. [50], 24 ἐκ.) [17], 20: τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα. (So always with the article: 20, 31. [34]. 6. [35], 3. 7. 18. 24. 25 *bis*. 32. 35 *ter*. 36 *bis*. 37. 50. 52. 53 *ter*. 37, 6. 25. [50], 6. 19.) 20, 29: Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου (= Panticapaeum. Hence regularly without the article: 20, 36. [34], 5. 11. 22. 23. 25. 27 *bis*. 28. 31. 34. 36. 41. 38, 11. But with the article: 20, 33. [34], 8 *bis*. 10 *bis*. 33. 36. 40).

AESCHIN. 1, 55: καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου (so 56 εἰς. 3, 51 attrib. εἰς. But 3, 132: ὁ τὸν Ἑ. ζεύξας). 3, 172: ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον (= Panticapaeum).

ISOC. 4, 89: τὸν . . . Ἑλλησποντον ζεύξας, but 119: ἐν Ἑλλησπόντῳ (so without article 5, 62 attrib. περί acc. 7, 64. 8, 86 ἐν. 12, 99. 15, 108 attrib. ἐν. 18, 59). 5, 21: πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων. 15, 224: ἐκ Σικελίας καὶ τοῦ Πόντου. (So always with the article: 17, 3 εἰς. 5 ἐκ. 19 εἰς. 20. 21. 23. 35 εἰς, ἐν. 40 ἐκ. 45 εἰς. 56 ἐν.)

LYS. [2], 28: κατὰ τὸ στενότατον τοῦ Ἑλλησπόντου. 29 acc. {Without the article: [2], 58 ἐν. [6], 6 acc., enumeration. 47 ἐν. 12, 42 ἐξ. 16. 4 attrib. ἐν. 19, 16 attrib. (?) ἐν. [20], 29 ἐν. f. 4 εἰς.} 32, 25: ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα (so fr. 1, 4).

ANDOC. 1, 76: ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλησποντον. 3, 21: ἐν Ἑ.

PLATO, Gorg. 511 D: ἐκ τοῦ Πόντου. (So Legg. 804 E: γυναικῶν . . . τῶν περὶ τὸν Π.) Legg. 699 A: ἀκούοντες Ἄθω τε διορτυττόμενον καὶ Ἑλλησποντον ζευγνύμενον (enumeration). Menex. 243 A: ἐν ταῖς ναυ-

μαχίαις ταῖς καθ' Ἐ. Rpb. 404 C: ἐν Ἐ. (but the words are rejected by some critics).

XEN. AGES. 2, 1: διαβὰς δὲ τὸν Ἑλλησπόντον. (So with article: Hell. 1, 1, 8 ἔξω. 22 εἰς. 36 ἐν. 3, 8 εἰς. 17 ἐν. 6, 22 ἐπὶ gen. 2, 1, 17 πρὸς. 21 nom. 2, 2, 5 ἐκ. 3, 2, 9 acc. 4, 2, 8. 8, 26 εἰς. 28 ἔξω. 34 ἐν.) AN. 1, 1, 9: τοῖς Θρηξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλησπόντον οἰκοῦσι. (So without article Hell. 1, 1, 2 εἰς. 9. 2, 11 ἐπὶ gen. 5, 11 ἔξω. 6, 20 ἐπὶ gen. 7, 2 ἔξ. 3, 4, 10 ἐπὶ gen. 4, 3, 3. 8, 6 attrib. κατὰ w. acc. 32 attrib. ἐν. 5, 1, 1 attrib. περὶ acc.) AN. 4, 8, 22: πόλιν . . . οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. (So with article Cyr. 8, 6, 21 nom. [8], 1 dat., but Oec. 20, 27 (see below) omission of article is justified by enumeration.) AN. 5, 1, 15: ἀποδρὰς ὧχετο ἔξω τοῦ Πόντου. 5, 6, 15: ἐν τῷ Π. 16: τοὺς περιοικοῦντας τὸν Π. (So always with article 5, 7, 7 ἔξω. 6, 2, 4 ἐκ. 6, 4, 1 gen., εἰς. 5, 20 nom. Hell. 1, 1, 22 attrib. ἐκ. 2, 2, 1 εἰς. 4, 8, 27 ἐκ. 31 attrib. ἐκ. 5, 1, 28. [R. A.] 2, 7 ἐν.) Cyr. 8, 6, 20: μέχρι Ἐρυθρᾶς θαλάττης (exceptional). 21: ἡ Ἐρυθρὰ θάλαττα. [8], 1: τῇ Ἐρυθρᾷ θ. Oec. 20, 27: καὶ Αἰγαῖον καὶ Εὐξείνιον καὶ Σικελικὸν πόντον περὶ ὧντες (omission of article justified by enumeration), but [R. A.] 2, 7: ἐν Σικελίᾳ . . . ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Κύπρῳ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Λυδίᾳ ἢ ἐν τῷ Πόντῳ ἢ ἐν Πελοποννήσῳ ἢ ἄλλοθί ποῦ, article is used with Πόντῳ despite the enumeration).

THUC. 1, 89, 2: οἱ ἀπὸ . . . Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι . . . ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου. (So without the article: 1, 128, 3 attrib. ἐν. εἰς. 2, 9, 4 nom. in enumeration. 4, 75, 1 περὶ acc. 8, 61, 1 ἐπὶ gen. 86, 4 acc. enumeration. 96, 4 nom., enumeration.) But 2, 67, 1: πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου (so with article 3 acc. 96, 1 [ἐς . . . τὸν Ἐ.]. 8, 6, 1 εἰς. 2, 8, 2. 22, 1 ἐπὶ acc. 23, 5. 39, 2 εἰς. 62, 1 ἐν. 3 gen. 79, 3 ἐκ. 5 attrib. ἀπό. 80, 3 ἐς bis. 4, 99 ἐπὶ acc. 100, 1 εἰς. 5 ἐκ. 101, 3 chorogr. gen. 103, 2 εἰς. 106, 1 nom. 108, 3 εἰς. 4 ἐν. 109, 1 ἐπὶ gen.). 1, 98, 2: Σκυρὸν τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον. 2, 96, 1: [ἐς τὸν Εὐξείνιον τε πόντον] . . . πρὸς θάλασσαν . . . τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου (so with article 97, 1 εἰς. 5 μεταξὺ τοῦ Ἰονίου κόλπου καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου). 3, 2, 2: ἐκ τοῦ Πόντου (so 4, 75, 1 εἰς. 2 εἰς, gen.). 4, 109, 2: ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.

HDT. 1, 57: ἐν Ἑλλησπόντῳ. (So without article 4, 76 διὰ gen. 137 attrib. ἐν. 5, 33 ἐπὶ gen. 91 attrib. ἐν. 117. 6, 26 περὶ. 140 attrib. ἐν (ν.λ. ἐπὶ). 7, 33 attrib. ἐν. 78, 137. 8, 87 περὶ acc. 109 ἐπὶ gen. 110 attrib. ἐν. 9, 98 ἐπὶ gen. 107, 114. But with the article 4, 38 παρὰ acc. 85 εἰς, nom. 86 nom. 95 acc. 5, 11, 13 gen. 14 ἐπὶ acc. 23, 103 εἰς, acc. 117 ἐκ. 122 acc., ἐπὶ acc. 6, 33 gen. bis. 43 ἐπὶ acc., εἰς, acc. 95 ἰθύ. 7, 6 acc. 8 β. 10 β acc., εἰς. 33 acc. 35 acc. bis. gen. 36 gen. 45 acc. 54 εἰς, acc. 56 acc. 58 acc. 106 gen., attrib. ἐκ. 147 acc. 163. 8, 51 gen. 97 εἰς. 107, 108 ἐπὶ acc. 109 ἐς bis. 111. 115. 117 acc. 118 εἰς. 120 πρὸς gen. 9, 66 ἐπὶ acc. 101 nom. 114 εἰς. 115.) 1, 72: ἐς τὸν Εὐξείνιον πόντον. (So with article 2, 33 gen. 34 attrib. ἐν. 4, 90. 6, 33 εἰς. 7, 36 attrib. πρὸς gen., and in the form ὁ πόντος ὁ Εὐξείνιος: 1, 110 πρὸς gen. 3, 93 μέχρι. 4,

46 nom. But without the article only 1, 76: κατὰ Σιῶπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, where, however, Kallenberg would supply the article.) 1, 104: ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιήτιδος. (So 4, 20 ἐπὶ gen. 100 gen. 101 ἐπὶ acc. 110 gen. 116 ἀπό; and in the form ἡ Μαιήτις λίμνη: 4, 3 ἐς. 21 gen. 120 παρά acc.) 1, 163: τὸν τε Ἀδρίην (so 4, 33 ἐπὶ acc. 5, 9: ἄρχου Ἐνετῶν τῶν ἐν τῷ Ἀ.). 1, 180: ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν (so 189. 202 καὶ ἡ Ἐρυθρή (sc. θάλασσα). 2, 158 ἐς *bis*. 159 ἐπὶ dat. 3, 30 ἐς. 93 attrib. ἐν. 4, 39 ἐς. 40 nom. 41 ἐς. 42 ἐκ. 7, 80 ἐκ. 89 ἐπὶ dat.). 1, 202: ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν (so *ibid.* nom. 203: ἡ δὲ Κασπίη (sc. θ.). 4, 40 nom.). 2, 21: ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ (so *ibid.* acc. 23 περὶ gen. 4, 8 attrib. ἐπὶ dat., acc. But of course without article: 2, 23. 4, 36). 2, 32: νέμεται δὲ τὴν Σύρτιν τε καὶ τὴν πρὸς ἡῷ χώρην τῆς Σύρτιος (so 150 ἐς. 4, 169 gen. 173 ἐντός). 2, 97: τῆσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ (κόλπῳ. Pl.) νήσονται. (113: ἐν τῷ Αἰγαίῳ. 7, 36: πρὸς . . . τοῦ Αἰ. 55 attrib. πρὸς τὸ Αἰ.) 4, 8: οἱ τὸν Πόντον οἰκέοντες . . . ἔξω τοῦ Π. (so with article 10 acc. 38 παρά acc. 46 attrib. ἐντός. 81 gen. 85 acc. 86 gen. *bis*, nom. *bis*, gen. 87 acc. 89 ἐς. 95 acc. (omitted in some Mss.). 6, 5 ἐκ. 26. 7, 36 gen., attrib. πρὸς gen., ἐς, ἐκ. 55 attrib. πρὸς gen. 95 ἐκ. 147. Hence 4, 99 for τὸ ἐς Πόντον Kallenberg suggested τὸ ἐς πόντον). 4, 83: ζεύγνυσθαι (v.l. ζευγνύναι) τὸν Θρηήκιον Βόσπορον. 85: ἐπὶ τὸν Βόσπορον . . . ὁ Β. (so 86 nom. 87 acc., gen. 88 gen. 89 acc. 118 gen. But 7, 10 γ: ζεῖξας Βόσπορον τὸν Θρηήκιον and 20: κατὰ Β. (κατὰ τὸν Β. B²d)). 4, 85: τείνει δ' ἐς τὴν Προποντίδα ὁ Βόσπορος: ἡ δὲ Προποντις κτέ. (so 5, 122 ἐς τὴν Π. and τὴν Π.).

AR. Nub. 271: Ὠκεανοῦ πατὴρ ἐν κήποις (name of divinity; *sim.* 277: πατὴρ ἀπ' Ὠκεανοῦ). 273: Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε (poetic). Vesp. 700: πόλεων ἄρχων πλείστον ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς. Ran. 664-5: Πόσειδον . . . | ὃς Αἰγαίου πρῶνις . . . μέδεις (poetic).

559. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND ποταμός WITH NAMES OF RIVERS.—I. As a general rule when the name of a river is mentioned for the first time, the type ὁ Νεῖλος is used of well-known rivers, the type ὁ Στρυμὼν ποταμός of fairly well-known rivers, and the type Βρόγγος ποταμός or ποταμός Βρόγγος of obscure rivers.

τοῦ Νείλου, HDT. 2, 10. οἱ δὲ . . . ἔφραζον ὡς . . . εἴη . . . ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη. 5, 13. ἐξ Ἰλλυριῶν δὲ ῥέων . . . Ἀγγρος ποταμός ἐσβάλλει . . . ἐς ποταμὸν Βρόγγον. 4, 49.

II. When a river that has once been mentioned is referred to again by name in the same context, the article is used with the second name, but to this in the case of obscure rivers the word ποταμός is generally attached.

κατὰ τὸν Νεῖλον, HDT. 2, 10 follows τοῦ Νείλου mentioned a few lines preceding. ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ . . . ὁ δὲ Στρυμών, HDT. 5, 13. ἐς ποταμὸν Βρόγγον. ὁ δὲ Βρόγγος. HDT. 4, 49. κατήκοντες ἐπὶ ποταμὸν τῷ οὐνόμα κέεται Παντικάπης, HDT. 4, 18; but διαβάντι τὸν Παντικάπην ποταμόν, *Ibid.* 19.

III. All rivers are anarthrous and are sometimes accompanied by the word *ποταμός*

1. In the predicate.

τὸν δὲ δὴ ποταμὸν τοῦτον . . . συνεβάλλετο εἶναι Νεῖλον, HDT. 2, 33.

2. In enumerations.

ἄλλοι μεγάλοι . . . ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, "Ατλας καὶ Αὔρας καὶ Τίβι-
σις. διὰ δὲ Ὀρηίκης . . . ῥέοντες Ἀθρυς καὶ Νόης καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδοῦσι
ἐς τὸν Ἰστρον, HDT. 4, 49.

3. In dependence upon the word *πεδῖον*.

ἐν Μαϊάνδρῳ πεδίῳ, HDT. 1, 18.

4. In attributive prepositional phrases; with improper prepositions; in the phrase *ἀπὸ* . . . ἐς, *ἐπὶ*, *μέχρι*; and in double designations of locality.

τῇ ἐπὶ Θερμῶδοντι μάχῃ, HDT. 4, 110. *μέχρι* Ἰστροῦ ποταμοῦ, HDT. 4, 89. *ἀπὸ* γὰρ Ἰστροῦ ἐπὶ Βορυσθένα, HDT. 4, 101. αὐτοῦ περὶ Ἀξιοῦ ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην, HDT. 7, 124 ("Ἀξιος already mentioned in 123).

5. When the name is emphatically placed at the head of the sentence.

Νεῖλου μὲν νυν περὶ τοσαῦτα εἰρήσθω, HDT. 2, 35.

6. When an articular attributive expression is attached to the name.

Νεῖλός τε ὁ Αἰγύπτιος ποταμός . . . καὶ Φᾶσις ὁ Κόλχος, HDT. 4, 45.
πλὴν Νεῖλου τοῦ Αἰγυπτίου, *Ibid.* 53.¹

DEM. [59]. 99: ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐρρήν.

AESCHIN. 2, 124: εἰσπλεῖν μέ φησιν . . . κατὰ τὸν Λοιδίαν ποταμόν.
3, 183: ἐπὶ τῷ Στρυνόμῳ ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους.

ISOC. 4, 144: τῆς ἐντὸς Ἄλλως χώρας. 7, 80: ἐντὸς Ἄλλως ποταμοῦ.
11, 12: τῷ Νείλῳ. 31: τὸν . . . Νεῖλον περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε.
12, 59: ἐντὸς Ἄλλως.

PLATO, Phaedr. 229 A: δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.
257 E: τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον. But Politic. 264 C: ταῖς
ἐν τῷ Νείλῳ τιθασείαις τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.
Tim. 21 E: τὸ τοῦ Νεῖλου ῥεῦμα.

XEN. In the *Anabasis* *ποταμός* is regularly added to the articular name, and even the most obscure rivers often take the article, but the following rule is observed: In introducing a comparatively unknown river, Xenophon uses the article when narrating the march of his own army, but omits it in merely geographical descriptions. 1, 2, 11: εἰς Καῦστρον πεδῖον. 1, 4, 1: ἐξελαύνει . . . ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμόν. 2, 5, 1: ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζαπάταν ποταμόν. 5, 3, 8: ἔτυχε δὲ διαρρέων . . . ποταμὸς Σελινοῦς. καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ . . . Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. 5, 6, 36: πλεῖν εἰς Φᾶσιν and so regularly because the name of the city is included. 7, 8, 8: εἰς Καῖκου πεδῖον.

¹ For further details, see Hermann Kallenberg, *Studien über den griechischen Artikel*, Berlin, 1891.

In the Hellenica the articular name without *ποταμός* is more commonly used, the rivers of the Hellenica being for the most part well known. So the Alpheus, Eurotas, Attic and Boeotian Cephissus, and the Maeander. In the case of the Eurymedon, the Pactolus, and the Cladaus, the articular name is followed by *ποταμός*. See Kallenberg, *l.c.*, p. 11.

THUCYDIDES in general follows the same rules as Herodotus, but for obvious reasons the anarthrous name with *ποταμός* is much less common than in Herodotus. The names of insignificant rivers of Sicily and Lower Italy, which had become familiar to the Athenians as a result of the Sicilian expedition, follow the type *ὁ Ἀχελῷος ποταμός*. 1, 46, 4: *διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων . . . ῥεῖ δὲ καὶ Θύαμις ποταμός*. 98, 1: *Ἡϊόνα, τὴν ἐπὶ Στρυμόνι*. 100, 1: *ἥ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ . . . πεζομαχία*. 100, 3: *ἐπὶ δὲ Στρυμόνα* (omission of the article exceptional) *πέμψαντες . . . οἰκίτορας*. 2, 5, 2: *ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμός*. 96, 3: *μέχρι . . . τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ* (but 2, 97, 2. 4. 102, 4. 108, 1. 6. 5, 7, 4. 7, 9, with the article alone). 2, 96, 4: *μέχρι τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ*. (The Oscus had become so familiar to Thucydides that he unwittingly presupposes general acquaintance with the river on the part of the Athenians.) 97, 1: *μέχρι Ἰστρου ποταμοῦ . . . ἐξ Ἀβδύρων ἐς Ἰστρον*. 99, 4: *ἔριαν Ἀξίου μέχρι Στρυμόνος*. 102, 2: *ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμός* (but *ibid.* 3. 3, 7, 4. 106, 1 without *ποταμός*). 3, 19, 2: *διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου*. 6, 4, 1: *ὑπὲρ Παντακίου . . . ποταμοῦ*. 7, 80, 5: *ὅπως ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας* (τῷ ποταμῷ gloss?). 7, 82, 3: *ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεόν* (τὸν ποταμὸν gloss?). 8, 58, 1: *ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ*.

HDT. For Herodotus, see the boldface examples above and Kallenberg, *l.c.*

560. OMISSION AND USE OF ARTICLE AND *ὄρος* WITH NAMES OF MOUNTAINS. — The use of the names of mountains follows in general the same rules as prevail in the case of names of rivers. But between the article and the word *ὄρος*, the name of a mountain is found only when it is distinctly adjectival, and ordinary apposition, which occurs rarely, if at all, in classic authors in the case of rivers, cannot be questioned with names of mountains.

ἐς Δίον . . . ὁ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ . . . κεῖται, THUC. 4, 78, 6 (well-known mountain). *ἀπ' Ὀλύμπου δὲ ὄρεος* (Mysian mountain) *καλέονται Ὀλυμπινοί*, HDT. 7, 74. *τὸ Αἰγάλεων* (adjective) *ὄρος*, THUC. 2, 19, 2. *τὸ Κρόνιον* (adjective used subst.), XEN. Hell. 7, 4, 14. *ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Γερανείᾳ*, THUC. 4, 70, 1. *ὑπὸ τῷ ὄρει . . . τὸ καλέεται Αἰγάλεως* (predicate), HDT. 8, 90. *Διῆς . . . οἱ ἐν Ἀθῷ* (attrib. prepositional phrase), THUC. 5, 82, 1. *μέχρι Καυκάσιος ὄρεος* (improper preposition), HDT. 3, 97 (but *τὰ δὲ πρὸς βορέην ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος*, *Ibid.*, and *ὁ Καύκασος*, 1, 203, 204). *τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς κεφαλὰς* (double locality), THUC. 3, 24, 1.

LYCURG. 95: *λέγεται . . . ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύακα πρὸς γενέσθαι*.

DEM. 19, 141 (= 148): *τὸ Τιλφωσαῖον*. 148: *ἐπὶ τῷ Ἡδυλείῳ*.

AESCHIN. 2. 90: Ἰερὸν ὄρος (city name). 3. 86: τὸ Κοτύλαιον ὄνομα-ζόμενον ὄρος. 132: τὸν Ἄθω. 161: ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρώνος.

ISOC. 4. 89: τὸν . . . Ἄθω.

LYS. [2], 29: τὸν Ἄθω. 49: Γεράνειαν (locality).

ANDOC. 1. 38: ἐπὶ Λαυρίῳ. 39: ἐπὶ Λαύριον (mines referred to in both cases).

PLATO, Legg. 699 A: ἀκοίοντες Ἄθω τε διοριζόμενοι καὶ Ἑλλάσποντον ζευγνύμενοι (enumeration).

XEN. AN. 5. 3. 10: ἐκ τῆς Φολόης. 7. 8. 7: τὴν Ἰδην. Cyn. 11. 1: περὶ τὸ Πάγγιον ὄρος. Hell. 1. 2. 9: τοὺς ὀπίστας τοὺς ἐν Κορησσῶ. 4. 3. 9: μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου. 5. 2. 17: ἐν τῷ Παγγαίῳ. 6. 5. 51: τὸ Ὀρειον. 7. 4. 14 (see above). Oec. 19. 6: περὶ τὸν Λυκαβηττόν.

THUC. 1. 101. 2: ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν (both mountain and locality). 2. 19. 2 (see above). 23. 1: μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Βριλησσοῦ ὄρους. 55. 1: μέχρι Λαυρείου. 75. 2: ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος. 96. 3: ἐκ τοῦ Σκομίου (some MSS.: Σκόμβρου) ὄρους. 99. 3: ὑπὸ τὸ Πάγγιον . . . ὑπὸ τῷ Παγγαίῳ. 102. 2: ἐκ Πύδου ὄρους. 3. 19. 2: μέχρι τοῦ Σινδίου λόφου. 24. 1 (see above). 85. 4: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰστώνην (Istone also name of region). 116. 1: ἐπὶ τῇ Αἰτνῇ τῷ ὄρει (Kallenberg agrees with Herw. in cancelling τῷ ὄρει). 4. 44. 4: ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀρείου (adj.). 70. 1 (see above). 78. 6 (see above). 96. 7: πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος (Herw. would strike out τὸ ὄρος). 5. 16. 3: ἐς Λύκαιον (temple is meant). 82. 1 (see above). 8. 108. 4: διὰ τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους (Gen. τῆς Ἰδης may depend on τοῦ ὄρους).

HDT. 1. 43: ἐς τὸν Ὀλύμπου τὸ ὄρος (Cobet would strike out τὸ ὄρος). 69: ἐν Θόρναι (name includes temple and locality). 72: ἐξ Ἀρμενίου ὄρους, *from a mountain of Armenia*. 104: τὸ Κανκάσιον ὄρος. 2. 8: ἐκ τοῦ Ἀρ-βίου ὄρους. 3. 97 (see above). 4. 49: ἐκ δὲ Παιώνων καὶ ὄρους Ῥοδόπης. 7. 42: Κάνης ὄρος (compare Μαιάνδρου πεδῖον). 74 (see above). 188: πρὸς Ἴπνους καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ. 8. 90 (see above). 116: ἐς τὸ ὄρος τὴν Ῥοδόπην. 9. 93: ἐκ Λάκμονος ὄρους (obscure mountain). There are also numerous instances of the articular name without ὄρος. So Athos, Parnassus, Cithaeron, Haemus, Ida, Caucasus, etc.

561. NAMES OF ISLANDS.—In addition to the mere anarthrous and articular names of islands, occur also the following types: αἱ Κυκλάδες νῆσοι, αἱ νῆσοι αἱ Ἐχινάδες. ἡ Ψυττάλεια νῆσος, ἡ νησίς ἡ Ψυττάλεια. Πάτμος ἡ νῆσος, ἡ νῆσος Δῆλος. νῆσος Σκιάθος, Πλατεία νῆσος.

ἀποπλεῖν εἰς Χίον. XEN. Hell. 1. 6. 37. ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον. *Ibid.* 38. τῶν Κυκλάδων νήσων. THUC. 1. 4. τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων. THUC. 2. 102. 3. ἐς τὴν Ψυττάλειαν νήσον. HDT. 8. 95. ἐς τὴν νησίδα τὴν Ψυττάλειαν. *Ibid.* 76. μέχρι . . . Πάτμου τῆς νήσου. THUC. 3. 33. 3. τὴν νήσον Δῆλον. HDT. 1. 64. μεταξὺ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἡπείρου Μαγνησίης. HDT. 7. 176. ἐς Πλατεάν νήσον. HDT. 4. 151.

DEM. 9. 27: αἱ . . . ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις. 15. 9: ἰδὼν . . . Σάμον . . . φρονονμένην. 11: πρὸς ποιῆσαι Ῥόδον.

PLATO, *Phaedo*, 59 E: ἐπυθόμεθα ὅτι τὸ πλοῖον ἐκ Δήλου ἀφικμένον εἶη.

XEN. *Hell.* 1, 6, 26: τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέῃ ἄκρῃ. 27: ἐν ταῖς Ἀργινοῖσιν (so 33: εἰς τὰς Ἄ. 38: ἐκ τῶν Ἄ.). 37 (see above). 38: ἐκάθεν δ' ἐπανάχθησαν εἰς τὴν Χίον, καὶ οὐδὲν διαπριξιάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

THUC. 1, 4 (see above). 98, 2: Σκυῖρον τὴν ἐν τῷ Λιγαίῳ νήσον. 2, 102, 3 (see above). 3, 33, 3 (see above). 4, 8, 6: ἡ . . . νήσος ἡ Σφυκτηρία καλουμένη. 13, 3: ἐς Πρωτὴν τὴν νήσον. 5, 84, 1: ἐπὶ Μῆλον τὴν νήσον. 7, 33, 4: ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας. 8, 17, 3: ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφόρμων.

HDT. 1, 64 (see above). 165: τὰς νήσους τὰς Οἰνοῖστας καλεομένας. 2, 10: τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισείας. 41: ἐκ τῆς Προσωπίτιδος καλεομένης νήσου . . . ἐν ταύτῃ ὄν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ. 156: νήσος ἡ Χέμμις καλειμένη. 165: νήσος ἡ Προσωπίτις καλεομένη. 3, 57: ἀπέπλεον ἐς Σίφνον. 58: πρὸς τὴν Σίφνον. 120: βασιλιά νήσον Σάμον . . . οὐ προσεκτίσαιο. 4, 8: τὴν Ἑλλήνες λέγουσι Ἐρύθειαν νήσον τὴν πρὸς Γαδεΐροις. 85: ἐπὶ τὰς Κυανέας καλειμένας. 89: Κυανέας διεκπλώσας. 150: Θήρης τῆς νήσου. 151: Λιβύης ἐς Πλατέαν νήσον . . . ἐς τὴν νήσον ταύτην διὰ τὴν Πλατέαν. 169: μέχρι Ἀφροδισιάδος νήσου . . . ἥ τε Πλατέα νήσος . . . ἀπὸ Πλατέης νήσου μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιος. 5, 30: τῶν γὰρ νήσων τουτέων τῶν Κυκλάδων. 31: Εὐβοίῃ, νήσῳ μεγάλη τε καὶ εὐδαίμωνι. 49: ἦδε Κύπρος νήσος. 106 (= 6, 2): Σαρδῶ νήσον τὴν μεγίστην. 125: ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ. 6, 7: ἐς Λάδην . . . ἡ δὲ Λάδη. 31: τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ ἡπεύρῳ κειμέναις, Χίον καὶ Λέσβον καὶ Τένεδον. 7, 153: ἦν ἐκ νήσου Τήλου τῆς ἐπὶ Τριοπίῳ κειμένης. 8, 76 (see above). 95 (see above).

562. ARTICLE WITH OTHER PROPER NAMES. — SHRINES and SACRED INCLOSURES, being substantivized adjectives, have the article, but the FESTIVALS of the gods fluctuate as do also the names of the MONTHS whether accompanied by μῆν or not. The names of the TRIBES vary. The Greek says of SHIPS ἡ Ἀργώ, ἡ Σαλαμινία, ἡ Πάραλος, just as we say "The Etruria," "The Umbria"; and the article is used with STATUES as in English.

ἀπηντήσαμεν εἰς τὸ Ἡφαίστειον, ISOC. 17, 15. τοῖς Διονυσίοις. 8, 82; *At the Dionysia*, but Διονυσίοις 12, 168. τριηραρχῶν τῆς Παράλου, ISAE. 5, 42. ἐν τῇ ἀγορᾷ . . . ἀνάκειται ὁ Σόλων. AESCHIN. 1, 25. εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' . . . ἐξῆν σοι φοιτᾶν, DEM. 39, 24. ἀνθ' Ἰπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς, *Ibid.* 25. τῇ Πανδιονίδι φυλῇ, DEM. 21, 13. Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, 19, 57. τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . . τῇ ἑκτῇ ἐπὶ δέκα . . . τοῦ Σκιροφοριῶνος, *Ibid.* 58. Σκιροφοριῶνος μηνός, *Ibid.* 30, 15; *In the month of Scirophorion*. ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι, THUC. 2, 15, 4.

DEM. 18, 129: παρ' Ἑλλάδι τῷ πρὸς τῷ Θησεΐῳ διδάσκοντι γράμματα. 19, 57: ἡ μὲν τοῖνυν εἰρήνῃ Ἐλαφηβολιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα ἐγένετο. 58: ἤκομεν δὲ δεῦρ' . . . τρίτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιροφοριῶνος μηνός . . .

ἡ δ' ἐκκλησία μετὰ ταῦτα . . . τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα ἐγένετο τοῦ Σκιροφοριῶνος. 158: ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 272: παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηναίαν. 21, 13: τῇ Πανδιονίδι φυλῇ. 35: τοὺς τοῖς Διονυσίοις τι ποιοῦντας. 60: ἄλλος ἐστὶν Ἀριστείδης Οἰνῆδος φυλῆς. 68: τῆς Πανδιονίδος χορηγὸς ὑπέστην . . . τῆς Ἐρεχθίδος . . . τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 86: τὴν τελευταίαν ἡμέραν . . . τὴν τοῦ [Θαργηλιῶνος ἢ τοῦ] Σκιροφοριῶνος. 24, 26: ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἑκατομβαιῶνος μηνός. 29: τῶν Παιωνηναίων. 121: τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης. 30, 15: ἐγγήμιτο μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζήλου ἄρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνός. ἡ δ' ἀπόλειψις ἐγράφη Ποσιδεῶνος μηνός ἐπὶ Τιμοκράτους. 33, 23: αἱ δὲ λήξεις . . . ἔμμηνοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνιχιῶνος. 37, 6: πρᾶχθέντων δὲ τούτων Ἐλαφροβόλιῶνος μηνός ἐπὶ Θεοφίλου ἀρχοντος. 39, 23: εἰς Ἰπποθωντίδ' ἐφοῖτα φυλὴν. 24: εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν. 25: ἀνθ' Ἰπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς. 30: πόθεν νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγονας; [42], 1: τῇ γ' ἕκτῃ . . . τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 5: τοῦ γὰρ Μεταγειτνιῶνος μηνός . . . τῇ δευτέρᾳ ἱσταμένου. 11: τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. 12: τῇ ὀγδόῃ φθάνοντος τοῦ Βοηδρομιῶνος μηνός. [49], 6: ἐπὶ Σωκρατίδου γὰρ ἄρχοντος Μουνιχιῶνος μηνός (but 44: τοῦ Μουνιχιῶνος μηνός . . . ἐπὶ Σωκρατίδου ἄρχοντος). 22: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ τῷ ἐπ' Ἀστειῶν ἀρχοντος. 28: οἱ τοι οἱ χρόνοι ἦσαν περὶ Θαργηλιῶνα μῆνα ἐπ' Ἀστειῶν ἀρχοντος. 60: ἐν μὲν τῷ Θαργηλιῶνι μηνὶ ἐπ' Ἀστειῶν ἀρχοντος. 62: ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνί. [59], 76: τῇ δωδεκάτῃ τοῦ Ἀνθιστηριῶνος μηνός.

AESCHIN. 1, 25 (see above). 3, 69: ἐπειδὴ . . . παρεληλύθει τὰ Διονύσια, and so Δ. regularly with the article.

ISAE. 5, 6: τριῖναι ἄρχοντες . . . τῆς Παράλου. 42 (see above).

ISOC. 8, 82: ἐψηφίσαντο τὸ . . . ἀργύριον . . . τοῖς Διονυσίοις εἰσφέρειν. 12, 168: τίς οὐκ ἀκήκοε . . . Διονυσίοις τὰς Ἀδράστῳ γενομένης ἐν Θήβαις συμφοράς; 17, 15 (see above).

ANDOC. 1, 62: ὁ Ἑρμῆς . . . ὃν ἡ Αἰγὴς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη.

ANTIPHON, 6, 11: εἰς Θαργήλια . . . Κεκροπίδα φυλὴν . . . Διονυσίους. 13: τὸν μὲν Ἐρεχθίδος . . . τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος.

PLATO. Apol. 32 B: ἔτιχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχὶς πρηνανέουσα. Epp. 361 A: τὸν μὲν Ἀπόλλω ἐποιήσαμην. Gorg. 472 A: ἐν τῷ Διονυσίῳ. Hipp. mai. 290 B: ὅτι . . . τῆς Ἀθηναίων τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῖς ἐποίησεν. Legg. 637 B: οὐδ' ἂν Διονύσια πρόφισιν ἔχοντ' αὐτὸν λίσσαιο . . . περὶ τὰ Διονύσια. Rpb. 354 A: ἐν τοῖς Βενδιδεοῖς. 475 D: περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις.

XEN. An. 1, 2, 10: τὰ Λύκαια ἔθυσε. 6, 2, 1: ἐνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι. Hell. 1, 7, 8: ἐγένετο Ἀπατούρια. 2, 1, 28: καὶ ἡ Πάραλος. 2, 3: τῆς Παράλου ἀφικομένης. 4, 27: Καλλίστρατον φυλῆς Λεοντιδῶς. 4, 5, 5: εἰς δὲ τὸ Ἡραίων κατέφιγον . . . οἱ δ' ἐν τῷ Ἡραίῳ καταπεφειγότες ἐξῆσαν. 6: ἐκ τοῦ Ἡραίου. 4, 5, 11: ἀπέρχονται εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 4, 58: ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἀφροδισίου. 6, 2, 14:

προσέλαβε δὲ . . . καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν. 6, 4, 29: ἐπιόντων δὲ Πυθίων. 7, 4, 28: ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια . . . ὁ . . . μὴν . . . ἐν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίγνεται. Hipparch. 3, 2: ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν Ἑρμῶν . . . ἐν τοῖς Διονυσίοις . . . ἐπειδὴν δὲ πάλιν πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς γένωνται . . . μέχρι τοῦ Ἑλευσινίου.

THUC. 2, 15, 4: ᾧ (sc. Διονύσῳ) τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια ποιῶται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. 2, 17, 1: πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἑλευσινίου. 3, 33, 1: ᾧ φθῆ γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίης καὶ Παράλου. 2: ἢ τε Πάραλος καὶ ἢ Σαλαμινία. 4, 118, 11: Ἀκαμαντὶς ἐπρυτάνευε. 12: τήνδε τὴν ἡμέραν, τετραῖα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 5, 19, 1: ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἑκτῇ φθίνοντος. 23, 4: ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, . . . ἰόντας ἐς Λακεδαιμόνα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. 41, 3: ἦκειν εἰς τὰ Ὑακίνθια. 5, 47, 10: τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων . . . δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. 75, 5: ἔως . . . Κάρνεια ἦγον. 76, 1: ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγον. 6, 28, 2: ἢ τῶν Ἑρμῶν περικοπῇ (sim. 27, 1. 28, 1. 53, 1. 2. 60, 4. 61, 1). 61, 6: ἀπὸ πλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίης. 7: οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίης (but 53, 1 and 61, 4: τὴν Σ. ναῦν). 7, 29, 3: πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ἠυλίστατο. 8, 74, 1: τὴν δὲ Πάραλον ναῦν.

HDt. 1, 59: Ἱπποκράτει γὰρ . . . θεωροῦντι τὰ Ὀλύμπια. 4, 145: παῖδες . . . τῶν ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεόντων ἡρώων. 179: ἐπεῖτε οἱ ἐξεργάσθη . . . ἢ Ἀργῶ. 6, 81: ἦμε ἐς τὸ Ἡραίων θύσων. 7, 193: ἐκ τῆς Ἀργοῦς ἐπ' ἔδωρ πεμφθέντα. 206: Κάρνεια γάρ σφι ἦν ἐμποδῶν. 8, 72: Ὀλύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροιχώκεε ἡδῆ.

AR. Ach. 146: ἦρα φηγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Eq. 1312: εἰς τὸ ὀησεῖον. Pax, 879-80: εἰς Ἴσθμια | σκηνῇν . . . καταλαμβάνω. Av. 146-7: ἵν' ἀνικύσεται | κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία. 1046: καλοῦμαι Παισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα. Thesm. 277-8: τὸ τῆς ἐκκλησίας | σημείον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται. 558: τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι.

563. GENERIC ARTICLE. — The principle of the generic article is the selection of a representative or normal individual. So in English to a certain extent: "He played *the* villain," "acted *the* simpleton," "was not *the* gentleman"; "*the* horse," "*the* cow," "*the* ox," and the animals generally. The plural is foreign to our idiom.

Of this article little use is made in the highest range of Greek poetry, and almost all the examples have been, or can be, explained on other principles, sometimes on the principle of resumption (*anaphora*), sometimes on the principle of contrast.

οὐ μόνον ἄρ' . . . ὁ γέρων δις παῖς γίγναι' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυθείς. PLATO, Legg. 646 A; *It would appear, then, that not only the old man becomes a*

child the second time, but also the drunken man. *δισ παῖδες οἱ γέροντες*. AR. Nub. 1417: *Old men are twice children.* *πονηρὸν . . . πονηρὸν ὁ συκοφάντης*, DEM. 18. 242; *A mischievous thing, a mischievous thing, is the informer.*

564. Article of a Type or Class :¹

For the sake of convenience there are here included names of material, and kindred words like *θάλαττα*, *γῆ*, *πῦρ*, *ὔδωρ*, *χρόνος*, *ἡμέρα*, *νύξ*, *θίρος*, *χειμῶν*, etc., and even *ἥλιος* and *σελήνη*, which also mean *sunshine* and *moonlight*, and *οὐρανός* by contrast with *γῆ*.

ὁ μὲν γε ἀνὴρ . . . ἡ δὲ γυνή. XEN. Mem. 2, 2, 5; *The man . . . the woman, the husband . . . the wife* (of a typical pair).

DEM. (7), 14: τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ κακουργούντας . . . εἰς τὴν θάλατταν . . . τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν. 8. 26: πόθεν γὰρ οἶσθ' ἄλλοθεν . . . στρατιώτας τρέφειν (sc. ἐκείνους); ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; 9. 69: ἔως ἂν σφύζηται τὸ σκάφος . . . τότε χρὴ . . . προθύμοις εἶναι . . . ἐπειδὴν δ' ἡ θάλαττα ὑπέρσχη, μάταιος ἡ σποιδή. 18, 242: πονηρὸν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 259-60: τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων . . . ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοῖς . . . θιάσους ἄγων. 19, 123: τριήρων οὐσῶν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης κρατούντων. 175: τὴν νύκτα (a), but *ibid.* νύκτα καὶ ἡμέραν (phrase). 267: οὔτε τὸν ἥλιον ἡσχύνονθ' οἱ ταῦτα ποιοῦντες οὔτε τὴν γῆν πατρὶδ' οὔσαν. 20, 115: τέτταρες τῆς ἡμέρας δραχμαί. 22. 13: ὦν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται. 25. 75: εἰ ἂν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δ' ἄστρα κάτω γίνηται; 97: ὦν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνικεν. 45. 80: μεθ' ἡμέραν εἰ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτ' ἐφ' οἷς θάνατος [ἡ] ζημία, ταῦτα ποιεῖς.

ISOC. [1], 32: ὅταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπ' οἶνον διαφθαρῇ, ταῦτ' ἀσχεῖ τοῖς ἄρμυσι τοῖς τοῖς ἡνιόχους ἀποβαλοῖσιν.

LYS. 24, 17: οἱ . . . πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους.

ANDOC. 1, 38: ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην τὰ πρόσωπα.

PLATO, Apol. 26 D: ἐπεὶ τὸν μὲν ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι, τὴν δὲ σελήνην γῆν. Conv. 220 A: πρὸς . . . τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις. D: τὴν νύκτα . . . τῷ ἡλίῳ. Crat. 399 C: ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὠνομάσθη ἀνθρώπων ἃ ὅπωπεν. 418 D: καίτοι τινὲς οἴονται ὡς διὰ ἡ ἡμέρα ἡμέρα ποιεῖ διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Euthyd. 304 B: τὸ δὲ ὔδωρ εὐνοτάτον. Gorg. 486 D: ἡ βασανίζουσι τὸν χρυσόν. Legg. 646 A: οὐ μόνον . . . ὁ γέρων δις παῖς γίγνεται ἂν (but COM. Cratin. 5. 16. 13: δις παῖς γέρων). 808 D: ὁ . . . παῖς (135). 902 E: οὐδὲ γὰρ ἄνευ σμικρῶν τοὺς μεγάλους φυσὶν οἱ λιθολόγοι λίθους εὖ κείσθαι. Phaedo. 99 D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες. Politic. 303 D: τοῖς τὸν χρυσὸν καθίρουσι. Rpb. 372 A: τοῦ δὲ χειμῶνος.

¹ Prov. ap. AR. Vesp. 1291: εἴτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἀμπελον, shows how the particular article and the particular aorist become generic (gnomic). Compare 'The poor cat i' the adage.'

XEN. AN. 1, 3, 21: ἀντὶ διρεικοῦ τρία ἡμιδιρεικά τοῦ μηνὸς τῷ στρατι-
ώτῃ. CYN. 8, 1: ἰχνεῖσθαι δὲ τὸν λαγῶ ὅταν νύφῃ ὁ θεός. HELL. 5, 1, 9:
ναυμαχίας δὲ πρὸς τὴν σελήνην (*by the light of the moon*) γενομένης. MEM.
1, 6, 3: οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μμητὰς ἐάντων ἀποδεικνύουσιν. 2, 1, 5:
οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἰρκτάς. 2, 5 (see above). 3, 8, 9: τοῦ μὲν
χειμῶνος ὁ ἥλιος... τοῦ δὲ θέρονος. 4, 3, 4: ὁ μὲν ἥλιος... τῆς
ἡμέρας... ἡ δὲ νύξ... τῆς νυκτός... ἡ γὰρ σελήνη... τῆς νυκτός
... τοῦ μηνός. 7: τὸ δὲ καὶ τὸ πῦρ πορύσται ἡμῖν. 7, 7: τὸ μὲν πῦρ οἱ
ἄνθρωποι ῥαδίως καθορῶσιν, εἰς δὲ τὸν ἥλιον οὐ δύνανται ἀντιβλέπειν...
ἐκ τῆς γῆς... ὑπὸ δὲ τοῦ πυρός... τὸν ἥλιον... ὁ δὲ ἥλιος. OEC.
13, 8: τὰ κινῖδι (97).

THUC. 1, 20, 1: οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων...
ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. 3, 20, 4: ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου
εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

HDT. 1, 215: σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρέωνται οὐδέν· οὐδὲ γὰρ οἱδὲ σφι
ἔστι ἐν τῇ χώρῃ, ὁ δὲ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς ἄπλετος. 2, 70: ἐπικούσις δὲ
τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἔται κατὰ τὴν φωνήν. 4, 180: ἀπὸ γὰρ Αἰγύ-
πτου καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κράνος φημὶ ἀφίχθαι ἐς τοὺς Ἑλληνας.

COM. Theop. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες. Philem. 4, 40: ἐχθροὺς
ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις.

AR. Nub. 1417: δις παῖδες οἱ γέροντες (563). Ran. 949-50: ἀλλ'
ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χά δοῦλος οὐδὲν ἦττον, | χά δεσπότης χῆ
παρθένος χῆ γραῦς ἄν.

PIND. O. 1, 1-2: ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς... μέγανος ἕξοχα
πλούτου (article variously explained. See 514 and the commentators). P. 2,
24: τὸν ἐνεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐπιοχομένους τίνεσθαι.

PHOCYL. 6: χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ | φροντίζειν ἄσπ' ἂν περιγογ-
γύζωσι πολῖται.

HOM. Il. 3, 109-10: οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὑπίσσω |
λεύσσει.

565. *Abstract Nouns with the Article:*

Under this head the influence of the original personification is to be con-
sidered, and the article with the abstract is almost on a line with the articular
names of the gods (A. J. P. xi, 53), the ἡ ἀρετή of EURIPIDES (Suppl. 596)
with the ἡ Ἀδράστεια of AESCHYLUS (P. V. 936). In fact it is often doubt-
ful whether we have a personification or an abstract noun, especially in the
nominative.

ἡ . . . ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως . . . πλείστα βλάπτουσι. THUC. 3, 45, 5: *Hope*
and Desire do no end of harm. οὐ δίκαιον . . . τῆς ῥώμης κατηγορεῖν.
ISOC. 3, 4; *It is not fair to bring charges against strength.*

DEM. 25, 75: ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀπορριπτήται,
ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου, τότε ἄνω κάτω πάντα
χρῆ νομίζειν ἐστράφθαι.

ISOC. 2, 12: τὴν ἐπιμέλειαν . . . τῆς παιδεύσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας. 3, 4: τὴν ἀνδρίαν (also see above).

LYS. 4, 16: παρὰ τὴν ἀλήθειαν (different from τἀληθές) ἐμοῦ κατεψεύσαντο.

ANDOC. 1, 55: νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι . . . μετὰ τῆς ἀληθείας.

ANTIPHON, 2 γ 1: ἡ . . . ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

PLATO, Rpb. 431 E: ἀρμονίῃ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὁμοίωται. So ἡ ἀρετὴ, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀδικία, ἡ ἀκολασία, and numberless others.

THUC. 3, 45, 4: ἡ μὲν πενία . . . ἡ δ' ἐξουσία. 5 (see above). 6: ἡ τύχη.

HDT. 3, 82: ἡ μοναρχίη (monarchy) κράτιστον . . . κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο;

AR. Eq. 191-2: ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικῶν | ἔτ' ἐστὶν ἀνδρός. Vesp. 834: τί ποτε τὸ χρημ'; ὥς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. Av. 376: ἡ γὰρ εὐλάβεια σῶζει παῖτα.

EUR. Phoen. 469: ἀπλοῖς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν.

SOPH. Ai. 157: πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.

AESCHYL. Ag. 1669: μυῖνων τὴν δίκην. fr. 176: ἀπλὰ γὰρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

PIND. P. 3, 114-5: ἀ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς | χρονίᾳ τελέθει.

THEOGN. 526: ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

TYRTAE. 3: ἀ φιλοχρημτία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

HES. O. et D. 287-9: τὴν μὲν τοι κακότητα . . . ἔστιν ἐλίσθαι | ῥηδίως . . . | τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. (Both contrast and personification.)

566. *Abstracts without the Article:*

Everywhere, as in English, from HOMER to DEMOSTHENES, and even in the subtle language of philosophy differences that have been set up by grammarians are often imaginary.

βία γὰρ Ἔρως οὐχ ἄπτεται. PLATO, Conv. 196 C: *Violence gets no hold of Love*. δόξα . . . χρημάτων οὐκ ὠνήτή. ISOC. 2, 32: *Reputation is not to be purchased by money*.

ISOC. [1], 6: πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπερήτης ἐστίν. 2, 32 (see above).

PLATO, Conv. 196 C (see above). Rpb. 444 E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἵσχος καὶ ἀσθένεια.

HDT. 8, 3: στάσις γὰρ ἔμφυλος πόλεμον ὁμοφρονέοντος τοσοῦτω κάκιον ἐστι ὅτῳ πόλεμος εἰρήνης.

AR. Pl. 573-4: ὅτι ζῆτεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὥς ἐστιν ἀμείνων | πενία πλούτου (elsewhere personified).

AESCHYL. Ag. 817: ἐλπίς προσήει, *Hope drew nigh*. 904: φθόνος δ' ἀπέστω, *Let envy be gone*.

PIND O. 4, 16: *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.*

THEOGN. 571: *δόξα μὲν ἀνθρώπουσι κακὸν μέγμ, πείρα δ' ἄριστον, Opinion is a mighty ill to men, trial a mighty boon.*

HOM. Od. 22, 374: *κακοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.*

567. DIFFERENCE BETWEEN ARTICULAR AND ANARTHROUS ABSTRACT NOUNS. — That no vital difference was felt is shown by the easy passage from the articular to the non-articular (anarthrous) form, and by the occasional combination of the anarthrous abstract noun with the articular infinitive, the article simply serving to give the infinitive a case-prefix.

ἡ ἀρετή, PLATO, Meno, 99 A; ἀρετή, *Ibid.* E; ἡ ἀρετή . . . ἀρετή, 100 B. οὐσίαν λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι καὶ ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, Theaet. 185 C; *Being, you mean, and not-being, and likeness and unlikeness.* τὰς μεθ' ὑγίειας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (sc. ἡδονάς), Phileb. 63 E; *The pleasures attendant upon health and temperance.*

568. ABSENCE OF THE ARTICLE. — Prepositional phrases and other formulae may dispense with the article as in the earlier language. So also proverbs, enumerations, the ordinal in expressions of time, and βασιλεύς of the Persian king. Compare *wife and child, out of sight, out of mind, out of window, in harbor, to town; sun, moon, stars.* But anaphora or contrast may bring back the article at any time and there is no pedantical uniformity.

To prove the variations in detail would be impossible here and unprofitable. Nor is it necessary to cite examples from poetry, which fall under the rule already given.

εἰς ἄστυ, LYS. 12, 16; *To town* (but εἰς τὸ ἄστυ, *Ibid.* 54). παῖδας καὶ γυναῖκας (usual Greek order), LYS. 12, 69; *Wives and children* (usual English order). ἡλῖος ἐδύετο, XEN. An. 1, 10, 15; *The sun was setting.* ἕκτη . . . ἡμέρα, DEM. [47], 67; *On the sixth day* (but regularly: μετὰ . . . τὴν δευτέραν ἐσβολήν, THUC. 2, 59, 1; *After the second invasion*). βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, DEM. 9, 16; *The (Persian) king and all the Greeks.*

569. Prepositional Phrases:

DEM. 19, 330 (= [26], 23): ἐν ἀγορᾷ, but 27, 58: ἐν τῇ ἀγορᾷ. 19, 330 (= 23, 130): ἐν πρυτανείῳ.

AESCHIN. 1, 43: ἐν ἄστει. 2, 125: μεθ' ἡμέραν. 3, 143: κατὰ θάλατταν . . . κατὰ γῆν.

LYS. 12, 16 (568). 13, 24: εἰς ἄστυ, but 81: εἰς τὸ ἄστυ. 31, 8: ἐν ἀργῷ, but *ibid.*: οἱ ἐκ τῶν ἀργῶν.

ANDOC. 1, 8: ἐξ ἀρχῆς. 45: ἐν ᾧ στεί . . . εἰς τὴν ἀγοράν . . . εἰς ἀκρό-
πολιν . . . εἰς τὸ πρυτανεῖον.

PLATO. Crat. 440 E: εἰς ἀγοράν. Gorg. 447 B: ἐν ἀγορᾷ. Legg. 844 C:
ἐν ᾧ στεί . . . ἐν ἀγρῷ. Menex. 234 A: ἐξ ἀγορᾶς (*bis*). Phaedr. 227 B: ἐν
ᾧ στεί, *in town*, but Rpb. 327 B: ἀπῆμιν πρὸς τὸ ἄστυ, *towards the city*.
Theaet. 142 A: ἐξ ἀγορῶ . . . κατ' ἀγοράν . . . κατὰ πόλιν . . . εἰς λιμένα.

XEN. ἅμα ἡμέρᾳ (κνέφει, δειλῇ, μετοπῶρω, μεσημβρίᾳ), μέχρι δειλῆς, πρὸς
ἡμέρην, πρὸ ἡμέρας, ἅμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι, ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι (δίδοντι). ἀμφὶ
(περὶ) ἡλίων δινομαίς, ἀφ' ἑσπέρας, διὰ νυκτός, περὶ (ἀμφὶ) μέσας νύκτας, ἀμφὶ
μέσον ἡμ' ρας, ἐν μέσῳ, κατὰ μέσον, ἀμφὶ (περὶ) ἀγοράν πληθονοῦναι, ἀμφὶ δορ-
πηστόν (δειλῇν, κνέφας), ἅμ' ὄρθρω, κατὰ γῆν, κατὰ θάλατταν, ἐπὶ γῆς, εἰς γῆν,
παρὰ γῆν, ἀπὸ θαλάττης, ἐν (ἐπὶ, παρὰ) θαλάττῃ, ἐπὶ (παρὰ) θάλατταν, ἐν δεξιᾷ,
ἐν ἀριστερᾷ, ἐξ ἀριστερᾶς, ἐπὶ δόρυ, παρ' ἀσπίδα, ἀπὸ ἵππου, ἐκ χώρας, κατὰ
χώραν, ἐκ χειρός, ἔξω βελῶν, πρὸ θεῶν, σὺν θεοῖς, ἐν νῶ (μάχη, πολέμῳ, ῥήθμῳ,
ὄρμῃ), ἐπὶ θανάτῳ (γάμῳ, πολέμῳ), ἐπὶ θάνατον (πόλεμον, μάχην, δειπνον,
ξένια, σταθμόν), εἰς μάχην (πόλεμον, ἀγοράν, κρίσιν), παρὰ πύτον, πρὸς αὐλόν,
are some of the prepositional phrases used in Xenophon according to Joost,
Sprachgebrauch Xenophons, pp. 66-8, which see for particulars.

THUC. 4, 109, 1: κατέσκαψαν . . . ἐς ἔδαφος. 6, 2, 2: τὰ πρὸς ἑσπέραν
5: τὰ πρὸς βορρᾶν. 6: κατὰ θάλασσαν. 6, 6, 2: καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασ-
σαν. 7, 2: ὑπὸ . . . νύκτα. 8, 1: ἅμα ἡρῖ.

AR. Ach. 21: ἐν ἀγορᾷ, and so often, but Ach. 728: ἐν τᾷγορᾷ, and so
elsewhere. Eq. 267: ἐν πόλει (= ἀκροπόλει). Nub. 69: πρὸς πόλιν (= ἀκρό-
πολιν). For statistics of local expressions, see Starkie on Vesp. 492.

570. Other Formulæ, Proverbs, and Enumerations:

PROV. ἐκτὸς πολλοῦ πόδας ἔχεις. ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει. σποδὸν
φείγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκας.

LYCURG. 2: ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρι-
δος καὶ ἱερῶν βουλευομένοις.

DEM. 18, 215 (= 19, 86, 125): παῖδς καὶ γυναικας.

LYS. 1, 22: ἡλίον δεδνκότος. 12, 69: ἐπετράψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ
παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτοῖς.

PLATO. Conv. 220 D: ὃ δὲ εἰστήκει μέχρι ἔως ἐγένετο καὶ ἡλιος
ἀνέσχειν, but in the same breath: ἔπειτα ὥχεται ἀπὸν προσενεξάμενος τῷ
ἡλίῳ (564). Crat. 397 D: ἡλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἄστρο
καὶ οὐρανόν. Gorg. 325 C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς
καὶ αὐτὸς ὁ πατήρ.

XEN. An. 1, 10, 15 (568). 3, 2, 1: ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε. 4, 2,
7: ἐπεὶ δ' ἡμέρα ὑπέφαινε. 7, 3, 34: ὡς δ' ἦν ἡλιος ἐπὶ δυσμαίς. Cyr.
3, 1, 7: ὡς δ' εἶδε πατέρα τε καὶ μητέρα καὶ ἀδελφούς καὶ τὴν ἐνιτοῦ
γυναῖκα (article because of the εἰντοῦ) αἰχμωλῶτους γεγεννημένους, ἐδάκρυσεν.
3, 44: ἰὼν γὰρ . . . ἄγων . . . ὑπὲρ γυναικῶν τε καὶ τέκνων κτέ.

THUC. 2, 72, 3: ἡμῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παραδοτε. 3, 3, 3:
Μυτιληναίους εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τεῖχῃ καθελεῖν.

571. *Ordinal Numbers:*

In expressions of time, the ordinal commonly lacks the article.¹

LYCURG. 45: ὃν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριὼν ἡσχύνθη, ὁ γδοή *ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.*

DEM. 27, 69: *ἔτει δεκάτῳ.* [33], 24: *τρίτῳ ἔτει ὕστερον.* 38, 18 (= 27): *εἰκοστῷ . . . ἔτει.* [42], 2 (= 26, 28): *δευτέρῳ μηνί.* 10: *τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς ἀντιδόσεις.* 11: *τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ βοηδρομιῶνος μηνός.* [46], 13: *δεκάτῳ ἔτει ὕστερον ἢ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν.* [47], 67: *ἔκτῃ τοίνυν ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ οὔτοι εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.*

PLATO, Hipp. mai. 286 B: *εἰς τρίτην ἡμέραν.* Legg. 760 D: *τῷ δευτέρῳ ἔτει.* E: *ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος . . . τῷ τρίτῳ δέ.* Phaedr. 249 A: *τρισχιλιοστῷ ἔτει.* 276 B: *ἐν ὀγδοῷ μηνί.* Rpb. 461 D: *μετ' ἐκείνην δεκάτῳ μηνί καὶ ἑβδόμῳ.*

XEN. An. 3, 4, 31: *τετάρτῃ δ' ἡμέρᾳ.* Hell. 1, 2, 7: *ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν εἰσβολήν.*

THUC. 1, 18, 2: *δεκάτῳ . . . ἔτει μετ' αὐτήν* (sc. *τὴν μάχην*). 2, 2, 1: *μηνὶ ἑκτῳ.* 47, 1: *πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τοῦδε ἐτελεύτα.* 3, 116, 2: *πεντηκοστῷ ἔτει . . . μετὰ τὸ πρότερον ῥεῖμα.* 3: *ἕκτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε.* 4, 90, 3: *ἡμέρᾳ τρίτῃ.*

HD1. 5, 42 (= 6, 40): *τρίτῳ ἔτει.* 6, 46: *δευτέρῳ . . . ἔτει τοιούτων.* 7, 1: *τετάρτῳ . . . ἔτει.* 7: *δευτέρῳ μὲν ἔτει μετὰ τὸν θάνατον.* 191: *τετάρτῃ ἡμέρῃ.* 192: *τετάρτῃ ἡμέρῃ . . . δευτέρῃ ἡμέρῃ.*

AR. Ach. 80: *ἔτει τετάρτῳ.* 266 (= 890): *ἕκτῳ . . . ἔτει.* Lys. 612: *ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν.* 881: *ἄλουτον ὃν κἄθλων ἕκτῃ ἡμέρᾳ.*

572. *Use of βασιλεύς:*

βασιλεύς for King of Persia is the official name of the great King. So always in ISS., but authors vary as in the case of proper names, with which βασιλεύς is to be classed. The orators have βασιλεύς, but also βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεύς, ὁ Περσῶν βασιλεύς.

DIN. 1, 18: *παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως.* 32: *πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα.*

LYCURG. 24: *Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα.*

DEM. [7], 29: *βασιλεὺς ὁ Περσῶν.* 9, 16: *βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες.* 14, 41: *βασιλέα.* 15, 7 (= 8, 23): *βασιλεύς.*

AESCHIN. 3, 132: *ὁ . . . τῶν Περσῶν βασιλεύς.* 163: *ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.*

LYS. [2], 21: *ὁ . . . τῆς Ἀσίας βασιλεύς* (so 27, 60). 45: *βασιλέως.* 56: *ὁ μέγας βασιλεύς.* 19, 25: *παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου.* 33, 5: *τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας, The (great) King is the comptroller of the exchequer.*

ANDOC. 1, 107: *βασιλεύς.* 3, 15: *οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι.* 29: *βασιλεὶ τῷ μεγάλῳ . . . τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν.*

¹ Compare John Thompson, Cl. Rev. xx (1906), 304.

PLATO, Euthyd. 274 A: μέγαν βασιλέα. Also ὁ μέγας βασιλεὺς and βασιλεὺς.

XEN. An. βασιλεὺς 158 times, to which may be added a few examples of μέγας βασιλεὺς, βασιλεὺς μέγας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς and βασιλεὺς ὁ Περσῶν. See Joost, *l. c.*, p. 64.

THUC. 8. 37 (treaty): βασιλεὺς (*quater*), βασιλέως (*sexies*), βασιλέως . . . Δαρείον (*semel*), βασιλεῖ (*bis*), βασιλέα (*semel*), βασιλεῖ Δαρείον (*semel*), Δαρείον βασιλέα (*semel*). The article is omitted or bracketed by Stahl in the few instances cited by Bétant, *Lex. Thuc.*, of the use of the article with βασιλεὺς referring to the Persian King.

HDT. 3. 84: ἦν μὴ τυγχάνη εὖδων μετὰ γυναικὸς βασιλεὺς but *ibid.*: γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι ἄλλοθεν τῷ (anaphoric) βασιλεῖ. 3. 117: τοῦ β. ὁ β. τοῦ β. ὁ β. 3. 118: τῷ βασιλεῖ . . . παρὰ βασιλέα . . . βασιλεὺς . . . τὸν βασιλέα.

AR. Ach. 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 94: ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. 98: βασιλεὺς. 113 (= An. 486): βασιλεὺς ὁ μέγας. 124: τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Pl. 170: μέγας δὲ βασιλεὺς.

573. THE ARTICLE WITH SUBSTANTIVIZED ADJECTIVES AND PARTICIPLES. — Adjectives and participles when used as substantives regularly take the article in prose. The omission of the article is governed by the same principles as in the case of substantives. For examples and other details, see 28, 29, 30, 31, 36, 39, and 40.

574. ATTRACTION OF ARTICULAR PARTICIPLE OR ADJECTIVE. — The articular participle or adjective is commonly attracted into the gender of its predicate.

οὔτε πλήθος ἐστίν οὔτε ἰσχύς ἡ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, XEN. An. 3, 1, 42; *It is neither numbers nor strength that win victories in war.* νοῦς ἐστίν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος, PLATO, Phaedo, 97 C; *Mind is the regulative principle and the cause of all things.*

DEM. [7]. 36: ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐστίν ὁ κρίνων. 24, 165: ὁ δὲ τούτων αἴτιος Ἀνδροσίῳν εἶη.

LYS. 1, 15: ἐφύλαττεν ἕως ἐξηῦρεν ὃ τι εἶη τὸ αἴτιον.

PLATO, Cratyl. 400 A: καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀπάντων φύσιν οὐ πιστεύεις Ἀναξαγόρα νοῦν καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν; Phaedo, 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλος ἐστίν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. 97 C (see above).

XEN. An. 3, 1, 42 (see above). 7, 7, 36: οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστίν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον. Cyr. 8, 7, 13: οὐ τότε τὸ . . . σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασφῆζόν ἐστιν. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστίν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ

ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς καὶ ὁ τὴν δόνημιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμος ἐστὶν ὁ ἄρχων τὰς ἀρχάς.

HDT. 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι . . . ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγούσαι.

575. ARTICLE WITH ADVERBS AND PREPOSITIONAL AND OTHER EXPRESSIONS USED AS SUBSTANTIVES. — The article serves to make substantives of adverbs, prepositional phrases, and other expressions.

576. *Article with Adverbs:*

ὁ πλησίον, DEM. 54, 15; *One's neighbor, fellow-man.* οἱ τότε, PLATO, Politic. 272 C; *The men of that day.*

DEM. 20, 114: ἦσαν ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλοὶ τῶν πρότερον σπονδαῖοι. 23, 196: οἱ πάλοι. 54, 15 (see above).

ISOC. 14, 61: πῶς ἂν διατεθεῖεν, εἰ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησίς ἐστι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων, εἰ κτέ.;

PLATO, Menex. 241 D: ὑπὸ τῶν ὕστερον. Politic. 272 C: εὔκριτον ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίοι . . . διέφερον. *Ibid.* D: οἱ τότε. Rpb. 371 A: τὰ οἴκοι. 372 E: οἱ νῦν (26). 425 A: οἱ πρότερον. Tim. 20 A: οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ.

XEN. An. 2, 5, 32: οἱ τ' ἔνδον συνελαμβάνοντο καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Cyr. 6, 1, 42: περὶ τῶν οἴκοι. 7, 5, 28: οἱ ἔνδον. 34: προηγόρευεν ὥς πάντες οἱ ἔνδον ἀποθαίνοντο. Hell. 1, 4, 10: στρατηγὸς εἴλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα, Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἰκοθεν.

THUC. 1, 62, 4: τοὺς ἐκείθεν. 5, 10, 8: καὶ πεσόντα αὐτὸν . . . οἱ . . . πλησίον ἄρσαντες ἀπήνεγκαν. 8, 5, 4: στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω.

AR. Nub. 1015: οἱ νῦν. Eccl. 16: καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.

SOPH. Aí. 1151: τῶν πέλας. Ant. 74–5: ἐπεὶ πλείων χρόνος | ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. O. R. 916: τὰ κινὰ τοῖς πάλοι τεκμαίρεται. 1267: τάνθινδ(ε). Tr. 677: πρὸς οὐδενὸς τῶν ἔνδον. Elsewhere.

THEOGN. 221–3: ὅστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν, | . . . | κείνους γ' ἄφρων ἐστί (cf. TYRT. 12, 19: τὸν πλησίον ἄνδρα).

For neuters like τὸ πρῖν, τὸ πρόσθεν, τὸ πρόσω, τὸ πέραν, etc., see the *lexica*.

577. *Article with Prepositional Phrases:*

οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, LYS. 31, 8; *The country people.* οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν, THUC. 7, 71, 5; *The men on shipboard* (= ὁ . . . ναυτικός στρατός, *ibid.* 6).

DEM. 1, 12: τὸ κατ' ἀρχάς. 18, 151: τῶν Θετταλῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. 20, 128: μηδέν' εἶναι προσέγραψ' ἀτελὴ πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρροδίου καὶ Ἀριστογείτονος.

LYS. 31, 8: οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν (see above).

PLATO, Phaedo, 112 B: ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκείνα τῆς γῆς ὁρμήσῃ καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τάδε. Theaet. 149 B: τὸ περὶ τὰς μαίας, *The midwives' business*.

XEN. An. 5, 4, 10: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Cyr. 7, 5, 13: οἱ δ' ἐν τῷ τείχει. 23: τοὺς ἀπὸ τῶν οἰκῶν. Hell. 1, 2, 8: οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως. 9: πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐτράποντο.

THUC. 1, 50, 1: ἦσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα. 3, 36, 5: τοὺς ἐν τέλει. 79, 1: τοὺς ἐκ τῆς νήσου (*bis*). 85, 2: τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. 4: τοὺς ἐν τῇ πόλει. 7, 10: οἱ παρὰ τοῦ Νικίου.

AR. Eq. 1201: νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Nub. 188: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

EUR. Alc. 950: τὰ μὲν κατ' οἶκον τοιάδ(ε). Andr. 430: τὰμφὶ σοῦ. Hec. 791: τοὺς γῆς νέρθεν. H. F. 189: τὰπ' ἐμοῦ. Or. 1278: τὰπὶ σοῦ.

SOPH. Ant. 65: τοὺς ὑπὸ χθονός. 780: τὰν "Αἰδον. El. 659: τοὺς ἐκ Διός. 1147: οἱ κατ' οἶκον. 1464: τὰπ' ἐμοῦ. O. R. 130: τὸ πρὸς ποσί. Ph. 385: τοὺς ἐν τέλει.

AESCHYL. Ag. 1618: τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Choeph. 579: τὰν οἴκῳ. Eum. 930: τὰ κατ' ἀνθρώπους. 952: τοῖς . . . ὑπὸ γαίαν. Sept. 313-4: τοῖσι . . . ἔξω | πύργων. Suppl. 531: τὸ πρὸς γυναικῶν.

PIND. O. 13, 98: τὰ τ' ἐν Νεμέᾳ. 106: τὰ δ' ὑπ' ὄφρ' Παρνασίᾳ. P. 3, 60: τὸ παρ ποδός. 10, 63: τὰ δ' εἰς ἐναυτόν. 11, 52: τῶν γὰρ ἄμ πόλιν. N. 4, 69: Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον. 8, 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοισ.

578. οἱ περὶ (ἀμφὶ) WITH ACCUSATIVE. — Especially to be noted are the phrases οἱ περὶ, οἱ ἀμφὶ (the latter seldom in Attic prose) with the accusative, which originally mean the suite of a person, then the person and his suite, and finally in later times¹ the person alone.

οἱ . . . περὶ τὸν Ἐπιτάδαν. THUC. 4, 33, 1; *Epitadas and his men*. οἱ . . . ἀμφὶ Πεισίστρατον, HDT. 1, 63; *Pisistratus and his followers*. τοῖς περὶ τὸν παῖδα, AESCHIN. 1, 18; *The boy's surroundings*. οἱ περὶ Ἡράκλειτον, PLATO, Crat. 440 C; *Heracitus and his followers*.

DEM. 39, 18: ψευδομαρτυριῶν ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τοῦτοις τοῖς περὶ αὐτόν (*his friends*).

AESCHIN. 1, 18: τοῖς περὶ τὸν παῖδα (excl.). πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδισκάλοις καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις. 3, 91: Δημοσθ' ν'ι . . . καὶ τοῖς περὶ τοῦτον (excl.). (Cf. 165: τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας.)

ISOC. 11, 15: τροφὴν ἱκανὴν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐξαιρεῖν.

PLATO, Crat. 440 C (see above). Meno, 99 B: οἱ ἀμφὶ Θεμιστοκλέα (incl.). Phileb. 44 C: οἱ περὶ Φάληβον.

XEN. An. 1, 8, 21: Κῆρος . . . προσκυνούμενος ἥδη ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτόν (excl.). 2, 4, 2: οἱ περὶ Ἀριαῖον (incl.). Cyr. 7, 5, 26: οἱ δ' ἀμφὶ τὸν

¹ E.g. LUC. Conn. § 42: καὶ ἀνέλκοντο οἱ περὶ τὸν Ἀρισταίνετον καὶ Εὐκριτον τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐκάτερος. 43: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἑρμῶνα καὶ Ζηνόθεμιν ἅμα κατέκειντο . . . δ' μὲν ὑπεράνω ὁ Ζηνόθεμις, δ' ὑπ' αὐτόν.

Γωβρύαν (incl.) συνεβόων αὐτοῖς. Hell. 3, 4, 20: οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον (incl.) τριάκοντα οἴκαδε ἀπέπλεον, διῶδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἡριππίδαν (incl.) παρήσαν.

THUC. 4, 33, 1 (see above). 8, 65, 1: οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πεύσανδρον.

HER. 1, 63: οἱ δὲ ἀμφὶ Πεισιστρατον (incl.) ἐσπεύοντες τοὺς Ἀθηναίους τράπονσι. 3, 76: οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Ὀτάνην . . . οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Δαρεῖον (incl.).

HOM. Od. 22, 281-2: τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα (incl.) . . . | μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξεία δοῦρα.

Il. 3, 146: οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον.

579. *Article with Any Word or Phrase used as a Substantive:*

τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τὴν πόλιν λέγω, DEM. 18, 88; *When I use the word "you," I mean the state.* τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, LYS. 13, 85; *The phrase "in the act."*

DEM. 3, 2: τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεται τις καὶ ὃν τρόπον ἐξέσται σκοπεῖν. 18, 1: περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. 88 (see above). 19, 238: τὸ συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. 23, 148: αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν ἅπαντας. 37, 46: περὶ τοῦ τί χρὴ παθεῖν.

LYS. 10, 17: τοῦτο τὸ ἐπιорκήσαντα ὁμώσαντά ἐστι, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. 19: τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς, . . . τὸ δὲ οἰκῆος θεράποντος. 13, 85: εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο (26).

PLATO. Charm. 164 E: τὸ γὰρ γνῶθι σπαντόν καὶ τὸ σωφρόνει ἐστὶ . . . ταῦτόν. 165 A: τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύη, πάρα δ' ἄτη. *Ibid.*: τὸ γνῶθι σπαντόν. Cratyl. 428 A: τὸ τοῦ Ἡσιόδου . . . τὸ εἰ καὶ τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη. Legg. 880 D: διδαχῆς χάριν τοῦ τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν. Phileb. 20 B: τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥῆθὲν λυεῖ πάντα φόβον. 48 C: τὸ γνῶθι σπαντόν λέγεις, ὦ Σώκρατες; Protag. 343 B: τοῦτο τὸ ῥῆμα . . . τὸ χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. D: ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ μὲν. Rpb. 327 E: ἔτι ἐλλείπεται τὸ ἣν πείσωμεν ὑμᾶς. 352 D: περὶ τοῦ ὄντινα τρόπον χρὴ ζῆν.

XEN. Cyr. 5, 1, 21: τὸ δ' εἰ μὲν ἔτε παρ' ἐμοῦ ἀποδώσω, εὖ ἴστε, ἔφη, αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν. Oec. 6, 14: τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλὸς τε κάγαθος. 7, 3: γελᾶσας ἐπὶ τῷ τί ποιῶν καλὸς κάγαθος κέκληται.

HER. 8, 79: ἡμέας στασιάζειν χρεόν ἐστι . . . περὶ τοῦ ὁκότερος ἡμέων πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται.

COM. Men. 4, 361, 730: τὸ γνῶθι σπαντόν πανταχοῦ ὅτι χρήσιμον.

AR. EQ. 22-3: ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. Nub. 1173-4: καὶ τοῦτο τοῦπχώριον | ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ;

EUR. Hipp. 264-5: τὸ λίαν ἥσσον ἐπαινῶ | τοῦ μηδὲν ἄγαν.

For the Article as the modifier of a Relative Sentence, see 529.

580. MASCULINE OR FEMININE ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The masculine or feminine article with the genitive merely shows connexion. *ὁ* is commonly *son*, and *ἡ* commonly *daughter*, but the precise relation is to be determined from the context. The construction is not used in official documents except in the genitive case, in which the article is obligatory.

μητρός δέ (ἦν) Λιβύης τῆς Ἐπάφου τοῦ Διός, ISOC. II, 10; *His mother was Libya, who was the daughter of Ephaphus, who was the son of Zeus*. Λυδὸς ὁ Φερεκλέους, ANDOC. I, 17; *Lydus, the Pherecles boy (slave) = Phereclipor*. τὸν τῆς στρατηγοῦ, AR. Eccl. 727; *The she-captain-general's man (husband)*. Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου, CIA. I, 274, 8, but Καλλίας Ἰππονίκου, *Ibid.* 392 (cf. IV, I, 392).

ISAE. 5, 4: Δικαιογένης ὁμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὃν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου τὰ δύο μέρη.

ISOC. II, 10 (see above).

ANDOC. I, 17: Λυδὸς ὁ Φερεκλέους (sc. δοῦλος) . . . ἐμήνυσε μυστήρια γίγνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ. 19: ὁ . . . ἀπογράφας αἰτὸν Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους (sc. δοῦλος). 40 (= 42): Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους. 112: Καλλίας ὁ Ἰππονίκου.

PLATO, Apol. 33 E: Νικόστρατος ὁ Θεοζοτίδου . . . Πάραλος ὅδε, ὁ Δημοδόκου. 34 A: Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος. Often.

XEN. An. I, 2, 15: εἶχε . . . τὸ . . . εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου. 5, 13: ἡλυνεν ἐπὶ τοὺς Μένωνος.

THUC. I, 115, 4: Πισσοίθην τῷ Ὑστάσπου. 127, 1: Περικλέα τὸν Ξανθίππου. but I, 24, 2: Φιλίος Ἐρατοκλείδου. 2, 67, 1: Σιτάλην . . . τὸν Τήρεω . . . Φαρνάκην τὸν Φαρναβάζου, but *ibid.* 2: Λέαρχος Καλλιμάχου καὶ Ἀμεινιάδης Φιλήμονος. 4, 104, 4: Θουκυδῆν τὸν Ὀλόρου. 5, 43, 2: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου.

HDT. 7, 2: ἐξ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. 3: Δημάρητος ὁ Ἀρίστωνος. 10: Ἀρτάβανος ὁ Ὑστάσπεος.

AR. Eq. 327: ὁ δ' Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος. Eccl. 727: τὸν τῆς στρατηγοῦ (sc. ἀνδρα) τοῦτον οὐ θλιμάζετε;

EUR. El. 930-1: πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἡκονες τὰδε: | ὁ τῆς γυναικός (sc. ἀνῆρ), οὐχὶ τάνδρὸς ἡ γυνή. Hel. 470: Ἑλένη κατ' οἴκου ἐστὶ τοῖσδ' ἡ τοῦ Διός. Ion. 1286: κίτ' ἔκτανες σὺν φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ; Tro. 398: Πάρις τ' ἐγῆμε τὴν Διός.

SOPH. Ant. 156: Κρῶν ὁ Μενουκίεω. 892-3: πορεύομαι | πρὸς τοὺς ἑμαιοῦς. O. R. 489: τῷ Πολύβου. Ph. 402: τῷ Λαρτίου. 628: τὸν Λαερτίου.

PIND. O. 2, 50-2: πρέπει | τὸν Αἰνησιδάμου | ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχάνειν.

For the occasional ellipsis of such a noun as γῆ, e.g. Thuc. 5, 26, 5: φεύγει τὴν ἑμαιοῦ, see 33.

581. NEUTER ARTICLE WITH THE GENITIVE CASE. — The neuter article, singular and plural, with the genitive has a varied translation. But the article often serves merely to give especial emphasis, often of dislike, like our English 'this thing of,' and may be left untranslated.

τὰ τοῦ πολέμου, DEM. 1, 4; *War and all that it involves*. τὰ τῶν Θεσσαλῶν, 21; *The Thessalian business*. τὸ τῆς τύχης, 4, 12; (*The will of*) *fortune*. τὸ δὲ τῶν χρημάτων, 28; *As for the (matter of) money*. τὸ τῶν πνευμάτων, 32; *The state of the wind*. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων (*property, possessions, of friends*), EUR. Or. 735. δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν (= τὰ θεῖα), Phoen. 382; *One must bear what is sent by the gods, the dispensations of providence*.

DEM. 1, 4 (see above). 21 (see above). 22: τὰ τῆς τροφῆς. 25: τὰ τῶν Ὀλυνθίων. 4, 10: τὰ τῶν Ἑλλήνων. 12 (see above). 28 (see above). 32 (see above). 9, 45: τὰ τῶν Ἑλλήνων ἦν τῷ βαρβάρῳ φοβέρ', οὐχ ὁ βάρβαρος τοῖς Ἑλλήσιν (τὰ τῶν Ἑλλήνων in chiasm with τοῖς Ἑλλήσιν). 19, 90: τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων. 20, 118: τὸ . . . τῆς γνώμης. 120: τὸ τῆς εἰκόνης ἢ τῆς σιτήσεως ἢ τὸ τῆς ἀτελείας.

LYS. 19, 25: εἰς τὰ τῆς τριηραρχίας (so Sch., Frohb., Herw., and, according to Frohb., the only instance in Lys. The Ms. reading is τὰς τριηραρχίας with marks above seeming to indicate τὴν τριηραρχίαν).

PLATO, Legg. 657 D: τὸ . . . τῶν πρεσβυτέρων (= οἱ πρεσβύτεροι) (123). Phaedr. 230 C: πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας (= ἡ πόα). Phileb. 45 E (123). Rpb. 563 C (123).

XEN. An. 1, 3, 9: τὰ μὲν δὲ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνον. 3, 1, 20: τὰ . . . τῶν στρατιωτῶν. Oec. 16, 7: τὸ τῶν ἀλίων.

THUC. 2, 60, 1: τὰ τῆς ὀργῆς. 3, 59, 1: τὸ τῆς ἐνυφορίας. 4, 18, 3: τὸ τῆς τύχης. 7, 48, 5: τὰ . . . Συρακοσίων. 61, 3: τὸ τῆς τύχης. 8, 89, 4: τὸ τῆς ὀλιγαρχίας.

AR. Eccl. 624: τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει; (opposed to τὸ . . . ὑμέτερον = τὸ τῶν γυναικῶν, *The men folk, the women folk*).

EUR. Hel. 276: τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ενός. Ion, 1551: τὰ δαιμόνων. Or. 735 (see above). Phoen. 382 (see above). Tro. 27: νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν. 616: τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν.

SOPH. O. C. 268: τὰ μητρὸς καὶ πατρός. O. R. 498: τὰ βροτῶν. Ph. 300: τὸ τῆς νήσου. 497: τὰ τῶν διακόνων (= οἱ διάκονοι) (123).

AESCHYL. Ag. 32: τὰ δεσποτῶν. Pers. 597 (= 1016): τὰ Περσῶν. Sept. 68 (= 193): τὰ τῶν θύραθεν. 375: τὰ τῶν ἐναντίων. 1047: τὰ τοῦδ(ε). Suppl. 600: τὰ τῶν ἐγχωρίων. 1062: τὰ θεῶν.

PIND. P. 2, 89: ὅς (sc. θεός) ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότε αὖθ' ἐτέρους ἔδωκεν μέγα κῆδος. N. 10, 4: τὰ Περσέος.

582. THE ARTICLE WITH THE INFINITIVE. — The article is used with the infinitive outside of epic poetry proper. This enables the infinitive to assume all the constructions of the substantive that are not inconsistent with its verbal nature.

Inconsistent with the character of the infinitive as a verb would be the sacrifice of its subject or object.

ἡ τιμὴ τῆς πόλεως becomes τὸ τιμᾶσθαι τὴν πόλιν, DEM. 18, 93. ἡ σωτηρία τῆς νήσου becomes τὸ σῶσαι τὴν νήσον, DEM. 18, 100. ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βελτίστον, PLATO, Alcib. II, 143 E.

For details of the use of the article with the infinitive, see *Articular Infinitive*.

583. ARTICLE IN COMBINATION WITH PRONOUNS. — The article is used with sundry pronouns, partly coinciding with our idiom, partly differing from it.

584. ARTICLE WITH PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS. — Noteworthy is the occasional use, in familiar language, of the article with the personal and the reflexive pronoun.

γέλωτα . . . τὸν ἐμέ ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε, PLATO, Theaet. 166 A; *He made a laughingstock of poor me in the debate.*

PLATO, Lys. 203 B: δεῖρο δὴ. ἦ δ' ὅς, εὐθὺ ἡμῶν . . . ποῦ, ἔφην ἐγώ, λέγεις, καὶ παρὰ τίνας τοὺς ὑμᾶς (*the you mentioned*): Phaedr. 258 A: ἔδοξέ ποῦ φησι τῇ βουλή . . . , καὶ ὅς εἴπε, τὸν αὐτὸν δὴ λέγων μάλα σεμνῶς . . . ὁ συγγραφεύς. Phileb. 14 D: τοὺς ἐμέ. 20 B: τὸν ἐμέ. 59 B-C: τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμέ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον χρὴ συχνὰ χαίρειν ἔαν. Soph. 239 B: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γ' ἔτι τίς ἂν λέγοι; Theaet. 166 A (see above).

COM. Men. 4, 210: νῦν δὲ κατὰ πόλιν | εὗρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ. τὸν ἐμέ τουνόν.

585. ARTICLE WITH INTERROGATIVES. — The article with substantive and adjective interrogatives is found chiefly in dramatic poetry and in dialogue. So we sometimes colloquially say "*the what?*"

ΣΩ. διομολογησώμεθα καὶ τόδε. ΠΡΩ. τὸ ποῖον; PLATO, Phileb. 11 D; *Let us agree with one another on this also. On what?*

DEM. 18, 64: ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ῥοιόμην. τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἡβούλετ' ἂν.

PLATO, Euthyph. 12 D: δεῖ . . . ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὅσιον. Lach. 193 E: τὸ ποῖον δὴ τοῦτο; Phaedo, 78 B: δεῖ . . .

ἐρέσθαι . . . τῷ ποίῳ τινὶ . . . καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς . . . καὶ τῷ ποίῳ τινὶ οὐ. Phaedr. 277 A: τὰ ποῖα; 279 A: τὸ ποῖον δὴ; Phileb. 11 D (see above). Rpb. 475 E: τὸ ποῖον; 550 C: τὴν ποῖαν κατάνταταιν;

XEN. Oec. 10, 1: καὶ ἄλλα τοῖνυν, ἔφη . . . , θέλω σοι . . . μεγαλόφρονα αὐτῆς διηγῆσθαι . . . τὰ ποῖα; ἔφην ἐγώ.

AR. Ach. 963: ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγχελυν; Nub. 748: ΣΤΡ. εἰπὲ δὴ νῦν μοι. ΣΩ. τὸ τί; 775: τὸ τί; 1270: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Pax. 693: τὰ τί; 696: τὸ τί; Ran. 40: τὸ τί;

SOPH. El. 671: τὸ ποῖον; O. C. 893: τὰ ποῖα ταῦτα; O. R. 120: τὸ ποῖον; 291: τὰ ποῖα ταῦτα;

AESCHYL. P. V. 249: τὸ ποῖον εὐρὼν τῆσδε φάρμακον νόσον;

586. ARTICLE WITH **ΤΟΙΟΥΤΟΣ** AND THE LIKE. — **ΤΟΙΟΥΤΟΣ**, **ΤΟΙΟΣΔΕ**, **ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΣ**, **ΤΗΛΙΚΟΣΔΕ**, **ΤΟΣΟΥΤΟΣ**, **ΤΟΣΟΣΔΕ**, are treated like ordinary adjectives, and, like them, may be used substantively with the article, or adjectively in the attributive position, but **ΤΟΣΟΥΤΟΣ** and **ΤΟΣΟΣΔΕ** in either use are rare.

ΒΕΒΟΥΛΕΜΕΝΩΣ ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἤδη φανερός, DEM. 21, 41; *It is plain on the face of it that a man like that is guilty of deliberate outrage. πῶς ἂν οὖν ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ διαφθείροι τοὺς νέους*; XEN. Mem. 1, 2, 8; *How could any man of that character debauch the youth?* οἱ **τηλικούτοι** (i.e. οἱ ἔφηβοι), Cyr. 1, 2, 11.

ORATORES ATTICI. — Instances of the article with **ΤΟΙΟΥΤΟΣ** are very numerous and references need not be given. The words **τηλικόσδε** and **τοσόσδε** seem not to occur and **τιόςδε** is rare. **ΤΟΣΟΥΤΟΣ**, though exceedingly common, has furnished no satisfactory instance of the articular use treated in this section.

DEM 18, 305: Blass on the best textual authority reads **τούτων** (not **τῶν**) **τοσοῦτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὑμῖν . . . ἔχοντες χάριν**. 19, 222: **ἐκ τῶν ἰδίων τοσοῦτων χρημάτων** is not a good example as **τοσοῦτων** is a predicate adjective occupying the attributive position (as e.g. **αὐταὶ ἰν αἱ μὲν τῶν Πελопοννησίων αὐτὰι νῆες**, THUC. 8, 80, 3). 23, 135 (=145): **τὰ τηλικαῦτα**(α). 24, 17: **περὶ τῶν . . . νόμων, καθ' οὓς εἰσιν αἱ τοιαῖδε γραφαί**.

AESCHIN. 1, 76: **τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματα**. 3, 77: **οὗτος . . . ὁ τηλικούτος τὸ μέγεθος κόλαξ**. 141.

ISOC. 12, 55: **καθ' ἕκαστον μὲν οὖν διεξίναμι περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσοῦτων τὸ πλῆθος ἀνότητόν ἐστιν** (τῶν need not be understood with **τοσοῦτων**). 117: **τῇ πόλει, τῇ τηλικαύτῃ μὲν τὸ μέγεθος, τοιαύτην δ' ἐχούση δόξαν**.

PLATO, Apol. 25 E: **ὥστε τοῦτο τὸ τοσοῦτον κακὸν ἐκὼν ποιῶ**. Ax. 370 C: **τὴν τῶν τηλικῶνδε περινοῖαν**. Conv. 179 A: **οἱ τοιοῦτοι**. Crat. 426 E: **ἐν τοῖς τοιοῖσδε ῥήμασιν, οἷον κτέ**. 427 A: **πάντα τὰ τοιαῦτα**. Euthyd. 277 E: **ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν κτέ**. Gorg. 476 B: **τὸ τοιόνδε**. Legg.

667 D: ἡ ἰσότης . . . τοῦ τε τοσοῦτον καὶ τοῦ τοιοῦτον (i.e. *quantitatis et qualitatis*). 670 D: τοῖς τηλικούτοις. 672 B: τὸ δὲ τοσόνδε οἶδα ὅτι κτέ. 755 B: τὴν τηλικαύτην ἀρχήν. Phaedr. 261 E: τὸ τοιοῦτον. Phileb. 46 A: τῶν τοιῶνδε νοσημάτων. Rpb. 430 B: τὴν . . . τοιαύτην δύνάμιν. Soph. 236 B: τὰ τηλικαῦτα. Theaet. 167 E: ἐν τῷ τοιοῦτῳ ὅταν κτέ.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: οἱ τηλικοῦτοι (see above). 6, 19: ὁ τοιοῦτος. 3, 3, 35: ἐν τῷ τοιῷδε. Hell. 5, 4, 13: τοῖς τηλικούτοις (masc.). Mem. 1, 2, 8: ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ (see above). R. L. 3, 2 (= 4, 7): τοῖς τηλικούτοις.

THUC. 1, 141, 4: οἱ τοιοῦτοι. 2, 42, 2: αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταί. 3, 42, 4: ἐν τῷ τοιῷδε. 6, 9, 2: ὁ τοιοῦτος. 16, 2: τὰ τοιαῦτα. 17, 4: τὸν τοιοῦτον ὁμίλον.

AR. Nub. 812: τὰ τοιαῖθ'. Pax, 1280: τὰ τοιαντί. Eccl. 1009: τοῖς τηλικούτοις. 1010: ταῖς . . . τηλικαῖταις.

SOPH. Ai. 330: οἱ τοιοῖδε. Ant. 726-7: οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ | φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν. O. C. 1116: ταῖς τηλिकाῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1208: τὰ τοιαῦτ(α). O. R. 674: αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις. 895: αἱ τοιαῖδε πράξεις.

AESCHYL. Ag. 1619-20: διδάσκεσθαι βαρὺν | τῷ τηλικούτῳ.

PIND. O. 9, 40: μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ(α).

For τοιοῦτος, τοιοῦδος, etc. in predicate position, see 627 sqq. The anarthrous use is very common and requires no array of examples.

587. ὁ ἕτερος. — ὁ ἕτερος, *the other*, is specific or indefinite (*the one of two* or *of any two*); ἕτερος in prose is indefinite only.

ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς. THUC. 3, 98, 5: *Procles, one of the two generals, was killed also*. Πλειστονόαξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς . . . ἐβόηθησε, THUC. 5, 75, 1: *Pleistoanax, the other king, started off with reinforcements*. ἕτερας πόλεως πολίτης, ANTIPHON, 5, 78: *A citizen of another city*. καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγέται εἰδέναι, PLATO, Theaet. 180 C; *And (the) one thinks the other (indefinite series) knows nothing*. χωλὸς δ' ἕτερον (= τὸν ἕτερον) πόδα, HOM. Il. 2, 217; *He was lame of one foot*.

588. ὁ ἕτερος *Specific*:

DEM. 23, 103: τοῖς . . . τῶν ἐτέρων (*the other*) βυσιλέων στρατηγοῖς.

AESCHIN. 3, 40: εἰ τοίνυν . . . ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι . . ., ἀνῆρητ' ἂν ὁ ἕτερος (*one of the two*) τῶν νόμων.

ANTIPHON, 5, 23: μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον (*the other*) πλοῖον. 42: ὁ ἕτερος (*the other*) ἄνθρωπος.

PLATO, Legg. 695 B: παραλαβόντες δ' οὖν, οἱ παῖδες . . . πρῶτον μὲν τὸν ἕτερον ἄτερος ἀπέκτεινε κτέ.

THUC. 3, 89, 3: δύο νεῶν ἀνελκυσμένων τὴν ἐτέραν (*one of the two*) κατέαξεν. 98, 5 (see 587). 5, 75, 1 (see 587). 7, 41, 3: δύο δὲ νῆες τῶν Συρακοσίων . . . διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἐτέρα (*one of them*) αὐτοῖς ἀνδράσιμ ἐάλω.

HDt. 1, 38: εἰς γάρ μοι μούνος τυγχάνεις ἔων παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι.

AR. Nub. 244: ἀλλὰ με δίδιδας τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγῳ.

EUR. Phoen. 951-2: τοῦδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοι | τὸν ἕτερον.

SOPH. El. 739-40: ἡλιανέτην, τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος | κάρᾳ προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. O. C. 497: σφῶν δ' ἄτερά μοιοῦσα πρᾶξάτω ταῦτε.

ÆSCHYL. Ag. 343-4: νοστήμιου σωτηρίας | κάμψαι διαίλου θάτερον κῶλον πάλιν. P. V. 778: δυοῖν λόγῳ σε θατέρῳ δωρήσομαι. 867: δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

SOLOX. 27, 3: τοὺς δ' ἑτέροους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπτ' ἐνιαιτοῖς.

ARCHIL. 93: τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει | δολοφρονέουσα χεὶρ', τῇ τέρῃ δὲ πῦρ.

HOM. Od. 5, 265-6: ἐν δὲ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο | τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδιτος μέγαν. 22, 183-4: τῇ ἑτέρῃ μὲν χεὶρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν, | τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εἰρύ.

Il. 9, 218-9: αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύς θείοιο | τοίχου τοῦ ἑτέροιο. 14, 272-3: χεὶρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἑτέρῃ. 21, 71-2: τῇ ἐτέρῃ μὲν . . . | τῇ δ' ἐτέρῃ.

589. ὁ ἕτερος *Indefinite*:

PLATO, Protag. 359 A: πῖντε ὄντων μορίων τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἔφη εἶναι τὸ ἕτερον οἷον τὸ ἕτερον. Theaet. 180 B-C: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής, ἀλλ' αὐτόματοι ἀναφύονται . . . καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγείται εἰδέναι.

XEN. An. 5, 4, 31: ἀνυβοώντων δὲ ἀλλήλων συνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἐτέρας πόλεως. 6, 1, 5-6: καὶ ἡλλοντο ὑψηλά τε καὶ κοίφως . . . τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει . . . ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως . . . καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ ἑτέρου ἐξῆι . . . ἄλλοι δὲ τῶν Θυρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνηκότα. Hell. 2, 2, 3: καὶ οἰωμῇ . . . εἰς ἄστν διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων.

HDt. 1, 32: ἡ ἑτέρῃ αὐτέων τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ . . . οὐδὲν ὅμοιον προσάγει πρῆγμα. 134: ἦν δὲ ἡ οὐτερος ὑποδεέστερος ὀλίγω, τὰς πειρεῖας φιλέονται· ἦν δὲ πολλῇ ἢ οὐτερος ἀγεννέστερος, προσπίπτων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον.

590. ἕτερος *Indefinite*:

DEM. 3, 18: ἕτερος λέγει τις βελτίω; 18, 201: ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν. 219: Ἀριστοφῶν Κέφαλος Θρασύβουλος. ἕτεροι μυρίοι. 19, 265: ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα. 21, 139: καὶ πρὸς τοῦτοις ἕτεροι. [33], 30: ὁπότε δ' αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς συνθήκη καὶ φανίσθησαν. . . ἕτεραι δὲ μὴ ἐγράφησαν.

PLATO, Legg. 920 E: τέχνησιν ἐτέραις. Phaedr. 233 D: ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων. Elsew.

XEN. An. 1, 4, 2: ἡγείτο δ' αὐταῖς Ταμῶς . . . ἔχων καὶς ἐτέρας Κίρου πέντε καὶ ἑκοσιν.

THUC. 1, 26, 3: πλεῖσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ καὶ ὕστερον ἐτέρῳ στόλῳ.

- HDT. 3, 100: ἑτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος.
 AR. Ach. 135: ἕτερος ἀλαζών. Eq. 134: ἕτερος ἀνὴρ. Vesp. 150: ὡς ἕτερος οὐδὲς ἀνὴρ.
 EUR. Heracl. 362: πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν. H. F. 912: μάντιν οὐχ ἕτερον αἰξομαι. Med. 652-3: εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων | μῦθον ἔχω φράσασθαι. Or. 345-6: τίνα . . . οἶκον ἄλλον | ἕτερον; Suppl. 573: πολλοὺς ἔτλην δὴ χᾶτέρους ἄλλους πόνους.
 SOPH. Ant. 569: ἀρώσμοι γὰρ εἰσι χᾶτέρων γένει. O. C. 1192: εἰςὶ χᾶτέροις γοναὶ κακαί. Tr. 459-60: οὐχὶ χᾶτέρας | πλείστας . . . ἔγημε δὴ; 835: πῶς ὁδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι;
 AESCHYL. Ag. 147: σπενδομένα θυσίαν ἑτέραν. Cho. 403-4: ἄτην | ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' αἴτη. Eum. 176-7: ἕτερον . . . | μιᾷστορ(α).
 PIND. O. 7, 86-7: οὐχ ἕτερον λιθίνα | ψᾶφος ἔχει λόγον. P. 2, 89: τότ' αἰθ' ἐτέροις ἔδωκεν μέγα κῆδος. 4, 248: πολλοῖσι δ' αἰγῆμι σοφίης ἐτέροις. N. 8, 37: χρυσὸν εὐχονται, πέδιον δ' ἕτεροι.
 HOM. Od. 9, 299-302: τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα . . . οὐτάμεναι πρὸς στήθος . . . ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρκεν.

591. ἕτερος *Specific*:

- THUC. (after οὐδέ, *μηδέ*). 2, 67, 4: καὶ τοὺς μετὰ Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦντας καὶ τοὺς *μηδὲ μεθ' ἑτέρων*. 72, 1: ἔστε *μηδὲ μεθ' ἑτέρων*, δέχεσθε δὲ ἀμφοτέροις φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ *μηδ' ἑτέροισ*. 3, 64, 3. 5, 48, 1. 6, 44, 3: οἱ δὲ οὐδὲ *μεθ' ἑτέρων* ἔφασαν ἔσεσθαι. Elsew.
 HES O. et D. 434: εἴ χ' ἕτερον (sc. ἄροτρον) ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλοιο. Theog. 762-4: τῶν (sc. Ὑπνον καὶ Θανάτου) ἕτερος μὲν . . . μέλιχος ἀνθρώποισι, | τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη.
 HOM. Od. 3, 440-1: χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος . . . | ἤλυθεν . . . φέρων, ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλάν. 5, 265-6 (588).
 Il. 2, 217: φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα (587).

592. ἕτερος ἕτερον. — ἕτερος ἕτερον, like ἄλλος ἄλλον (598), denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases.

μυρίον μέντοι (sc. ἐγὼ φημι) διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου, PLATO, Theaet. 166 D; *But I maintain that there is an infinite difference between any two (of us)*.

ISOC. 19, 24: οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ' ὅστις πώποθ' ἕτερος ἕτερον.

PLATO, Theaet. 166 D (see above). 171 D: τὸ εἶναι σοφώτερον ἕτερον ἑτέρου. 180 B: οὐδὲ γίγνεται τῶν τοιούτων ἕτερος ἑτέρου μαθητής.

THUC. 2, 51, 1: ὡς ἐκάστῳ ἐνίγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον. 4: ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείᾳ ἀναπιμπλάμενοι ὥσπερ τὰ πρόβατα ἔθνησκον. 7, 64, 2: εἰ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμη ἢ εὐψυχία.

EUR. Alc. 893-4: συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα | πιᾶζει φινείσα θνατῶν.
Bacch. 905-6: ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον | ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρήλθεν.
Elsew.

SOPH. O. C. 230-2: ἀπάτα δ' ἀπά-|ταις ἑτέrais ἑτέρα παραβαλλομέ-
| να.

BACCHYL. fr. 5 (Bl.): ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.

HES. O. et D. [189]: ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

593. ὁ ἕτερος (ἕτερος) IN A BAD SENSE. — ὁ ἕτερος (ἕτερος) is sometimes used in the sense of *bad, hostile*. Familiar is the phrase πλέον θάτερον ποιεῖν, *to make bad worse*. Cf. the English "to laugh on the other side of the mouth."

DEM. 22, 12: ὅσα πρόποτε τῇ πόλει γέγον' ἢ νῦν ἔστ' ἀγὰθ' ἢ θάτερα.
(Cf. LYS. 12, 48: ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχευ, ἄλλων δὲ πολλῶν.)

ISOC. 19, 25: ἀλλ' οὐδ' ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο (sc. οὐδεὶς τῶν συγγενῶν)
πλὴν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς, αὐτὸν πλέον θάτερον ἐποίησαν.

PLATO, Euthyd. 280 E: πλέον γάρ πον, οἶμαι, θάτερόν ἐστιν. ἐάν τις
χρητῆι ὁπωσοῦν μὴ ὀρθῶς πράγματι ἢ εἶναι εἴη. Phaedo, 114 E: ὥς ἄλλοτρίους
τε ὄντας (sc. τοὺς κόσμους) καὶ πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι.

SOPH. Ph. 501-3: εἰσορῶν | ὥς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς | κέεται,
παθεῖν μὲν εἶ, παθεῖν δὲ θάτερα.

PIND. P. 3, 34-5: δαίμων δ' ἕτερος | ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν.
Cf. N. 8, 3: τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάξεις, ἕτερον δ' ἑτέrais.

594. ἄλλος, ὁ ἄλλος. — ἄλλος means *another (a different one)*; ὁ ἄλλος, *the other, the rest*. So οἱ ἄλλοι.

συνηκολούθησαν δὲ . . . καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὥς διακόσιοι, XEN. An. 2, 5, 30; *There followed also of the other soldiers about two hundred*.
συνηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν . . . εἰς τριακοσίους, XEN. An. 2, 5, 35; *There followed also other(s of the) Persians to the number of three hundred*.
ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαὶ . . . ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, XEN. An. 3, 5, 1; *There were also many other villages in the plain*.

595. ἄλλος:

XEN. An. 2, 5, 35 (594). 3, 5, 1 (594). 7, 1, 37: καὶ ἄλφιστα φέροντες
εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες καὶ οἶνον ἄλλοι εἴκοσι.

THUC. 1, 67, 4: ἄλλοι . . . ἐγκλήματα ἐποιοῦντο. 8, 86, 5: ἄλλος . . .
οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον.

AR. Av. 808: οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περτοῖς.

EUR. fr. 170, 1: οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

HOM. Od. 2, 139: ἐξίτε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας.

Il. 6, 187: τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὑφαίνειν.

596. ὁ ἄλλος:

DEM. [58], 14: δύο μὲν τοῖνυν οὗτοι νόμοι εἰσὶν οὓς παραβέβηκεν ὁ τοὺς
ἄλλους πυρανόμων γραφόμενος.

PLATO, *Phaedo*, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἷ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις κτέ.

XEN. *An.* 2, 5, 30 (594). 3, 4, 49: οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παύουσι . . . τὸν Σωτηρίδην.

THUC. 5, 29, 2: ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς θροῦν καθίστατο.

EUR. *Hel.* 304-5: αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς | γυναικες.

HOM. *Od.* 1, 156-7: αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην. | ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι.

II. 6, 402-3: τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι | Ἀστυνάκτ(α).

597. ἄλλος = ὁ ἄλλος. — ἄλλος is often used in Homer as ὁ ἄλλος. Cf. the Latin *alii* for *ceteri*.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ . . . | εὖδον παννύχιοι. Δία δ' οὐκ ἔχεν ἦδυμος ὕπνος, HOM. *Il.* 2, 1-2; *The other gods slept all night long, but in sweet sleep's embrace Zeus was not held.*

HOM. *Od.* 3, 333-4: ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθιναίοισιν | σπείσαντες κοῖτοιο μεδώμεθι. 4, 472: Δύ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν. 10, 284-5: οὐδὲ σέ φημι | αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.

II. 1, 17: Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί. 397-9: ἔφρασθα . . . Κρονίων | οἷη . . . λοιγὸν ἀμύναι, | ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι. 2, 1-2 (see above). 211-2: ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο . . . | Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος . . . ἐκολῶα. 3, 298: Ζεὺ κῦδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

598. ἄλλος ἄλλον. — ἄλλος ἄλλον denotes a successive shift of both subject and object. The same relation holds with the other cases and with adverbial forms.

παραλαβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλον . . . χρεῖα, PLATO, *Rpb.* 369 C; *Different persons taking different helpers for different needs.* μεταδίδωσι δὴ ἄλλος ἄλλῳ. *Ibid.*; *They share with one another.* εὐθὺς πόρρωθεν ἡσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν, *Charm.* 153 B; *They forthwith greeted (me) at a distance from one place and another.*

PLATO, *Apol.* 37 D: καλὸς οὖν ἂν μοι ὁ βίος εἴη . . . ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένην καὶ ἐξελανομένην ζῆν. *Charm.* 153 B: ἄλλος ἄλλοθεν (see above). C: ἡρώτων δὲ ἄλλος ἄλλο. *Conv.* 220 C: καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. *Rpb.* 369 C: ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλον . . . χρεῖα . . . ἄλλος ἄλλῳ (see above).

XEN. *An.* 1, 6, 11: ἤκαζον δὲ ἄλλοι ἄλλως. 2, 1, 15: οἴτοι . . . ἄλλος ἄλλα λέγει. 4, 8, 19: οἱ δὲ πολέμοι . . . οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῇ ἄλλος ἄλλῳ ἐτράπετο.

THUC. 1, 16: ἐπεγέμετο . . . ἄλλοις . . . ἄλλοθι κωλύματα. 2, 4, 4: ἄλλοι δὲ ἄλλῃ . . . ἀπώλλυντο. 7, 71, 6: ὁ μὲν ναντικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλῃ . . . κατενεχθέντες. 8, 86, 4: γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον. *Elsew.*

AR. *Av.* 1374: πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων (parody).

EUR. Hipp. 104: ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. Ph. 1248-9: παρ᾽εξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγουσι θυρσύνοντες ἐξηγῶν τάδε.

SOPH. Ai. 58: ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπέτνων στρατηλατῶν. El. 582: εἰ γὰρ κτενοῖμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλον. 728-9: κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ | ἔθρανε.

AESCHYL. Ag. 595-6: ὀλονηγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν | ἔλαισκον εὐφημοῖντες. P. V. 276: πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζίνει. Sept. 1070-1: καὶ πόλις ἄλλως | ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

BACCHYL. 13 [21]: πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

PIND. O. 1, 116: ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι. 7, 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρης. 8, 12-13: ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν | ἀγαθῶν. P. 2, 13-4: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ | εἰσάχεια βασιλεῦσιν ὕμνον. Elsew.

HOM. Il. 2, 75: ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 9, 311: ὥς μὴ μοι τρυῖζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 11, 486: Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδὶς ἄλλος. 13, 279: τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδὶς ἄλλη.

599. ἄλλος AND ἕτερος WITH APPOSITIVE FORCE.—Both ἄλλος and (more rarely) ἕτερος have an appositive force, which the corresponding words lack in English. The rendering is generally “*too*,” “*besides*,” but sometimes the translation of the contrast would be too cumbrous.

οὐ γὰρ ἦν χόρτος οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν δένδρον, XEN. An. 1, 5, 5; *There was no grass nor any tree besides*. ἡγεῖτο δ' αὐταῖς (= the Lacedaemonian ships) Ταμῶς . . . ἔχων ναῦς ἐτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν (*with twenty-five additional ships that belonged to Cyrus, not twenty-five others of Cyrus's*), XEN. An. 1, 4, 2.

ISOC. 4, 26-7: εὐρήσομεν γὰρ αὐτὴν οὐ μόνον τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς ἐν ἣ κατοικοῦμεν . . . σχεδὸν ἀπάσης αἰτίας οὖσαν. 5, 148: καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται τὴν ἡτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις ἢ τὰς ἁλλὰς νίκας. 6, 16. 10, 66.

PLATO, Gorg. 473 D: εὐδαιμονιζόμενος ἐπὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξείνων. Phaedo, 110 E: ἂ καὶ λίθος καὶ γῆ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

XEN. An. 1, 4, 2 (see above). 1, 5, 5 (see above). 5, 2, 31-2: καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρητες . . . ὁ Μυσὸς δέ (who is described § 29 as ἀνὴρ Μυσὸς καὶ τοῦνομα τοῦτο ἔχων). 7, 3, 48: συνηλίσθησαν ἀνδράποδι μὲν ὥς χίλια. βόες δὲ δισχίλιοι, πρόβατα ἄλλα μύρια. Cyr. 1, 6, 2. 38. 6, 3, 11. Elsew.

THUC. 2, 14, 1: παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἢ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. 4, 67, 2: οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους . . . Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι περίπολοι ἐνὶ δρεῦς ἐς τὸ Ἐννάλιον. 5, 75, 3: ἐς τε μαλακίαν . . . καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα.

HDT. 1, 216: ἐπεὰν δὲ γέρων γένηται κάρτα οἱ προσήκοντες . . . θίουσί μιν καὶ ἄλλα πρόβατα ἄμα αὐτῷ. 3, 88: γάμους τε τοὺς πρώτους ἐγάμει . . . ὁ Δαρείος, Κύρου μὲν διὸ θυγατέρας . . . ἐτέρην δὲ Σμέρδιος τοῦ Κύρου θυγατέρα ἐγημε . . . ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ὀτάνεω θυγατέρα.

AR. Eccl. 848-9: Γέρων δὲ χωρεῖ . . . καχάζων μεθ' ἐτέρου ρεαίου.

SOPH. O. R. 6-7: ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκοίειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθι. Ph. 38-9: καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται | ῥάκη, "And here are some rags withal, drying in the sun." — Jebb.

HOM. Od. 1, 132-4: παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θίτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων | μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνηθείς ὀρυμαγδῶ | δειπνῶ ἀδήσειεν. 6, 84: ἄμα τῇ γε (sc. Ναυσικάῃ) καὶ ἀμφύπολοι κίον ἄλλα.

Il. 2, 191: ἀλλ' αὐτὸς (i.e. βασιλεύς οἱ ἔξοχος ἀνὴρ v. 188) τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρνε λαοὺς.

600. οἱ πολλοί, οἱ ὀλίγοι, ETC. — οἱ πολλοί means *the masses*, οἱ ὀλίγοι, *the few, the aristocracy*, τὸ πολὺ, *the mass* (opposed to the remnant), τὸ πλεόν, *the majority* (opposed to the minority), τὸ πλεῖστον, *the greatest number* (opposed to individuals).

οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἂν τις σκέψαιτ' οὐ χαλεπῶς. DEM. 2, 17. οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὐκρατίστας εἶναι. PLATO, Phileb. 67 B. τῶν . . . πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενον . . . μέρος δ' αὐτῶν ἀπῆντα τοῖς κατὰ τὰ ἄκρα, XEN. An. 4, 6, 24. μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. THUC. 3, 39, 6. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλεόν. THUC. 3, 35, 2. τοῦ . . . ἵππικου τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Ὀδρῦσαι παρέιχοντο καὶ μετ' αὐτοὺς Γέται. THUC. 2, 98, 4. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον . . . ὅσους δὲ ἔλαβε κατηκόντισεν ἀφειδῶς Σεύθης. XEN. Hell. 7, 4, 6.

601. οἱ πολλοί, ὀλίγοι WITH DEMONSTRATIVE USE OF THE ARTICLE. — Of course the demonstrative (resumptive) force is not excluded.

τὸ . . . πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἱππέας ἔπεμψαν. THUC. 6, 88, 1; *At first they sent them the poor handful of cavalry (above mentioned).*

DEM. 9, 59: καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; *And why is it necessary to talk this lot of stuff?* (τὰ πολλὰ contemptuous.)

PLATO, Phaedr. 270 A: ὣν δὲ περὶ τὸν πολὺν λόγον (*that interminable preaching*) ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας.

THUC. 1, 86, 1: τοῖς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω. 2, 51, 5: καὶ τὰς ὀλοφύρισεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον ἐπὶ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. 6, 88, 1 (see above).

AR. Ran. 555: καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. 558: τὸ πολὺ τάρχιος οὐκ εἴρηκά πω.

SOPH. El. 930-1: τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν | τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

ÆSCHYL. fr. 353: ὥς οὐ δικάϊως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, | ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

PIND. O. 13, 93-5: ἐμὲ δ(ὲ) . . . παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ | τὰ πολλὰ βέλεα κυρτύνειν χεροῖν.

602. POSITION OF THE ARTICLE. — The article always precedes in prose. In Homer the article, accompanied by a relative clause, rarely follows in the sense of the reduplicated article οὗτος.

οὐ . . . θέμις ἐστὶ κομιζέμεν . . . | ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται, HOM. Od. 10, 73-4; *Not lawful is it to take care of a man, of such a man as has made himself detestable in the sight of the gods.*

HOM. Od. 10, 73-4 (see above). 21, 42-4: ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο . . . | . . . τὸν ποτε τέκτων | ξέσσειν ἐπισταμένως. 24, 83-4: ἀνδράσιν . . . | τοῖς οἱ νῦν γεγάσι.

Il. 5, 319-20: οὐ δ' . . . ἐλήθετο συνθесиῶν | τάων, ἃς ἐπέτελλε . . . Διομήδης. 331-2: οὐδὲ θεάων | τάων, αἷ τ(ε). 9, 630-1: οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῆτος ἑταίρων | τῆς, ἦ. 13, 593-4: χεῖρα . . . | τὴν βάλεν, ἦ.

603. REPETITION AND NON-REPETITION OF THE ARTICLE. — The article may be common to a number of copulated substantives, even when they are of different genders or numbers, or it may be repeated with each member. Theoretically the repetition compels a separate consideration while the omission suggests unity. Practically the Greeks were almost as loose as we are prone to be, and a sharp difference cannot be made.¹

Theoretically then:

οἱ . . . στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοί, XEN. An. 3. 5. 14, *the generals and the captains* (as different classes of officers), but οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί (cf. *ibid.* 1, 7. 2), *the generals and captains* (officers as distinguished from the privates).

Practically:

τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ ταῦτόν καὶ ἕτερον, PLATO. Theæt. 186 A: *The like and the unlike and the identical and different.* οἱ αὐτοὶ ὄρκοι καὶ ἔνυμαχία, THUC. 1, 102, 4.

604. Repetition of the Article:

DEM. 1, 22: τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς. 18, 2: τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ. 7: τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. 12: τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν. 17. 35.

¹ See A. J. P. vi (1885), 486.

LVS. 12, 35: πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων. 43: ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορά. 57: τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. 75: τὴν παρυσκευὴν καὶ τὴν ἀνύκην. 13, 63: ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων.

PLATO. Rpb. 359 C: τῷ τε δίκαιῳ καὶ τῷ ἀδίκῳ. 360 E: τὸν τε δικαιοτάτον καὶ τὸν ἀδικοτάτον. 363 E: ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ φόγος οὗτος ἐκατέρων. 370 D. 371 E: ἡ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία (cf. 372 E: τὴν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν). 410 A: τοὺς . . . εὐφυνεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς. Theaet. 186 A (603).

XEN. An. 1, 4, 4: τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. 3, 5, 14 (603). Hell. 1, 1, 31: τὰς ταῦς καὶ τὸ στράτευμα.

THUC. 3, 3, 1: οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρυσκευὴν διαλύνειν. 15, 1: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἔνμμοχοι. 18, 2: πληγέντες ὑπὸ τε τῶν Ἀντισαίων καὶ τῶν ἑπικουρῶν.

HDT. 1, 17: τὰ τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν. 52: τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὴν πάθην.

AR. Ach. 130-2: ἐμοὶ . . . καὶ τοῖσι παιδείοισι καὶ τῇ πλατίδι. 575: ὦ Λάμαχ' ἥρωε, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 816-7. 888. 1074. 1086. Eq. 165: καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πεκνός. 208. 528.

EUR. Alc. 290: ὁ φύσας χ' ἢ τεκοῦσα.

AESCHYL. P. V. 39: τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμλία. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμιν στενάχω. 927: τό τ' ἔρχειν καὶ τὸ δουλεῖν.

605. *Common Article:*

LYCURG. 30: ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασιανσθεῖσι.

DEM. 18, 1: τῆς ἑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης. 5: τῆς παρ' ἡμῶν εἰνοίας καὶ φιλανθρωπίας. 19, 309: διὰ τοὺς τῶν Ὀλυνθίων παιδῶν καὶ γυναικῶν.

ANTIPHON. 1, 30: τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν.

PLATO. Rpb. 328 D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί. 364 A: καλὸν μὲν ἢ σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη. 459 A: τοῖς τοῦτων γάμοις τε καὶ παιδοποιαῖς. *Ibid.* D. Theaet. 144 B: ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. 186 A (603).

XEN. An. 1, 7, 2: τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς. Hell. 1, 1, 30: τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. 1, 2, 7.

THUC. 1, 102, 4 (603). 143, 5: χρὴ . . . τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφεῖναι. τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως φυλακὴν ἔχειν. 2, 13, 1. 3, 9, 2 (*bis*). 4, 29, 3.

COM. Philem. 4, 24: ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως.

AR. Ach. 1076: ὑπὸ τοὺς Χόις γὰρ καὶ Χύτρον. Eq. 320: τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις.

EUR. Andr. 569-70: ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν | γνόντες τέκνον τε τοῖδ(ε).

SOPH. El. 990-1: ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστὶν ἡ προμηθία | καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμοχος. Cf. 1498: τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά. O. C. 606: τὰ μὲν κακείνων.

AESCHYL. Ag. 324: καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων. P. V. 79-80: τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδῶν | ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ' ἐπίπλησέ μοι.

606. ARTICLE WITH APPPOSITIONS OF PERSONAL PRONOUNS. —

Appositions with the personal pronoun take the article, even when the pronoun is involved in the verb. Omission occurs in poetry, rarely in prose. Compare also 13.

ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, AND. 3, 41; *We ambassadors.* ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ, *Ibid.* 1, 6; *To me the defendant.*

DEM. 18, 49: ὑμῖν . . . τοῖς προδιδούσι καὶ μισθαρινούσιν. 89: ἡμεῖς οἱ τὰ βέλτιστα βουλόμενοι. 94.

ANDOC. 1, 6 (see above). 29: ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι. 49: ἡμῶν τῶν σιγγενῶν. 139: ὑμῶν τῶν καθημένων. 3, 41 (see above).

PLATO, *Ion*, 532 D: χαίρω γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν. *Legg.* 680 C: οὐ . . . σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρήτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. 707 B: ἡμεῖς γε οἱ Κρήτες. *Phaedr.* 234 D: συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ τῆς θεῆς κεφαλῆς.

XEN. *An.* 1, 7, 7: ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων. 5, 7, 20: ἡμεῖς οἱ στρατηγοί. 6, 6, 14: ἡμᾶς τοὺς ἄλλους. *Cyr.* 4, 5, 22 (13).

THUC. 1, 34, 3: πρὸς ἡμᾶς τοὺς ξυγγενεῖς. 3, 57, 1: ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος. 7, 14, 2: ἐμοὶ . . . τῷ στρατηγῷ.

HER. 1, 11: ἀλλ' ἦτοι κείνόν γε τὸν ταῦτα βουλευσάντα δεῖ ἀπόλυσθαι, ἢ σὲ τὸν ἐμὲ γυνὴν θεσάμενον.

AR. *Eq.* 458: ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. 1359: ὑμῖν τοῖς δικασταῖς.

EUR. *Andr.* 391-2: κἄτ' ἔμ', οὐ κείνον κτενεῖς | τὸν αἵτιον τῶνδ(ε); 413-4: ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὥς σὺ μὴ θάνῃς, | στείχω πρὸς Ἀιδην. 1071: οἷς ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχῃς.

SOPH. *Ant.* 922-3: τί χρῆ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι | βλέπειν; *El.* 282: ἐγὼ δ' . . . ἡ δύσμορος. 303-4: ἐγὼ δ' . . . ἡ τάλαινα(u). *Ph.* 951: οὐδ' ἐμὲ ὁ δύσμορος.

HOM. *Od.* 2, 351: κείνον . . . τὸν κάμμορον. 7, 223 (= 248): ἐμὲ τὸν δύστηνον. 9, 61: οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν.

IL. 3, 94: οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν. 8, 211: ἡμέας τοὺς ἄλλους. 14, 368-9: εἴ κεν οἱ ἄλλοι | ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ(u). 22, 59: ἐμὲ τὸν δύστηνον.

607. Omission of the Article :

PLATO, *Euthyd.* 278 E: ἀρά γε πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν; *Tim.* 22 B: Ἑλληνες αἰεὶ παῖδες ἐστε.

COM. *Philem.* 4, 36: ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον.

AR. *Pl.* 603: τί πάθω τλήμων;

EUR. *Andr.* 107: τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἐκτορα. *Med.* 231: γυναικές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν. 569-70: ὀρθουμένης | εὐνῆς γυναικες πάντ' ἔχειν νομίζετε.

SOPH. *Ant.* 977-8: μέλαιοι μελέαν πάθων | κλῆον. *O. C.* 347: μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη. 1583: ὀλωλε γὰρ δύστηνος; *Ph.* 311: ἀπόλλυνται τάλας. 923: ἀπόλωλα τλήμων. 1126: τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν. *Tr.* 705: οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνῶμης πέσω.

HOM. Od. 4, 145: ἐμείω κυνώπιδος. 14, 240: πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν. 19, 354: κείνον δύστηνον. 20, 115: ἐμοὶ δειλῇ.

II. 1, 127-8: Ἀχαιοὶ . . . ἀποτίσσομεν. 3, 180: δαῆρ . . . ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. 6, 344: ἐμείω κυνός. 356.

For the article in the complexes consisting of a proper name and the words χώρα, ποταμός, ὄρος, νῆσος, θάλασσα, and similar words, see under the article with proper names §§ 536 ff.

The Article in the Combination of Article, Adjective, and Substantive

608. In the combination of article, adjective, and substantive five positions are to be noticed. Three of these are attributive and two predicative.

609. ATTRIBUTIVE POSITIONS. — There are three attributive positions. The first, ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, is the most simple, natural, and straightforward, and is briefer (σύντομος) than the second, ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός, which is more deliberate, and somewhat more rhetorical, pompous (ὀγκώδης), passionate.¹ The third position, ἀνὴρ ὁ ἀγαθός, is the epanorthotic, self-corrective, or slipshod position. In prose, it produces an effect of familiar ease. In poetry, as the substantive is more frequently anarthrous, the difference between ἀνὴρ ὁ ἀγαθός and ὁ ἀνὴρ ὁ ἀγαθός cannot be insisted on.²

οἱ ἄγριοι οἶες καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς εἰσιν. XEN. Cyr. 1, 4, 7; *The wild sheep and the wild asses are harmless.* οἰκήσετε δὲ τὰς αὐτὰς οἰκίας καὶ χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναῖξί ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε. XEN. Cyr. 4, 4, 10; *You will inhabit the same houses and till the same land and live with the same wives (as for land, you will till the same, as for wives, you will live with the same).*

ORATORES ATTICI. In the case of the adjective possessive pronoun, according to statistics furnished by Dr. Alfred W. Mildner, the first attributive position occurs 1102 times, the second 543 times, and the third only 10 times. It will thus be seen that the second position, on an average, occurs only half as often as the first, and that the third position is very rare. In ANDOCIDES the second position preponderates, and in PS.-DEM. 49 it is used to the exclusion of the other two. The third position is limited to ANTIPHON (thrice), LYSIAS (4 times), HYPERIDES (once), AESCHINES (once), and DEMOSTHENES

¹ ARISTOT. Rhet. 3, 6 (1407 b, 26-37). The examples given are τῆς ἡμετέρας γυναῖκος for συνομία and τῆς γυναῖκος τῆς ἡμετέρας for δγκος. Cf. A. J. P. xx (1899), 459.

² A. J. P. xxiii (1902), 8.

(once). The percentages for the three positions are as follows: DIN. (only 28 instances) 82, 18, 0; LYCURG. (only 12 instances) 92, 8, 0; HYP. 53, 42, 5; DEM. 77, 23, 0;¹ PS.-DEM. 55, 45, 0; AESCHIN. 68, 31, 1; ISAE. 72, 28, 0; ISOC. 63, 37, 0; LYS. 71, 27, 1; ANDOC. 41, 59, 0; ANTIPHON, 55, 41, 5. The two extremes, not counting DINARCHUS and LYCURGUS, are ANDOCIDES with only 41 % of the first position and DEMOSTHENES with 77 %.

XEN. AN. With adjectives, the first position occurs 113 times, the second position 13 times (Joost, p. 68), the third position 6 times (*ibid.* p. 72). With possessives, the first position occurs 31 times, the second position 4 times (*l.c.* p. 69), the third position once (*l.c.* p. 72).

THUCYDIDES. With possessives, according to Dr. A. W. Milden, the first position occurs 102 times in the speeches, the second position 3 times, and the third position 11 times.

HERODOTUS. According to Heikel,² the first position occurs 98 times in the first book of HERODOTUS, the second position 15 times, the third position 12 times.

ARISTOPHANES. The first position is more common than the second, the third is comparatively rare.

EURIPIDES. In the *Alcestis* the first position predominates, the third is not uncommon, the second very rare.

SOPHOCLES. In the *Oedipus Tyrannus* the first position is by far the most common, the second is rare, the third is not uncommon.

AESCHYLUS. The second position is very rare, the first and third positions correspond with the use of EURIPIDES and SOPHOCLES.

HOMER. The first position is common enough. The second position, according to Krüger, is wanting. The third position, though not uncommon with other adjectives, is rare with the possessive pronoun.

610. *Examples of First Position:*

DEM. 1, 1: τῆς ὑμετέρας τύχης. 16: τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν. 2, 7: τὸν Φωκικὸν πόλεμον. 13: τῆς οἰκείας ἀρχῆς.

ANTIPHON, 1, 3: τοῦ ἡμετέρου πατρός. 15: τὸν ἐμὸν πατέρα. 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων. 40: μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης.

PLATO, *Euthyd.* 271 B: τοῦ ἡμετέρου . . . Κριτοβούλου. 272 D: τοὺς σοὺς υἱεῖς. *Protag.* 326 E: τῶν ἀγαθῶν πατέρων. *Rpb.* 420 C: τὰ κάλλιστα φάρμακα.

XEN. AN. 1, 5, 7: τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ. 8: τοὺς πορφυροῦς κύνεις . . . τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. 1, 6, 6: ὁ ἐμὸς πατήρ . . . ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ. 7: τὴν ἐμὴν χώραν. *Cyr.* 1, 4, 7: οἱ ἄγριοι οἶες.

THUC. 1, 33, 1: τῆς ἡμετέρας χρείας. 35, 3: τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων. 42, 3: ἡ . . . τελευταία χάρις. 49, 1: τῷ παλαιῷ τρόπῳ.

¹ As a matter of fact, there is one occurrence of the third position out of a total of 373 occurrences for the three positions.

² I. A. Heikel, *De participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 49.

HDT. I, 87: τῇ σῇ . . . εὐδαιμονίῃ. 114: ὑπὸ τοῦ σου δούλου. 7, 41: ὁ λοιπὸς ὄμιλος. 47: τὴν ἀρχαίην γνώμην. 48: τὰ ἡμέτερα πρήγματα.

AR. Ach. 33: τὸν δ' ἐμὸν δῆμον. 227: τῶν ἐμῶν χωρίων. Nub. 1225: τὸν ψαρὸν ἵππον. Vesp. 442: τὸν παλαιὸν δεσπότην.

EUR. Alc. 61: τοὺς ἐμοὺς τρόπους. 314: τῷ σῷ πατρί. 780: τὰ θνητὰ πράγματα(α). 1136: τοῦ μεγίστου Ζηνός.

SOPH. Ai. 37: τῇ σῇ . . . κυναγίᾳ. 104: τὸν σὸν ἐνστάτην. O. T. 27: ὁ πυρφόρος θεός. 130: ἡ ποικιλοδὸς Σφίγξ.

AESCHYL. P. V. 7: τὸ σὸν . . . ἄνθος. 38: τὸ σὸν . . . γέρας. 79: τὴν δ' ἐμὴν αἰθαδίαν. 288: ταῖς σαῖς δὲ τύχαις.

PIND. O. 5, 4: τὰν σὰν πόλιν αἰῶων. N. 7, 102: τὸ δ' ἐμὸν . . . κέαρ, *this heart of mine*.

THEOGN. 439: τὸν ἐμὸν . . . νόον. 519: τὸν ἐμὸν βίον.

HOM. Od. 2, 97: τὸν ἐμὸν γάμον. 4, 694: ὁ . . . ὑμέτερος θυμός. 10, 449: τοὺς ἄλλους ἐτάρους. 14, 153: τὰ ἃ δώμαθ'.

II. 1, 185: τὸ σὸν γέρας. 2, 136: αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι. 5, 321: τοὺς . . . ἐοὺς . . . ἵππους. 9, 654: ἀμφὶ . . . τῇ ἐμῇ κλισίῃ. 14, 373: τὰ μακρότατ' ἐγχε(α). 23, 336: τὸν δεξιὸν ἵππον.

611. *Second Position:*

ISOC. 5, 6: τὴν εὐνοίαν τὴν ἡμετέραν. 10: τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς. 24: τοῖς ἐπιτηδεύουσιν τοῖς ἐμοῖς.

AND. 1, 1: τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν. 2: τοὺς νόμους τοὺς ἡμετέρους. 17: τὸν πατέρα . . . τὸν ἐμόν. 5, 34 (= 38): τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. 47: τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς . . . τοῖς ἀρχουσι τοῖς ὑμετέροις.

PLATO, Alc. I, 121 C: ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος. 124 C: ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμός. Protag. 324 D: τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν . . . οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

XEN. An. 3, 2, 11: τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Cyr. I, 4, 7: οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι. 5, 5, 26: τὴν τε γὰρ χώραν . . . τὴν σὴν. 30: τὴν γυναῖκα τὴν σὴν.

THUC. I, 50, 3: τοὺς νεκροὺς τοὺς σφετέρους. 86, 1: τοὺς . . . λόγους τοὺς πολλοὺς. 140, 1: τῆς . . . γνώμης . . . τῆς αὐτῆς. 2, 71, 4: τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα (but 74, 3: γῆν τὴν Πλαταιίδα). 3, 54, 2: πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ. 6, 9, 3: τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. 20, 2: τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν. 7, 63, 3: τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας.

HDT. I, 9: ἡ γυνὴ ἡ ἐμή. 116: τὸν παῖδα τὸν σόν. 7, 10 a): τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρυτον. 40: τοὺς ὧν δὲ ἵππους τοὺς μεγάλους. 48: τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον.

AR. Ach. 644: τὸν ποιητὴν τὸν ἀριστον. 676: οἱ γέροντες οἱ παλαιοί. An. 108: αἱ τριῖρες αἱ καλαί.

EUR. Alc. 723: κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν. Andr. 237: ὁ νοῦς ὁ σός.

SOPH. Ai. 442: τῶν ὄπλων τῶν ὧν. O. T. 1079: τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν.

AESCHYL. Cho. 730: ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν (ἀνὴρ ex coniect.; ἀνὴρ M). P. V. 942: τοῦ τυράννου τοῦ ῥέου.

HOMER. There are apparently no examples of the second position, but see 613.

612. *Third Position :*

AESCHIN. 2, 180: εἰς μνήμην . . . τὴν ἐμήν.

DEM. 27, 5: σκεύσει χρῆσθαι τοῖς ἑμοῖς. [59], 1: καὶ εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ.

HYPER. 5, 1: μετ' εὐνοίας τῆς ἐμῆς.

ISOC. 2, 44: κομφοδῖας τῆς φιλοτάτης.

LYS. [6], 34: διὰ πρῶτα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν. 13, 20: ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ. 21, 10: ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. 22, 13: ἐπ' εὐνοίᾳ . . . τῇ ὑμετέρᾳ.

ANTIPHON. 5, 11: ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον . . . οἰκίᾳ τῇ σῇ. 41: χάριτι τῇ ἐμῇ.

PLATO, Alc. I, 106 E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Gorg. 486 A: εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ. Soph. 225 D: κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.

XEN. Cyr. 3, 1, 28: εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ τῇ ἐμῇ. 3, 3, 44: ὑπὲρ ψυχῶν τῶν ὑμετέρων. 4, 4, 10: χώραν τὴν αὐτὴν . . . γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς . . . παῖδων τῶν ὑμετέρων. 5, 2, 10: δύναμιν τὴν σήν. 5, 3, 6: δεσπότης ὁ σός.

THUC. 1, 1, 1: παρασκευῇ τῇ πάσῃ. 5, 1: κέρδους τοῦ σφετέρου. 15, 2: ὁμόρους τοὺς σφετέρους. 25, 4: ἐν παρηγύρεσι ταῖς κοιναῖς. 33, 3: φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ. 41, 2: ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους. 53, 2: πολεμίους τοὺς ἡμετέρους. 3, 56, 2: πόλιν . . . τὴν ἡμετέραν. 57, 1: ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς. 58, 4. 5. 59, 2: θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινούς.

HDT. 1, 9: γυναικα τὴν ἐμήν. 87: ἐπὶ γῇν τὴν ἐμήν. 3, 27: εἴματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα. 155: ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ ὄννομα τὸ κάλλιστον ἔθεν. 7, 2: μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς. 5: γῇν τὴν σήν. 8 α): πατὴρ . . . ὁ ἐμός. β): πατέρα τὸν ἐμόν. γ): γῇν τὴν Περσίδα. 9 γ): νέας τὰς ἀπάσας. 10 α): πατρὶ τῷ σῷ.

AR. Vesp. 580: ῥῆσιν τὴν καλλίστην. Pl. 1013: μυστηρίους δὲ τοῖς μεγάλοις.

EUR. Alc. 3: παῖδα τὸν ἐμόν. 158: ἡμέραν τὴν κυρίαν. 337: αἰὼν οὐμός. 348: δέμης τὸ σόν. Andr. 166: δῶμα τοῦμόν. 310: θυγατρὸς τῆς ἐμῆς. 416: πατρὶ τῷ σῷ.

SOPH. Aí. 493: εὐνῆς τε τῆς σῆς. 499: ξὺν παιδὶ τῷ σῷ. 506: πατέρα τὸν σόν. O. T. 16: βωμοῖσι τοῖς σοῖς. 49: ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. 420: βοῆς δὲ τῆς σῆς.

AESCHYL. Eum. 66: ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. 242: δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν. P. V. 231: βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων. 388: θρήνος οὐμός. 439: θεοῖσι τοῖς νέοις.

PIND. O. 5, 10-11: ἄλσος ἀγνὸν | τὸ τεόν.

THEOGN. 635: ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς.

HOM. Od. 7, 326: ἡματι τῷ αὐτῷ. 12, 252: ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις. 14, 61: ἄνακτες οἱ νέοι. 23, 90: τοίχου τοῦ ἐτέρου.

Il. 6, 201: πεδίον τὸ Ἀλφειον. 8, 360: πατὴρ οὐμός. 9, 219: τοίχου τοῦ ἐτέρου. 11, 288: ἀνὴρ ὠριστος. 13, 794: ἡοὶ τῇ προτέρῃ.

613. RARE ATTRIBUTIVE POSITION.—There are a very few examples

of the attributive use of the type ὁ ἀνὴρ ἀγαθός. Here the adjective is appositive rather than predicative. In the Homeric examples, some consider the article as still a demonstrative.

EUR. Hipp. 683-4: Ζεὺς σ' ὁ (so the Mss.; Wolff σε) γεννήτωρ ἐμὸς¹ | πρόρριζον ἐκτρέψειν.

SOPH. Ai. 571-2: καὶ τὰμὰ τεύχη μίτ' ἀγωνάρχαι τινὲς | θήσουσ' Ἀχαιοῖς μίθ' ὁ (so Mss.; Schaefer μήτε) λυμεῶν ἐμός.¹

HOM. Od. 9, 378: ὁ μοχλὸς ἐλαῖνος (cf. 375: τὸν μοχλόν), *of olive (and green olive to boot 379)*. 464: τὰ μῆλα, ταυανύποδα, πίονα δημῷ. 11, 492: τοῦ (my) παιδός, ἀγανού. 17, 10: τὸν ξεῖνον, δύστηνον. *the stranger, ill bestead that he is*.

II. 1, 340: πρὸς τοῦ βασιλῆος, ἀπηνόος. 2, 275: τὸν λωβητῆρα, ἐπεσβόλον. 21, 317: τὰ τεύχεα, καλὰ, *fine though they be*.

614. ATTRIBUTIVE ADVERB.—The attributive position is the only one of which the adverb is capable when combined directly with an articular substantive.

ταῖς . . . ὄντως μαλαῖς. PLATO, Theaet. 150 A; *Real midwintres*. τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν. DEM. 4, 17: *This carelessness, this over (carelessness)*. δέους καὶ παραχῆς τῆς τότε, LYS. [6], 35; *The terror and unrest then prevailing*.

LYCURG. 134: τῶν πώποτε προδοτῶν.

DEM. 4, 17 (see above). 23, 196: τοῖς ὡς ἀληθῶς εὐεργέταις.

ISOC. 6, 28: τοὺς ὡς ἀληθῶς Μεσσηνίους. 62: περὶ τῶν ἐξωθεν βοηθειῶν.

LYS [2], 6: διὰ τὴν ἐνθάδε συμφοράν. 26: τὴν τ' ἐνθάδε ἄφειν τῶν βαρβάρων. [6], 35 (see above).

PLATO, Apol. 40 C: τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε. Legg. 727 D: τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ. Phaedo, 61 E: περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. 117 C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκείσε. Polit. 270 E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Protag. 343 C: ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις. Theaet. 150 A (see above).

XEN. An. 2, 2, 11: ἑπτακάδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω. 3, 2, 30: διὲ . . . τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. Hell. 2, 1, 9: τὴν λίαν ὕβριν τούτου.

THUC. 3, 9, 1: ξυμμαχίαν τὴν πρὶν. 4, 77, 2: τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη.

HDT. 1, 95: Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίας. 142: τὰ ἄνω . . . χωρία. 8, 8: τῶν τότε ἀνθρώπων.

AR. Nub. 869: καὶ τῶν κρεμαστρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Pax, 607: τὸν αὐτοδᾶξ τρόπον (43). Av. 1533: παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.

EUR. Alc. 13: ἄδην τὸν παραντίκ(α). 243: τὸν ἔπειτα χρόνον. 309-10: τέκνοις | τοῖς πρόσθ(ε). Andr. 979: τύχαις ταῖς οἰκοθεν.

SOPH. O. T. 271-2: τῷ πότμῳ | τῷ νῦν. 515-6: ἐν ταῖς ξυμφοραῖς | ταῖς νῦν. 667-8: κακοῖς . . . τοῖς πάλαι.

¹ Both seem to be afterthoughts, both represent the objective genitive. There is a proud appropriation of γεννήτωρ, an agonized appropriation of λυμεῶν, as if *mine, yes, mine*.

AESCHYL. P. V. 404: θεοῖς τοῖς πύριος.

PIND. O. 5, 1-2: στεφάνων . . . τῶν Ὀλυμπίη. N. 9, 15: κρείσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνὴρ. I. 2, 1: οἱ μὲν πάλαι . . . φῶτες. fr. 129, 1: τὰν ἐνθάδε νύκτα. 133, 2: ἐς τὸν ὑπερθεὶν ἄλιον.

HOM. II. 9, 558-9: κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν | τῶν τότε.

For other examples of the first position see 491.

615. DIFFERENCE BETWEEN ATTRIBUTIVE ADVERB AND ADJECTIVE. —

The difference between the attributive adverb and the attributive adjective is the difference between the participial element that the adverb requires, and the adjective.

ἡ πρότερον ὀλιγαρχία = ἡ πρότερον οὔσα ὀλιγαρχία, *the oligarchy which formerly existed*. ἡ προτέρα ὀλιγαρχία. cf. LYS. 12, 65, *the former of the two oligarchies*. ἡ πρότερον γυνή, *the one who was formerly wife* (now dead, divorced, or what not). ἡ προτέρα γυνή, *first wife, former wife of two*.

DIN. 1, 69: τοὺς πρότερον πολέμους (now at peace) καλῶς διώκοντας . . . κατὰ τὴν προτέραν εὐφοράν (another pending).

DEM. 2, 7: τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους. 18, 108: κατὰ τοὺς προτέρους νόμους. 19, 84: ἡ πρότερον βοήθει(α). 163: τὴν προτέραν . . . πρεσβείαν. 333: ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρεσβείας. 24, 122: κατὰ τοὺς νόμους τοὺς προτέρους.

LYS. 12, 65: τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο. 25, 9: τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν. 19: ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ANTIPHON, 5, 37: οἱ ὕστεροι λόγοι . . . τῶν ὑστέρων λόγων . . . τοὺς δὲ προτέρους λόγους. 42: τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις.

PLATO, Charm. 165 A: τὰ ὕστερον γράμματα. Menex. 240 E: τὰς ὑστέρας μάχας. Rpb. 547 D: τὴν προτέραν πολιτείαν. 620 A: κατὰ συνήθειαν γὰρ τοῦ προτέρου βίου τὰ πολλὰ αἰρεῖσθαι.

XEN. An. 7, 8, 22: καὶ οὕτω τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Hell. 1, 2, 8: ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε.

THUC. 1, 32, 5: τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. 3, 41: ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ. 6, 6, 2: τοῦ προτέρου πολέμου. 7, 43, 3: ἡ προτέρα στρατιά, *the first of the two armies*.

HDT. 1, 84: ὁ πρότερον βασιλεὺς. 6, 87: τῶν πρότερον ἀδικημάτων. 7, 2: ἐκ τῆς προτέρας γυναικός.

AR. Eq. 43: τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ. 535: διὰ τὰς προτέρας νίκας. 1355: ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. Vesp. 558: διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυνξιν. Ran. 691: τὰς πρότερον ἁμαρτίας. Eccl. 609: τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν. 985: ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς.

HOM. II. 13, 794: ἡοὶ τῇ προτέρῃ (612).

616. ATTRIBUTIVE PREPOSITIONAL PHRASES. — Like the adverb, prepositional phrases are found in the three attributive positions.

ὁ πρὸς τὸν βάρβαρον πόλεμος, DEM. 14, 32; *The war with the barbarian*

(the barbarian war). τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα, 14, 9; *The war, the (war in question) with the king.* γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, LYS. 13, 73; *He had a way of framing indictments (that were) of every earthly description.*

617. First Attributive Position:

DEM. 14, 32 (see 616). 33: ὁ περὶ τούτων λόγος. 37: διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν.

PLATO, Crito, 51 D: τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα. Phaedo, 83 A: ἡ διὰ τῶν ὁμμάτων σκέψις.

XEN. AN. 2, 6, 4: ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν. 4, 1, 4: τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολήν.

THUC. 7, 26, 3: τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν. 27, 2: πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον.

HDT. 1, 59: τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων.

AR. Ach. 202: τὰ κατ' ἀγροὺς . . . Διονύσια. 510: οὐπὶ Ταινάρῳ θεός. EQ. 355: τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. Elsew.

EUR. Alc. 807: τὰν δόμοις κακά. 980-1: καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμά- | ζεις σὺν βίᾳ σίδαρων. Elsew.

SOPH. O. R. 595: τὰ σὺν κέρδει καλά. 612: τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον. Elsew.

AESCHYL. P. V. 442: τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα.

PIND. O. 7, 83-4: ὅ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκὸς . . . τὰ τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ | ἔργα. P. 1, 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὕχθαι. 4, 92: τὰν ἐν δυννατῷ φιλοτάτων. I. 6, 47-8: τὸ δὲ παρ δίκαν | γλυκύ. 7, 13-4: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς . . . χρῆμα πᾶν.

618. Second Attributive Position:

DEM. 14, 9: τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βασιλέα (616) . . . τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου. 18, 11: πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ.

ISOC. 5, 148: τὴν ἦτταν τὴν ἐν Θερμοπύλαις. 6, 18: διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πρὸς τοὺς παῖδας.

LYS. 16, 12: τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους.

PLATO, Phaedo, 86 C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἷ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ αἱ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι.

XEN. AN. 3, 5, 16: πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ πεδίῳ. 4, 1, 7: εἰς τὰς κόμας τὰς ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων. 4, 6, 26: οἱ δὲ πολέμοι οἱ ἐπὶ τῇ ὁδῷ.

THUC. 7, 23, 4: τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημυρίου. 25, 3: μία τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου.

HDT. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης.

AR. Ach. 61: οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. 1103: τὸ πτερὸν τὸ 'κ τοῦ κράνους. EQ. 668: ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαιμόνος. PAX. 680: τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. PL. 435: ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων. Elsew.

SOPH. O. C. 292-3: τάνθυμήματα | . . . τὰ πὸ σοῦ. Tr. 631: τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ.

619. Third Attributive Position:

LYS. 13, 73: ἐδίδαξε καὶ ἠκκλησίειζε καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο (616).

PLATO, Phaedo, 89 E: ἀνευ τέχνης τῆς περὶ τάνθρώπεια.

THUC. 3, 11, 6: παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους.

COM. Cratin. 2, 69: ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φιττώως.

EUR. Alc. 895-6: ὦ μικρὰ πένθη λυπαί τε φίλων | τῶν ὑπὸ γαίαν.

Andr. 563: ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθά πον. 1275: τικνων τῶν ἐκ σίθην.

SOPH. Ant. 193: παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου. Ph. 639: πνεῖμι τοῦκ πρῶρας. 1089: λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ. Tr. 585: θ. λκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ.

AESCH. Ag. 1554: ὑπὸ κλανθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Ch. 475: θεῶν τῶν κατὰ γᾶς. Eum. 310: λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους. Suppl. 396: σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

PIND. P. 1, 72: νανσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας. 10, 62: τιχῶν κεν ἀρπαλέαν σχέθαι φροντίδα τὰν παρ ποδοῖς.

620. ATTRIBUTIVE PARTICIPLE.—The nearer the participle is to an adjective, the more readily does it take the normal attributive position of the adjective.

ὁ . . . παρὼν καιρός, DEM. 1, 2; *The present opportunity*. αἱ . . . πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, AESCHIN. 3, 6; *The cities that have a democratic form of government*. τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ, HDT. 1, 61; *In the manner specified*.

621. First Position:

LYCURG. 110: τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν καθίσχυνεν.

DEM. 1, 2 (see 620). 2, 1: ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. 3, 3: ὁ μὲν . . . παρὼν καιρός. 8: τῆς περιστάσεως ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 19, 199: τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον. 20, 17: ὁ τοῖνον τὴν πίστιν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν νόμος οὗτος.

ISAE. 3, 49: ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἦσθον;

ISOC. 6, 24: τὴν ὁμολογουμένην ἡμετέρῃν εἶναι χώραν οὐδὲν διαφερόντως κεκτημένοι τυγχάνομεν ἢ τὴν ἀμφισβητομένην.

LYS. 1, 48: τοὺς . . . κειμένους λόγους. [2], 32: τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν. 35: τοῦ προσιόντος κινδύνου. 36: τῶν παρόντων κακῶν. 3, 20: τοὺς παραγενομένους μάρτυρας. 13, 62: τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς.

PLATO, Crito. 43 B: ἐν τῇ νῦν παρεστῶσῃ ξημοφοῖ. Legg. 962 D: ὁ νῦν παρεστηκὼς ἡμῖν λόγος. Phaedo, 84 D: διὰ τὴν παροῦσαν ξημοφράν. *Ibid.* E: τὴν παροῦσαν τύχην. 86 A: ἐν τῇ ἡρμσοσμένῃ λύρῃ.

92 D: ἐγὼ δὲ τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγους ξένοια οὔσιν ἀλαζόνη. Rpb. 460 B: τὰ αἰὲ γιγνόμενα ἔκγονα . . . αἱ ἐπὶ τοῦτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί. 489 A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.

XEN. AN. 1. 1, 8: τοὺς γιγνόμενους δισμούς. 4. 7, 22: ἐκ τῆς καομένης χώρας. According to Joost,¹ the first position occurs 46 times in the Anabasis, the second position 14 times, the third position 4 times. Hell. 3. 3, 2: ἡ πολὺν κάλλιον ἐκείνου εἰδυῖα μήτηρ.

THUC. 1. 32, 5: τὴν μὲν οὖν γενομένην ναυμαχίαν. 35, 3: ἀπὸ τῆς προκειμένης . . . ξυμμαχίας. 36, 1: ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον οὐ παρόντα . . . 40, 5: τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους. 5. 34, 1: τῶν ἀπὸ Θράκης τὰ ἰσίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν. 7, 47, 1: πρὸς τε τὴν γεγεννημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν.

HDT. 1, 9: τῆς ἀνοιγομένης θύρης. 33: τὰ παρεόντα ἀγαθά. 59: ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας γενομένη στρατηγίῃ. 7, 213: τῷ παρεόντι πρήγματι.

AR Nub. 1400: τῶν καθεστῶτων νόμων. Pax, 838: οἱ διατρέχοντες ἀσπίδες. Av. 642: τὰ παρόντα φρύγανα. 901: παρόντα. Lys. 318: τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους. 650: παρόντων. Eccl. 13: τὴν ἐπινοοῦσαν τρίχιν. 105: τὴν ἐπινοοῦσαν ἡμέραν.

EUR. Alc. 153-4: τὴν ὑπερβεβλημένην | γυναικα. 173-4: τοῦ πιδὸν | κακόν. 251: λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτῖραι θεοὺς. 309: ἡ ὑπιοῦσα μητρυνία. 561: τὸν παρόντα δαίμονα. 673: ἡ παροῦσα συμφορά. 695: τὴν πεπρωμένην τύχην. 700-1: εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις αἰεὶ | γυναιχ' ὑπὲρ σοῦ. 754: τὰ προστυχόντα ξένια. 840-1: τὴν θανοῦσαν ἀρτίως | γυναικα. 1137: ὁ φιλύσας πατήρ. 1149: τὸν προκειμένον πόνον.

SOPH. O. T. 75: τοῦ καθήκοντος χρόνον. 397: ὁ μὴδὲν εἰδὼς Οἰδίπους. 633: τὸν νῦν παρεστὸς νείκος. 781: τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν. 793 (= 1514): τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 971: τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα. 1213: ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος. 1386-7: εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν | πηγῆς δι' ὧτων φραγμός. 1425: τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα. 1477: τὴν παροῦσαν τέρψιν.

AESCHYL. P. V. 26: τοῦ παρόντος ἀχθρῶν κακοῦ. 98-9: τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον | πῆμα. 103-4: τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ | αἶσαν φέρειν. 138-40: τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου | χθόν' ἀκοιμήτῳ ρεύματι παῖδες | πατρὸς Ὀκεανοῦ. 272: τὰς προσερχομένας τύχας. 375: τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. 392: τὸν παρόντα νοῦν. 397: τὰς οὐλομένας τύχας. 471: τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. 526-7: ὁ πάντα νέμων . . . Ζεὺς. 891-3: μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυνπτομένων | μήτε τῶν γέννα μεγαλυννομένων | . . . ἐραστεῦσαι γάμων. 971: τοῖς παροῦσι πράγμασι. 981: ὁ γηράσκων χρόνος. 1000: πρὸς τὰς παρούσας πημονάς.

PIND. O. 2, 17-9: τῶν δὲ πεπραγμένων . . . ἔργων. 4, 25: παρὰ τὸν

¹ *L.c.*, p. 69 and p. 72.

ἀλικίως ἐοικύτα χρόνον. 8, 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος. 10, 7: ὁ μέλλων χρόνος. P. 1, 57: τὸν προσέρποντα χρόνον. 3, 108-9: τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρουρὶν | διέμον' ἀσκήσω. 8, 22-4: ἡ δικαιοπολις ἀρεταῖς | κλεινὰν Αἰακιδᾶν | θιγοῖσα νῆσος. 12, 20-1: τὸν Εὐρύκλειος ἐκ καρπαλιμᾶν γενῶν | χριμφθέντα . . . ἐρικλάγκταν γόνον. 1. 3, 45: τῶν τότε ἑόντων . . . αἰοδῶν. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μικάρων. 180, 2: ὁ κρατιστεύων λόγος.

HOM. Od. 5, 185: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Il. 15, 37: καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

622. PARTICIPLE OR MODIFIER OUTSIDE OF ATTRIBUTIVE COMPLEX. — When one or more modifiers are employed, the participle or the modifier may be put outside of the complex.

ἡ . . . ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη. THUC. 2, 18, 3; *The delay on the Isthmus.* (Cf. *ibid.* ἡ ἐν τῇ Οἰνῳ ἐπίσχεσις.) τὸν κατειληφῶτα κίνδυνον τὴν πόλιν, DEM. 18, 220; *The danger which had come upon the city.* τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, LYS. 12, 77; *After the manner mentioned by me.* τίνες οὖν ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥηθέντες; DEM. 18, 35; *What were the statements that were made by him on that occasion?*

623. *Attributive Participle following its Substantive:*

DIN. 1, 30: βουλεύσας μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα.

DEM. 18, 35 (see 622). 98. 126. 201. 19, 49. 20, 31. 55: τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας. 84: λαβὲ δὲ καὶ τὸ τῷ Χαβρίᾳ ψήφισμα ψηφισθέν. 130: πᾶς ὁ πρὸ τοῦ χρόνος γεγονώς. 24, 72: τὰς κατὰ τοὺς πρότερον κυρίους νόμους κρίσεις γεγενημένας. [50], 65: τὸν μὲν ὑπὸ τῶν νόμων χρόνον ὠρισμένον. 51, 13: διὰ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνδροληψίας καὶ σύλας κατεσκευασμένας.

AESCHIN. 2, 115: τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων.

ISAE. 3, 50: τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν.

ISOC. 4, 179: οἶμαι . . . δηλώσειν τὴν τε περὶ ἡμᾶς ἀτιμίαν γεγενημένην καὶ τὴν τοῦ βασιλέως πλεονεξίαν.

LYS. [2], 15: τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν.

ANTIPHON, 5, 81: τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις.

PLATO, Phileb. 21 C: ἀνάγκη . . . τῆς . . . ἐν τῷ παραχρήμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μηδ' ἡντινοῦν μνήμην ὑπομένειν. Rpb. 377 B: ἄρ' οὖν ῥαδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας ἀκούειν τοὺς παῖδας;

XEN. An. 2, 1, 12: τὰ μόνᾳ ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα. 7, 7, 32: οἱ νῦν ὑπὸ σοὶ Θοῤῃες γενόμενοι. Cyr. 6, 1, 18: τῶν ἐγγὺς ἑαυτῶν κακῶν ὄντων ἀμελοῦντες. Hell. 2, 1, 1: οἱ δὲ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἑπεινίου στρατιῶται ὄντες. *Ibid.* 4, 10: ἔπειτα ἐχώρουν κατὰ τὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀμαξιτὸν ἀναφέρονσαν.

THUC. 1, 90, 1: τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμην γενομένην. 2, 18, 3 (see 622). 3, 67, 3: τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 5, 5,

1: τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν. 34, 1: τοῖς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἰλωτας μαχεσαμένους. 7, 23, 3. 7, 50, 1: τοῖς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἥρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὀπλίταις ἀποσταλέντας. 52, 2: τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας. 55, 1: τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθοῦσας. 8, 36, 1: τὰ ἐκ τῆς Ἰάσον μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα. 92, 4: οἱ γὰρ ἐν τῷ Πειραιεὶ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τεῖχος ὀπλιται οἰκοδομοῦντες.

HDT. 6, 132: μετὰ δὲ τὸ ἐν Μυραθῶνι τρῶμα γενόμενον.

AR. PL. 996-7: καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα | ἐπόντα.

EUR. I. T. 570-1: οὐδ' οἱ σοφοί γε διίμονες κεκλημένοι | πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.

SOPH. PH. 1316-7: ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν | τύχης δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. TT. 436-7: τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος | Διὸς καταστράπτοντος.

AESCHYL. P. V. 313-4: ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον | παρόντα μόχθων παιδῶν εἶναι δοκεῖν.

PIND. O 13, 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μῆδειαν θεμέναν γάμον αὐτῇ. fr. 123, 2: τὰς δὲ Θεοξέινου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαρίζουσας.

624. *Modifier of Participle outside of Complex:*

DEM. (7), 19: τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβειων. 18, 176: τὸν ἐφ'esτηκότα κίνδυνον τῇ πόλει. 220 (see 622). 24, 26: τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις.

AESCHIN. 3, 126: "ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων" (part of a *psephisma*).

LYS. 12, 77 (see 622).

PLATO, Rpb. 486 E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἱκανῶς τε καὶ τελέως ψυχῇ μεταλήψεσθαι.

XEN. AN. 4, 2, 14: τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἐθελοντῶν. 3, 24: κατὰ τὰς προσηκοῖσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν. Hell. 3, 4, 1: ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα. 11: ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως. 5, 2, 4: τὸν ῥέοντα ποταμόν διὰ τῆς πόλεως.

THUC. 1, 32, 4: ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων. 4, 107, 2: τὴν προύχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τείχους. 5, 112, 2: τῇ . . . μέχρι τοῦδε σφζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτήν. 7, 70, 2: τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ.

EUR. I. A. 903-4: ἀλλ' ἄμνον, ὦ θεᾶς παῖ, . . . | τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ.

PIND. Cf. fr. 33: τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα Χρόνον μακάρων (621).

625. *Second Attributive Position of Participle:*

DEM. (7), 18: οἱ πρέσβεις οἱ παρ' ἐκείνου πεμφθέντες. 24, 205: τῆς πόλεως ὄνειδος ἐστὶ τῆς θεμένης.

AESCHIN. 3, 6: αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις (sc. διοικῶνται).

ISAE. 3, 50: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

ISOC. 4, 6: τῆς ταραχῆς τῆς παρούσης. 9: αἱ . . . πράξεις αἱ προγεγεννημέναι. 43: τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκυίας.

LYS. 3, 35: ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης. [6], 5: τοὺς μύστας τοὺς ἀφικνουμένους. 14, 40: τῶν νόμων τῶν κειμένων.

PLATO, Legg. 799 E: τοῖς νόμοις τοῖς νῦν ἡμῖν παροῦσι. Phaedr. 231 E: τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα. Rpb. 454 C-D: ἐκείνο τὸ εἶδος . . . ἐφυλάττομεν τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον τὰ ἐπιτηδεύματα. 485 B: ἐκείνης τῆς οὐσίας τῆς αἰ ἐοῆς καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

XEN. An. 1, 4, 7: τοὺς στρατιώτας αὐτῶν τοὺς παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας. 3, 5, 2. 4, 6, 1: τοῦ ὕδ τοῦ ἄρτι ἡ βύσκοντος. 5, 2, 23: τὰς πύλεις τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας. Elsew. (See Joost, *l.c.* p. 69.)

THUC. 2, 5, 2: τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτός. 5: τῇ κρίνῃ τῇ νῦν μὲν . . . Ἐννεακροῖν καλονμένη τὸ δὲ πάλαι . . . Καλλιρρόῃ ὠνομασμένη.

HDt. 4, 72: τῶν . . . νηγίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων. 7, 213: τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρεος φέρονσαν. 222: οἱ μὲν νῦν σύμμιχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι. For other examples see Heikel, *de participiorum apud Herodotum usu*, Helsingforsiae, 1884, p. 53.

AR. Ach. 22: τὸ σχοινίον . . . τὸ μεμιλτωμένον. 367: ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων. 1008-10: ζηλῶ σε . . . τῆς εὐχάης. | ἄνθρωπε, τῆς παρούσης. Eq. 399: τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Thesm. 358-9: τοὺς | ὄρκους τοὺς νενομισμένους. 896: ἡ γριάς ἡ κακορροθοῦσά σε. Pl. 782-3: οἱ φίλοι | οἱ φαινόμενοι. 914: τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

SOPH. O. T. 245: τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι. 1080-1: ἐμὰντὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων | τῆς εὐ διδούσης.

PIND. The second attributive position of the participle is wanting.

626. *Third Position:*

PLATO, Crito, 51 B: καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νῦν ἔχουσιν. Soph. 235 E: χρώματα ἀποδιδούς τὰ προσήκοντα ἐκάστοις.

XEN. An. 1, 2, 13: ἐνταῦθα ἦν . . . κρίνῃ ἡ Μίδου καλονμένη. 8, 10: ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων τὰ δὲ δρεπανηφόρα καλούμενα. 6, 5, 20: οὔτε πλοῖα ἔστι τὰ ἀπάξοντα οὔτε σῖτος ᾧ θρεψόμεθα.

HDt. 1, 59: οὔτε τιμὰς τὰς ἐούσας συνταράξας οὔτε θέσμια μεταλλάξας. 61 (620). 97: τρόπῳ τῷ παρεόντι. 205: ἐπὶ πλοίων τῶν διαπορθμεύοντων τὸν ποταμόν. 3, 71: τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ. 99: ἄνδρες οἱ μάλιστα οἱ δμιλέοντες.

COM. Men. 4, 341, 45: ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχίσεται.

AR. Eccl. 6: ὄρμα φλογὸς σημεία τὰ ξυγκείμενα.

EUR. Alc. 701-2: φίλοις | τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδε).

SOPH. O. T. 735: καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὔξ ἐληλυθώς;

AESCHYL. P. V. 46-7: πόνων γὰρ . . . | τῶν νῦν παρόντων. 839: χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα. fr. 157: τέκνοις ἐπῶξε τοῖς τεθνηκόσιν.

PIND. O. 10, 88-9: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα | ἐπακτὸν ἀλλότριον. 1, 4, 24: κόμπον τὸν εἰοικότ(α).

HOM. Il. 24, 687: παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι.

627. PREDICATIVE POSITION OF ARTICLE, SUBSTANTIVE, AND ADJECTIVE. — When adjective and substantive are associated without the article, it is a mere matter of inference whether the adjective is attributive or predicative. *ναὺς ἔρημος* may be 'an empty ship' or 'a ship when empty.' In Il. 4, 124: *κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινεν*, *He bent the great bow into a round*, *κυκλοτερές* is predicate, *μέγα* is attribute. At this stage, then, the Greek language presents the same state of things that is familiar to us in Latin.

But when the substantive was used with the article and the adjective without it, inasmuch as the articular substantive represented the old notion and the adjective the new, a predicative relation was set up.¹ As this position is used only in a few combinations in English, it is often necessary to translate by a relative clause or an abstract noun and often the translation costs more than it comes to.

οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, EUR. Phoen. 555; *The property that mortals hold is not their own.* ὅσα συμβεβούλευκα . . . ἀπ' . . . ἀδίαφθόρου τῆς ψυχῆς (sc. συμβεβούλευκα). DEM. 18, 298; *All that I have counselled, I have counselled in the innocence of my heart.* τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους. LYCURG. 96; *Those that took their departure quickly, made quick work of their departure.* λαμπρῶ τῇ φωνῇ. DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing voice.* μεγάλη τῇ φωνῇ. DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud voice.*

628. LIMITATIONS OF THE PREDICATIVE POSITION. — The popular use of the predicative position seems never to have gone far beyond the more simple combinations, and outside of these it is found most frequently in authors who are given to making points and so becomes a *gnomon* of artificial style.²

τηλικάυτην ἀποχρῆν οἶμαι τὴν δύναμιν. DEM. 4, 22; *I think that the force (proposed) is sufficient (though) so small.* καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρα καὶ ποικιλωτέρα τὰς πράξεις δηλοῦσι. ISOC. 15, 47; *For the language in which they set forth their themes has a leaning toward the poetical and ornate.* ἀναπεπταμέναις αὐτὸν ἐδέχοντο ταῖς πύλαις. *Ibid.* 126; *They received him with gates wide open.*

¹ Cf. THEON, Prognymn. in RHET. GR., II, 83 (Sp.): προσθέσει ἀνθρώπων οὐκέτι ἀμφίβολος γίνεται ἡ λέξις· εἰσι δὲ Αἰγύπτιοι οἱ Κολλχοί· δῆλον γὰρ γέγονεν ὅτι περὶ Κολχῶν λέγει ὥς εἰσιν Αἰγύπτιοι.

² A. J. P. xvii (1896), 518. See also MILDEN, *The Limitations of the Predicative Position in Greek*, Baltimore, 1900, especially p. 43.

LYCURG. 67: *μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐξήτησεν.* 96: *λέγεται . . . τοὺς . . . ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενους . . . ἀπολέσθαι.* 145: *φανερῇ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος.*

DEM. 2, 13: *πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον.* 4, 22: *ἐπειδὴν, διότι τηλικαύτην ἀποχρῆν οἴμην τὴν δύναιμι . . ., διδάξω.* 19, 19: *εἶπε δὲ τοιοῦτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάγαθά.* 37, 41: *ἀλλ' ἐγὼ πολλῷ τῷ δικαίῳ περιεῖναι βουλόμενος συνεχώρων.* [49], 8: *τὸ μὲν τοῦνυν πρῶτον χρέως, ὃ ἐκπλέον ἔλαβε στρατηγῶν τὸ ὑπερον, τοσοῦτον ὀφείλει.*

AESCHIN. 2, 176: *καὶ τοσαῦτ' ἔχοντας τάγαθά.* 3, 146: *προσέμεξε . . . τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῇ τῇ πόλει.*

ISOC. 2, 7: *μεγάλως τὰς προσδοκίας παρέσχεν . . . πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* 6, 1: *τοιαύτην πεποίημι τὴν μεταβολήν.* 20: *τὴν δὲ βυσιλείαν ἐξαίρετον αὐτοῖς παρ' ἐκείνων ἔλαβον.* 45: *πολὺ δὲ μείζω τὴν δύναμιν τὴν αὐτοῦ τῆς πρότερον ὑπαρχούσης ἐκτίσματο.* 8, 47: *ἡμεῖς δ' . . . ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας μισθωτοῖς χρώμεθα τοῖς στρατοπέδοις.* 104: *καὶ τοῖς ἀμειψόμενοι παραπλησίους ἐχοῖσαντο καὶ τὸ τελευταῖον ὁμοίαις ταῖς συμφορῇς περιέπεσον.* 9, 54: *ταχὺν τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρσκευάσαν.* 15, 47: *καὶ γὰρ τῇ λέξει ποιητικωτέρῃ καὶ ποικιλωτέρῃ τὰς πράξεις δηλοῦσι, καὶ τοῖς ἐνθνημίμασιν ὀγκωδέστεροις καὶ καινότεροις χρῆσθαι ζητοῦσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἄλλαις ἰδίαις ἐπιφανεστέραις καὶ πλείοσιν ὅλον τὸν λόγον διοικοῦσιν.* 15, 126 (see above).

ANTIPHON, 3 γ 6: *πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσών.* 5, 12: *ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κτηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι . . . ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι.* 38: *οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἣν ἡτιῶντο.*

PLATO, Apol. 31 C: *ἱκανὸν γὰρ . . . ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα . . . τὴν πενίαν.* Rpb. 406 B: *καλὸν ἄρα τὸ γέρας, ἔφη, τῆς τέχνης ἡνέκατο.*

XEN. An. 1, 7, 14: *συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντί.* 8, 1: *ἰδροῖντι τῷ ἵππῳ.* 4, 2, 11: *ὀρθοῖς τοῖς λόγοις.* Cyr. 3, 3, 18: *πολὺ μέντοι ἡμεῖς μὲν βελτίοσι καὶ ἐρρωμένεστέραις ταῖς ψυχαῖς τῶν στρατιωτῶν χρυσόμεθα ἣν ὥμεν κτέ.* Hell. 1, 5, 14: *διεσπαρμέναις ταῖς νηυσί.* 3, 2, 23: *ἐπιληΐδας γὰρ ἔχονεν τὰς πόλεις.* 4, 21: *πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε (provisions galore).*

THUC. 1, 117, 1: *ἀφάρκτῳ τῷ στρατοπέδῳ.* 2, 4, 2: *ἐμπείρους δὲ ἔχοντας τοὺς δώκοντας.* 38, 2: *οἱ κειοτέρῃ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα κερποῦσθαι.* 39, 3: *ἀθρόα δὲ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτρυχε.* 49, 5: *τῇ δὴ ψῇ ἀπαύστῳ συνεχόμενοι.* 76, 4: *ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι.* 100, 2: *καὶ τῇ ἄλλῃ παραισκευῇ κρείσσονι ἢ ἐμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλῆς ὀκτῶ οἱ πρὸ αὐτοῦ γινόμενοι.* 6: *αὐτοὺς πολλαπλασίῳ τῷ ὁμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν.* 3, 21, 1: *εἶχε (sc. τὸ τεῖχος) μὲν δῖο τοὺς περιβόλους.* 4, 55, 1: *ἀθρόα μὲν οὐδὲ μὴ τῇ δυνάμει ἀντετάχοντο.* 6, 34, 5: *εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναιτοῖντι ἀθροωτέρῳ κονφίσαντες προσβύλοιεν.* 37, 1: *μέγιστον γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς νηυσὶ κοίφαις τοσοῦτον πλοῖν δέηρο κομισθῆναι.* 46, 5: *πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.* 55, 3: *πολλῷ τῷ περι-*

όντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. 7, 36, 3: στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῇ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. 39, 2: ὅπως . . . ἀπροσδοκή-
τοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. 8, 27, 6: ἀτελεὶ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλή-
τον ἀνέστησαν. 80, 1: ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι.
104, 5: ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο . . . τοῦ
χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὁξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος.

HDT. 6, 8: πεπληρωμένῃσι τῇσι νηυσὶ παρήσαν οἱ Ἴωνες. 7, 46: ὁ
δὲ θεὸς γλυκὺν γέυσας τὸν αἰῶνα φθονερός ἐν αὐτῷ εἰρίσκεται ἑὼν. 8, 51:
αἰρέονσι ἔρημον τὸ ἄστυ.

AR. Ach. 150: ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 686: παίει ξυνά-
πτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμισι. 1105-6: καλὸν γε (sc. ἔνεγκε δειρὸν) καὶ
λεικὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν. | καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέις.
Eq. 124: πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ. 528: ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ
τὰς πλατύνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. 1367: τὸν μισθὸν ἀποδώσω
ἔντελῃ. Nub. 1330: πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. Vesp. 457: τῷ πολλῷ
τῷ καπνῷ. Av. 503: κῖτα κενὸν τὸν θύλακον ὁκαδ' ἀφείλκον. Ran. 903-4:
τὸν δ' (= *the other one*) ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγουσιν | ἐμπεσόντα.
Cf. Pl. 879: τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς (κακοὺς is appositive
rather than an ordinary predicative adjective).

COM. Theop. 2, 818, 7: δις παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ.

EUR. Cycl. 419: καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως. 551: καλὸν γε
τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ. 680-1: τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες
ἐστήρικται. Phoen. 555: οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί (627).

SOPH. Ai. 1121: οὐ γὰρ βάνυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. El. 1500:
ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. O. C. 753-4: ἀρ' ἄθλιον τοῖνε-
δος, ὦ τάλας ἐγώ, | ὠνεῖδισ' ἐς σὲ καμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος; O. T. 525-6: τοῦ πρὸς
δ' ἐφάθη . . . ὅτι | . . . ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

HIPPOX. 26: ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτήν ἔχει.

HOM. Il. 5, 715: ἦ ρ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ. Cf. 6, 185:
καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύνειν ἀνδρῶν.

629. PREDICATIVE POSITION IN PHRASES THAT HAVE TO DO
WITH THE PERSON. — In determining the stylistic effect of any
given instance of the predicative adjective with an articular
noun, it must be borne in mind that the predicative use was fos-
tered by the employment of the article as a possessive, and
many of the most familiar turns consist of phrases that have to
do with the person, such as *μεγάλη τῇ φωνῇ*.

λαμπρῇ τῇ φωνῇ. DEM. 19, 199; *With his voice ringing clear, with ringing
voice* (627). *μεγάλη τῇ φωνῇ*, DEM. 57, 11; *At the top of his voice, with loud
voice* (627).

DIN. 1, 67: *τίνας τὰς ἐλπίδας ἔχομεν;*

LYCURG. 40: *διπλᾷ θαίματι ἐμπεπορημένους.*

DEM. 1, 7: βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ἔχειν. 11: μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 2, 1: τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας. 18, 298: ἀπ' ὁρθῆς καὶ δικαίας κἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (627). 19, 199 (see above). 57, 11 (see above).

AESCHYN. 2, 7: ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας.

ISAE. 6, 59: ἐὰν . . . ἡμῖν δὲ λοιδορήσῃται μεγάλη τῇ φωνῇ.

ISOC. 8, 103: τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις. 10, 23: οὐ γὰρ μόνον τοῖς ὅπλοις ἐκοσμήσαντο παραπλησίους ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐχρήσαντο τοῖς αὐτοῖς.

LYS. [2], 18: ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεῖοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος.

PLATO, CONV. 190 B: τὰ φρονήματα μέγала εἶχον. Legg. 880 A: ἀμνησθῶ κατὰ φύσιν ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν. Theaet. 144 D: ἵνα κἀγὼ ἐμαυτὸν ἀνασκέψωμαι, ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον. 168 B: ἴλεω τῇ διανοίᾳ.

XEN. CYR. 3, 3, 31: αἴριον ἐξίστι πολὺν ἔρρωμενεστέραις ταῖς γνώμας. 58: οἱ δὲ θεοσεβῶς πάντες συνεπήχθησαν μεγάλη τῇ φωνῇ. Hell. 3, 4, 11: μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, but SOPH. EL. 1297: φαιδρῶ προσώπῳ.

THUC. 1, 6, 1: ξινηθή τὴν δαίταν. 3: ἀνεμένη τῇ δαίτῃ. 70, 6: τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις . . . χρώνται, τῇ δὲ γνώμῃ οἰκειοτάτῃ. 120, 5: ὁμοίᾳ τῇ πίστει. 3, 38, 1: ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὁργῇ. 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι. 6, 68, 2: μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν. 8, 45, 2: ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται . . . τὰ σώματα χεῖρῳ ἔχωσι.

HDT. 2, 48. 51.

COM. MEN. 4, 341, 56: ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου. Philetaer. 3, 293: ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα ἔχει. Pherecr. 2, 281, 3: ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα.

AR. Ach. 120: τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πῶγων' ἔχων. Eq. 205: ἀγκύλαις ταῖς χερσίν ἀρπάζων φέρει. 280-1: κενῇ τῇ κοιλίᾳ | ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέμ. 1170: ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. Nub. 229-30: τὴν φροντίδα | λεπτήν καταμείζας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. Vesp. 554: ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν. Lys. 88: καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. 1116: καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μῆδ' αὐθαδικῇ. Thesm. 583: ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς. Pl. 1018: καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχων μ' ἔφη. 1022: τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

EUR. Cycl. 126: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν. fr. 271: πτηνὰς δώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.

SOPH. O. T. 1512-4: νῦν δὲ τοῦτ' εὐχασθέ μοι, | . . . τοῦ βίου δὲ λῳόνος | ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. Tr. 1252-3: καπὶ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε.

SAPPHO, 72: ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω.

ARCHIL. 91: τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχω.

630. PREDICATIVE POSITION IN PREPOSITIONAL PHRASES. — Especially worthy of note is the use of the predicative position

in combination with prepositions, a construction which adds to the advantages of the genitive absolute that of greater exactness.

εἰς ἔρῃμον τὴν χώραν. LYS. [2], 49: *Into the country, stripped of its defenders.* ἀπ' . . . ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς, DEM. 18, 298: *In the innocence of my heart.* μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας, THUC. 1, 19: *With the alliance in its integrity.*

DIN. 1, 37: παρ' ἐκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων.

DEM. Cf. 4, 51: ἐπ' ἀδύλοις οὔσι τοῖς . . . γενησομένοις. 18, 205: ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει. 258: μετὰ πολλῆς τῆς ἐνδεείας according to L and some editors; μετὰ πολλῆς ἐνδεείας Blass. 298: ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας κἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς (627 and above). 19, 120: πρὸς [δια]μεμετρημένην τὴν ἡμέριν. 21, 30: ἐπ' ἀδύλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδύλοις δὲ τοῖς ἀδικησομένοις. 24, 76: ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει. 25, 99: ὡς ἐπὶ κυρίου τοὺς νόμους. [35], 22: ὡς ἐπ' ἐλευθέροις τοῖς χρήμασι. 36, 8: ἀπὸ κοινῶν τῶν χρημάτων . . . ἐκ κοινῶν τῶν χρημάτων. 39: ἐκ κοινῶν . . . τῶν χρημάτων. 38, 28: παρ' ἐκόντων ἔλαβον τῶν ἐπιτρόπων.

AESCHIN. 2, 126: ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ. 3, 58: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 255: μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως βουλευέσθαι.

ISOC. [1], 34: ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. 7, 17: παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων. 8, 12: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ πόλει. 14, 40: ἐξ ἀτειχίστου μὲν τῆς πόλεως. Ep. 6, 9: ποτέρας (sc. χρῆ) τῶν τιμῶν ἀγαπήσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν.

LYS. [2], 49 (see above). 12, 97: οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδς καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένῃ γῇ.

ANDOC. 1, 88: ὁποῖαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο.

ANTIPHON, 5, 33: μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος (629).

PLATO, Apol. 20 E: εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω. Protag. 357 A: ἐν ὀρθῇ τῇ αἰρέσει. Rpb. 515 E: εἰ δὲ . . . ἐντεῖθεν ἔλκοι τις αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀνιβάσεως καὶ ἀνάντους.

XEN. An. 1, 3, 14: ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον ὅστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. 5, 4, 2: ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ διὰ πολεμίας πορεύονται τῆς χώρας. Hell. 3, 2, 9: διὰ φιλίας τῆς Θράκης πορεύθεις . . . ἀφικνεῖται εἰς Χερρόνησον.

THUC. 1, 19 (see above). 36, 1: πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθρούς. 74, 3: ἀπὸ τε οἰκουμένων τῶν πόλεων. 84, 4: αἰεὶ δὲ ὡς πρὸς εὐ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους ἔργῳ παρασκευαζώμεθα. 3, 43, 4: ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμέτεραν ἀκρόασιν. 6, 77, 1: ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 92, 5: περὶ μεγίστων διη τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι. 7, 66, 1: ὅτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται . . . δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι. Cf. 84, 4: ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ. 8, 38, 3: ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις.

HDT. 5, 29: ὅπως τινὰ ἴδοιεν ἐν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὐ ἐξίργασμένον. 92, 7: ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε.

AR. Thesm. 455-6: ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὃ γυναικες, ὀργὴ κακία, | αὐτ' ἐν ἀγρίοις τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τριφεῖς.

EUR. Phoen. 526: οὐκ εὔ λέγειν χρὴ μὴ πὶ τοῖς ἔργοις καλὰ οἷς.

SOPH. Ant. 556: ἐπ' ἀρρητοῖς γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

631. PREDICATIVE POSITIONS. — The first position in which the predicative adjective precedes the articular noun is more common than the second position in which the adjective follows.

632. First Position :

DIN. I, 67.¹ Lycurg. 40.¹ 67. 96. 145.

DEM. I, 7.¹ 11.¹ 2, 13. 4, 22. 19, 19. 199.¹ 37, 41. 57, 11.¹

AESCHIN. 2, 7.¹ 176. 3, 146.

ISAE. 6, 59.¹

ISOC. 2, 7 (*bis*). 6, 1. 45. 8, 47. 104. 9, 54. 15, 126.

LYS. [2], 18.¹

ANTIPHON, 3 γ 6. 5, 12 (*bis*). 38.

PLATO, Apol. 31 C. Legg. 880 A.¹ Rpb. 406 B. Theaet. 144 D.¹ 168 B.¹

XEN. An. I, 7, 14. 8, 1. 4, 2, 11. Cyr. 3, 3, 18. 31.¹ 58.¹ Hell. I, 5, 14. 3, 2, 23. 4, 11.¹ 21.

THUC. I, 6, 1.¹ 3.¹ 117, 1. 120, 5.¹ 2, 4, 2. 38, 2. 39, 3. 76, 4. 100, 6. 3, 21, 1. 38, 1.¹ 82, 2.¹ 4, 55, 1. 6, 46, 5. 55, 3. 68, 2.¹ 7, 36, 3. 39, 2. 8, 27, 6. 80, 1. 104, 5 (*bis*).

HDT. 2, 48.¹ 51.¹ 6, 8. 7, 46. 8, 51.

COM. Men. 4, 341, 56.¹ Philetaer. 3, 293.¹ Theop. 2, 818, 7. Pherecr. 2, 281, 3.¹

AR. Ach. 120.¹ 150. 686. 1105-6 (*bis*). Eq. 124. 205.¹ 280-1.¹ 1170.¹ Nub. 1330. Vesp. 457. Av. 503. Lys. 88.¹ 1116.¹ Ran. 903.

EUR. Cycl. 126.¹ 419. 551. fr. 271.¹

SOPH. Ai. 1121. El. 1500. O. C. 753.

HIPPONAX, 26.

SAPPHO, 72.¹

ARCHIL. 91.¹

HOM. Il. 5, 715. Cf. 6, 185.

In addition to the above references must be added the examples of the prepositional type cited under **630**, which, with a single exception (EUR. Phoen. 526), are of the first position.

633. Second Position :

DEM. 2, 1.¹ [49], 8.

ISOC. 6, 20. 8, 103.¹ 104. 10, 23.¹ 15, 47 (*ter*).

¹ The passages to which these references apply are cited in **629**, the others in **628**.

- PLATO. Conv. 190 B.¹
 THUC. 1. 70, 6 (*his*).¹ 2, 49, 5. 100, 2. 6. 34, 5. 37, 1. 8, 45, 2.¹
 AR. Eq. 528. 1367. Nub. 229-30.¹ Vesp. 554.¹ Thesm. 583.¹ Cf. Pl.
 879. 1018.¹ 1022.¹
 EUR. Cycl. 680. Phoen. 555.
 SOPH. O. T. 526. 1513.¹ Tr. 1252-3.¹

634. PARTICIPLE IN PREDICATIVE POSITION. — The predicative position is the most common position of the participle. Instances of this position in which the participle is the equivalent of an adjective, have been cited under the preceding sections. Other examples will be given later under the head of *Predicative Attribution*, the *Participle*, the *Compound Sentence*, and the *Abridged Sentence*. For the predicative position of the attributive participle, see 622 and 623.

635. SEEMING ATTRIBUTIVE OR PREDICATIVE POSITION OF *καλούμενος*, *ὀνομαζόμενος*, *ὢν*, AND THE LIKE. — The articular copulative participle is regularly attracted into the gender and number of the predicate (cf. 124, 127 f., 492), and the resulting positions merely simulate attribution or predication.

ὅ ὀνομαζομένη ἀνδρεία. PLATO, Phaedo, 68 C; *What is called bravery.* ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, PLATO, Conv. 190 E; *To what is now called the belly.* περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας, PLATO, Phaedo, 64 D; *About what are called (so-called) pleasures.*

DEM. [26], 27: ἐπεὶ καὶ . . . τὰς καλουμένας ὥρας νόμος καὶ τάξις . . . διοικεῖν φαίνεται.

ÆSCHIN. 2. 31: τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν. 40: τὸ καλούμενον παιπάλημα. 3, 122: ἦκειν . . . πρὸς τὸ Θυτείον ἐκεῖ καλούμενον.

ISOC. 8, 7: οὕτω γὰρ . . . πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν, ὥστ(ε) κτέ. 94: ῥιζιδίον ἐστι καταμαθεῖν . . . τὴν καλουμένην μὲν ἀρχήν, οὔσαν δὲ συμφοράν, ὅτι πέφυκε χείρους ἅπαντας ποιεῖν τοὺς χρωμένους αὐτῇ.

PLATO, Conv. 190 E (see above). Legg. 720 B: θεῖς ἂν ταῦτα δύο γένη τῶν καλουμένων ἱατρῶν; PHÆDO, 64 D (see above). 68 C (see above). 86 D: ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ. PHÆDR. 243 B: καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινθόδιον παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. Rpb. 404 D: οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων (sc. ψέγεις) τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας; 473 C-D: ἔαν μὴ . . . ἥ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι . . . οὐκ ἔστι κακῶν παῖλα.

XEN. An. 6, 1, 7: ὠρχοῦντο τὴν καρπαῖαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις.

¹ The passages to which these references apply are cited in 629, the others in 628.

7, 1, 33: ἔλεγεν ὅτι ἔτιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θριάκης. 5, 1: εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον. Mem. 1, 1, 11: σκοπῶν ὅπως ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κόσμος ἔφην.

THUC. 1, 2, 1: ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. 3: ἡ τε νῦν Θεσσαλία καλουμένη καὶ Βοιωτία. 32, 4: καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σφισροσύνη . . . νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινόμενη. 2, 19, 2: περὶ τοὺς Ρεῖτους καλουμένους. . . . ἐς Ἀχαρνάς, χῶρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δῆμων καλουμένων. 8, 48, 6: τοὺς τε κυλοὺς ἀγχιθοὺς ὀνομαζομένους.

HDT. 6, 61: τὸ δ' ἐστὶ ἐν τῇ Θεράπῃ καλουμένη.

COM. Men. 4, 249: ἡ νῦν ὑπὸ τινων χρηστότης καλουμένη.

EUR. Andr. 75-6: ὁ δὲ κεκλημένος | πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

636. μέσος, ἄκρος, AND THE LIKE IN PREDICATIVE POSITION. — Adjectives of position when used partitively regularly precede the articular substantive. For the anarthrous use, see 507.

(ἡ στήλη) κατὰ μέσῃν τὴν νήσον ἔκειτο, PLATO, Criti. 119 C; *The pillar was situated in the middle of the island.* ὄνυχας . . . ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν, Tim. 76 E; *They formed, at the extremities of the limbs, nails.* στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης, XEN. An. 1, 2, 17; *Halting his chariot before the phalanx, the middle of it.* But τὸ μέσον στίφος, XEN. An. 1, 8, 13; *The central mass of men, not the centre of the mass of men.* ὁ μέσος (δάκτυλος), PLATO, Rpb. 523 C; *The middle finger, not the middle of the finger.*

DIN. 1, 24: πόλις ἀστυγείτων . . . ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται.

LYCURG. 17: κατὰ μέσῃν τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθών.

HYPER. c. Athen. col. 6, 20: ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ.

DEM. 19, 127: εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. 29, 12: ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

ISOC. 5, 90: ἐν μέσοις γεινόμενον τοῖς πολεμίοις ἀποθανεῖν (sc. ὁμολογεῖται).

PLATO, Conv. 190 E: κατὰ μέσῃν τὴν γαστέρα. Critias, 119 C (see above). Lach. 183 E: ἄκρον τοῦ στύρακος. Phaedo, 108 E: ἐν μέσῳ τῷ οὐρανῷ. 109 C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους. E: διεξελθεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα. Protag. 352 A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Tim. 75 C-D: τὰ δὲ νεῦρα . . . ὁ θὺς ἐπ' ἔσχάτην τὴν κεφαλὴν . . . ἐκόλλησεν . . . καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυνέδησεν. Tim. 76 E (see above).

XEN. Ag. 9, 4: ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις. An. 1, 2, 7: διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου. 17 (see above). 2, 1, 11: ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρῃ. Cyn. 3, 4: ἄκρα δὲ τῇ οὐρᾷ σείουσιν. 4, 8: ἐπὶ δὲ ταῖς μηριαῖς ἄκραις. 5, 10: ἐπ' ἄκρους δὲ τοὺς πόδας. 6, 7: εἰς μέσον τὸν κεκρίφalon. Cyr. 7, 1, 34: ἐν ἄκραις ταῖς χερσί. 8, 8, 17: περὶ ἄκραις ταῖς χερσί. R. Eq. 6, 9: εἰς ἄκρον τὸ στόμα.

THUC. 2, 83, 3: κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. 91, 3: τῇ Λευκαδίᾳ (sc. τῇ) διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ. 3, 107, 4: οἵτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἀθρόοι ἦσαν, ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 4, 96, 1: μέχρι . . . μέσον τοῦ στρατοπέδου. 5, 9, 6: κατὰ μέσον τὸ στρατένμα. 6, 97, 5: ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν. 101, 2: διὰ μέσον τοῦ ἔλους.

HDT. 2, 40: σκέλεα δὲ ἀποτάμνονσι καὶ τὴν ὁσφὺν ἄκρην. 4, 49: Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἴμον ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν (sc. τὸν Ἰστρον). 181: ἐκ μέσον τοῦ ἁλός. 5, 101: διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥίει.

AR. Ach. 638: ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. 1216. Lys. 443-4: εἰ . . . τὴν χεῖρ ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις. Thesm. 239: τὴν κέρκον φυλάττον ἄκραν.

EUR. Cycl. 159: εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. 184: περὶ μέσον τὸν αὐχένα. 220: ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι. 671: μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας.

SOPH. fr. 689: μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοῖμην.

637. ὅλος IN PREDICATIVE POSITION. — ὅλος prefers the first predicative position with its decided emphasis. The second position is a manner of afterthought.

ὅλη . . . ἡ πόλις, DEM. 21, 80; (*The*) *whole (of) the city*. οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὅλη, AESCHIN. 1, 28; *The strangers and the city, the whole of it*. ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ κτέ. THUC. 4, 69, 3; *This day they worked the whole day long; but on the following day etc.*

INSCRIPTIONES ATTICAE. The predicative position alone is found according to Msth.³ § 86, 45. II, 465, 10: ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ (ante 100 a. Chr.). 467, 39: δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ (circ. 100 a. Chr.). 240, b, 9: ὅλην τὴν πόλιν (307/6 a. Chr.). IV, 2, 1054 b, 16: παρ' ὅλου τὸν τοῖχον (a. 350 a. Chr.).

DIN. 1 ex. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 22: ὅλη τῇ Ἑλλάδι. 44: τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης.

LYCURG. 3 exx. of 1st pred. pos. 7: ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος. 40: καθ' ὅλην τὴν πόλιν (τὴν add. Suid. {Sch.}). 59: ἡγοῦμαι . . . τουτοῖ . . . ὅλην ἑκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν.

HYPERIDES. No example.

DEMOSTHENES. In the Demosthenean corpus are found 50 exx. of the 1st pred. pos. and 9 exx. of the 2d pred. pos. 18, 118: λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμ' ὅλον τὸ γράψιν μοι. 21, 80: ὅλη γὰρ ἡ πόλις . . . τὴν ἐπιβουλὴν τότε ταύτην . . . ᾗσθητο.

AESCHIN. 4 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 28 (see above). 52 (= 3, 48 = 3, 206): ὅλην τὴν ἡμέραν.

ISAE. 2 exx. of 1st pred. pos. 7, 2: ὅλον τὸ πρῶγμα. 23: ὅλον τοῦ κλήρου.

ISOC. 29 exx. of 1st pred. pos., 6 exx. (omitting 9, 67) of 2d pred. pos. 8, 51: περὶ τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς πόλεως. 9, 46: τῇ τῆς πόλεως ὅλης διοικήσει.

LYS. 5 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 28, 10: οὐκ Ἐργο-
κλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. 31, 26: προδοῖς ὅλην τὴν πόλιν.

ANIDOC. 2 exx. of 2d pred. pos. 1, 68: τὴν πόλιν ὅλην σινταράξας.
[4], 29: τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων.

ANTIPHON. 3 exx. of 2d pred. pos. 5, 76: ἡ πόλις ὅλη . . . μετὰ τῆς
πόλεως ὅλης. 79: μετὰ τῆς πόλεως ὅλης.

PLATO, CONV. 219 C: κατεκείμεν τὴν νύκτα ὅλην. CRAT. 393 E: ὅλω τῷ
ὀνόματι. CRITI. 118 A: ὅλης τῆς νήσου. LEGG. 808 A: ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν
οἰκίαν. RPB. 411 A: τὸν βίον ὅλον. 442 C: ὅλω τῷ κοιῷ. 518 C: ξὶν
ὅλω τῷ σώματι . . . ξὶν ὅλη τῇ ψυχῇ. 519 E: ἐν ὅλη τῇ πόλει.

XEN. AN. 5 exx. of 1st pred. pos., 2 exx. of 2d pred. pos. (see Joost,
Sprachgebr. Xen. In 2, 3, 16: ὁ δὲ φοῖνιξ ὅθεν ἐξαίρεθει ὁ ἐγκέφαλος ὅλος
αὐαίνετο, ὅλος is adverbial, belonging to αὐαίνετο). 1, 2, 17: ὅλην τὴν φύλαγγα.
3, 3, 11: τῆς ἡμέρας ὅλης. 4, 1, 10: ὅλην τὴν ἡμέραν. CYT. 2, 1, 24: καὶ
ὅλαις ταῖς τάξεσι καὶ ὅλοις τοῖς λόχοις. 30: ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν περὶ πᾶδα
ὅλην καὶ δεκάδα ὅλην καὶ λόχον ὅλον καὶ τάξιν ὅλην (sc. ἐκάλει). HELL.
3, 4, 17: ὅλην τὴν πόλιν.

THUC. 3 exx. of 1st pred. pos., 1 ex. of 2d pred. pos. 1, 70, 8: δὲ ὅλου
τοῦ αἰῶνος. 4, 69, 3 (see above). 7, 38, 3: ὅλην τὴν ἡμέραν. 8, 50, 5:
ὅλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων.

HERODOTUS. No example.¹

COM. FR. About 9 exx. of the 1st pos. and 9 exx. of the 2d pos. 11 of
these exx. are either ὅλην τὴν ἡμέραν (τὴν ἡμέραν ὅλην) or ὅλην τὴν νύκτα
(τὴν νύχθ' ὅλην).

ARISTOPHANES. 7 exx. of the 1st pred. pos., 12 exx. of the 2d pred.
pos. The preponderance of the 2d pos. is undoubtedly due to metrical con-
venience, 10 of the 12 exx. occurring at the end of the verse. Ach. 138: τὴν
Θρᾷκην ὅλην. Eq. 1191: ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί. Nub. 36 (= Eccl.
39. 55. 1123. Pl. 743): τὴν νύχθ' ὅλην. Nub. 75: ὅλην τὴν νύκτα.
LYS. 29: ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Pl. 1015: ὅλην τὴν ἡμέραν. fr. 2, 1092: τὸν
χειμῶν' ὅλον.

TRAGICI. No example.

LYRICI. No ex. except CARM. POP. 35: ὅλον τὸ σῶμα and 46, 23:
ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

HESIOD. Does not use ὅλος (οὔλος).

HOMER. No example.

638. ὅλος IN ATTRIBUTIVE POSITION. — The attributive posi-
tion of ὅλος is much less common than the predicative.

τὴν ὅλην ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν . . . ὤψεσθε, DEM. 32, 2: *You will see the
whole extent of the chicanery and rascality.* τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκη-
σιν, ISOC. 9, 69: *The whole management of the state.*

DIN., LYCURG. No example.

¹ ὅλος, which is said not to occur in Herodotus, is found 7, 167 and 8, 113.

HYPER. 1, 12, 17: σὲ δὲ τὸν τῶν ὅλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρεῖδεν; (the only ex. in HYPER.).

DEM. 11 exx. in the entire corpus. 1, 3 (= 2, 31): τῶν ὅλων πραγμάτων. 32, 2 (see above). 36, 37: τὸ ἦμισυ τῆς ὅλης μισθώσεως.

AESCHIN. 9 exx. 1, 24: τῆς ὅλης ἡλικίως. 1, 46 (= 1, 61. 73): τὸ ὅλον πρᾶγμα. 3, 25: τὴν ὅλην διοίκησιν.

ISAEUS. No example.

ISOC. Only two exx. 9, 69: ἢ τὴν κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὴν ὅλην τῶν πραγμάτων διοίκησιν. EP. 2, 3: κατέγνω . . . μᾶλλον σοι μέλειν τῶν περὶ τὴν ἀνδρίαν ἐπαίνων ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων.

LYS. ANDOC., ANTIPHON. No example.

PLATO. CONV. 191 B: τὸ λειφθέν ἄλλο ἐξήτει καὶ συνεπλέκετο. εἴτε γυναῖ-
κὸς τῆς ὅλης ἐντίχοι ἡμίσει, . . . εἴτ' ἀνδρός. CRAT. 392 C: πότερον οὖν αἱ
γυναῖκες . . . φρονιμώτερί σοι δοκοῦσιν εἶναι ἢ οἱ ἄνδρες, ὥς τὸ ὅλον εἰπεῖν
γένος; PROTAG. 329 D: ὥσπερ τὰ τοῦ προσώπου μόρια ἔχει πρὸς τὸ ὅλον
πρόσωπον. RPB. 344 C: ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὅλην ἀδικίαν (*the whole
gamut of injustice*) ἡδικηκότα.

XEN. AN. 4, 8, 11: εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ φάλαγγι κακὸν ἔσται (the
only ex. in the Anab., according to Joost).

THUC., HDT. No example.

COM. NICOL. 4, 580, 30: τῆς ὅλης τέχνης. SOSP. 4, 483, 31: τῆς ὅλης
συντάξεως. MEN. 4, 249: μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίων βίον. 353, 466:
τὸν ὅλον ἀνατρέπει βίον.

ARISTOPHANES. No example.

TRAG. CHAEREM. 36. p. 790: τὰς ὅλας τιμάς (*verba corrupta*, Nauck).

EUR., SOPH., AESCHYL. No example.

ANACREONTEA, 13, 3-4: εἰ κύματ' οἶδας εὔρειν | τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης.

PIND. O. 2, 33: τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.

HES., HYMN. HOM., HOM. No example.

639. ὅλος WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVE. — ὅλος with an
anarthrous substantive is generally indefinite as in English *a
whole*; occasionally, definite.

640. ὅλος with anarthrous substantive indefinite:

ἂν δέ τις ἀνθρώπων ἢ καὶ ὅλη πόλις . . . βοηθήσῃ. DEM. 23, 81: *If any
individual or even a whole city comes to the rescue.* πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη,
DEM. 18, 271; CITIES, in their entirety, and nations.

HYPER. 3, 13: ὃς οὐ μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ δίνασαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅλη
πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ (Cobet would read ὅλη τῇ πόλει).

DEM. 18, 30: τρεῖς ὅλους μῆνας. 271 (see above). 19, 57 (= 158):
τρεῖς μῆνας ὅλους. 78: τέτταρας μῆνας ὅλους. 230: ὅλον τόπον. 20, 51:
πόλεις ὅλας. 21, 131: φυλὴν ὅλην. 23, 81 (see above). 24, 9: μὴν
ἡμέραν ὅλην. 197: ἐν αὐτὸν ὅλον. 31, 14: ὅλοις ἔτεσιν πρότερον δέκα.

36, 33: πλάσμα . . . ὅλον. 45, 29: πλάσμ' ὅλον. (4 exx. of 1st pos., 10 exx. of 2d pos.)

ISOC. 14, 52: ὅλην . . . πόλιν. 15, 74: ὅλοις εἶδεσι.

PLATO, Gorg. 512 B: πόλεις γὰρ ἔστιν ὅτε ὅλας σφίξει. Legg. 811 A: ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας . . . καὶ τινὰς ὅλας ῥήσεις . . . ξυναιγαγόντες. Rpb. 373 E: μεῖζονος τῆς πόλεως δεῖ οὔτι σμικρῶ, ἀλλ' ὅλῳ στρατοπέδῳ. Theaet. 201 A: τέχνη γάρ σοι ὅλη σημαίνει μὴ εἶναι ἐπιστήμην αὐτοῦ. ΘΕΑΙ. πῶς δὴ; καὶ τίς αὕτη;

XEN. Cyr. 2, 3, 17: ἐκάλεσε δ' ἐπὶ δεῖπνον καὶ ὅλην τάξιν σὺν τῷ ταξίαρχῳ.

THUC. 3, 36, 4: ἀναλογισμὸς (sc. ἦν αὐτοῖς) ὥμῶν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.

HDT. 7, 167: σώματι ὅλα. 8, 113: ταῦτα μὲν ἔθνεα ὅλα εἴλετο, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους.

AR. Ach. 85-6: παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους | ἐκ κριβάνων βοῦς. An. 431: σόφισμα, . . . παιπάλῃμ' ὅλον. Ran. 506: βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον.

COM. Damox. 4, 530: ἐν δὲ ἔτεσιν καὶ μηνσὶν οὐχ ὅλοις δέκα. Euphron. 4, 486: ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μηνσί. Men. 4, 358, 626: πόλεις ὅλας. Alex. 3, 497: δι' ὅλης ἡμέρας. Amph. 3, 307: γλαῦκοι δ' ὅλοι. Eubul. 3, 237: δι' ἡμέρας | ὅλης. Antiph. 3, 94: ὅλους | βοῦς . . . ὅλον τέρας. 125: ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην. Alcae. 2, 827: μῆνης ἐγγὺς τρεῖς ὅλους.

EUR. Cycl. 217: ὅλον πίθον. Phoen. 1131-2: γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενὺς ὅλην πόλιν | φέρων. (The only 2 exx. of ὅλος in Eur.)

SOPH. O. T. 1136-7: τρεῖς ὅλους | . . . ἐκμήνους χρόνους. Ph. 480: ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.

PHILOXENUS 29, 14-5 (Bkg.): θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν | ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις. 29: καὶ κεφάλαιον ὅλον.

HOM. Od. 17, 343: ἄρτον τ' οὐδ' ὅλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο. 24, 118: μῆνι δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον.

641. ὅλος *with anarthrous substantive definite*:

ὅλη μὲν που χορεία ὅλη παιδευσίς ἦν ἡμῖν, PLATO, Legg. 672 E; *The whole choral art was, as we saw (218), the whole of education.*

ORATORES ATTICI. No example.

PLATO, Legg. 672 E (see above). 942 D: καὶ ὅλην εὐκόλιαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν τῶν αὐτῶν εἵνεκα. Rpb. 577 D-E: καὶ ἡ τυραννευομένη ἄρα ψυχὴ ἥκιστα ποιήσει ἅ ἂν βουληθῇ, ὥς περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς.

THUC., HDT. No example.

AR. Pax, 26-8: καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ, | ἣν μὴ παραθῶ τράψας δι' ἡμέρας ὅλης | ὥσπερ γυναῖκί γογγύλῃν μεμαγμένην.

SOPH. fr. [1026]: ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην.

PIND. O. 3, 19-20: διχόμηνης ὅλον χρυσάρματος | . . . ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μῆνα. 10 (11), 43: ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσῃ ἐλσαις ὅλον τε στρατὸν | λαῖαν τε πᾶσαν. N. 3, 49: ἐξέτης τὸ πρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον.

642. *πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας)*. — The original difference between *ἅπας* and *πᾶς* gradually faded and the avoidance of hiatus in artistic prose tended to prevent the employment of *ἅπας* after a vowel. On the other hand, after a consonant a dislike to *πᾶς* began to manifest itself. *καλῶ δ' ἐναντίον ἑμῶν ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς θεοὺς ἅπαντας* (so all MSS.) *καὶ πάσας, καὶ εἴχομαι πᾶσι καὶ πάσαις*. The extent of this discrimination according to position varies with various authors and various spheres. The extremes are found in the Pseudo-Xenophontean *Ἀθηναίων πολιτεία*, which uses *πᾶς* and *ἅπας* indifferently after vowels and consonants, and in Isocrates, who applies the rule with great rigor.

According to Diels, Gött. gel. Anz. 1894, 297 ff., Isocrates uses *πᾶς* 340 times, 287 times after a vowel, and 53 times after a consonant; *ἅπας* is used 528 times after a consonant and only 14 times after a vowel (12 times after *περί* and twice after *πρό*). The 53 exceptional cases of the use of *πᾶς* after a consonant are due to other euphonic considerations, to the fixity of stereotyped expressions, such as *ἐκ παντὸς τρόπου*, to faulty tradition, or to lack of revision. The Panegyricus presents no exception. For further details, see Diels, *l.c.*

Numerically *πᾶς*, as a rule, far outweighs *ἅπας*; *ἅπας* is much more frequent than *σύμπας*, and *συνάπας* is rare. In Plato, according to computations based upon the tables of Walbe, *Syntaxis Platonicae specimen*, Bonn, 1888, pp. 4 sq., *πᾶς* occurs 5714 times, *ἅπας* 834 times, *ξύμπας* 372 times, and *ξυνάπας* 13 times. In Isocrates, however, *ἅπας* is much more common than *πᾶς* (see above), and in Plato's Sophistes and Politicus *ξύμπας* occurs more than twice as often as *ἅπας* (20 : 8 and 45 : 18).

643. POSITION OF *πᾶς, ἅπας, σύμπας*. — *πᾶς, ἅπας, and σύμπας (συνάπας)*, like *ὅλος*, are used with articular and with anarthrous substantives, and in predicative and attributive position. The first predicative position is by far the most common. Next in the order of frequency is the second predicative position. This is the favorite position of *ἅπας* in some authors, and the regular position in *οἱ ἅλλοι πάντες* and kindred forms. The attributive position comes last.

644. PREDICATIVE POSITION OF *πᾶς, ETC.* — *πᾶς, ἅπας, σύμπας (συνάπας)* in predicative position are generally used like the English *all*.

πᾶς ἡ βουλή, DIN. 1, 15; *All the senate*. *πᾶς ἡ Ἑλλάς*, *Ibid.* 31; *All Greece*. *πάντες οἱ πολῖται*, AESCHIN. 3, 8; *All the citizens*. *ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός*, Lys. 19, 13; *From my father's whole life and from his actions*. *ἅπας ὁ δῆμος*, DEM. 20, 106; *All the people*.

ὁ δῆμος ἅπας, 21, 2; *The people with one accord.* ξύμπαν δὲ τὸ ὀπλιτικὸν . . . τρισχilioι μάλιστα, THUC. 4, 124, 1; *The aggregate (number of) the hoplite contingent was approximately three thousand.* τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχιλιοι μάλιστα, THUC. 5, 6, 5; *The heavy-armed troops that were mustered amounted in the aggregate to about two thousand.*

645. πᾶς in Predicative Position:

DIN. 1, 15 (644). 31 (644). 50: τὰς ἀποφάσεις πάσας. 71: πάσας τὰς δικαίως πίστεις. 80: οἱ ἄλλοι πάντες. 2, 15: πᾶσι τοῖς πολίταις. 20: πᾶσι τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. 3, 7: πᾶσαν τὴν πόλιν. 3, 16: τῶν πονηρῶν πάντων (masc.). There are 21 exx. of the 1st pos., 5 of the 2d, including 2 instances of οἱ ἄλλοι πάντες and one of τὰλλα πάντα.

LYCURG. 5: πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν. 7: κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. 80: πάντες οἱ Ἕλληνες. 94: πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις. There are 19 exx. of the 1st pos., none of the 2d.

HYPER. There are 7 exx. of the 1st pred. pos., 4 of the 2d, not counting 8 exx. of οἱ ἄλλοι πάντες and variations, and 6, 25: τοῖς λοιποῖς πᾶσιν.

DEM. In the singular alone there are 100 exx. of the 1st pos., and 19 exx. of the 2d pos.

AESCHIN. 22 exx. of the 1st pos., 8 exx. of the 2d pos., not including 3 exx. of τὰλλα (τὰ δ' ἄλλα) πάντα.

ISOC. In the corpus of Isocrates there are about 116 instances of the 1st pos. and only about 6 exx. (not counting 13, 19) of the 2d. 3, 12: πάντα τὸν χρόνον and so often. 4, 86: πάντων τῶν ἄλλων and so elsewhere, but 20, 1: τὰλλα πάντα τὰ περὶ τὸν βίον. 5, 70: τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, but 7, 3 (= 16, 27): πᾶσαν . . . τὴν Ἑλλάδα. 18, 50: πᾶσαν τὴν πόλιν.

LYS. There are about 54 instances of the 1st pred. pos. Of the 2d pos. there are only 4 exx., and one of these is not cogent.

ANDOC. There are about 16 instances (including one doubtful one) of the 1st pred. pos., and about 4 of the second (excluding 2 that occur in documents).

ANTIPHON. 10 exx. of the 1st pred. pos. and 6 (including one τοῖς ἄλλοις πᾶσιν) of the 2d. Five of the latter are in the sixth speech.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses πᾶς and forms 830 times in the 1st pos. (318 singulars), and 380 times (91 singulars) in the 2d pos. Specially to be noted is the expression πᾶς ὁ βίος, which in one form or another occurs about 27 times as compared with only three instances of the 2d pred. pos. πᾶν τοῦνιντιόν is the regular formula; variations are rare. In conjunction with ἄλλος, πᾶς regularly follows; with τοιοῦτος it regularly precedes. τὰλλα πάντα (72), οἱ ἄλλοι πάντες (16); but πάντα τὰλλα (8), πάντες οἱ ἄλλοι (2), πάντα τὰ τοιαῦτα (86), πάντες οἱ τοιοῦτοι (4); but τὰ τοιαῦτα πάντα (20), οἱ τοιοῦτοι πάντες (2). See Walbe, p. 32.

XEN. In the Anabasis πᾶς occurs 39 times in the 1st pos. (13 sing., 26 plur.), and 27 times in the 2d pos. (7 sing., 20 plur.), not including 5 instances of οἱ ἄλλοι πάντες. (Joost, *l.c.*, pp. 78 f.)

THUC. Of the nominative singular and plural of all genders, there are 13 instances of the 1st pred. pos. and 8 instances of the 2d (excluding one οἱ ἄλλοι πάντες).

HIPT. 1, 24: περιδεῖν αὐτὸν ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα . . . ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν . . . σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ . . . πᾶν τὸ γεγονός. 28: πάντων τῶν ἐντὸς Ἄλλος ποταμοῦ οἰκημένων . . . τοὺς ἄλλους πάντας. 36: Λυδῶν μέντοι λογιάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω. 2, 25: διὰ παντὸς τοῦ χρόνου . . . οὐδὲ πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπέτειον . . . τοῦ Νείλου . . . ἀπὸ πάντων ἔλκει τῶν ποταμῶν . . . μετὰ πάντων τῶν ὑδάτων. 2, 76: ψιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν. 3, 6: πάντα τὸν κέραμον. 3, 16: τᾶλλα πάντα.

AR. Ach. 474: πάντα . . . τὰ πράγματα. 809: πάσας . . . τὰς ἰσχάδας. 1089: τὰ δ' ἄλλα πάντ(α). Nub. 888: πρὸς πάντα τὰ δίκαια. 1129: τὴν νύκτα πᾶσαν. Pax. 1318: τὰ σκευή . . . πάντα. Av. 41: πάντα τὸν βίον. 105, 445-6: πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς | καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. 551 (bis). 912. 1507. 1677. Lys. 1111. Thesm. 246. Ran. 621: πάντα τᾶλλα. Eccl. 33. 1115. Plut. 189. 547: πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις.

EUR. Andr. 173: τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος. Hec. 491: πάντα τὰν βροτοῖς. 814-5: τᾶλλα μὲν μαθήματα | μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν.

SOPH. Ant. 748: ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὁδε. El. 423: πᾶσαν . . . τὴν Μυκηναίων χθόνα. 657: τὰ δ' ἄλλα πάντα (similarly Ai. 1398. O. C. 609. Ph. 610). 685: πᾶσι τοῖς ἐκεῖ. 692: πάντα τάπινικι. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. 1345: τὰ κείνων πάντα. O. C. 437: ὅτ' ἦδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων. 1613: ὤλωλε γὰρ δὴ πάντα τάμα. Tr. 383: πάντες οἱ κακοί. fr. 528: φιλάγνυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

AESCHYL. Ag. 513-4: τοῖς τ' ἀγωνίους θεοῖς | πάντας προσαιδῶ. 1602: πᾶν τὸ Πλεισθένης γένος. Eum. 930: πάντα . . . τὰ κατ' ἀνθρώπους. 1015: πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. Pers. 172: πάντα . . . τὰ κεδν(ῶ) . . . βουλευμένα. P. V. 101-2: πάντα . . . | . . . τὰ μέλλοντα. Sept. 691: πᾶν τὸ Λαῖον γένος. Suppl. 721: πᾶσά θ' ἡ' πικονρία.

BACCHYL. No example.

PIND. O. 14, 5-6: σὺν γὰρ ἔμμιν τά τε τερπνὰ καὶ | τὰ γλυκὲ' ἄνεται πάντα βροτοῖς. (Apparently the only example.)

HYMN. HOM. Ap. 108: πᾶν τὸ μεσηγύ.

HOM. Od. 13, 262: τῆς ληΐδος . . . πάσης. 16, 404: τοὺς τ' ἄλλους πάντας. 17, 411: οἱ δ' ἄλλοι πάντες.

IL. 1, 597: αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδείξω πᾶσιν. 11, 693: οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. 15, 134: τοῖς ἄλλοισι . . . πᾶσι. 18, 485: τὰ τείρεα πάντα. 21, 371: οἱ ἄλλοι πάντες. 24, 260: τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα.

646. ἅπας in Predicative Position:

DIN. 13 exx. of 1st pos. and 15 exx. of 2d pos. (including 1, 106: τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις).

LYCURG. 17 exx. of 1st pos. and 5 exx. of 2d pos., not counting 2 instances in a document.

HYPER. 8 exx. of 1st pos., including one doubtful one, and 11 exx. of 2d pos., including 2 exx. of the gen. and one of the accusative of οἱ ἄλλοι ἄπαντες. Two of the 11 exx. depend on restorations.

DEM. Of the singular of ἄπας there are in the Demosthenean corpus 33 exx. of the 1st pos. and 23 exx. of the 2d. The latter exx. include articular proper names, 6 exx. of the type τὸν ἄλλον ἄπαντα χρόνον (9, 22. [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49), one τοῦτον ἄπαντα τὸν χρόνον (19, 57), and a group of three (38, 7. 41, 5. [49], 11), in which ἄπας, while agreeing with the substantive, is really a modifier of the predicate.

AESCHYN. 12 exx. of the first position, 15 of the second. These include συλλήβδην ἄπαντας (3, 18) and 3 exx. of τοὺς (δ') ἄλλους ἄπαντας.

ISOC. 230 exx. of first position excluding ἄπας with ἄλλος; 55 exx. of the second position, including 9 exx. like 2, 37: μὴ περιύδης τὴν σαντοῦ φίνην ἄπασαν ἄμμι διωλυθεῖσαν, but excluding ἄπας with ἄλλος. In combination with ἄλλος, ἄπας is found 3 times in the type ἀπάντων τῶν ἄλλων, 35 times in the type τοῖς ἄλλοις ἄπασιν, 8 times as in τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων and 3 times as in παρὰ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀνθρώποις.

LYS. 39 exx. of first position and 16 of second, not including ἄπας with ἄλλος and 3 doubtful exx. In combination with ἄλλος, ἄπας once precedes (31, 8: ἄπασιν τοῖς ἄλλοις πολίταις) and 10 times follows, 7 times in the type τῶν ἄλλων ἀπάντων, 2 times as in 19, 64: τῶν ἄλλων . . . ἀπάντων τῶν εἰρημένων, and once as in 22, 16: ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἄπασιν.

ANDOC. 6 exx. of first position and 6 of second, besides 1, 56: τοὺς ἄλλους ἄπαντας and 1, 131: τὸν ἄλλον βίον ἄπαντα.

ANT. 6 exx. of first position and 12 (excluding 3 in which ἄπας is used in conjunction with ἄλλος) of second.

PLATO. According to Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31, Plato uses ἄπας and forms 101 times in the first position (33 singulars), and 139 times in the second position (48 singulars). Like πᾶς, ἄπας generally follows articular ἄλλος but precedes articular τοιοῦτος. τὰλλα ἄπαντα (17), οἱ ἄλλοι ἄπαντες (6), ἄπαντα τὰ ἄλλα (1); but ἄπαντα τὰ τοιαῦτα (6), ἄπαντες οἱ τοιοῦτοι (1), τὰ τοιαῦτα ἄπαντα (3). See Walbe, *l.c.*, p. 32.

XEN. According to Joost, *l.c.*, pp. 78 f. there are 5 exx. of the first position of ἄπας (one plural) and 1 ex. (pl.) of the second position. In addition οἱ ἄλλοι ἄπαντες occurs twice.

THUC. 16 exx. of the first position (not incl. 8, 43, 2: ἄπασαι δ' ἡδικοῦσαι ἄμα ἐν τῇ Κνίδῃ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες), and 24 exx. of the second position, not including two instances of οἱ ἄλλοι ἄπαντες.

HDT. In the first two books there are about 4 exx. of the first position, and 6 of the second not including 2 exx. of the type οἱ ἄλλοι ἄπαντες ἀνθρώποι. 1, 86. 166. 171. 191. 192. 194. 2, 19. 42. 65. 82. 136. 151.

AR. In about 20 instances examined, the second position is a little more frequent than the first. Ach. 205: τῶν ὀδοπόρων ἀπάντων. 577: ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν. 617: ἄπαντες . . . οἱ φίλοι. Eq. 170: τὰς νήσους ἀπάσας.

EUR. fr. 712: ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. 893: τὸ δ' ἄκαιρον ἄπαν.

SOPH. Ai. 132: ἄπαντα τὰνθρώπεια. 284: ἄπαν . . . τοῖργον. Tr. 1136: ἄπαν τὸ χρημ(α). fr. 84: ἄπαν τὸ χρηστόν. 776: ἄπαντα τὰγένητα (so Nauck; Valckenaer, τὰγέννητα). 1027: ἄπαντα τὰπίγεια καὶ μετάρσια.

AESCHYL. Ag. 553-4: τίς δὲ πλὴν θεῶν | ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; 902: τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.

PIND. O. 1, 31: ἄπαντα τεύχεα τὰ μέλιχα. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κράτιστον ἄπαν.

HOM. Od. 19, 372: αἱ κύνες αἶδε . . . ἄπασαι. 22, 446: αἱ δὲ γυνῆκες ἀολλέες ἦλθον ἄπασαι.

Il. 14, 273-4: ἄπαντες | . . . οἱ ἐνερθε θεοί.

647. σύμπαρ in Predicative Position:

DIN., LYCURG., HYPER. No ex.

DEM. 5, 11: ἦν συμπασης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις οὔσης δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν. [10], 41: συμπασης τῆς πόλεως.

AESCHIN. No ex.

ISOC. 9 times in first position as 9, 65: σύμπασαν τὴν ἀρετὴν. Twice in second position, e.g. 4, 83: τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.

LYS., ANDOC., ANT. No ex.

PLATO. Plato uses ξύμπαρ and forms 71 times in the first position (42 singulars), and 35 times in the second position (14 singulars) (Walbe, *l.c.*, pp. 13 and 31). With substantive ἄλλος, ξύμπαρ is found in ξύμπαντες οἱ ἄλλοι (3), ξύμπαντα τὰ ἄλλα (1), and τὰλλα ξύμπαντα (3); with substantive τοιοῦτος, in ξύμπαντα τὰ τοιαῦτα (2), and τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα (7) (Walbe, *l.c.*, p. 32).

THUC. Of the 11 exx. recorded in Bétant, all but one are of the first position. 2, 65, 4: ξύμπαρ ἡ πόλις. 100, 2: ξύμπαντες οἱ ἄλλοι βασιλεῖς. 5, 6, 5 (644).

HDT. 7, 99: συναπάσης τῆς στρατῆς . . . νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο. 9, 45: συναπάσης τῆς Ἑλλάδος.

AR. No ex.

SOPH., AESCHYL., TR. FR. No ex.

PIND. No ex.

HES. No ex.

HOM. Il. 22, 380: ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. (No other ex.)

648. PREDICATIVE πᾶς (ἄπαρ) MEANING *EVERY*. — With a generic singular (almost invariably a participle or an adjective), πᾶς (ἄπαρ) regularly means *every*.

πᾶς . . . ὁ θέμενος τὴν ψῆφον. DEM. 23, 97: *Every one that casts his vote.* ἀπαντὶ τῷ βουλομένῳ, 21, 45; *To every one that desires.* πᾶς ὁ πονηρός.

25, 7; *Every one that is bad*. γραφικὴ . . . καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία, PLATO, Rpb. 401 A; *Painting and every (other) such craft*.

DEM. 21, 45: τῆς ὕβρεως αὐτῆς τὰς μὲν γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ, τὸ δὲ τίμημ' ἐπόησεν ὅλον δημόσιον. 23, 97: πᾶς γὰρ ὁ μήτε δ' ἔχθραν . . . μήτε δι' ἄλλην ἄδικον πρόφισιν μηδεμίαν . . . θέμενος τὴν ψῆφον εὐσεβεί. 25, 7: ἀσθενὴς μὲν γάρ ἐστι πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν. 32: ὁ γὰρ ἀπονονημένος πᾶς . . . ἐκ . . . τοῦ . . . περιλόγον, ἂν ἄρα σωθῇ, σφάζεται.

PLATO, Conv. 187 A. 208 A. Crat. 412 D. Gorg. 525 A. Legg. 730 C. 731 C: πᾶς ὁ ἄδικος οὐχ ἐκὼν ἄδικος. 755 A. 791 E. 808 E. 895 D. 917 B. 953 D. Parmen. 148 E. Phaedo, 76 D. 77 C. Phaedr. 238 E. 276 D. Rpb. 347 D. 401 A: ἔστι . . . πλήρη μὲν γραφικὴ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία (see above). 416 D. 489 C. Soph. 219 A: ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σώμῃ θεραπείᾳ, "The tending of mortal creatures." 252 E. Theaet. 154 B: Πρωταγόρας τε καὶ πᾶς ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν. Elsew.

XEN. Mem. 2, 4, 6: ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτόν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ.

HER. 2, 135: ἰδέσθαι ἔστι ἔτι καὶ ἐς τόδε παντὶ τῷ βουλομένῳ. 3, 14: ἦσαν δ' ἄρα αὐτοῦ φύλακοι οἱ τὸ ποιούμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἐκάστη ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον.

AR. Nub. 1020: τὸ μὲν αἰσχροὺν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι. Eccl. 638-9: οὐκοῦν ἄγξουσ' εὐ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα | διὰ τὴν ἄνοιαν (rare case of attributive πᾶς in this sense; some editors change text).

SOPH. Ai. 151-2: πᾶς ὁ κλύων | τοῦ λέξαντος χιρίει μάλλον. ("Solitarium exemplum est . . . in quo opus articulo, quippe sic solvenda sententia πᾶς ὅστις ἂν κλύῃ." — Ellendt.)

AESCHYL. P. V. 127: πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

PIND. O. 9, 100: τὸ δὲ φυῆ κράτιστον ἅπαν.

649. ATTRIBUTIVE πᾶς, ETC. — πᾶς in attributive position means *whole*, *whole number (amount) of*. It is often used in an absolute sense, *all that there is, are*, as, for example, ὁ πᾶς χρόνος, *eternity*; οἱ πάντες ἄνθρωποι, *the whole of mankind*.

οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, THUC. 1, 132, 1; *Neither (his) enemies nor the whole city*. ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος, τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν ἡμῖν τούτου, 2, 13, 7; *The entire wall measured sixty stadia, the part under guard, half this amount*. εἰς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις, 6, 41, 2; *Each one individually and the city collectively*. καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ μία νύξ, PLATO, Ap. 40 E; *For in that case eternity appears to be no greater than a single night*. μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων, LYCURG. 131; *He alone of all men*.

DIN. 1, 91: τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)¹

¹ Examples like τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις (DIN. 1, 106) are really predicative (see 674). For τὸ πᾶν (σύμπαν) and forms, see the lexica.

LYCURG. 131 (see above). (Apparently the only ex.)

HYPER. 2, 16: τὸν ἅπαντα χρόνον (*bis*). 6, 26: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

DEM. 18, 231: τὸν ἅπαντα χρόνον (elsew.). 19, 76: ἡ πᾶς ἀπάτη καὶ τέχνη. 24, 205: ἡ πᾶς ἐξουσία καὶ ἀδεια. [34], 24: τὸ δὲ σύμπαν κεφάλαιον γίνεται τόσον καὶ τόσον. [39], 18: τὸν ἅπαντα βίον. Elsew.

AESCHIN. 2, 40: τῆς ἀπάσης (*v.l.* πάσης) κακοηθείας. 89: τὸν ἅπαντα χρόνον.

ISOC. [1], 1: ὁ πᾶς αἰών. 8 (=4, 178. 8, 142): τὸν ἅπαντα χρόνον. 11: ὁ πᾶς χρόνος. 4, 28 (=8, 34): τοῦ σύμπαντος αἰῶνος. 5, 86: τοῦ λόγου τοῦ σύμπαντος. 15, 300 (=17, 1): τὸν ἅπαντα βίον. 18, 58: περὶ τοῦ παντὸς πράγματος.

LYS. [2], 1: ὁ πᾶς χρόνος. 66 (=78. 7, 29. 26, 11. 22): τὸν ἅπαντα χρόνον. 13, 30: τοῦ παντὸς κακοῦ. 97: τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις. 21, 19: τὸν πάντα χρόνον. 24, 13: τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων.

ANDOC. 3, 29: εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. (Apparently the only ex.)

ANT. 2, β. 1: τῶν πάντων ἀνθρώπων. 5, 43: ὁ πᾶς κίνδυνος. 79: ἡ πᾶσα παρασκευή. 6, 44: αἱ σύμψασαι ἡμέραι ἐγένοντο . . . πλεόν ἢ πενήτηκοντα.

PLATO. About 125 exx. (Walbe, *l.c.*, pp. 24 ff. and 35 f.). This number includes exx. like Legg. 734 B: ὁ πᾶς ἀνθρώπινος ὄχλος. but exx. like Phaedr. 277 C: ὁ ἔμπροσθεν πᾶς . . . λόγος and Ap. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζώων (see 674), are excluded. ὁ πᾶς (*ἅπας*, ξύμπας) χρόνος occurs 16 times, *e.g.* Apol. 40 E (see above). ὁ πᾶς (*ἅπας*) βίος occurs Legg. 785 A, 864 A. 957 B.

XEN. An. 2, 3, 18: πρὸς τῆς πάσης Ἑλλάδος. 5, 6, 7: τούτων δὲ κατεχομένων οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀνθρώποι δύναιντ' ἂν διελθεῖν. 7, 8, 19: τὸν πάντα χρόνον. (Joost, *l.c.*, p. 79.)

THUC. 1, 132, 1 (see above). 2, 2, 4: κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν. 2, 13, 7 (see above). 6, 6, 2: τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας. 41, 2 (see above). 100, 3: ἡ πᾶσα στρατιά. 102, 4: ἡ ξύμπασα στρατιά. 7, 68, 2: πόλει τῇ πάσῃ. 8, 26, 3: τὰ ξύμπαντα πράγματα. Elsew.

HDT. 1, 7, 2: ὁ δῆμος . . . ὁ πᾶς οὔτος. 32: τούτων τῶν ἀπασέων ἡμερέων. 80: τὴν πᾶσαν ἵππον. 85: τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης. 111 (=122. 126): τὸν πάντα λόγον. 132: τοῖσι πᾶσι Πέρσησι . . . ἐν . . . τοῖσι ἅπασι Πέρσησι. 2, 39: Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ. 60: ἐν τῷ ἅπαντι ἐνιαυτῷ τῷ ἐπιλοίπῳ. 112: ὁ χῶρος οὗτος ὁ συνάπας. Elsew.

AR. Nub. 203-4: πότερα τὴν κληρουχικὴν (*sc.* γῆν): | οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμψασαν. 462: τὸν πάντα χρόνον. Cf. Vesp. 518: ἄρχω τῶν ἀπάντων. 546-7: ἀλλ' ὃ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν | τῆς ἡμετέρας. Av. 1275: οἱ πάντες λεῶ. Cf. Thesm. 183-4: τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι; | ἡ πᾶσ(α).

EUR. Cycl. 580: τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. Hec. 285: τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμαρ ἔν μ' ἀφέιλετο. 757: αἰῶνα τὸν ξύμπαντα. I. A. [1554]: τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος. Med. 1100: τὸν ἅπαντα χρόνον. Tro. 909: ὁ πᾶς λόγος. fr. 269, 2: τῶν ἀπάντων δαιμόνων.

SOPH. Ai. 1003: τὸ πᾶν κακόν. EL. 1121 (= O. C. 773): γένος τὸ πᾶν. 1254-5: ὁ πᾶς . . . χρόνος. O. C. 754: τὸ πᾶν γένος. 1225: τὸν ἄπαντα . . . λόγον. Ph. 1226 (= 1257): τῷ . . . σύμπαντι στρατῷ. fr. 518, 3: τὸν ἄπαντα χρόνον. Elsew.

AESCHYL. P. V. 483: τὰς ἀπάσας . . . νόσους. 749: τῶν πάντων πόνων. 751: τὰς ἀπάσας ἡμέρας. 841: τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. 975: τοὺς πάντας ἐχθίρω θεούς. (Apparently no other exx.)

PIND. P. I, 46: ὁ πᾶς χρόνος. N. I, 69: τὸν ἄπαντα χρόνον. 4, 71-2: λόγον . . . τὸν ἄπαντα.

650. οἱ πάντες, ETC., WITH NUMBERS. — To the attributive use of πᾶν, etc., belongs the use of οἱ πάντες, τὸ σύμπαν, etc., with numbers. "In all" is often a convenient translation. The article is regularly omitted in Homer.

διέβησαν ἐς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες, THUC. 3, 85, 3; *They went across to the island (numbering) about six hundred in all.* πέμπουσιν . . . ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὀπλίτας, THUC. 1, 60, 1; *They sent sixteen hundred hoplites in all.* φῦσαι δ' ἐν χράνοισιν ἑίκοσι πᾶσαι ἐφύσων, HOM. Il. 18, 470; *In the melting pots bellows twenty in all were blowing.*

DEM. 29, 60: εἶρον τὸ σύμπαν πλέον ἢ τριάκοντα τάλαντ' αὐτοὺς ἀποστεροῦντας. 36, 15: λαβὼν τὸ σύμπαν πεντακισχιλίας.

ANT. Cf. 6, 44: αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πενήκοντα.

PLATO, Legg. 752 E: φημί . . . χρῆναι Κνωσίους . . . ἐξ αὐτῶν τε καὶ ἐκείνων αἰρεῖσθαι τριάκοντα μὲν καὶ ἑπτὰ τοὺς πάντας.

XEN. AN. 1, 2, 9: ἐνταῦθα Κύρος . . . ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν . . . καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Hell. 5, 4, 66: γενομένων αὐτῷ τῶν πασῶν πλέον ἑβδομήκοντα. 6, 2, 14: καὶ ἐγένοντο αὐτῷ αἱ ἅπασαι περὶ ἑβδομήκοντα.

THUC. 1, 60, 1 (see above). 100, 1. 3, 85, 3 (see above). 4, 38, 5: εἴκοσι μὲν ὀπλίται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. 6, 43: τριήρεσι μὲν ταῖς πᾶσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν . . . ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν ἑκατόν καὶ πεντακισχιλίους . . . τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίους. Cf. 7, 24, 2: καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἑάλω. 87, 4: ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες . . . οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων.

HDT. 1, 98: κύκλων δὲ ἐόντων τῶν συναπάντων ἐπτά. 163: ἐτυράννευσε δὲ Ταρτηροσὺ ὀγδῶκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ (τὰ) (so Kallenberg; Stein with MSS. omits) πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 214: βασιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα. 2, 159: ἐκκαίδεκα ἔτεα τὰ πάντα ἄρξας. 177: λέγεται . . . καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε δισυμρίας τὰς οἰκουμένας. 3, 66: βασιλεύσαντα μὲν τὰ πάντα ἐπτά ἔτεα καὶ πέντε μῆνας. 7, 4: βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἕξ τε καὶ τριήκοντα ἔτεα.

SOPH. O. R. 752: πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες.

HES. Th. 802-3: οὐδὲ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται . . . | ἐννέα πάντ' ἔτεα.

HOM. Od. 9, 204: ἐν ἀμφιφορέϊσι δωῶδεκα πᾶσιν. 19, 573-4: τοὺς πελέκεας, τοὺς . . . | ἴστασθ' . . . , δωῶδεκα πάντας. Elsew.

Il. 7, 161: ὧς νεέκισσ' ὁ γίρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. 18, 373: τρίποδὶς γὰρ ἐέικουσι πάντας ἔτευχεν. 470 (see above). Elsew.

651. πᾶς WITH ANARTHROUS SUBSTANTIVES. — With anarthrous singulars πᾶς means *every, every kind of*; with abstracts, it is often translated by *perfect, complete*; with anarthrous plurals, it means *all, all kinds of*; but the translations given do not exhaust the list of possible renderings.

Though the Greek differs from the English in the frequent use of the article with the generic plural, and though this difference is not effaced by the presence of πάντες, e.g. DEM. (7), 3: ἅπαντες . . . οἱ λησταί, *all pirates*; 14, 9: τοὺς . . . πολέμους ἅπαντας, *all wars*, yet the almost invariable formula is πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι, *all that are men, all men, mankind*, unless the whole of mankind is to be forcibly contrasted with a portion of itself, in which case the attributive form is used, οἱ πάντες ἄνθρωποι (649).

The partitive genitive plural accompanied by πᾶς regularly omits the article, except, of course, when it is modified by another adjective or a participle, or is itself an adjective or a participle, or designates not the whole genus but a definite group thereof.

πᾶς is rarely used, except in the neuter plural, to modify an anarthrous adjective or participle used substantively.

πᾶς . . . ἄνθρω, PLATO, Legg. 856 C; *Every man, everybody*. στέφανος μὲν ἅπας, καὶ μικρὸς ἦ. DEM. 22, 75; *A wreath of any kind, even if it be small*. ἅπας . . . λόγος, DEM. 2, 12; *Every assertion*.

πᾶσαν ἄδειαν, DEM. 19, 149; *Complete immunity*. ἅπασα . . . ἀσφάλεια. Ibid. 164; *Perfect (absolute) safety*. πάσῃ πονηρίᾳ, DEM. 25, 80; *With every kind of villainy*.

πάντες ἄνθρωποι, DEM. 23, 123; *All men, everybody*. ἄδηλον τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις, DEM. 15, 21; *All men are in the dark as to the future*. πᾶσιν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις δύο προσθήκαι, DEM. 23, 75; *Everything that is done or said admits of two predications*. ἡ (sc. Εὐνομία) πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει, DEM. 25, 11; *Eunomia is the saviour of all cities and countries*.

πασῶν ἂν εἴη δυστυχιστάτη γυναικῶν, ISOC. 19, 47; *She would be the most unfortunate of all women*. βάσανον ἀκριβεστάτην πασῶν πίστεων νομίζετε, DEM. 30, 37; *Torture is considered by you the most perfect of all means of persuasion*. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατον, PLATO, Legg. 808 D (135). (But μόνος . . . πάντων δὴ τῶν γενομένων βασιλέων

ἐν Σπάρτῃ. HDT. 6, 70. τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν (*their* = Egyptian) μαντηίων. Δημοῦς ἐν Βουτοῖ πόλι ἐστί, *Ibid.* 2, 83.)

πᾶς . . . νέος, μὴ ὅτι πρεσβύτης. PLATO, Legg. 799 C; *Every young man, not to say old man.*

DIN. πάντες ἄνθρωποι and forms 8 times: 1, 3. 22. 66. 84. 88. 107. 3, 19. 22.

LYCURG. 27: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔτεσθ: ῥιθιμότητοι. 54: πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσσεσθαι ἀγνωμονέστατοι. 75: πῶσιν ἀνθρώποις. 89: τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων.

HYPER. 1, 14 (= fr. 172): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 2: πάντας ἀνθρώπους. 5, 1: ἐπὶ πάσης ἀληθείας. fr. 70, 2: πάντας . . . ἀνθρώπους.

DEM. 2, 12 (see above). 3, 7 (= 25, 39. [26]. 23. [43], 1): ἐκ παντὸς τρόπου. 5, 18 (= 18, 61. 19, 332. 21, 173. Elsew.): πάντα τρόπον. 6, 25: βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας. 8, 9 (= 20, 88): ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. 15, 21 (see above). 18, 34: πάσαις δ' αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἔμι τοῖτον κεκρημένον. 195: πάσας ἀφῆκε φωνάς. 301: μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας καὶ δικαιοσύνης. 303: πάσῃ δικαιοσύνῃ. 321: ἐν παντὶ δὲ κειρῶ καὶ πράξει. 19, 149 (= 22, 42) (see above). 164 (see above). 20, 26 (= 39, 11): πᾶσ' ἀνάγκῃ. 49: ἐν ἀπάσῃ . . . εὐδαιμονίᾳ. 21, 105: παντὶ τρόπῳ. 149: πλείστον ἀπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῖν . . . πασιδὼν ἦν ἀνοητοτάτη γυναικῶν. 22, 75 (see above). 23, 75 (see above). 123 (see above). 25, 11 (see above). 25, 80 (see above). 30, 37 (see above). [34], 8: ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ἦν. 36, 16 (= [58], 22): πάσας αἰτίας. 57, 27: κύριοι πᾶσιν ἐστὶν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος. [So πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur at least fourscore times, e.g. 1, 22. 7, 8. 18. 29. 8, 5. 35. 42. 9, 6. 14. 22. 18, 72. 87. 93. 97. 200. 215. 271. 275. 297.] Ep. [4], 3: τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχιστάτην πασιδὼν πόλεων ὑπολαμβάνω.

AESCHIN. 1, 4: παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις (so 2, 152. 3, 6. 132. 152). 67: ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. 76: πᾶσα ἀνάγκη (sim. 87). 122: καταφρονούντος . . . ἀπάσης βλασφημίας. 178 (= 3, 170): ἐπὶ πᾶσι δικαίοις. 2, 181: μετὰ πάσης εὐνομίας. 3, 114: κατὰ πάντα τρόπον.

ISOC. 2, 6: τὴν βασιλείαν . . . παντὸς ἀνδρὸς εἶναι νομίζουσιν. 2, 26: πάντων ἀνθρώπων (and so about 40 exx. of πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms). 3, 31: ἐκ παντὸς τρόπου (10 other exx.). 4, 151 (= 12, 17): πάντα τρόπον. 8, 19: πάντας τρόπους. 12, 138: πᾶσα πολιτεία. 13, 20: εἰθὺς ἀνὲν πᾶσιν εἶη κακοῖς. 18, 11: πάντων κακῶν. 19, 47 (see above).

LYS. 1, 2: ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δευροτάτην ἡγοῦνται. (Similarly πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms occur nearly 30 times.) [6], 3: πάντα ἄνθρωπον. [9], 19: ἐκ παντὸς τρόπου (= 13, 28. [91]. 16, 1). 12, 57: πάντα κακά (*bis*). 13, 25: παντὶ τρόπῳ. 14, 38: πάσης πόλεως. 15, 1: πᾶσαν προθυμίαν. 18, 17: πάντων κακῶν. 19, 11 (= 53): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 31, 6: πᾶσα (*euergy*) γῆ. 34: πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

ANDOC. 1, 1 (= 3, 16): ἐκ παντὸς τρόπου. 1, 116: πάντων ἀνθρώ-

πων (sim. 7 other exx.). 2, 1: δεινότατον ἀπάντων χρημάτων ἡγοῦμαι. 21: ἀντὶ πάντων χρημάτων.

ANTIPHON, 1, 23: παντὶ τρόπῳ. 2, α, 2: πάσης ὑποψίας φυλακὴν. β. 11 (= δ. 3. 4. γ. 6. δ. 10): ἐκ παντὸς τρόπου. 3, γ, 5: ἀπάσης μὲν γῆς ἀμιρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων. 5, 14: κάλλιστι νόμων ἀπάντων. 17: παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. 6, 48: ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων.

PLATO. There are nearly 1000 instances of anarthrous πᾶς, etc., and less than one fifth of these follow the substantive. With but very few exceptions the reason for the postposition is evident at first sight, the prominence of the substantive causing πᾶς to take second place. Anarthrous participles or adjectives other than ἄλλος are rarely used with πᾶς, and substantives modified by πᾶς do not often have another attribute. πᾶσα is frequently used in the sense of *all, perfect, complete*, with such abstracts as ἀκρίβεια, ἀμαθία, ἀνάγκη, ἀπορία, εἰδυμονία, εἴνοια, ἥδονή, παρανομία, παρρησία, προθυμία, σπουδή, etc. Especially noteworthy are the expressions πᾶς ἀνὴρ, which occurs 57 times, but never ἀνὴρ πᾶς; πᾶς ἄνθρωπος. 14 times, with ἄνθρωπος πᾶς. 3 times: παντὶ τρόπῳ, 32 times; πάντες (ἅπαντες) ἄνθρωποι and forms. 52 times (4 exx. of second position). Cf. Walbe, *loc.*, pp. 19 f., 27, 30 f.

Conv. 197 B: ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γίγνεσθαι καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Euthyph. 9 A: τί σοι τεκμήριον ἔστιν ὥς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκείνον ἀδίκως τεθνᾶναι . . . παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται κτέ. but B and C: οἱ θεοὶ ἅπαντες. D and E: πάντες οἱ θεοί (*ter*). 13 B: οὐκοῦν θεραπείᾳ γε πᾶσα (*of every kind*) ταῦτόν διαπράττεται; Legg. 799 C (see above). 808 D (see above). 856 C (see above). 879 C: εἰκοι δὲ νέψω παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι βραθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. 961 E: καὶ ἱατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Phaedo, 94 A: ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου ἡμῖν πᾶσαι ψυχαὶ πάντων ζώων ὁμοίως ἀγισθαὶ ἔσονται, εἴπερ ὁμοίως ψυχὴ πεφύκασιν αὐτὸ τοῦτο ψυχαὶ εἶναι. Phaedr. 249 E: πᾶσα μὲν ἀνθρώπου ψυχὴ. Rpb. 557 D: πάντα γένη πολιτειῶν.

XEN. An. 3, 1, 43 (= 7, 7, 41): ἐκ παντὸς τρόπου. 2, 8: εἰ . . . διανοοῦμεθα . . . τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι. 22: πάντες γὰρ ποταμοὶ . . . προσιοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίνονται (' πάντες γὰρ ποταμοὶ pr, s. v. C, add. μὲν et οἱ.'—Gemoll). 5, 11: πᾶς (*every*) . . . ἀσκός. 4, 5, 16 (= 7, 2, 8): πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. 29: ἐν πᾶσιν ἀφθόνοισ. 6, 1, 31 (cf. 7, 6, 18): ὁμνῶ ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας. 4, 6: φέρε γὰρ ἡ γῆ . . . ὄσπρια πάντα. 6, 30: κατὰ πάντα τρόπον. 7, 7, 46: πάντας ἀνθρώπους.

THUC. 1, 20, 1: παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. 34, 1: πᾶσα ἀποικία. 118, 2 (= 6, 88, 8): πάσῃ προθυμίᾳ. 144, 4: παντὶ τρόπῳ (13 exx.). 2, 19, 1: πᾶσαν ἰδέαν [similarly 77, 2. 3, 81, 5. 83, 1. 98, 3. 112, 7. 7, 29, 5 (see below)]. 38, 2: ἐκ πάσης γῆς. 41, 4: πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν. 43, 3: πᾶσα γῆ. 51, 3: πάσῃ διαίτῃ. 64, 3: ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. 3, 63, 1: πάσης ζημίας. 4, 11, 3: προθυμίᾳ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακαλενσμφ. 6, 22: οὐ πάσης ἔσται πόλεως. 6, 87, 4: ἐν παντὶ . . . χωρίῳ. 92, 4: ἐκ

παντὸς τρόπου. 5: ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν. 7, 29, 5: ἄλλη τε παραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθευστήκει ὀλίθρου.

HDT. 1, 8: ἐγὼ δὲ πείθομαι ἐκείνην εἶναι πασῶν γυναικῶν καλλίστην (similarly with the genitives νήτων 1, 170; χωρέων 193; ποταμῶν 2, 19; προβάτων 41; πολλῶν 157; etc.). 1, 21 (= 2, 113, 115, 9, 9): πάντα λόγον, *every bit of information* (but 1, 122 *elsew.*: τὸν πάντα λόγον, *the whole story*). 1, 25: μόνος δὴ πάντων ἀνθρώπων ("always πάντες ἄνθρωποι or ἄνθρωποι πάντες without the article; once (3, 38) there is found in Rsv οἱ πάντες ἄνθρωποι." — Kallenberg, *l.c.*, 205 f.). 1, 32: σκοπεῖν δὲ χρὴ παντὸς χρήμιτος τὴν τελευτήν. 34: ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον. 86: πᾶσι τυράννοισι. 87: πάντα . . . ἄδρα. 111: ἐπίτεξ' ἐόδσα πᾶσαν ἡμέρην. 126: τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφί κακὰ ἔχειν, τὴν δὲ τότε παρῆσαν πάντα ἀγαθὰ. 136 (= 2, 4, 99): ἀνὰ πᾶν ἔτος. 189: πάντα τρόπον. 199: πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην. 2, 11 (= 37, 130): ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. 22 (= 35, 90): πᾶσα ἀνάγκη. 124: πᾶσαν εὐνομίην . . . ἐς πᾶσαν κακότητα. 132 (= 8, 65): ἀνὰ πάντα ἔτεα. 3, 89: ἀγαθὰ σφί πάντα ἐμηχανήσατο. 152: πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανάς. 4, 85 (134). 139: προμηθῆν πᾶσαν. 5, 24 (135). 6, 37 (134). 139: τράπεζαν ἐπιπλήν ἀγαθῶν πάντων (= παντοίων).

AR. Ach. 1025-6: ὥπερ μ' ἐτρεφέτην | ἐν πᾶσι βολίοις. Eq. 522: πάσας . . . φωνάς. 1006 (= 1010): περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1112-3: πάντες ἄνθρωποι. Nub. 1132: μάλιστα πασῶν ἡμερῶν. Vesp. 547: πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε. 562: πάσας φωνάς. 709: ἔζων ἐν πᾶσι λαγώσι. 923: κυνὼν ἀπάντων ἄνδρι μονοφιγίστατον. Pax, 373: ἅπασ' ἀνάγκη. Av. 1059: θνατοὶ πάντες. 1281: ἅπαντες ἄνθρωποι. Lys. 484: πρόσφερε πάντας ἐλίγχους. 726: πάσας τε προσφάσεις. Thesm. 271: πάσαις τέχναις. Ran. 618: πάντα τρόπον. Eccl. 826 (= 829): πᾶς ἀνὴρ. Pl. 430: ἐκ πάσης με χώρας ἐκβλεῖν. 493: εἰς ἅπαν ἔργον. 812: ὅξιν δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα.

652. πᾶς WITH SUBSTANTIVES WHOSE ARTICLE IS IMPLICIT.

— The use of πᾶς with a substantive whose article is implicit is chiefly poetical except in phrases and formulae, in enumerations, and with proper names. Comp. 536, 538, and 568.

παντὶ σθένει, DEM. 3, 6; *With all your might*. νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς, *Ibid.* 8, 49; *By Zeus and all the gods*. καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει, AESCHIN. 2, 115; *With hand, and foot, and voice, and utmost strength*. ἐψευσμένος ἀπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον, DIN. 3, 1; *Having lied in the presence of all the Athenians*. μέλει μὲν οὐδὲν εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις, EUR. H. F. 595; *It matters naught if all the city sighted me*.

DEM. 3, 6: εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει (see above). 8, 49: νῆ τὸν Δία καὶ πάντας θεούς (similarly *elsew.*) (see above). 19, 227: παντὶ θυμῷ . . . φιλεῖ τοὺς εὖ ποιοῦντας. 271: ἀκούε(ε) . . . τῶν γραμμάτων λεγόντων Ἄρθμον . . . ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον . . . αὐτὸν καὶ γένος πᾶν (words

of a decree, but 25, 79: τὴν μισρὰν Θεωρίδα . . . καὶ αὐτὴν καὶ τὸ γένος πᾶν ἀπεκτείνετε).

AESCHIN. 2, 115 (= 3, 109) (see above).

PLATO. Criti. 109 A: θεοὶ γὰρ ἄπασαν γῆν ποτε κατὰ τοὺς τόπους διελάγχοντο. Legg. 664 A (= 741 B. 746 A. 799 B): διὰ βίου παντός. Phaedr. 246 B: πάντα δὲ οὐρινὸν περιπολεῖ.

THUC. 1, 86, 3 (= 5, 23, 3): παντὶ σθένει. 8, 43, 3: ἐνείναι γὰρ καὶ νήστους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν (treaty, and Lichas, a Spartan, speaks).

HDT. 1, 111: οἶκος μὲν πᾶς Ἀρπάγου κλιθιμῷ κατεῖχετο. 164: τέκνι καὶ γυναῖκες καὶ ἐπιπλὶ πάντα (but 7, 119: τὰ ἐπιπλὰ πάντα). 192: γῇ πᾶσα ὅσης ἄρχει. 2, 16: οἱ φισι τρία μύρια εἶναι γῆν πᾶσαν. 21: τὸν δὲ Ὠκεινὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν. 5, 46: ἐπεῖτε ἀπίκοντο παντὶ στόλῳ.

AR. Eq. 965-6: ἀλλ' οἱ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ | χώρις ἀπάσης (oracle). 1087: πάσης γῆς (oracle). Nub. 206: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. Plut. 771-3: καὶ προσκυνῶ γε . . . | . . . | χώριν τε πᾶσαν Κέκροπος (religious sphere).

EUR. H. F. 595: μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις (see above. Sim. 1333. Ion. 1225. Or. 1623. Elsew.). Suppl. 1190: πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναῖδων ὀρκωμοτεῖν. Elsew.

SOPH. Ai. 1178: γένους ἅπαντος. El. 713: πᾶς ἐμεστώθη δρόμος. O. C. 741: πᾶς σε Καδμείων λῆως καλεῖ δικαίως. Often.

AESCHYL. P. V. 668: ὅς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος. Sept. 254: καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Elsew.

PIND. O. 10, 76: αἶδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις. P. 9, 96: παντὶ θυμῷ. Elsew.

HOM. Od. 22, 94 (= 296): χθόνα δ' ἥλισέ παντὶ μετώπῳ. Elsew.

Il. 1, 592: πᾶν δ' ἡμῶν φερόμεν. 20, 476: πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. Elsew.

653. PREDICATIVE POSITION OF PRONOMINAL ADJECTIVES. — αὐτός, ἄμφω and ἀμφότεροι, ἕκαστος, ἑκάτερος, πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος, and the three great demonstratives ὃδε, οὗτος, and ἐκεῖνος, assume the predicative position. In all these, the first position is the normal one, the second position is the after-thought position.

654. αὐτός in Predicative Position:

αὐτῇ . . . ἡ παρασκευή, THUC. 6, 68, 1; *The armament itself, of itself, the very armament, the mere armament.* αἵτιος μὲν ἔγωγε οὐκ ἐμὶ τοῦτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ (*the soldiers themselves*) . . . ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον, XEN. An. 7, 1, 9.

LYCURG. 117: καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται. 121: ἐν αὐτῇ τῇ χώρῃ. 123: τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι;

ISAE. 11, 11: αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει.

ANTIPHON, 2 α 5: αὐτὸς ὁ θάνατος. 2 γ 8: περὶ . . . αὐτῆς τῆς εὐδομονεύς. 3 β 1: αὐταὶ αἱ συμφωναὶ . . . ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφωνῆς. 3 γ 1: αὐτῇ ἡ χρεῖα. 4 γ 3: αὐτὸ τὸ ἔργον σημεινέει. 4 δ 2: αὐτῇ . . . ἡ ἡλικία. 5, 28: ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος . . . αὐτὸ τὸ πλοῖον. 6, 5: αὐτῆς . . . τῆς ἐλπίδος.

PLATO, Criti. 112 B: ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγμια αὐτῆς. Gorg. 519 C: ὑπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἧς προσιτιτῶ. Phaedo, 103 A: οὐκ ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν λόγοις αὐτὸ τὸ ἐναντίον τῶν νυνὶ λεγομένων ὁμολογεῖτο; Phaedr. 271 C: αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εἵπεται.

XEN. An. 37 times, 35 times in the first predicative position, 7 times in the second. See Joost, Sprachgebrauch, etc., p. 77.

THUC. 2, 41, 2: καὶ ὡς οὐ . . . κίχπος τάδε . . . , αὐτῇ ἡ δύναμις τῆς πόλεως . . . σημεινέει. 6, 68, 1: αὐτῇ . . . ἡ παρυσκενῆ.

HDT. 2, 65: καὶ τὰ μὲν (sc. θηρία) σύντροφι αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, τὰ δὲ οὐ. 7, 11: αὐτοὶ τε ὄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτῶν. 7, 23: αὐτὴν τὴν διώρυγαν.

AR. Ach. 139-40: ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον | ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἡγωνίζετο. Eq. 1090: ἡ θεὸς αὐτῇ. Nub. 886: αὐτὸς μισθῆται πικρὸν αὐτοῖν τοῖν λόγοις. Vesp. 681: ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφάνων ἀποκναίεις.

SOPH. O. C. 1285: αὐτὸν τὸν θεόν. O. R. 805: αὐτός θ' ὁ πρέσβυς. 1169: πρὸς αὐτῷ . . . τῷ δεινῷ. Ph. 572: αὐτὸς οἰδυσσεύς.

AESCHYL. Pers. 792: αὐτῇ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

HER. O. et D. 349-50: εὐ μὲν μετρίσθαι παρὰ γείτονος, εὐ δ' ἀποδοῖναι | αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λόγιον, αἶ κε δύνῃ. (Usually, but not necessarily, translated by "with the same measure.")

655. αὐτός with Anarthrous Substantive:

ἀλλ' αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῇ ψυχῇ ἄριστον ἡῦρομεν, PLATO, Rpb. 612 B; *But we have found that justice "in her own nature" is best for the soul "in her nature."*

PLATO, Parm. 133 D-E: εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἡ δούλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότην δὴ πον, ὃ ἐστι δεσπότης, ἐκείνου δούλός ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλοι, ὃ ἐστι δούλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' αἰθρῶπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρω ταῦτά ἐστιν· αὐτῇ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὅ ἐστι, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῇ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας. *sim. sacre.* (But Waddell puts a comma after ὡσαύτως thus joining αὐτῇ with the following δουλεία.) Rpb. 438 C: ἐπιστήμη μὲν αὐτῇ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστίν. 612 B (see above). C: ἵνα αὐτῇ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθῇ.

SOPH. Ai. 1168: ἐς αὐτὸν καιρόν. Ant. 1217: πρὸς αὐτὸ στόμιον. El. 720: ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην. 1396: πρὸς αὐτὸ τέρμα. O. C. 1511: αὐτοὶ θεοί. 1650: ἄνακτα δ' αὐτόν.

AESCHYL. Ag. 37: οἶκος δ' αὐτός. 599: ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πείσομαι λόγον. Ch. 127: καὶ γαῖαν αὐτῇν. Pers. 443: αὐτῷ τ' ἄνακτι. P. V.

721: κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. 828: πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα. 847: Νεέλου πρὸς αὐτῷ στόμιτι. Sept. 528: τίμβον κατ' αὐτόν.

PIND. O. 13, 76-8: αὐτὰ | Ζηνὸς . . . παῖς ἔπορεν | . . . χρυσόν. P. 11, 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρείδης. N. 5, 1: ἐπ' αὐτὰς βαθμίδος. 9, 8-9: ἐπ' αὐτὰν . . . | . . . κορυφάν.

HES. Theog. 640: νέκταρ τ' ἄμβροσίν τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.

HOM. Od. 10, 158-9: ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν | ἦκεν. 416: πόλιν αὐτὴν.

II. 2, 309: αὐτὸς Ὀλύμπιος. 8, 442: αὐτὸς . . . Ζεὺς. *sim. saepe*. 12, 429: διαμπερές ἀσπίδος αὐτῆς. 469-70: οἱ δὲ κατ' αὐτὰς | ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. 13, 615: ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν. 18, 481: αὐτοῦ . . . σάκεος.

For exx. like HOM. II. 23, 8: αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες, see under αὐτός.

For αὐτός in attributive position, see under αὐτός.

656. ἄμφω in Predicative Position:

ἄμφω does not occur in Attic ISS (Meisterhans³, p. 233, 40) and in prose literature it recedes before ἀμφότεροι.

ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοιν, ANTIPHON, 3 β 9; *He is acquitted on both charges.*

ISAE. 5, 16: ἀμφοῖν δὲ ταῖν διαθήκαιν ἀκίρουν γιγνομέναιν. Cf. 6, 6: τὸ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ . . . ἄμφω ἅπαιδες ἐτελευτησάτην.

ISOC. 12, 97: πλείστοι μὲν οὖν κατηγοροῦσιν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν.

ANTIPHON, 3 β 9 (see above). 5, 51: ἔκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδρῶν.

PLATO, Legg. 757 E: οὕτω δὲ χρηστέον . . . τοῖν ἰσοτήτοι ἀμφοῖν. Protag. 314 D: ἀμφοῖν τοῖν χερσίν. 337 A: χοῇ γὰρ τοὺς . . . παραγιγνομένους κοινούς . . . εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοι ἀκροατάς. Rpb. 455 D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζώοιν.

XEN. Cyr. 1, 2, 11: μῖν ἄμφω τούτῳ τῷ ἡμέρᾳ λογιζονται. R. L. 13, 3: ἀμφοῖν τούτοις τοῖν θεοῖν (sc. Διὶ καὶ Ἀθηνῇ).

THUC. 5, 23, 1 (= 2): ἄμφω τῷ πόλει. 29, 2: ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν.

AR. Nub. 112: ἄμφω τῷ λόγῳ. Pax, 1309: σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων. Av. 35: ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

657. Anarthrous ἄμφω:

ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, HOM. II. 18, 414; *He proceeded to wipe off both hands.*

SOPH. O. C. 483-4: τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνις ἐξ ἀμφοῖν χερσίν | τιθεῖς.

HES. Sc. 419-20: ἀπ' δ' ἄμφω κ' ῥσε τίνοντε | ἀνδροφόνους μελίη.

HOM. Od. 5, 453: ἄμφω γούνατ(ι). 8, 135: ἄμφω χεῖρας. 16, 15 (= 17, 39 = 19, 417): ἄμφω φέει. 17, 302: οὐατα . . . ἄμφω. 20, 365: εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω.

II. 4, 523 (= 13, 549): ἄμφω χεῖρε. 5, 307 (= 10, 456 = 14, 466): ἄμφω . . . τένοντε. 14, 495-6: ὁ δ' ἔξετο χεῖρ' πετάσσει | ἄμφω. 16, 348-9: ἐνέπλησθιν δέ οἱ ἄμφω | αἷματος ὀφθαλμοί. 18, 414 (see above).

658. ἀμφότερος in *Predicative Position*:

ἀμφότερα τὰ ὦτα, XEN. AN. 3, 1, 31; *Both the ears, both ears.* τὼ παῖδι ἀμφότερῳ, *Ibid.* 1, 1, 1; *Both the sons, both sons.*

DEM. (7), 5: δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων. 24, 134: ἀμφοτέρως τὰς κρίσεις. [35], 27: τὰ δὲ παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα τῶν συντιθέμενων. 57, 41: παρόντων τῶν τε θείων ἀμφοτέρων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλων μαρτύρων.

ISOC. 4, 139: εἰ . . . ἀπέφινον αὐτὸν ἅμι τοῦν πολέων ἀμφοτέροι . . . περιγεγενημένον.

LYS. [2], 33: πρὸς ἀμφοτέρως ἅμι τὰς δυνάμεις. 25, 9: ἀμφοτέρων (τῶν) πολιτείων ("τῶν add. Rs." — Thalheim). 25: ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέροι. fr. 88: ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων.

ANTIPHON, 2 γ 6: τὸ . . . ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρως τὰς διώξεις.

PLATO, Rpb. 410 E: δεῖν δὲ γέ φημεν τοὺς φύλακας ἀμφοτέρεα ἔχειν τούτῳ τῷ φύσει.

XEN. AN. 1, 1, 1: ἐβούλετο τὼ παῖδε ἀμφοτέρῳ παρεῖναι (see above). 1, 4, 4: ἐπὶ δὲ τοῖς τεύχεσιν ἀμφοτέροις ἐφειστήκεσαν πύλαι. 3, 1, 31 (see above).

THUC. 3, 6, 1: ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν. 4, 123, 3: ἐπ' ἀμφοτέρως τὰς πόλεις. 5, 74, 3: ἀπ' ἄνδρων . . . Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. 7, 41, 4: τροπαῖα . . . ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν.

HDt. 2, 2: ἐσιόντι (sc. τῷ ποιμένι) τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα βεκὸς ἐφώνεον. 6, 52: τὴν δὲ Πυθίην κελεύειν σφείας ἀμφότερα τὰ παιδία ἡγήσασθαι βασιλέας.

659. ἀμφότερος with *Anarthrous Substantive*:

ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ, HOM. Od. 4, 116; *With both hands.* ποσὶ . . . ἀμφοτέροισιν, 22, 87; *With both feet.*

HDt. 4, 72: σκέλεα δὲ ἀμφότερα κατακρέματα μετέωρα.

AESCHYL. Pers. 130-1: τὸν ἀμφέζευκτον ἑξαμείψας ἀμφοτέρως ἄλιον | πρῶνα κοινὸν αἵας.

PIND. P. 2, 47-8: ἀμφοτέροις | ὁμοῖοι τοκεῦσι. 4, 124: κυσίνγητοι . . . ἀμφοτέροι. N. 7, 94: ἀμφοτέρως ἰὼν χειρός. 1, 1, 6: ἀμφοτερᾶν . . . χαρίτων . . . ζεύξω τέλος.

HES. Th. 553: χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα. 771: σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐατιν ἀμφοτέροισιν.

HOM. Od. 4, 116 (see above). 5, 413-4: πόδισσιν | . . . ἀμφοτέροισι. 428 (= 24, 316): ἀμφοτέρῃσιν . . . χερσὶν (sim. 14, 351). 12, 409-10: προτόνους . . . | ἀμφοτέροισι. 22, 87 (see above). 24, 397-8: χεῖρε . . . | ἀμφοτέρως.

Il. 4, 521: ἀμφοτέρῳ . . . τ' ἄνουντε. 12, 459: ἀμφοτέροισι θαιρούς. 13, 78-9: ποσσὶν | . . . ἀμφοτέροισι. 194: νεκρῶν ἀμφοτέρων. 281: ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδισι. 16, 740: ἀμφοτέρως . . . ὀφρῶς. 18, 23: ἀμφοτέρῃσιν . . . χερσὶν (sim. 123). 20, 280: ἀμφοτέροισι . . . κύκλους. 21, 489: ἀμφοτέρως . . . χεῖρας.

660. ἕκαστος. — A substantive qualified by ἕκαστος regularly takes the article in prose, but in prepositional and genitive expressions of time it is freely omitted. Isocrates seems never to have omitted the article.

ἐπεί δὲ φῶς ἐγένετο. ἤγεν ἕκαστος ὁ στρατηγὸς τὸν αὐτοῦ λόχον ἐπὶ κώμην, XEN. An. 6, 3, 2: *When it got light, each of the generals led his own company to attack one of the villages.* ἐγένοντο μὲν λόχοι . . . ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα. ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν. *Ibid.* 4, 8, 15; *There were about eighty companies, each company averaging about a hundred men.* καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν. ISOC. 4, 78. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην. 2, 9. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, XEN. Hell. 2, 1, 27. καθ' ἡμέραν ἑκάστην, THUC. 2, 85, 4.

661. ἕκαστος in Predicative Position:

HYPER. 2, 2: καὶ δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἑκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολὸν τῆς ἡμέρας. fr. 159: εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστη ἑἷς ἄνδρες.

DEM. 30 (34)¹ articular against 4 (13)¹ anarthrous exx. τοῦ μηνὸς ἑκάστου: 4, 28. 37, 5. [53]. 13. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 18, 68. 18, 249. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 25, 26. καθ' ἑκάστην τὴν ἐκκλησίαν: 19, 70. 21, 153. τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου: 27, 9. 27, 10. 36, 37 (*bis*). 45, 32. [59]. 76. ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ: 27, 24. 27, 29. 28, 12. καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν: 27, 36.

14, 18: ἑκάστῳ τῷ μέρει (but previously in the same section: ἑκάστῳ μέρει). 14, 21: τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστην . . . ἐν ἑκάστῳ τῷ μέρει. 14, 23: τὸν δὲ ταξίωρχον ἑκάστον . . . τοῦ δὲ μέρους ἑκάστον . . . [ἢ τριττὺς ἑκάστη]. (The words ἢ τριττὺς ἑκάστη, although found in all Mss., are bracketed by Weil.) 19, 26: ἐφ' ἑκάστων . . . τῶν καιρῶν. 21, 30: ἕκαστος . . . ὁ παθὼν. 21, 220: ἕκαστος ὁ μισῶν. 22, 25: περὶ τῶν ἀδικημάτων ἑκάστων. 24, 38: ἐφ' ἑκάστην . . . τὴν ὁδόν. 24, 93: ἕκαστος οὐφλισκάνων. 24, 116: ἐφ' ἑκάστοις . . . τοῖς ἀδικήμασιν. 25, 11: ἕκαστος ὁ . . . λαχὼν. 25, 98: εἰς ἑκάστον τὸν παριόντα. [59], 101: ἀπὸ τῶν πόλεων ἑκάστων.

AESCHIN. 3, 114: διωμολογήθη δ' αὐτῷ . . . ἀποστέλλεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστον μῶς εἴκοσι. This is the only Ms. example, but in seven other instances Blass adds the article. Compare 662.

ISOC. Thirty-seven articular exx. but no anarthrous ex. καθ' ἑκάστην . . . τὴν ἡμέραν: 2, 2. 2, 11. 8, 20. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 4, 78. 4, 128. 6, 65. 79. 7, 40. 69. 10, 56. 12, 211. 14, 55. 19, 30. Ep. 5, 4. 6, 9. ἑκάστην τὴν ἡμέραν: 12, 267. κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην: 2, 9. 3, 22. 7, 28. 8, 129. 9, 43. 12, 30. καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν: 4, 29. 4, 31. 5, 51. 5, 104. 7, 18. 8, 87. 12, 122. 15, 21. 110. 213. 249.

2, 6: καθ' ἑκάστην μὲν οὖν τὴν πρᾶξιν. 9, 46: ἐξ ἑκάστης τῆς πολιτείας (*from every form of government*). 12, 54: ἑκάστης τῆς πόλεως. 12, 79: ἐξ ἑκάστης . . . τῆς πόλεως.

Lys. Three articular against eleven anarthrous exx. 19, 10: μὴ οὖν προ-

¹ The figures in parentheses are the figures for the entire corpus.

καταγίγνωσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ διαπνῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἑκάστον τὸν ἐνιαυτόν. 23, 6: ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ (sc. ἔφαιταν) τοῦ μηνὸς ἐκάστου ἐκέλευε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιαίς. 30, 21: ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἢδὲ τοῦ διόντος δώδεκα ταλάντοις ἀνίλωσε, παρ' ἑκάστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχειρήσεν ἕξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι.

PLATO, Aropol. 39 A: ἐν ἐκάστοις τοῖς κινδύνοις. Crat. 389 C: εἰς τὸ ἔργον ἑκάστον. 424 E: ὡς ἂν . . . δοκῇ ἐκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἐκάστον φαρμάκου (note omission of article with φαρμάκου). Euthyd. 307 B: πρὸς ἑκάστον τὸ ἔργον. Hipp. mai. 281 B: παρὰ τῶν πόλεων ἐκάστων. Meno, 98 B: τὸ ἔργον ἐκάστης τῆς πράξεως (generic, of every action). Parmen. 134 A: ἐκάστη ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη. 143 C: ἐν ἐκάστη τῇ προαιράσει. 144 A: οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόνιον ἑκάστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς; 144 C: ἐκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει. Phaedr. 248 E: ἡ ψυχὴ ἐκάστη. 274 E: περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης. Phileb. 32 E: ἐν ἐκάστοις . . . τοῖς ζώοις. Protag. 315 A: ἐξ ἐκάστων τῶν πόλεων. Rph. 338 D: ἐκάστη ἡ ἀρχή. 339 C: οἱ ἀρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις. 346 C: ἐκάστης τῆς τέχνης. 461 A: ἐφ' ἐκάστοις τοῖς γάμοις. 480: ἑκάστον τὸ ὄν. 487 B: παρ' ἑκάστον τὸ ἐρώτημα. 487 C: καθ' ἑκάστον τὸ ἐρωτώμενον. 601 A: ἐκάστων τῶν τεχνῶν. Theaet. 157 C: ἐκάστων τῶν σοφῶν.

XEN. An. 4, 8, 15 (see 660). 6, 3, 2 (see 660). 7, 4, 14: ὁ δεσπότης ἐκάστης τῆς οἰκίας. 7, 4, 15: κατὰ τὰς θύρας ἐκάστον τοῦ οἰκήματος. Cyr. 6, 1, 53: ἀνεβίβαζε δ' ἐπὶ τὸν πύργον ἑκάστον ἄνδρα εἴκοσιν. 6, 1, 54: καὶ πολλὸν ῥίον ἦγε τὰ ὀκτὼ ζεύγη τὸν πύργον . . . ἢ τὸ σκενοφορικὸν βάρος ἑκάστον τὸ ζεύγος. R. L. 13, 9: οὐδ' ἀκούεται γὰρ εἰς ἐκάστην πᾶσαν τὴν ἐνωμοτίαν ἀφ' ἐκάστον ἐνωμοτάρχου ἕξω.

THUC. 1, 22, 3: οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις. 2, 24, 2: κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἑκάστον. 3, 50, 2: ταξιμένοι τοῦ κλήρου ἐκάστον τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν. 3, 82, 2: ὡς ἂν ἑκασταὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ξεντηχιῶν ἐφωτῶνται. 4, 98, 2: ὃν ἂν τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης. 5, 47, 6: ἡ πόλις . . . διδότης σῖτον τῷ μὲν ὀπλίτῃ . . . τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγυναίους τῆς ἡμέρας ἐκάστης, τῷ δ' ἵππῃ δραχμὴν Αἰγυναίαν. 5, 49, 1: ἡ δὲ καταδίκη δις χίλια μναὶ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἑκάστον δύο μνᾶ. 6, 31, 3: τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἐκάστῳ δίδοντας. 6, 63, 2: κατὰ τε τὴν ἡμέραν ἐκάστην προῖοῦσαν.

HDt. 2, 37: λούνται δὲ δις τῆς ἡμέρας ἐκάστης ψυχρῶ καὶ δις ἐκάστης νυκτός (note the omission of the article in the same sentence). 3, 6: ἐς Αὔγουστον . . . κέραμος ἐσάγεται πλήρης ὄρου δις τοῦ ἔτεος ἐκάστον . . . διὲ τὸν μὲν δῆμαρχον ἑκάστον . . . συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον ἄγειν ἐς Μ' μφιν (τῶν μὲν δημάρχων Reiske without Ms. authority).

AR. Ach. 859: τοῦ μηνὸς ἐκάστον. Thesm. 803: παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρὸς τοῖνον ἐκάστον (Mss. ἑκάστον). Ran. 1198-9: καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω | τὸ ῥῆμ' ἑκάστον. Pl. 1031: οὐκουν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι; fr. 2, 1005: εἴ' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης | εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας (but Mss. read ἕνα δ' ἀφ' ἐκάστης τέχνης).

662. ἑκαστος with Anarthrous Substantive:

DIN. 1, 42 (= 47): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. 2, 16: καθ' ἐκάστην (ἐκκλησίαν) ["ἐκκλ. h. l. cum Dobr. add. Mr." — Blass].

LYCURG. 102: καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων. 126: ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἐκάστην ἡμέραν συνοῦσι.

DEM. 9, 1 (= 23, 97): καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν. [10], 70 (= [11], 9): καθ' ἐκάστην ἡμέραν, but [50], 24 (= 25): καθ' ἡμέραν ἐκάστην, and [59], 114 (= ep. 2, 20): ἐκάστης ἡμέρας. 21, 54: ἐφ' ἐκάστης μιντείας. 27, 19: καθ' ἑκαστον ἐνιαυτόν. [42], 4: καθ' ἑκαστον ἔτος. [59], 105: κατ' ἀνδρῶν ἑκαστον. [60], 16: καθ' ἡλικιών . . . ἐκάστην.

AESCHIN. 1, 33: καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν (Blass adds τὴν). 119: καθ' ἑκαστον ἐνιαυτόν. 2, 71 (= 3, 38): καθ' ἑκαστον ἐνιαυτόν (Bl. in both cases adds τὸν). 2, 116: ἑκαστον ἔθνος (twice, but Bl. in the first instance inserts τε τὸ after ἑκαστον). 3, 25: καθ' ἐκάστην πρυτανείαν (Bl. adds τὴν). 3, 38: περὶ ἐκάστης πράξεως (Bl. adds τῆς). 3, 165: καθ' ἐκάστην ἡμέραν (Bl. adds τὴν).

ISAE. 2, 46: οὗτος δὲ . . . ἄπαιδα . . . τὸν τελευτήσαντα . . . βούλεται καταστήσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῶα ὑπὲρ ἐκείνου μηδὲς τιμῇ μὴτ' ἐνιγίῃ αὐτῷ καθ' ἑκαστον ἐνιαυτόν.

LYS. 7, 25: ἐπιμελουμένους μὲν ἐκάστον μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἑκαστον ἐνιαυτόν. 13, 69: ἐκάστον ἀμαρτήματος. 22, 20 (= 28, 7, 30.2. fr. 53, 4): καθ' ἐκάστην ἡμέραν. 26, 23: ἑκαστον ἔργον. 32, 15 (= fr. 53, 2): καθ' ἑκαστον ἐνιαυτόν. 28: ἐκάστον ἐνιαυτόν.

ANDOC. 1, 25: αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αἰται ἐγίνοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφυγον καθ' ἐκάστην μήνυσιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

PLATO, Crat. 424 E: ἐκάστον φαρμάκου (see 661). Meno. 72 A: καθ' ἐκάστην γὰρ τῶν πράξεων . . . πρὸς ἑκαστον ἔργον ἐκάστῃ ἡμῶν ἢ ἀρετῇ ἐστίν. Rpb. 338 D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἐκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; 342 A: καὶ δεῖ ἐκάστη τέχνη ἄλλης τέχνης. 344 B: ὣν ἐφ' ἐκάστῃ μέρει. 353 A: καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο ἐκάστον πράγματος ἔργον εἶναι. Theaet. 157 B-C: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἀνθρωπὸν τε τίθενται καὶ λίθον καὶ ἑκαστον ζῷόν τε καὶ εἶδος.

XEN. An. 1, 4, 13: ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἐκάστῃ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνάς. 4, 7, 10: ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς (v. l. τῆς προδρομῆς) πλέον ἢ δέκα ἄμαξι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. 5, 3, 13: ἐκάστον ἔτους (inscription on a stele). Cyr. 6, 1, 54: τούτων ἐγένετο ἑλαττον ἢ πεντεκίδεκα τάλαντα ἐκάστῃ ζεύγει τὸ ἀγώγιον. 7, 5, 13: ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κῆρος τὸ στρατεύμα κατένειμε δώδεκα μέρη, ὡς μήνα τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκαστον μέρος φυλάξον. Hell. 2, 1, 27 (660).

THUC. 1, 56, 2 (= 2, 31, 3. 3, 58, 4. 4, 66, 1): κατὰ ἔτος ἑκαστον. 1, 122, 2: κατὰ . . . ἑκαστον ἄστυ. 2, 10, 2: ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. 2, 11, 3: πόλεως ἐκάστης (speech). 2, 34, 3: λίβνικις . . . ἄγουσιν ἄμαξι φνῆλῃς ἐκάστης μίαν. 2, 75, 3: οἱ ξιναγοὶ ἐκάστης πόλεως. 2, 85, 4 (660).

3, 39, 8: πρὸς ἐκίστην πόλιν. 3, 70, 4: ζημία δὲ καθ' ἐκάστην χάρικα ἐπέκειτο στατήρ. 4, 56, 1: καθ' ἐκάστην φρουράν. 4, 73, 4: μέρος ἑκαστον. 5, 18, 9: ἐκάστης πόλεως (codd. ἐξ ἐκ. π.). 5, 68, 3: ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστὺς ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστὶ ἐνωμοτίῳ τέσσαρες. 6, 32, 1: οὐ κατὰ ναὺν ἐκίστην. 8, 27, 2: ὅμως δὲ . . . πλεον ἄνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὁμολογήθησαν.

HDT. 2, 37 (661). 168: τούτοις ὦν τάδε . . . ἄλλα ἐδίδοτο ἐπ' ἡμέρην ἐκάστη. (SO 4, 112. 5, 53.) 5, 117: ἐπ' ἡμέρης ἐκάστης. 7, 120: ἔχειν . . . χάριν ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης οὐ δις ἐκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σῖτον αἰρέεσθαι.

AR. Eccl. 836-7: ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράσῃ καθ' ἑκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε.

AESCHYL. P. V. 862: γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἑκαστον αἰῶνος στερεῖ.

PIND. O. 6, 73-4: τεκμαίρει | χρῆμ' ἑκαστον. 9, 104: χρῆμ' ἑκαστον. N. 3, 73: μέρος ἑκαστον. 8, 4: πρὸς ἔργον ἑκαστον. I. 1, 26-7: ἐφ' ἐκάστῳ | ἔργμῳ. fr. 108 (75): ἑκαστον ἐν πράγῳ.

HOM. Od. 2, 91 (= 13, 7. 380): ἄνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 384 (= 8, 10): ἐκάστῳ φωτί. 9, 60: ἀφ' ἐκάστης νηός. 9, 431: ἑκαστον φῶτ(α). 10, 173 (= 547. 12, 207. 24, 441): ἄνδρα ἑκαστον. 11, 9 (= 12, 151): ὅπλα ἑκαστα. 12, 99: κρατὶ ἐκάστῳ. 14, 514: φωτὶ ἐκάστῳ. 17, 365: φῶτα ἑκαστον. 22, [31]: ἑκαστος ἀνὴρ.

II. 2, 164 (= 180. 17, 552): φῶτα ἑκαστον. 2, 610: ἐν νηὶ ἐκάστη. 2, 618: ἄνδρὶ ἐκάστῳ. 2, 805: ἑκαστος ἀνὴρ. 7, 424 (= 9, 11. 12, 68. 22, 415): ἄνδρα ἑκαστον. 9, 66: φυλακτῆρες . . . ἑκαστοι. 13, 230 (= 20, 353): φωτὶ ἐκάστῳ. 18, 375: ἐκάστῳ πυθμένι.

663. *ἐκάτερος*. — The substantive modified by *ἐκάτερος* requires¹ the article.²

ἐκατέρα τῇ χειρὶ, PLATO, Rpb. 617 C; *With either hand*. τῷ ὧτὶ ἐκατέρῳ, XEN. Cyn. 5, 32; *With either ear*.

ISOC. 4, 35 (= 5, 112. 12, 44. 166): ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου. 11, 19: τὸ διάφορον ἐκατέρας τῆς πολιτείας.

LYS. 26, 17: παρὰ δὲ τούτων ἐκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν.

ANTIPHON, 5, 49: ἐκ τοῖν λόγον τοῖν ἀνδροῖν ἐκατέροιν τοῖν βασιυσθέντων.

PLATO, Conv. 187 E: ἐκάτερον τὸν ἔρωτα. Euthyd. 299 E: ἐν ἐκατέρῳ τῷ φθαλμῷ. Phaedr. 263 B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἐκατέρου τοῦ εἶδους. Phileb. 32 B: ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἐκατέροις. Politic. 264 D: ἐφ' ἐκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντας ἐκάτερον. Rpb. 547 B:

¹ In Attic ISS there is one instance of an anarthrous substantive with *ἐκάτερος* according to Meisterh.³ p. 233, 39.

² In some authors *ἐκάτερος* is used only substantively; in others it is entirely wanting, as in tragedy and in epic poetry.

ἐκατέρω τὸ γένει. 617 C (see above). Tim. 77 E: ἀφ' ἐκατέρων τῶν μερῶν.

XEN. An. 3, 2, 36: ἐπὶ τῶν πλεονῶν ἐκατέρων. 3, 2, 37: τῶν δὲ πλεονῶν ἐκατέρων δύο τῷ πρεσβυτάτῳ στρατηγῷ ἐπιμελοίσθην. 6, 1, 9: ἐν ἐκατέρᾳ τῇ χειρί. 7, 1, 23: οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἐκάτερον παρεδεδριμήκεσαν. Cyn. 5, 32 (see above). Hipparch. 3, 6: καλὸν ἐκάτερας τὰς πέντε φυλάς ἐπὶ μετώπῳ ἐλαύνειν.

THUC. 3, 23, 1: τοῦ πύργου ἐκατέρου τοῖς φύλακας. 4, 14, 1: καθ' ἐκάτερον τὸν ἔσπλον. 4, 93, 4: ἐπὶ δὲ τῷ κέρει ἐκατέρῳ. 4, 94, 1: ἐφ' ἐκατέρῳ τῷ κέρει. 4, 96, 2: καὶ ἐκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα. 5, 16, 1: ἐκατέρᾳ τῇ πόλει. 5, 67, 1: ἐφ' ἐκατέρῳ τῷ κέρει.

664. *πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος*. — Adjectival *πότερος, ὁπότερος, οὐδέτερος* take the predicative position.

DEM. (7), 37: ἀλλὰ πᾶσι γινώριμι. *πότερος* (so Blass and Butcher w. Ms. warrant) *πρότερος* ὁ (so SL) μὴν ἐστίν, ἐν ᾗ ἡ εἰρήνη ἐγένετο ἢ ἐν ᾗ τὰ χωρία ἐάλω. 16, 9: σποπᾶσθε δὴ . . . *ποτέρων* τὴν ἀρχὴν καλλίονα . . . ποιήσεσθε τοῦ μὴ ὑπερέβαιναι ἀδικεῖν Λακεδαιμονίους.

AESCHIN. 3, 168: θεωρήσατ' αὐτόν, μὴ ὁπότερου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁπότερου τοῦ βίου ἐστίν.

PLATO, Cratyl. 439 A: *ποτέρα* ἂν εἴη καλλίων καὶ σαφεστέρα ἢ μάθησις; Gorg. 521 A: ἐπὶ *ποτέρων* οὖν με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Phaedo. 79 B: *ποτέρῳ* οὖν ὁμοιώτερον τῷ εἶδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Phaedr. 263 C: αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ εἶναι, *ποτέρου* ὃν τυγχάνει τοῦ γένους. Phileb. 21 E: οὐδέτερος ὁ βίος . . . ἔμοιγε τούτων αἰρετός.

EUR. Cycl. 680-1: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα | λαβόντες ἐστήκασι. KY. *ποτέρας* τῆς χερσός;

665. *ὅδε, οὗτος, ἐκεῖνος in Predicative Position*:

ἐν τῇδε τῇ πόλει. PLATO, Gorg. 469 E: *In this city*. ἐν τῇ πόλει τῇδε, 513 B. οὗτοι οἱ . . . σοφισταί. Rpb. 492 D: *These professors*. ἐκείνην τὴν ἡμέραν, XEN. An. 2, 1, 6: *That day*.

For further examples of the predicative position and for the use of demonstratives with anarthrous substantives, see *Demonstratives*. Compare also A. J. P. xxiii, 8.

666. *USE AND OMISSION OF THE ARTICLE WITH THE PREDICATE*. — As the article serves to point out that which is supposed to be already present to the mind and the predicate generally introduces something new, the article is not much used with the predicate except in convertible propositions, that is, those statements in which predicate may be subject or subject predicate. Otherwise the article serves to quote or to refer.

τῶν γὰρ ὀμβρῶν καὶ τῶν αὐχμῶν . . . ὁ Ζεὺς ταμίης ἐστίν, ISOC. 11, 13; *Zeus is (the) lord of rains and droughts*. ὁ δὲ παῖς πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειριστότατος, PLATO, Legg. 808 D (135). *σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσὶν*, Euthyph. 11 C; *The postulates are your own*. *φημί γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον*, Rph. 338 C; *I maintain that justice is nothing but the stronger party's interest (and vice versa)*. οἱ δὲ ἰπποβόται ἐκαλέοντο οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων, HDT. 5, 77; *The substantial Chalcidians were called the hippobotie* ἐστὶ δ' ἡ μεγίστη (sc. δίκη) τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὖσι κακοῖς ἀνδράσιν, PLATO, Legg. 728 B.

657. Predicate without the Article :

DEM. [35], 2: καὶ εἰσὶ (sc. οἱ Φαισηλίται) πονηρότατοι ἀνθρώπων καὶ ἀδικώτατοι.

ISAE. 3, 27: ὑμέτερον οὖν ἔργον σκύψισθαι νῦν, εἰ κτέ. 10, 21: δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν (sc. τὸν κληρὸν) εἶναι ψηφίσαισθε.

ISOC. 10, 42: τῶν δὲ δωρεῶν ἀνιγκασθεὶς γενέσθαι κριτῆς (141). 11, 13 (666).

LYS. 1, 7: πασῶν ἦν βελτίστη (sc. ἡ ἐμὴ γυνή). 13, 69: θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ (60). 16, 6: ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἑλεγχος μέγιστος (127). 25, 23: νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν (127).

ANT. 1, 4: οὔτοι τοῦ μὲν τεθνεώτος φονῆς γεγένηται (60).

PLATO, Crat. 385 E: ὥσπερ Πρωταγόρας ἔλεγε, λέγων πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι ἄνθρωπον. Criti. 111 C: τὰ φελλέας νῦν ὀνομασθέντα πεδία. Euthyph. 11 C (665). Gorg. 487 E: πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις . . . περὶ τούτων ὧν κτέ. (134). Legg. 689 D: ἡ . . . μεγίστη τῶν ξυμφωνῶν μεγίστη δικαιοτάτ' ἂν λέγοιτο σοφία. 808 D (666). Politic. 258 C: τοῦτ' ἦδη σόν, οἶμαι, τὸ ἔργον, ὃ ξένη, ἀλλ' οὐκ ἐμὸν γίγνεται. Soph. 230 D: μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεων ἐστὶ. Tim. 29 A: ὁ μὲν γὰρ (sc. ὁ κόσμος) κάλλιστος τῶν γεγονότων, ὁ δ' (sc. ὁ δημιουργός) ἄριστος τῶν αἰτίων (134).

XEN. Conv. 6, 6: ἄρα σὺ, ὦ Σώκρατες, ὁ φροντιστῆς ἐπικαλούμενος; οὐκοῦν κάλλιον, ἔφη, ἢ εἰ ἀφρόνιστος ἐκαλούμην. Cyr. 1, 4, 9: σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι (96). 2, 1, 3: οὔτοι οἱ ὁμότιμοι καλοῦμενοι. 8, 7, 24: εἰ δὲ μή, καὶ παρὰ τῶν προγεγεννημένων μανθάνετε· αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία (127). Mem. 1, 4, 2: πρὸς Ἀριστοδῆμον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον. Mem. 4, 7, 7: ὁ δὲ ἥλιος τὸν πάντα χρόνον πάντων λαμπρότατος ὧν διαμένει (134). Oec. 5, 17: καλῶς δὲ καὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὃς ἔφη τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι.

THUC. 1, 1, 2: κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο. 1, 136, 3: ὁ δὲ τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος. 1, 137, 1: καὶ μεγιστον ἦν ἱκέτευμα τοῦτο. 2, 31, 2: στρατοπέδόν τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο.

HDT. 1, 7: Ἀγρων . . . βασιλεὺς ἐγένετο Σιρδίων (96). 1, 103: ὅτε νῦν ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι μαχομένοισι. 1, 205: ἦν δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀποθανόντος

γενή τῶν Μισσαγετέων βασιλείει. 2, 38: ἀτήμιντον (sc. βοῦν) δὲ θύσαντι θάνατος ἢ ζημὴ ἐπικίεταί. 2, 65: τὸ δ' ἂν τις τῶν θηρίων τοῦτον ἀποκτείνῃ, ἦν μὲν ἐκῶν, θάνατος ἢ ζημίη. 4, 85: πελαγέων γὰρ πάντων πέφυκε θωυμασιώτατος (sc. ὁ Πόντος) (134). 5, 24: κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος (135). 7, 196: ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίας ἵππου, πιθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἑλλάσιν . . . τῶν δὲ ἐν Ἀχαιίῃ ποταμῶν ῥεόντων οὐδὲ ὅστις μέγιστος αὐτῶν ἐστὶ . . . οὐδὲ οἷτος ἀντέσχε.

AR. EQ. 764-5: εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγέννηται | βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα. 837-8: εἰ γὰρ ᾧδ' ἐποίει, | μέγιστος Ἑλλήνων ἔσται.

668. *Predicate with the Article:*

In sentences of identification the articular adjective or participle is to be regarded as the subject. Hence examples like ἡδῶς ἂν πυθόμην ὅ τι ποτ' ἦν τὸ αἴτιον (ISAE. 3, 9), ἐκείνός ἐστιν ὁ διοικῶν τὰ τῶν Ἑλλήνων (ISOC. 4, 120), ἐστὶ δ', ἔφη, Ἑρατοσθένης . . . ὁ ταῦτα πράττων (LYS. 1, 16), have been excluded from the following list.

DEM. 16, 27: οἱ δὲ φασιν . . . τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 18, 59: ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τᾶριστά με καὶ γεγραμμένος ταῦθ' ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς περὶ πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων λόγους οἰκείους καὶ ἀναγκαίους τῇ γραφῇ πεποιηκώς. (οὗτος resumes ὁ . . . διώκων . . . καὶ γεγραμμένος.)

AESCHIN. 2, 167: καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν (so most MSS. and Fr., but ὠνόμαζεν i and Blass).

ANTIPHON, 4 δ 4: ἐστὶ δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος, *The defendant is not the plotter any more than the plaintiff.* 6, 26: οἱ δ' αἰτιώμενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἡδικοῦντο.

PLATO, Apol. 40 C: δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι. Crat. 406 C: ὃ τε γὰρ Διόνυσος εἴη ἂν ὁ διδοὺς τὸν οἶνον, *Dionysius would signify the giver of wine.* 415 C: δεσμός οὖν ὁ λίαν καὶ ὁ μέγιστος τῆς ψυχῆς ἢ δειλία ἂν εἴη (. . . “and therefore δειλία expresses the greatest and strongest bond of the soul.” — Jowett). *Ibid.*: εἰ δ' ἐπὶ τοιούτοις ἡ κακία ἐστὶν τοῦνομα, τοῦναντίον τούτου ἡ ἀρετὴ ἂν εἴη. Crito, 46 D: ἐπιθυμῶ δ' ἔγωγε ἐπισκάψασθαι, ὦ Κρίτων, . . . εἰ τί μοι ἀλλοιότερος φανέται (sc. ὁ λόγος) . . . ἢ ὁ αὐτός. 48 B: τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως (sc. ζῆν) ὅτι ταῦτόν ἐστι, μένει ἢ οὐ μένει; Euthyd. 276 A: ἀπεκρίνατο ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μανθάνοντες. 281 A: ἐν τῇ ἐργασίᾳ . . . τῇ περὶ τὰ ξύλα μὴν ἄλλο τί ἐστὶ τὸ ἀπεργαζόμενον ὁρθῶς χρῆσθαι ἢ ἐπιστήμη ἢ τεκτονική; 290 E: ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταῦτ' εἰπών. 299 E: ὥσπερ σὺ νῦν δὴ ἔλεγες τὸν κύνα τὸν πατέρα (*in the same way that you just now called the (generic) dog father*). Euthyph. 7 A: οὐ ταῦτόν δ' ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον, τὸ ὅσιον τῷ ἀνοσίῳ. Gorg. 456 A: οἱ ῥήτορες εἰσιν οἱ συμβουλευόντες καὶ οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων. 489 E: τοὺς βελτίους καὶ κρείττους πότερον τοὺς φρονιμω-

τέρους λέγεις, ἢ ἄλλους; *τινίς;* Do you understand by the term βελάτους . . . the φρονιμώτεροι or some other class? 493 B: τὸ δὲ κόσκεινον ἄρα λέγει . . . τὴν ψυχὴν εἶναι. Hipp. min. 376 B: ὁ ἄρα ἐκὼν ἀμαρτάνων καὶ αἰσχροὶ καὶ ἀδικοὶ ποιῶν, ὃ Ἰππία, εἴπερ τίς ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη ἢ ὁ ἀγαθός. Io, 534 D: οὐχ οὗτοί εἰναι οἱ ταῦτα λέγοντες . . . ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων. Legg. 728 B (666). Phaedo, 74 C: οὐ ταῦτόν ἄρα ἐστίν, ἢ δ' ὅς, ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 96 B: ὁ δ' ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. Protag. 332 A: τοῦτω τῷ πράγματι (sc. ἀφροσύνη) οὐ πᾶν τοῦναντίον ἐστὶν ἡ σοφία; Rph. 338 C (666). 344 C: οὕτως . . . τὸ μὲν τοῦ κρείττονος συμφέρον τὸ δίκαιον τυγχάνει ὄν. 347 E: τὸ δίκαιόν ἐστι τὸ τοῦ κρείττονος συμφέρον (*sim. sacre*). Soph. 254 D: οὐκοῦν αὐτῶν (sc. τῶν τριῶν) ἕκαστον τοῦν μὲν διῶν ἕτερόν ἐστιν, αὐτὸ δ' ἐντῷ ταυτόν. Theaet. 204 D: ὁ τοῦ πλέθρου ἀριθμὸς καὶ τὸ πλέθρον ταυτόν. E: τὰ δὲ γε πάντα μέρη τὸ πᾶν εἶναι ὡμολόγηται, εἴπερ καὶ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τὸ πᾶν ἔσται. 205 A: εἴπερ ἡ συλλαβὴ μὴ τὰ στοιχεῖά ἐστιν.

XEN. An. 6, 6, 7: ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δέξιππον, ἀνικαλοῦντες τὸν προδότην. Conv. 8, 9: καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπιωνμίας ἔχει. 8, 7, 13: οὐ τοδὲ τὸ χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ τὴν βισιλείαν διασῶζόν ἐστιν. Hell. 1, 7, 6: ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλύσαν τὴν ἀνάρεσιν (*oratio obliqua*). Mem. 4, 7, 7: λέγων μὲν τὸ αὐτὸ εἶναι πῦρ τε καὶ ἥλιον. Oec. 20, 2: οὐ γὰρ ἡ ἐπιστήμη οὐδ' ἡ ἀνεπιστημοσύνη τῶν γεωργῶν ἐστιν ἡ ποιοῦσα τοὺς μὲν εὐπορεῖν, τοὺς δὲ ἀπόρους εἶναι. [R. A.] 1, 2: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἐλαύνων τὰς νῆας καὶ ὁ τὴν δύναμιν περιτιθεὶς τῇ πόλει. 3, 13: ὁ δῆμός ἐστιν ὁ ἀρχων τὰς ἀρχάς.

THUC. 2, 43, 4: οὗς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. 2, 61, 2: καὶ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι. 3, 38, 1: ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.

HOT. 1, 68: ὁ δὲ . . . συνεβύλλετο τὸν Ὀρέστεα (the Orestes they were looking for) κατὰ τὸ θεοπρόπιον τοῦτον (the corpse before him) εἶναι, τῇδε συμβαλλόμενος· τοῦ χιλκῆος δύο ὀρέων φύσας τοὺς ἀνέμους (of the oracle) εὗρσκε ἐόντας, τὸν δὲ ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν τόν τε τύπον καὶ τὸν ἀντίτυπον (of the oracle), τὸν δὲ ἐξελαυνόμενον σίδηρον τὸ “πῆμα ἐπὶ πῆματι κείμενον.” 2, 16: οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλός γε ἐστὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῇ Λιβύῃ. 2, 171: αἱ Δαναοῦ θυγατέρες ἦσαν αἱ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγοῦσαι. 3, 63: οἱ μάγοι εἰσὶ τοι οἱ ἐπανεστεῶτες. 3, 71: ἐγὼ ταῦτα ἐδόκειον μὲν αὐτὸς μόνος ἐπίστασθαι ὅτι τε ὁ μάγος εἴη ὁ βισιλεύων (. . . that the man on the throne was the magos). 5, 77 (666). 88: ἡ γὰρ Ἑλληνικὴ ἐσθθὴς πᾶσα ἡ ἀρχαίη τῶν γυναικῶν ἢ αὐτῇ ἦν. 7, 142: τοὺς ὄντες δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος . . . κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αἱ γυνῶμαι τῶν φιμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι. 8, 65: ἔφη . . . οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἱακχόν.

AR. fr. 2, 1144: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

AESCHYL. P. V. 833-4: ἰφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῖδ' ἐν αἰνικτηρίῳ | προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ.

EUR. Cycl. 355: ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός.

669. ARTICLE WITH SEVERAL ATTRIBUTES. — When there are several attributes, the article may or may not be repeated. If the article is not repeated, the second modifier may follow the substantive, chiefly in poetry, and thus suggests a predicative translation.

παρὰ τὴν χαλκὴν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἐκ δεξιᾶς ἔστηκεν, DEM. 19, 272; *By the side of the tall bronze Athena and to her right is standing (this inscription).* τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον, ANDOC. 3, 7; *The long wall on the South.* τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμήν, DEM. 18, 255; *My own personal fortunes.* τῶν . . . ἐπὶ τοῦ βήματος παρ' ὑμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε, AESCHIN. 2, 44; *The speeches on the bema delivered before you, you have (already) heard.* τὸν τοῦ ἐπεικοῦς μιμητὴν ἄκρατον, PLATO, Rpb. 397 D; *The uncompromising imitator of that which is fair and reasonable.*

670. Repetition of Article, Both Modifiers either Preceding or Following their Substantive:

DEM. (7), 7: ἡ μὲν δύναμις ἡ ὑμετέρα ἡ ἐλευθερώσασα τοὺς Ἕλληνας. 14, 19: ἐκάστη τῶν μεγάλων τῶν εἴκοσι συμμορίων. 19, 26: μεμνημένοι . . . τὴν ἐπαγγελίαν τὴν τούτου ταύτην τὴν καλήν. 272 (669).

ISOC. 6, 63: τοὺς ἄλλους τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν δυνάστας. 73: ταῖς ἁλλαῖς ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίαις.

LYS. 24, 5: καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον . . . πάντας ἡμᾶς οἴομαι γινώσκειν.

ANDOC. 1, 16: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. 3, 7: καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτείχισθη (669).

PLATO, Cratyl. 398 B: ἐν . . . τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. D: κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Gorg. 502 B: ἡ σεμνὴ αὐτὴ καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγωδίας ποιήτις. Legg. 706 A: τὴν δὲ δὴ μίμησιν . . . τὴν τῶν πολεμίων τὴν κακὴν. Phaedo. 64 D: τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας (cf. *ibid.* τοὺς ἄλλους κιλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα). Rpb. 453 A: φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἡ θήλεια. 565 D: τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερόν.

XEN. An. 1, 5, 16: Πρόξενε καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες (13).

THUC. 1, 23, 3: ἡ οὐχ ἥκιστα βλάβασα . . . ἡ λοιμώδης νόσος. 108, 3: τὰ τε τεῖχη τὰ ἐαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλειαν (Hude with CGM omits τὰ before ἐαυτῶν). 126, 4: ἐν τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἐορτῇ (so Stahl with BAEFM; but Hude with C and G omits the first τῇ). 4, 57, 4: παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λυκεδαιμονίους. 7, 23, 3: αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιωσά-

μεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων νῆς οὐδὲν κότμιν ἐτέπλεον (for the position of νηυμαχοῦσαι, see 622 sq.). 54: τροπῶν ἔτηγαν . . . τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὀπλιτῶν. Cf. 8, 23, 4: καὶ αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἐαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει. 8, 90, 4: ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε παλαιὸν τὸ πρὸς ἡπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον πρὸς θάλασσαν.

HUT. 2, 182: τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς Ἀθηναίης. 4, 72: τῶν δὲ δὴ νεμίσκων τῶν ἀποπεπνιγμένων τῶν πεντήκοντα. 175: τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης. 6, 46: ἐκ . . . τῶν ἐκ Σκαπτῆς Ὑλῆς τῶν χρυσέων μετάλλων. 7, 196: ὁ . . . ναυτικός ὁ τῶν βαρβάρων στριτός. 8, 42: ὁ λοιπὸς . . . ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατός. 108: τὸν . . . ναυτικὸν τὸν Ξέρξῳ στρατόν . . . τὸν ἐπέτειον αἰεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων κερπὸν ("τὸν Ἑλλήνων κερπὸν scripsi; τὸν τῶν Ἑ. κ. AB, Stein; τῶν Ἑ. κ. cet. libri et edd."—Kallenberg). 9, 3: ἐς τὴν ὑστέρην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρίτην.

AR. Eq. 1323: ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις. Nub. 766-7: ἡδῇ . . . τὴν λίθον | τιντὴν ἐρύκας τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ; Pl. 996-7: καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τριγῆματα | ἐπόντα (for position of participle, see 622 sq.).

EUR. Hel. 238: ἀ δὲ δόλιος ἀ πολυκτόνος Κύπρις.

671. Repetition of Article, One of the Modifiers Following its Substantive:

These examples present no peculiarity from the point of view of the article. They show only the ordinary complex of the second attributive position with an added modifier in the first half.

DEM. 18, 255: τὴν . . . ἰδίαν τέχνην τὴν ἐμὴν . . . τὴν ἰδίαν τέχνην τὴν ἐμὴν (669).

ISOC. 6, 64: τὸν ἄλλον ὄχλον τὸν ἐν Πελοποννήσῳ.

PLATO, Conv. 209 D: τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς. Euthyd. 272 E: ἀνισταμένον δέ μου ἐγένετο τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον. Legg. 664 C: ὁ μουνσῶν χορὸς ὁ παιδικὸς ὀρθότατ' ἂν εἰσίοι πρῶτος. Meno, 80 A: δοκεῖς μοι . . . ὁμοιότατος εἶναι αὐτῇ τῇ πλατεΐᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. Phaedo, 64 D: τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα (cf. *ibid.* τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας). Rpb. 415 D: οἱ . . . ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ ὕστερον.

XEN. Cyr. 4, 6, 5: ἔθαψα . . . τὸν ἄριστον παῖδα τὸν ἀγαπητόν. Hell. 3, 4, 13: οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς οἱ περὶ Ῥαθίνην καὶ Βαγαῖον. Oec. 8, 11: εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν.

THUC. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησιῶν ἐκκαίδεκα νῆες αἰ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπολεμήσασαι.

672. Article Not Repeated, All the Modifiers Being in the Attributive Position:

AESCHIN. 2, 44 (669). 2, 74: τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας.

PLATO, Phaedr. 241 A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμοσίαι τε καὶ ὑποσχίσεις. 255 B: οἷδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι.

XEN. Hell. 3, 1, 5: συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων. 5, 1, 17: ἡ . . . ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία. 7, 4, 38: εἰς . . . τὰς ἄλλας Ἀρκαδικὰς πόλεις. Hiero, 8, 4: αἱ ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἡμίσειαι χάριτες πλέον ἢ ὅλον τὸ παρὰ τοῦ ἰδιώτων δῶρημα δένανται. Mem. 2, 1, 34: τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παιδεύσιν. 3, 12, 1: ὁ περὶ τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών.

THUC. 2, 42, 3: καὶ γὰρ τοῖς τάλλι χείροσι δίκιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι. 80, 4: Κνήμιος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὀπλῆται. 3, 76: μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον δεικομένην αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες. 6, 91, 2: ἀδύναιτο ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρισκευῇ ἀντισχεῖν (so Stahl with Mss.; but Hude with Kr. ἀντίσχειν). 7, 39, 2: πέθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας. 56, 3: καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων. 8, 2, 1: πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κικοπραγίαν. 8, 13: αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες. 8, 23, 4: τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων νῆων.

AR. Av. 1141: οἱ χιραδριοὶ καὶ τὰλλα ποτάμι' ὄρνεα.

EUR. I. T. 582-3: θέλοις ἄν . . . ἀγγεῖλαι τί μοι | . . . τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμειρτ' ἐμῇν | λάβωμεν.

SOPH. Ai. 205-6: νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς | Αἴας.

PIND. P. 1, 18: ταῖθ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθῃ (617).

HOM. Od. 3, 145: τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον. 5, 185: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 8, 40-1: οἱ ἄλλοι | σκηπτοῦχοι βασιλῆες. 9, 100: τοὺς ἄλλους κελόμεν ἐρίηρας ἐταῖρους.

Il. 15, 37: τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. 19, 47: τὼ δὲ δύω σκάζοντε βήτην Ἀρεὸς θεράποντε. 23, 376: αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

673. *Apparent Predicative Position of One of the Attributes :*

ISAE. 11, 41: τὸν θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἑλευσῖνι (so A; but the reading is not satisfactory and editors and critics emend).

PLATO, Rpb. 397 D (559). 532 C: πρὸς δὲ τὰ ἐν ὕδασι φιντάσματα θεῖα. Tim. 41 C: τρέψουσθι . . . ἐμῶς ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δίνυμιν περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν.

XEN. Hell. 4, 3, 15: ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων Ἑλληνίδων. 8, 26: τὰς ὑπὸ τῇ Θράκῃ οἰκούσας πόλεις Ἑλληνίδας (Ms. B has Ἑλληνίδας πόλεις, and that is the reading of Keller and Dindorf. Inferior Mss. read πόλεις Ἑ.). Hiero, 3, 3: λυμιντήρις αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἀνδρας εἶναι.

THUC. 6, 31, 5: εἰ γὰρ τις ἐλογίστατο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν.

EUR. Alc. 1115: τῇ σ' ἡ πέποιθι χεὶρὶ δεξιᾷ μόνου. Hel. 363-4: τὰ δ' ἐμὰ δῶρα Κύπριδος ἔτεκε | πολὺν μὲν αἷμα, πολὺν δὲ δάκρυον. 457: πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαίμονας. 934: τὴν δ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητεῖαν πικράν. 1239: τὸν καθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω. II. F. 1182: ἔτεκε μὲν νῦν οὐμὸς Ἴνις τάλαια. I. A. 233: τὰν γυναικεῖον ὤψιν ὁρμάτων. 1100: ἡ τάλαινα παῖς ἐμή. Or. 1564-5: καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμριτ' ἐμήν | λάβωμεν. Tro. 588-9: βαῖ; τὸν παρ' Ἄιδι | παῖδ' ἐμόν. SOPH. Aí. 134-5: τῆς ἀμφιρύτου | Σιλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλων. Ant. 881-2: τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον | οὐδέϊς φ' λων στενάζει. El. 1143-4: ὅμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς | ἀνωφελήτον. O. R. 671-2: τὸ γὰρ σὸν . . . ἐποικίρω στόμι | ἐλεινόν. 1199-1200: τὰν γαμψώνυχα παρθένον | χρησμοφδόν. 1462: ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτρῶν τε παρθένων ἐμαῖν. Ph. 392-3: μήτερ αὐτοῦ Διός, | ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν ἐῤῥυσσον νέμεις.

PIND. The examples commonly cited are not cogent.

HOM. Od. 3, 299-300: ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους | Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ.

674. PSEUDO-ATTRIBUTIVE POSITION OF PREDICATIVE ADJECTIVES. — Predicative adjectives limiting substantives that have one or more attributive modifiers, often assume a seemingly attributive position.

τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, DEM. 9, 22: *In all the past*. τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτός, THUC. 8, 102, 1; *That very night*.

DIN. 1, 106: τοῖς ἅλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις.

HYPER. 3, 10: οἱ μὲν ἅλλοι πάντες κατήγοροι.

DEM. 4, 17: ἐπὶ τὰς ἐξιφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας. 6, 21: αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αἵται λίαν ὀμλῖαι. 9, 22: τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον (*sim.* [10], 51. 22, 3. [42], 2. 57, 47. 49). 19, 11: τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 222: ἐκ τῶν ἰδίων τοσοῦτων χρημάτων. 20, 73: ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος. 129: τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν. 21, 43: οἱ περὶ τῆς βλάβης οὔτοι νόμοι πάντες.

ISOC. 12, 225: ὁ δ' αὐτὸς οὗτος λόγος. 14, 60: καὶ τοιούτοις καὶ τοῖς ἅλλοις ἅπαντας Ἑλλήνας ἡλευθέρωσεν. 18, 58: τὰς . . . ἄλλας ἀπάσας παραλείψω λειτουργίας.

PLATO, Apol. 25 B: τῶν ἄλλων ἀπάντων ζώων. 39 E: ἐπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουὶ πράγματος. Phaedr. 277 C: ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμῆγνυκε ἡμῖν λόγος. Phileb. 22 D: τοῦ κοινοῦ τούτου βίον . . . ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ. Protag. 317 B: ἐγὼ οἶν τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασιν ὁδὸν ἐλήλινθα. Rpb. 510 A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γ' ἴσος.

XEN. An. 4, 2, 6: ἡ στενὴ αὕτη ὁδός. 5, 7, 29: οἱ αἰθιίρετοι οἵτιοι στρατηγοί. 7, 3, 30: τοὺς ἐμούς τούτους ἐταίρους. Hell. 3, 4, 13: ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον.

THUC. 3, 95, 3: οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν. 8, 102, 1 (see above).

HDT. 1, 44: τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν, but 36: ἐν . . . τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ.

AR. Lys. 137: θῆμέτερον ἅπαν γένος. Eccl. 174-5: φέρω | τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

EUR. I. A. 520: τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

SOPH. El. 741: τοὺς μὲν ἄλλους πάντας . . . δρόμους. O. C. 87: τὰ πολλὰ ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά.

SMYTH'S GREEK SERIES FOR COLLEGES AND SCHOOLS

- BEGINNER'S GREEK BOOK. A. R. Benner, Phillips Academy, Andover ;
and H. W. Smyth, Harvard University. \$1.25.
- BRIEF GREEK SYNTAX. Louis Bevier, Jr., Rutgers College. \$0.90.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR SCHOOLS. C. W. Gleason, Volkmann
School, Boston. \$0.80.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR COLLEGES. Edward H. Spieker, Johns
Hopkins University. \$1.30.
- AESCHYLUS. PROMETHEUS. J. E. Harry, University of Cincinnati. \$1.50.
- ARISTOPHANES. CLOUDS. L. L. Forman, Cornell University.
- DEMOSTHENES. ON THE CROWN. M. W. Humphreys, University of
Virginia.
- EURIPIDES. IPHIGENIA IN TAURIS. W. N. Bates, University of Penn-
sylvania. \$1.25.
- EURIPIDES. MEDEA. M. L. Earle, Columbia University. \$1.25.
- HERODOTUS. Books VII.-VIII. C. F. Smith and A. G. Laird, Uni-
versity of Wisconsin. \$1.75.
- HOMER. ILIAD. J. R. S. Sterrett, Cornell University.
Books I.-III. AND SELECTIONS. \$1.60. Books I.-III. \$1.20.
- LYSIAS. C. D. Adams, Dartmouth College. \$1.50.
- PLATO. APOLOGY AND CRITO. Isaac Flag, University of California.
\$1.40.
- PLATO. EUTHYPHRO. W. A. Heidel, Wesleyan University. \$1.00.
- THEOCRITUS. H. R. Fairclough and A. T. Murray, Leland Stanford,
Jr., University.
- THUCYDIDES. Books II.-III. W. A. Lamberton, University of Penn-
sylvania. \$1.75.
- XENOPHON. ANABASIS. Books I.-IV. M. W. Mather, late Instructor
in Harvard University, and J. W. Hewitt, Wesleyan University.
- XENOPHON. HELLENICA (Selections). C. L. Brownson, College of the
City of New York. \$1.65.
- GREEK ARCHAEOLOGY. H. N. Fowler, Western Reserve University, and
J. R. Wheeler, Columbia University. \$2.00.
- GREEK LITERATURE. W. C. Wright, Bryn Mawr College. \$1.50.
- GREEK RELIGION. Arthur Fairbanks, Director of the Boston Museum of
Fine Arts.
- GREEK SCULPTURE. R. B. Richardson, late Director of the American
School of Classical Studies, Athens.

Others in preparation.

AMERICAN BOOK COMPANY

GREEK DICTIONARIES

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON

Compiled by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and
ROBERT SCOTT, D.D., assisted by HENRY DRISLER, LL.D.
Imperial Quarto, 1794 pages. Sheep \$10.00

¶ The present edition of this great work has been thoroughly revised, and large additions made to it. The editors have been favored with the coöperation of many scholars, and several important articles have been entirely rewritten.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Intermediate

Royal Octavo, 910 pages. Cloth, \$3.50; Half Leather, \$4.00

¶ This abridgment will not only meet every need encountered in preparatory schools, but will also satisfy the requirements of most college students.

LIDDELL AND SCOTT'S GREEK-ENGLISH LEXICON—Abridged

Crown Octavo, 832 pages. Half Leather . . . \$1.25

¶ This abridgment is intended chiefly for use by students in secondary and college preparatory schools.

THAYER'S GREEK-ENGLISH LEXICON OF THE NEW TESTAMENT

Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti. Translated, Revised, and Enlarged by JOSEPH HENRY THAYER, D.D., LL.D. Royal Octavo, 727 pages.
Cloth, \$5.00; Half Leather \$6.50

YONGE'S ENGLISH-GREEK LEXICON

By C. D. YONGE. Edited by HENRY DRISLER, LL.D.
Royal Octavo, 903 pages. Sheep \$4.50

AUTENRIETH'S HOMERIC DICTIONARY

Translated and Edited by ROBERT P. KEEP, Ph.D. New Edition. Revised by ISAAC FLAGG, Ph.D. 12mo, 312 pages. Illustrated. Cloth \$1.10

AMERICAN BOOK COMPANY

A HANDBOOK OF GREEK ARCHAEOLOGY

By HAROLD NORTH FOWLER, Professor of Greek,
Western Reserve University, and JAMES RIGNALL
WHEELER, Professor of Greek Archaeology and Art,
Columbia University.

\$2.00

THIS handbook is intended primarily as a text-book for students who are beginning the study of Greek archaeology. It will also be of service as a reference book to all students of Greek literature; to the general reader, who desires only a general knowledge of Greek art; and especially to persons interested in Greek art who visit museums in this country or in Europe. It gives a good conspectus of the whole field, with a short but authoritative treatment of each of the individual departments.

¶ The work aims to present briefly the essential facts, avoiding so far as possible things which are uncertain or which are matters of controversy. It traces in outline the progress which has been made in the knowledge of Greek archaeology through several centuries until the present day. In the discussions of prehistoric art, architecture, sculpture, terracottas, bronzes and work in gold and silver, coins, gems, vases, painting and mosaic, the progress of art is sketched with reference to its historical development, beginning in each case with its manifestation in archaic forms and following out the gradual advance of skill and the subsequent decline.

¶ The illustrations, 412 in all, have been carefully selected with the view of showing clearly the historical development. They have been taken from the most authoritative sources, and are in large part reproductions of the actual objects. The latest phases of archaeology are treated. A bibliography of the most helpful works for the study of each department, and an exhaustive index complete the volume.

AMERICAN BOOK COMPANY

XENOPHON'S HELLENICA

(Selections)

Edited by CARLETON L. BROWNSON, Ph.D., Associate
Professor of Greek, College of the City of New York.

Edition with Notes . \$1.65 Text Edition . . \$0.40

THIS edition includes within one volume of reasonable size those portions of Xenophon's work which are most interesting and historically most important. In the first two books nothing has been omitted; in the following books enough has been retained to enable the reader to follow the main historical current and the fortunes of the most prominent characters. The result is a body of text about equivalent in amount to the first four books. Wherever chapters or parts of chapters are omitted, brief summaries of them are provided, in order to keep the connection unbroken and to make later allusions intelligible.

¶ The notes, which give generous attention to matters of history, and frequent references to other historians who deal with the period covered by the *Hellenica*, have been prepared particularly for the use of college freshmen; but those on the first two books are full enough to afford to teachers in secondary schools an opportunity of avoiding the monotony of overmuch *Anabasis* by spending an occasional half-year on the *Hellenica*.

¶ The introduction and appendices deal with all important questions touching the life and writings of Xenophon; the composition and essential characteristics of the *Hellenica*; the other authorities for the period which it covers; the syntax and style of Xenophon; the relation of the *Hellenica* to Thucydides; the divisions of the *Hellenica*; the interpolations in Part I; the manuscripts, editions, and auxiliaries; critical notes; and a list of proper names. The book offers opportunity for the study of Greek history from an able, straightforward record of an interesting period.

AMERICAN BOOK COMPANY

HERODOTUS. BOOKS VII AND VIII

Edited by CHARLES FORSTER SMITH, Professor of
Greek and Classical Philology in the University of Wis-
consin; and ARTHUR GORDON LAIRD, Associate
Professor of Greek and Comparative Philology in the
University of Wisconsin.

Edition with Notes . \$1.75 Text Edition . . . \$0.40

THIS edition is designed especially for the Freshman class, though suitable also for Sophomores. The events of this period of the Persian War are of the greatest historical importance, and the accounts of the crossing of the Hellespont, the sea-fight off Artemisium, the catastrophe at Thermopylae, the overthrow of the Persian fleet at Salamis, retain a perennial interest.

¶ It is advisable that the student at this stage of his course be allowed to read Greek rapidly, so that he may become conscious of his growing mastery of the language and feel that it is primarily literature he is dealing with and not so much forms and syntactical rules. With this idea in mind grammatical references have been reduced to a minimum and the notes—on the same page with the text—have been made as brief as seemed consistent with a clear understanding of the text.

¶ The volume contains pedagogical apparatus of the highest order,—an historical introduction, giving the life of Herodotus, an exhaustive syntactical introduction—with bibliography of authorities used—a special summary of the Herodotian dialect, a brief general bibliography, full indexes, and a critical appendix. There is also a general map covering the whole line of Xerxes's march; with small maps of the passage of the Hellespont and of Thermopylae and Salamis.

AMERICAN BOOK COMPANY

TWO GREEK TEXTS

Edited by MORTIMER LAMSON EARLE, late Professor
of Classical Philology, Columbia University

Text Edition, each \$0.30

MEDEA OF EURIPIDES \$1.25

THIS volume presents a thoroughly revised text of the play, and explains it with a commentary that is at once reasonably brief, and yet neglects no real difficulty. Due regard is paid to the literary features of the play and its artistic composition, as well as to matters of form and syntax of words. Besides discussing with fullness the life and writings of Euripides, the introduction deals with the story of the Medea, its characters and plot, its influence on literature and art, etc. The various editions of the plays of Euripides and of the Medea, the critical constitution of the text of this edition, and the metres, are treated in the appendix. There is also an index.

OEDIPUS TYRANNUS OF SOPHOCLES . \$1.25

TO set forth the text as nearly as possible in Sophocles's own words, and to explain that text adequately, have been Professor Earle's two chief aims in preparing this edition. The introduction includes a discussion of the play, its plot, characters, and date, the early phases of the legend of Oedipus, together with its principal extant later handlings in dramatic form. The notes are suited to the needs of the average student, and show the development of the plot, and the connection of thought in each scene and passage. The editor has given careful attention to the punctuation and spelling of the text, and, besides a brief, critical commentary, has added an appendix on the metres, and an index.

AMERICAN BOOK COMPANY

HOMER'S ILIAD

Edited by J. R. S. STERRETT, Professor of Greek,
Cornell University

First Three Books and Selections \$1.60
First Three Books 1.20

THE larger volume contains the first three Books entire, with the omission of the catalogue of ships in Book II; Book VI, the encounter of Diomedes and Glaucus, and the parting of Hector and Andromache; Book XV, 592-746 and Book XVI, the prowess and death of Patroclus; Book XVII, 424-761, the prowess of Automedon; Book XVIII, 1-33, 148-242, the rousing of Achilles; Book XXI, 526-611 and Book XXII, the slaying of Hector; and Book XXIV, the ransom and funeral of Hector.

¶ The edition is complete in itself. The chapter on the dialect of Homer is sufficiently full and exhaustive to make references to current grammars unnecessary. The notes are generous throughout, and help the student over all difficulties. Translations are employed sparingly in the commentary, but all the more stress is laid upon the elucidation of all questions of human interest, and the results of archaeological research have been utilized.

¶ In the text many unnecessary difficulties have been removed by the insertion of the initial digamma, by the restoration of the syllabic and temporal augment, and by the use of the sign of aphaeresis, where the syllabic augment can not be restored, by the elimination of assimilated or protracted forms, by restoring *κε, κεν*, by restoring infinitives in *-έμεν, -μεναι, -μεν'*, genitives in *-οιο, -οι', -αο, -α'*, datives in *-οισ', -ησ'*, and the syllabic augment and reduplication in digammated forms.

¶ The vocabulary was made directly from the poem for this edition, and is full and complete.

AMERICAN BOOK COMPANY

SYNTAX OF CLASSICAL GREEK

FROM HOMER TO DEMOSTHENES

PART I. THE SYNTAX OF THE SIMPLE
SENTENCE \$1.50

By BASIL LANNEAU GILDERSLEEVE, with the
coöperation of CHARLES WILLIAM EMIL MILLER
of the Johns Hopkins University

GILDERSLEEVE'S Syntax of Classical Greek is a Syntax of Style from one point of view, and from another an Historical Syntax of Greek Literature. This unique feature of the work is due to the fact that, in the first place, the collection of examples it contains is in the truest sense of the word representative of all the various departments of the literature, and in the second place, special attention has been given in the text itself to historical evolution.

¶ In the presentation, ease of consultation has everywhere been aimed at, hence only a single topic has been treated in each section, and examples illustrating different categories have not been mixed. The special point treated in each section is briefly indicated by small capitals. Then follows the author's statement in regard to the particular construction involved. The standard use under each head is in most cases illustrated by a translation. Thereupon follow the examples, which are added for purposes of minuter study.

¶ The utmost care has been exercised in the verification of the passages, and the exact text has been studiously maintained. An attempt has been made to preserve also the exact setting of the passage, as it were, by uniformly marking every omission, even the slightest; while everywhere the critical warrant for the readings given has been kept in view.

AMERICAN BOOK COMPANY

A SHORT HISTORY OF GREEK LITERATURE

By WILMER CAVE WRIGHT, Ph.D., Late of Girton
College, Cambridge, Associate Professor of Greek in
Bryn Mawr College.

\$1.50

THIS work is by no means exhaustive. It is intended first of all for students of Greek, who in their second or third year of college will profit immensely by a general survey of the whole field of Greek literature. More advanced classical students will find here material that will supplement the larger works of such classical philologists as Croiset and Christ, who naturally did not have in mind the interests of English readers. The book will also be invaluable for all students of comparative literature, as the ability to read Greek is nowhere required.

¶ Furthermore, it is believed that general readers will be encouraged to gain some appreciation of Greek literature by the existence of a partly popular work that extends over so wide a field and is written from the literary rather than the philological standpoint. To general readers will appeal the numerous parallels quoted from English literature, the lists of standard translations, and the references to modern essays dealing with the Greek masterpieces.

¶ At the end of every chapter is a bibliography, as exhaustive as space would allow, of the more important manuscripts, editions, the literature of the subject in English, French, and German, and the standard translations. There is a chronological table and a full index. Footnotes have, as far as possible, been avoided.

¶ Although the history ends strictly with the fourth Christian century, the chief poets of the two following centuries have also been included.

AMERICAN BOOK COMPANY

CLASSICAL DICTIONARIES

HARPER'S DICTIONARY OF CLASSICAL LITERATURE AND ANTIQUITIES

Edited by H. T. PECK, Ph.D., Professor of the Latin Language and Literature in Columbia University
Royal Octavo, 1716 pages. Illustrated

Cloth \$6.00 In two vols. Cloth . . . \$ 7.00
Half Leather 8.00 In two vols. Half Leather, 10.00

¶ An encyclopaedia, giving the student in a concise and intelligible form the essential facts of classical antiquity. It also indicates the sources whence a fuller and more critical knowledge of these subjects can best be obtained. The articles, which are arranged alphabetically, include subjects in biography, mythology, geography, history, literature, antiquities, language, and bibliography. The illustrations are, for the most part, reproductions of ancient objects. The editor in preparing the book has received the coöperation and active assistance of the most eminent American and foreign scholars.

SMITH'S DICTIONARY OF GREEK AND ROMAN ANTIQUITIES

Edited by WILLIAM SMITH, Ph.D. Revised by CHARLES ANTHON, LL.D.

Royal Octavo, 1133 pages. Illustrated. Sheep . . . \$4.25

¶ Gives the results of the latest researches in the history, philology, and antiquities of ancient peoples. In the work of revision, the American editor has had the assistance of the most distinguished scholars and scientists.

STUDENTS' CLASSICAL DICTIONARY

A Dictionary of Biography, Mythology, and Geography
Abridged. By WILLIAM SMITH, D.C.L., LL.D.

12mo, 438 pages. Cloth \$1.25

¶ Designed for those schools and students who are excluded from the use of the larger Classical Dictionary by its size and price. Every name likely to be met with at the beginning of classical study will be found in this dictionary.

AMERICAN BOOK COMPANY

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles
This book is DUE on the last date stamped below.

REC'D LD-URL
SEP 22 1978

REC'D LD-URL
JAN 6 1979
JUL 3 1980

DISCHARGE REC'D

JUN 3 1982

REC'D LD-URL
OCT 7 1985
JUN 14 1985

REC'D LD-URL
MAY 16 1985

REC'D LD-URL
APR 8 1987

REC'D LD-URL
MAY 04 1992

REC'D LD-URL
4 WK JUL 09 1993

REC'D LD-URL
APR 07 2003

EE

3 1158 00120 7413

